

**קובץ
ספרי
ערב
רב**

ספר הערב רב וכל המסתעף

**על פי ספר תיקוני זוהר וזוהר חדש
וספר עץ חיים, שער הגלגולים, שער הפסוקים,
שער הליקוטים לרבינו האריז"ל**

**ט"ז בתמוז תשס"ז לפ"ק
יום שנעשה בו העגל על ידי הערב רב
עיה"ק בית שמש תובב"א**

2

הוצאת:

"חברה מזכיי הרבנים העולמי"

מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס

כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI

MIFAL OILUMI L'HATZULAS HADAS

Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross

The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם את כל ספרי הערב רב

בבתי כנסיות – בבתי מדרשות – בשמחות – לכל החברים וידידים

ולכל אחד ואחד מישראל – להציל את עם ישראל מן הערב רב

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

*** * ***

לקבלת הספרים בחינם:

להתקשר להרב אברהם ווייס

בבית המדרש "עטרת ישעיה" האלמין

רחוב נחל לכיש 24/3 • רמת בית שמש ארץ ישראל

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/3

Ramat Beth Shemesh 99093, Israel

011-972-548-436-784

בעזהש"ת

קובץ ספרי ערב רב

כרך שני

ספר הערב רב וכל המסתעף חלקים ו' ז' ח' ט' י' י"א

חלק ו' : ספר הערב רב וכל המסתעף חלק ו'
על פי ספר הקדוש תיקוני זוהר

חלק ז' : ספר הערב רב וכל המסתעף חלק ז'
על פי ספר הקדוש זוהר חדש

חלק ח' : ספר הערב רב וכל המסתעף חלק
ח' על פי ספר עץ חיים להאריז"ל

חלק ט' : ספר הערב רב וכל המסתעף חלק ט'
על פי ספר שער הגלגולים להאריז"ל

חלק י' : ספר הערב רב וכל המסתעף חלק י'
על פי ספר שער הפסוקים להאריז"ל

חלק י"א : ספר הערב רב וכל המסתעף חלק י"א
על פי ספר שער הליקוטים להאריז"ל

יום הנורא ט"ז תמוז **שהערב רב עשו את העגל**

יום הנורא "ט"ז תמוז" שהערב רב עשו את העגל ב שנת ב' אלפים תמ"ט לבריאת העולם: טעו ישראל בהיותם למרגלות הר סיני (!), כי משה רבינו עליו השלום בושש לרדת מההר, וערבב השטן את העולם בחושך ואפילה, שיטעו לחשוב שמת (רש"י תשא), ויקהל הערב רב על הזקנים ותבעום לעשות להם אלהים אחרים אשר ילכו לפניהם וכו', ומשלא שמעו להם – הרגום (תנחומא בהעלותך, י"ד).

הערב רב שחטו את חור

ויפנו לחור בן כלב ומרים הנביאה, ויוכיחם, ויהרגהו גם כן (סנהדרין ז.), ויבואו לאהרן "ויבן (= הבין) מחור הזבוח לפניו" ונתיירא שלא ירצחוהו נפש, ויעש ביצוע בדין (שם), ויצא העגל הלז שנעשה מתכשיטי האספסוף ומעשה שטן הצליח שהיתה בו רוח חיים (רש"י תשא, ור' תוספות שאנץ סוטה י"ב).

הנשים לא התפרקו, על כן ניתן להם ראש חודש כיום מועד שלא תעשינה בו מלאכה (אורח חיים סימן תי"ז. ועיין עוד בלוח דבר יום ביומו מנהגי ראש חודש, ביום ל' בתשרי וביום א' בתמוז).

מהראוי לקרוא קריאת שמע בחצי היום כי בא שש, לפי מה שכתוב בתיקונים, תיקון ע' להגביר האמונה נגד הכפירה (מל"ח ט, ט).

במסגרת
השם
יתברך

ספר
הערב רב

וכל המסתעף
חלק ששי

על פי

ספר הקדוש
תיקוני זוהר

יוצא לאור בעזהש"ת על ידי
הוצאת "ועד גילוי פני הערב רב"

* * *

מנחם אב תשס"ד לפ"ק
עיה"ק ירושלים תובב"א

המלחמה נגד הערב רב מעשה נורא מהחפץ חיים

ויעמד משה בשער המחנה ויאמר:

"מי לה' אלי"

ויאספו אליו כל בני לוי (שמות לב כו)

החילוק הגדול (אחר מעשה העגל), בין אלו ששמעו את משה שיצוהם מי לה' אלי, ורצו תיכף ומיד לקראת משה רבינו עליו השלום, ובין אלו שלא שמעו את הברזל ולא הקשיבו בקולו של משה רבינו ע"ה.

בספר ליקוטי חפץ חיים דף קס"ח וזה לשונו:

רב אחד ביקר אצל החפץ חיים זצ"ל כשעמד לפניו שאלו החפץ חיים זצ"ל האם הוא כהן או ישראל? השיב לו הרב "ישראל" אני, אמר לו החפץ חיים "אני כהן!" – חזר בעל החפץ חיים ושאלו: היודע אתה מה הנפקא מינה בזה שאני כהן ואתה ישראל? – ומיד השיב בעצמו: לכשיבא משיח צדקיני במהרה בימינו, יעלו כולם לירושלים וכל אחד מישראל יחפוץ להכנס לעזרה ולהקריב קרבנות ולעבוד את עבודת בית המקדש.

כולנו נרוץ אל שערי בית המקדש, וכשיגיע עד השער יעמדו שם שוערים ויבדקו את כל הרוצים להכנס, ואז יפרידו בין שנינו. לי יתנו להכנס פנימה, ואילו אתה תידרוש להישאר בחוץ.

קנאת הנשארים בחוץ תהיה גדולה עד מאוד, שהנה הכהנים יזכו לדבר הנכסף – לעבוד את עבודת הקודש, ולישראלים לא תינתן רשות לעבודה, המשיך החפץ חיים ושאל "היודע אתה מהו הגורם למצב זה? הבה ואספר לך: לפני כשלושת אלפי שנה, עמד משה במדבר וקרא: מי לה' אלי!, אבות אבותי נזדרזו לשמע הקריאה והתייצבו לפני משה, אבות אבותיך לא נענו לקריאה. כשכר על היענותם לקריאה, זכו אבות אבותי במעלת הכהונה. וסיים החפץ חיים את דבריו באמרו: "לשם מה אני מספר לך את כל זה?

היות שלכל איש מישראל יש רגעים בימי חייו, שבהם הוא שומע קול פנימי המכריז ואומר:

מי לה' אלי

כאשר תשמע קריאה זו ביום מן הימים מהדהדת בליבך פנימה, חושה, אל תעמוד!!! אל תחזור על השגיאה של אבותיך! אשר הפסידו לנצח דבר נפלא שיכלו לקבל בקלות, ולא נענו לקריאה. אלא רוצ' מיד לקול הקריאה, לבל תחמיץ את ההזדמנות!!!

ספר "הערב רב"

וכל המסתעף

חלק שישי

על פי ספר הקדוש תיקוני זוהר

בו יבואר גודל ענין חיוב הלימוד ולחקור מעשי וענין ה"ערב רב", ואיך שצריכים ללחום נגדם, שמקלקלים את כל עם ישראל בכל העולם כולו, ועוקרים כל המצות שבתורתנו הקדושה, כמו שכתב הגאון הקדוש מווילנא זיע"א, שישנם חמשה מיני ערב רב, והם: ^(א) בעלי מחלוקת ובעלי לשון הרע, ^(ב) הרודפים אחר התאוה כמו זנות וכדומה, ^(ג) הרמאים שמראים עצמם כצדיקים ואין לבם שלם, ^(ד) הרודפים אחר הכבוד ובונים חרבות לעשות להם שם, ^(ה) הרודפים אחר הממון. והמחלוקת תחילה, כי המחלוקת כנגד כולם, והם נקראים "עמלקים", ואין בן דוד בא עד שיעברו מן העולם, ועליהם נאמר (דברים כה, יט): "תמחה את זכר עמלק" כמבואר בזוהר. (אדרת אליהו פרשת דברים)

גם יבואר בו השכר הגדול למי שעוסק להציל את עם ישראל מן הערב רב, ומעורר את הרבים שלא יפלו ברשתם ח"ו.

עוד יבואר, שהערב רב הם רמאים כנחשים ועקרבים. כמבואר בזוהר חדש וז"ל (זוהר חדש פרשת יתרו מאמר ז' ימי בראשית):

"אבל נחשים ועקרבים יש בו – ונחשין ועקרבין דילה אינון ערב רב".

עוד יבואר בו העונשים הגדולים אשר מענישים את האדם בזה ובבא, ושאינו אדם יכול לשער עד כמה שיוסבול בזה ובבא על זה שעזר את הערב רב, והפגם הגדול הנעשה על ידי אלו העוזרים להם, וגודל החיוב שמוטל על כל איש ואיש להיות בקי בהם בפרטותיהם ודקדוקיהם, כדי שלא יכשלו חס ושלום לבנות בתי עבודה זרה של דור הפלגה של **הָבָה גִבְיָה לָנוּ עֵיר וּמִגְדָּל וְרֹאשׁוֹ בַּשָּׁמַיִם וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם** (בראשית יא, ד), כי בזה תלוי יסוד קדושת ישראל, ובו תלוי גם כן ביאת משיח בן דוד, כמו שגילה לנו רבינו חיים וויטאל זיע"א תלמיד האריז"ל בספרו הקדוש עץ חיים בהקדמתו.

בס"ד

הספר נדפס לזכות את הרבים
ונחלק בתנם לכל דורש ומבקש

הרשות נתונה לכל מי שברצונו להדפיס קטעים מספר זה או כל הספר בכל
לשון שהוא בכל מדינה ומדינה, כדי להרבות תורה ויראת שמים בעולם,
ולעורר לבות אחינו בני ישראל בתשובה שלימה

אם אתה רוצה לדעת מי הוא זה ואיזה הוא אשר מלאו לבו לעכב את
גאולתו ופדות נפשינו רחמנא ליצלן, תלמוד בעיון בספר הזה.

במקום הקדמה

והנה מה שפתיב בתחילת דבריו ואפילו כל אינון
 דמשתדלי באורייתא כל חסד דעבדי לנרמייחו וכו', עם
 היות שפשוטו מבואר ובפרט בזמנינו זה בעו"ה אשר
 התורה נעשית קרדום לחתוך בה אצל קצת בעלי תורה
 אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות
 יתירות וגם להיותם מכלל ראשי ישיבות ודייני
 סנהדראות להיות שמם וריחם נודף בכל הארץ ודומים
 במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו
 בשמים. ועיקר סיבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך
 הכתוב ונעשה לנו שם. ככתוב בספר הזוהר בפרשת
 בראשית דף כ"ה ע"ב וזה לשונו על פסוק אלה תולדות
 השמים והארץ. שחמשה מינים יש בערב רב ומן הג'
 מינים מהם הוא הנקרא בת גבורים דעליהו אתמר
 המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם ואינון מסטרא
 דאילין דאיתמר בהון הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו'
 ונעשה לנו שם בבנין בתי כנסיות ובתי מדרשות ושיון
 בהון ס"ת ועטרה על רישיה ולא לשמה אלא למעבד
 לון וכו' והנה על הכת הזאת אמרו בגמרא כל העוסק
 בתורה שלא לשמה נוח לו שנהפכה שלייתו על פניו
 ולא יצא לאויר העולם.

תוכן עניני "ערב רב" מספר הקדוש תיקוני זוהר להרשב"י

תיקוני זוהר דף ט"ו עמוד א' טז

א. וכי ימכור איש את בתו לאמה, איש זה הקב"ה, בתו זו שכינה, לאמה בת זוגו של ממטרון בתוספת יוד, ששפחה רעה היא אמה של ערב רב, ומפני שאותה שפחה רעה ובניה לא ניכרים בה, היא מתכסה בעבד שלה כנשמה בגוף, ובגלות ראשונה שלא חזרה למלכות בת המלך וכו', ובגללה נאמר בהם עבדים היינו לפרעה במצרים, מפני שהיו תחת רשות אותו עבד – אבל בגאולה האחרונה, לא תצא הבת, בזה העבד כשפחה, אלא בהקב"ה, מפני שהתורה שהיא חרות, היא עמה בגלות אחרונה, שהיא חירות שלה – כי לא בחיפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו כי הולך לפניכם ה', יקו"ק וודאי, הוא יקים אותם מעפר, והוא מאיר על פני ישראל, ובו מכירים כל עולמות שהם זרע ברכ ה' טז

תיקוני זוהר דף כ"ב עמוד א' יז

ב. ויפן כה וכה, אם יש מי שיתעורר בתשובה לשכור בית אסורים שלהם, צאו ולאשר בחושך הגלו, ויפן כה וכה וירא כי אין איש, אלא איש לדרכו פנו, בעסקים שלהם בדרכים שלהם, איש לבצעו מקצהו, בבצע זה העולם, לרשת זה העולם, ואין הם מצד אלו שנאמר בהם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע, והם עזי נפש ככלבים, שהם אומות העולם וכו', ודומים לכלבים, שנאמר בהם ויתערבו בגויים וילמדו מעשיהם, ואלו ערב רב, שכל חסד שעושה לעצמם עושים יז

תיקוני זוהר דף כ"ז עמוד א' יח

ג. מדוע נגלה לו בסנה, להראות שהיתה בדוחק בין הקוצים, ועם כל זה והסנה איננו אוכל, מפני שושנים שהם בניה, שהם ישראל, שהם עתידים להיות בגלות בין ערב רב שהם קוצים יח

ד. הראה לו שכר הכלה שהיא לבת אש בין הקוצים שהם הרשעים, כאשר דוחקים את השכינה וישראל, השכר שלהם כלה, יוצאת שכינה כלה מביניהם, ויבוא חתן בשבילה, וזה הוא שכר הכלה הדוחק, ויגאל אותם מן הגלות בשבילה, ודוחק גלות הערב רב לישראל ממחר להם הגאולה, ורפיון שלהם מעכב להם לישראל הגאולה יט

ה הערב רב על פי ספר הקדוש תיקוני זוהר

תיקוני זוהר דף כ"ז עמוד ב'..... כ

ה. ובמושב לצים לא ישב, מי זה מושב לצים זו לילי"ת אמם של ערב רב, שהיא מטמאה כנדה במושבה, וכן ערב רב מטמאים במושבם את הצדיקים שיושבים ביניהם כנדה..... כ

תיקוני זוהר דף כ"ח עמוד ב'..... כא

ו. באותו זמן מתקיים סוד המשנה וכו', ושורפים בתחילת שש שהוא אלף ששי – וכדי שלא יבדילו בין שש שהוא עמוד האמצע ובין שבע שהוא בת זוגו, צריך לבער שאור וחמץ שהם ערב רב, שלא יראו בין שש שהוא ו', ובין שבע שנאמר בה שבע ביום הללתיך, מפני שערב רב הבדילו בין שש לשבע במתן תורה, כך יפריש אותם הקב"ה בין שש לשבע..... כא

ז. בגללם היתה מצה פרוסה לחם עוני וודאי, ובאותו זמן תהיה שלימה כמו חבירתה שהיא מצה שלימה, זה הוא שכתוב והיה אור הלכנה כאור החמה כג

ח. מי גרם זה, 'י מן שד"י רושם הברית, שנתן משה בערב רב, משום כך ירד משה ממדרגתו, זה הוא שכתוב לך רד כי שחת עמך, עמך ולא עמי. ועל ידו עתידה שכינה להתייחד עם הקדוש ברוך הוא. מפני שהוא הבדיל אותם, צריך לייחד אותם. לתקן במה שחטא – קמו כל החברים ונשקו לו, ואמרו אם לא באתי לעולם אלא לשמוע זה דיי..... כד

תיקוני זוהר דף ל' עמוד ב'..... כה

ט. בדרך ינחנו ואין עמו אל נכר, לא מתערכים בבניו של יעקב ערבויות גרים, ומפני זה אין מקבלים גרים לימות המשיח, שעל זרע יעקב נאמר גפן מוצרים תסיע, מה גפן לא מקבלת הרכבה ממין אחר, כן זרעו הם שומרים אות ברית ולא מקבלים הרכבה ממין אחר, וכל מי ששומר אות ברית זוכה למלוכות כמו יוסף..... כה

תיקוני זוהר דף מ"א עמוד ב'..... כו

י. ערב רב שאלו בשר ונתן להם, ומה כתוב הבשר עודנו בין שיניהם טרם יכרת ואף ה' וכו', והיה בשר היוורד מן השמים, זה המן שאכלו ערב רב, ועם כל זה אמרו עליו אין דבר טמא יורד מן השמים – וסוד זה הבשר לחכמי לב נמסר, וזה בש"ר בהיפוך שב"ר, ועליו נאמר שבר רעבון בתיכם, אם זכו בשר קודש, שנאמר בו ומבשרי אחזה אלוך, ואם לא שומרים בזה בש"ר אות ברית, נהפך להם בשכ"ר..... כו

תיקוני זוהר דף מ"ב עמוד א'..... כז

יא. אחר שבאו ערב רב ועשו את העגל, גרמו שעלתה ה' לגבי ו"י ונעשה הו"י, ומי גרם זה הוי גוי חוטא, ונשארה ה' אחרונה יחידה, זה הוא שכתוב איכה

ו הערב רב על פי ספר הקדוש תיקוני זוהר

ישבה בדר – גרמו שגלתה שכינה והתערבה בין אומות העולם, ושומרת אותם בגלות..... כז

תיקוני זוהר דף מ"ט עמוד א'..... כח

יב. אזל"א גר"ש, השכינה אומרת להקדוש ברוך הוא גרש האמה הזאת ואת בנה, אלו ערב רב, שגרשוני מהסתפח בנחלת ה', גרש אותם מן העולם הזה ומהעולם הבא, שלא יהיה להם חלק עם ישראל..... כח

תיקוני זוהר דף נ' עמוד ב'..... כט

יג. ובגלות חל"ק לכם, שהם ע"ב צדיקים שהם כמו הסנהדרין, וסוד הדבר אשרי כל חוכי לו, ל"ו בחשבון עולה שלשים ושש, והם ל"ו בארץ ישראל, ול"ו בחוץ לארץ ישראל, וזה הוא חל"ק לב"ם, ומי חלק לב"ם, שאור וחמוץ שהם ערב רב, וסוד הדבר ויהי מבדיל בין מים למים, שעליהם נאמר אך ביום הראשון תשביתו שאור מכתיכם, אך חלק, ושבעה שימחו כ"ד, שהם ארבעה עשר ימי הפסח, לקיים כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות. כט

תיקוני זוהר דף נ"ב עמוד א'..... לא

יד. ולחושך קרא לילה, ששלטונו בגלות שהוא לילה, ובגלות השעה עומדת לו, שהיא לילית, אימא של ערב רב, והיא שחוק הכסיל, ובגללה נאמר כלה ענן וילך כן יורד שאול לא יעלה..... לא

טו. מוריד שאול ויעל, אוי לנשמה כאשר בולע אותה טחול, אוי לישראל כאשר נבלעים בערב רב, שעליהם נאמר ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה..... לג

טז. בזמן הגלות, כל ממוני אומות העולם וערב רב, נאמר בהם היו צריה לראש אויביה שלו, צריה וודאי הם ערב רב, עליהם נאמר שריך סוררים וחברי גנבים כולו אוהב שוחד וגו'. אויביה שלו, אלו עשו וישמעאל ושבעים ממונים, שהם כולם בשלוח ועושר, וישראל בדוחק בעניות, ומפני זה, אוי לעולם כאשר נבעלו בערבוביה רעה, ומי גרם שנבלעו במעיהם ולא נודע כי באו אל קרבנה, מפני שמעשיהם רעים בידיהם, זה הוא שכתוב ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם – אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים, אלו שבעים ממונים, שלא נותן להם הקב"ה רשות לשלוט עליה, שהם עורקי הכבד, הוא אל אחר, טחול נחש, וותרת הכבד אשת זוגנים, אחר שעושה זיוף (ס"א ניאוף) עם אלהים אחרים, ומחלקת הדם שלה שהיא תמצית שלה לכל עורקים, השיוור מקריבה אצל טחול שהוא בעלה כסיל, שלא נוטל טחול אלא תמצית הדם, ולא נותנת לו מדם אחר..... לד

תיקוני זוהר דף נ"ג עמוד ב'..... לז

הערב רב על פי ספר הקדוש תיקוני זוהר

ז

יז. וימן ה' דג גדול, זה מחול לילי"ת שהיא ערב רב מאותו רב החובל שנאמר בו וגם ערב רב וכו', ומחול הוא שחוק הכסיל, עליו נאמר כי כעס בחיק כסילים ינוח – דג גדול הוא ערב רב, שהם רב החובל, מי הוא חובל, אלא גדול מכל מלאכי חבלה, הוא חובל, והיא חבלה, ערב רב בני לילית הרשעה, שבהם חטאו ישראל והשחיתו את בשרם באות ברית, הם גדולים עליהם בגלות, והם הגה לישראל, ומפני זה אמרו זכרנו את הדגה וכו' – ובזמן שיצאו ישראל ממצרים הרג מהם הרבה, ובגלות אחרונה עתיד הקדוש ברוך הוא להרוג אותם, וזה הוא והדגה אשר ביאור מתה ויבאש היאור לו

תיקוני זוהר דף ג"ה עמוד א'לט

יח. רשעים שהם ערב רב נאמר בהם סו"ף פסו"ק, שהם מזרע עמלק שנאמר בו ויאמר כי יד על כס י"ה, והם, חמשה מינים עמלקים גיבורים נפילים ענקים רפאים, שכולם עולים ומתנברים על ישראל בגלות – ועליהם נאמר סוף פסו"ק, שפוסק אותם הקדוש ברוך הוא לסוף ימים מהעולםלט

יט. באותו זמן שימחו עמלקים מהעולם, יהיה הקב"ה מניח מנוחה לישראל, וישב על כסאו – ולגבי עשו וישמעאל כתוב כרסיה שביבין די נור, ומאלו שביבים של כסאו נשרפים כל אלילים שלהםמ

תיקוני זוהר דף ע"ה עמוד ב'מא

כ. באשר תלכי אלך בגלות – ובאשר תליני אלין שהמשכב שלך בגלות, זה הוא שכתוב על משכבי בלילות – עמד עמי אלו ישראל – ואלוקיך אלוקי זה הקב"ה – ערפה אימא של ערב רב, שנאמר בהם כי עם קשה עורף הוא, שחזרה לסרחונה, והחזירה עורף לגבי חמותהמא

תיקוני זוהר דף צ"ו עמוד ב'מב

כא. אוי להם לאלו שמניחים לעסוק בתורה שנאמר בה ולקח גם מעץ החיים, ובמצוות שלה שהם פרי האילן שנאמר בו ואכל וחי לעולם, והולכים אחר אלו שמפתים אותם מצד הנחש הקדמוני, שאומרים להם התעסקו במלאכים שממונים על הכוכבים והשמש והלבנה, ועל אלו שממונים על רוחות ושרים. להיות כאלוקים יודעי טוב ורע – ויש"ו הרשע בזה היה מתעסק, ודור אנוש ודור המבול ודור הפלגה, והקב"ה עקר אותם מהעוה"ז ומהעוה"ב – כי ביום אכלך ממנו מות תמות, מות בעולם הזה ותמות בעולם הבא – וחטא זה גרם חורבן בית המקדש וגלות ישראל בין אומות העולם ונהרגו מהם – שכל אחד היה מזבח ומקטר, והיו יורדים צבאות שלמעלה וכאשר היה נביא מייסר אותם וכו'מב

הערב רב על פי ספר הקדוש תיקוני זוהר

כב. וודאי זה סוד האילן של עין הדעת טוב ורע, שלא עתיד הקדוש ברוך הוא לגלות אותו מפורסם לעולם אלא בין החברים, עד שיבוא הדור של מלך המשיח..... מד

כג. מזה האילן יורדות נשמות הערב רב שהם ערבוביה של טוב ורע, וכמה נימים תלויות מזה האילן שהם צבא השמים, אשר ממונים על כוכבים ומזלות, וכולם מעורבים טוב ורע – מי שמוציא מרשות היחיד ומכנים ברשות הרבים, או שמוציא זרע ממנו מאות ברית קודש ומכנים ברשות זרה, כאילו זה נמטע אילן של טוב ורע, ומפני זה הבן שנמטע בזונה או שפחה או גויה או נדה, נאמר לא תעשה לך פסל, ועל הבת שנעשית באופן זה נקראת מסכה, ועליהם נאמר ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה וגו' ושם בסתר – ועתיד הקדוש ברוך הוא לעקור זה האילן מהעולם ולשרוף אותו בגיהנם, זה הוא שכתוב והיה החסון לנעורת וגו'..... מה

כד. ישראל בגלות עובדי עבודה זרה במהרה הם..... מט

כה. אלו שיודעים האילן של הקדוש ברוך הוא שהוא עין החיים, נמטע בגן שלו שהיא השכינה שלו, שנאמר בה לא יגורך רע, יכולים להוריד כח משם לגבי שכנתו בלי ערבוביה כלל, בכל מצוה ומצוה, הוא עין פרי עושה פרי למינו, נמטע בגן בלי ערבוביה כלל, ומפני זה אמר למינו, אבל עין הדעת טוב ורע לא נאמר בו למינו..... נ

כו. זכאי הוא מי שמעלה אמונת הקדוש ברוך הוא – כך צריך בן אדם שלא מוציא זרע לחוץ מבית זוגו, שהיא מין שלו יחוד שלו..... נ

תיקוני זוהר דף קי"ב עמוד א'..... נב

כז. ומה היא אימא של ערבוביה רעה, פרי האילן של טוב ורע, שנאמר בה ותקח מפריה ותאכל ותתן גם לאישה עמה, ומה היא, לילית, משם באים ערב רב שהם מעורבים בישראל, שנאמר זרע מרעים בנים משחיתים וכו', ואמרו אלה אלהיך ישראל לעגל, ומפני זה ואל קין ואל מנחתו לא שעה..... נב

כח. הראה לקין שעתידים להיות ישראל בדוחק בגלות, עני ורוכב על חמור, שיהיו כחמור משא על כתפיו מעול המס בגלות ומכובד המלאכה, וזה הוא רובץ תחת משא בגלות, ובני קין שהם עשירים וחזקים במלכים בחזק רב, ומפני זה אמר הלא אם תיטיב שאת, הלא אם תיטיב להיות שאת לעניי ישראל שהם כבדים במשא כבד, אני אסבול לבניך בעולם ומאריך עליהם, ואם לא, לפתח חטאת רובץ, שער הגיהנם נפתח, לקחת נקמה ממך ומבניך..... נה

כמ. ברוך בני לעתיק ימים, שהרי רוח הקודש התעורר אצלך לגלות כאן חידושים שלא נודעו עד עכשיו – וודאי זה הוא קול דמי אחיך צועקים אלי, אלו דמי ישראל שעתידיים לגזול אותם בני קין ערב רב רשעים בגלות נו

ל. ראה שעתידיים לצאת ממנו מחבלי כרמים, שהם ישראל שנאמר בהם כי כרם ה' צבאו"ת בית ישראל, משום כך ואל קין ואל מנחתו לא שעה, וראה שעתידיים לצאת מהבל כמה צדיקים, משום כך וישע ה' אל הבל ואל מנחתו נו

לא. קול הזרע שעתידי לצאת מן אחיך, אלו ששים רבוא שעתידיים לצאת מהבל, באותו שנאמר בו בשגם זה הבל, כולם צווחים מן הארץ, כאן רמוז עינוי הדין ועוות הדין וחמס ושוד ושבר שעתידיים בני קין לעשות לבניו של הקב"ה – אחר שיאסף הוא, יתעוררו בני קין להחריב העולם, ומהם קול דמי אחיך צועקים, זה הוא שכתוב משוד עניים מאנקת אביונים וכו' נו

לב. קין מצד האילן של טוב ורע היה, והתפשטות של טוב היה בגלגול עד קני חותן משה, משם ואילך התפשטות של רע, ומפני שהראה לו הקדוש ברוך הוא מה שעתידיים לעשות בניו לישראל בכל דור ודור, זה הוא שכתוב הן גרשת אותי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע וגד וודאי, כאן רמוז הגלגול שלו ובניו וכו' – הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר, ועליהם נאמר על שלשה פשעי ישראל, ועל ארבעה לא אשיבנו, שלא מחזיר אותם בגוף רביעי, ולא בפדיון רביעי, אלא נאמר בישראל ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר. משום כך העמידוהו בעלי המשנה אין מקבלים גרים לימות המשיח נט

תיקוני זוהר דף קי"ז עמוד א' ט

לג. בזמן שהולידה את קין, ידע את כל אשר נעשה אותה זוהמא, ועד אותה מקום שמוניעה ומתפשטת אותה זוהמא בכל דורות – וזו הידיעה של קין היא שהתגלתה לו עד אותו מקום שמתפשט, שעליו נאמר כי משורש נחש שהטיל זוהמה בחוה, מלאך המות שגרם מיתה לאדם ולכל הדורות שלו.... ס

לד. זו הזוהמא שגלקחה ממנו, היא לילי"ת אימא של ערב רב, עליה נאמר רגליה יורדות מות וכו', שהיא סם המות של אל אחר שהוא סמא"ל, והיא פרי שלו סא

לה. כיוון שראה את הבל שהתפשטותו בכל דור לטוב, אמר ותוסף ללדת, הוסיפה היא כמה קרבנות וכמה תחנונים וכמה בכיות בשבילו, כיוון שהוא היה עתיד למהר הזוהמא שלו מהעולם, והרי קהלת אמר יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים אשר מניע אליהם כמעשה הרשעים סב

תיקוני זוהר דף קי"ט עמוד א'..... סג

לו. אע"פ שהבל הרג אותו קין, שממנו היה יוצא מי שיעמיד אותו, זה הוא שכתוב אז ישיר משה, רועה יעמיד רועה, ואחר כך אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרא כולם בשם ה', אבל כאשר עמלק שהם בכורי מצרים ערב רב מעורבים בישראל, עליהם נאמר תמחה את זכר עמלק, שלא נשאר מהם שריד, שאלו הם ערבוביה מכל אומות ואפילו מקין, ומיד שימחו מהעולם אז הוחל לקרא בשם ה'..... סג

תיקוני זוהר דף קכ"ח עמוד ב'..... סה

לז. מי שאין תוכו כברו אל יכנס לבית המדרש, שוודאי הוא מעץ של טוב ורע – אחר שאין תוכו כברו שאין פיו ולבו שוים, עליו נאמר ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו, שוודאי זה הוא ערבוביה רעה שמושקר מטבע המלך שמערב כסף בעופרת, וזה היה חמא של חוה שהטיל בה נחש זוהמא, שהיא עופרת שהתערבה בטיפה לבנה כסף מזוקק, ולא נטהרה הזוהמא ממנו עד שבא אברהם ונכנס באש, והתלבן הכסף, ויצאה עופרת לחוץ שהוא ישמעאל, ונאמר באדם מושך בערלתו היה, התערבה ערבוביה בזהב, נצרף ביצחק, והוציא הזוהמא לחוץ וזה עשו, ביעקב נח והשתרש והוציא תולדות, ונדל עץ החיים בענפיו ושרשיו..... סה

תיקוני זוהר דף קל"ח עמוד א'..... סו

לח. כל נשמות שבאות שלש פעמים ולא נתקנות, נקראות פושעי ישראל ערב רב – אבל צדיקים שבכל פעם שיבואו נתקנים, יבואו עד ארבעה, אפילו עד ששים דור, וזה הוא דור הולך ודור בא..... סו

למ. כאשר החליים של בני אדם, שנאמר בהם וחליים רעים, הם בראש הצדיקים, אז רפאות תהי לשרך – אבל כאשר הן בראש הרשעים, כנסת ישראל אומרת אצלם אל תראני שאני שחרחורת, שאלו מתחילים להם לפתות בני אדם, כמו שהיו מפתים את ישראל בעגל בשש שעות..... סח

תיקוני זוהר דף ק"מ עמוד א'..... סט

מ. מחו"ל זו לילי"ת אימא של ערב רב, שחוק הכסיל, מי כסיל, זה אל אחר סמא"ל, וערב רב הם בניה, שהם מעורבים בישראל רשעים גמורים, ועליהם נאמר אם ראית רשע שהשעה משחקת לו אל תתגרה בו, עליהם נאמר למה תביט בוגדים תחריש בבלע רשע צדיק ממנו, רשע זה כסיל, ערב רב בגלות הם רשע, בבלע צדיק ממנו, זה ישראל, ומי גורם שכולע אותם מפני שאין הם צדיקים גמורים כמו שנאמר צדיק ממנו בולע אבל צדיק גמור אינו בולע..... סט

הערב רב על פי ספר הקדוש תיקוני זוהר יא

מא. ומחול הוא לילי"ת, מארת ה' בבית רשע, והיא אסכרה לתינוקות שהם הרשעים, צוחקת בהם בעשירות בזה העולם, ואחר כך הורגת בהם, ומדוע נקראו תינוקות, מפני שאין בהם דעת להנצל ממנה, ששם צדיק, וסוד הדבר טוב לפני האלוקים ימלט ממנה וחוטא ילכד בה עא

מב. סוד עליון: אם זכו ישראל היתה יורדת להם תורה מן השמים בלי דוחק, ולא היו צריכים ללמוד אחד לחבירו, זה הוא שכתוב הנני ממטיר לכם לחם מן השמים, שאין לחם אלא התורה – לא זכו מפני ערב רב שהם שוטים, נאמר בהם שטו העם ולקטו, שיטרחו ללמוד זה לזה, לפרנסה כל אחד בדוחק, ולחכמים ברמז – אבל לעתיד לבוא ימחו ערב רב מהעולם, ונאמר בהם ולא ילמדו עוד איש רעהו ואיש את אחיו וגו'..... עד

מג. שלוחי הציבור, כאשר קוראים ספר תורה, צריכים שיחתכו דברים, ולא יאמרו אותם בהלעטה כמו הערב רב שנאמר בהם הבשר עודנו בין שניהם, והיו אוכלים בהלעטה, (וכמו עשו שנאמר בו הלעיטני נא), ולא היו מוחנים אותו, נאמר בהם ואף ה' חרה בעם..... עה

תיקוני זוהר דף קמ"א עמוד א'..... עה

מד. להנחיל אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא, ומפני ששם אוצר שהיא יראת ה', ממנו מתמלא לצדיקים, ואלו יראים לקדוש ברוך הוא יורשים זה היש – וערבוביה רעה לא היו יראים להקדוש ברוך הוא אלא בשביל עושר, והיו מנסים אותו כמו זה היש בקרבנו אם אין, וכל אלו שמנסים את הקדוש ברוך הוא ויראים לו בעשירות ולא יראים ממנו בעניות כמו בעשירות, אין הם אלא ערבוביה רעה..... עה

מה. המנסה להקדוש ברוך הוא בכל מצוה ומעשה, בוודאי זה הוא מאלו ערבוביה רעה, שנאמר בהם היש ה' בקרבנו אם אין..... עו

מו. שוודאי הרבה הם מבני אדם שהם עשירים בעשירות גדולה, והם מחבבים העושר שלהם יותר מהנשמה שלהם, שעושר הנפש הוא מצוות מובנות בעולם הבא, ועושר הגוף ממון ועדון בעולם הזה..... עז

מז. אלו שמחבבים הממון מהנפש, אם היו נותנים לו כל התורה במאה זוזים, לא היו נותנים אותם בשבילה, מפני שהממון חביב עליהם מהנפש, ומה שירא ואוהב אותו אין הוא אלא מפני הממון..... עח

תיקוני זוהר דף קמ"א עמוד ב'..... עט

מח. כאשר עשו את העגל חשב משה שישראל עשו אותו ואמר למה ה' יחרה אפך בעמך, אמר לו הקב"ה לך רד כי שחת עמך, מיד ירד וראה עגל דיוקן שור וחמור, שאל אותו מי עשה אותך, אמר חמור, ערב רב אשר בשר חמורים בשרם, שור אמר גם כך, טבעת שעליה מזל שור, בזמן שנאמר בערב רב

הערב רב על פי ספר הקדוש תיקוני זוהר

ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב, נזדמנה שם, והשליך הכל אהרן באש, ויצא עגל דיוקן שור וחמור, באותו זמן צווחה רוח הקודש ואמרה ידע שור קוננה וחמור ואבוס בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן..... עט

מז. והרשעים מה ראו לעשות עגל, אלא וודאי הם היו מכשפי פרעה, יונג'ס וימרו'ס בני בלעם, שנאמר בהם ויעשו כן החרטמים בלטיהם, וראו שלא היתה ממשות בהם, חזרו עם משה וקבלו ברית מילה, והקדוש ברוך הוא שיודע גלויות ונסתרות, שהיה יודע בהם שהם מגזע רע, כאשר היתה יורדת השכינה נאמר בה ויסע מלאך האלוקים ההולך לפני מחנה ישראל, ולא אמר לפני העם, ומפני זה נטלו קנאה בלבם, ואמרו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו, כמו שהיה הולך לפניכם, ומפני זה עשו את העגל בכישופים שלהם, וזה הוא ידע שור קוננה וכו' ישראל לא ידע כשפים, עמי אהרן ומשה בני עמרם לא התבוננו, וזה הוא לא תלין נבלתו על העץ שהם ישראל וכו'... פ
נ. לא תלין וכו', זה גר שלא התגייר לשם הקדוש ברוך הוא, לא תלוי בו בישראל שהם עץ..... פא

תיקוני זוהר דף קמ"ד עמוד א'..... פב

נא. נשכימה לכרמים, הרי יש כרמים שאין הם ישראל, כגון ששמוני נטרה את הכרמים כרמי שלי לא נטרתי, והם ערכוביה של ערב רב, שהם מעורבים בהם בישראל בגלות – נשכימה לכרמים, נראה אם פרחה הגפן בהם, שנאמר בה כי כרם ה' צבאות בית ישראל – הנצו הרמונים, אלו וודאי אלו שמלאים מצוות כרמונים – שם אתן את דודי לך, אלו שהם אהובים שלך שם אתן אותם לך – כי הנה הסתיו עבר, שלטון שאר ממוני האומות – הגשם חלף הלך לו, שלטון הערב רב..... פב

תיקוני זוהר דף קמ"ו עמוד ב'..... פג

נב. כמו מלך שהיתה לו קטטה עם המלכה, והשליך אותה מהיכלו, והיא הולכת אצל שכניה, והלא כל מי שמקבל אותה בביתו ומכבד אותה, ומכנים שלום בינה ובין בעלה, הלא כל הכבוד שעושה לה, למלך עושה, שאם המלך כעס עליה פעם אחת או שתים, יהיה לו שלום עמה ויחזיר אותה לביתו, והוא שואל אותה מי כיבד אותך או מי זלזל בך – כמו כן הקב"ה גירש את השכינה, והשליך אותה מביתו, והלא כל מי שמכבד אותה בגלות, את הקב"ה הוא מכבד, או מי שמזלזל בה, את הקב"ה הוא מזלזל..... פג
נג. בנאולה האחרונה יהיה לה חירות ולבניה מכל חליים רעים של העולם שהם ערב רב..... פו

תיקוני זוהר דף קמ"ז עמוד ב' פז

נד. כמו שתיבת נח לא היתה מקבלת ממין אחר אלא מאלו שצוה הקב"ה – כמו כן כל הנחלים שהם תלמידי חכמים כולם עוסקים בתורה הולכים אל הים ורוצים להכניס לשכינה, והיא לא מקבלת אותם בתוכה, אלא את אלו שצוה הקדוש ברוך הוא להכניס אצלה, שהם שבעה רועים, ואת השבטים שיוצאים מהם, ואת כל שבאים מצדם, ויתערבו בהם, הים מקבל אותם ויתערבו בתוכו, אבל האחרים לא מקבל אותם, ומשם הם שבים ללכת פז

נה. כל אלו שיורשים נשמות מן הים ונחל שלו, ביראה ואהבה של י"ק, הוא מקבל אותם – ואחרים שאין הם חלק ה' הוא לא מקבל אותם, ודוחה אותם משם, ומשם הם שבים ללכת – כמו כולם וברכו אותו, ואמרו: פה של שכינה, סיני סיני, זכאיות אזנים ששומעות דברים אלו מפיו פח

✿ ספר תיקוני זוהר ✿

תיקוני זוהר דף ט"ו עמוד א'

א.

וכי ימכור איש את בתו לאמה, איש זה הקב"ה, בתו זו שכינה, לאמה בת זוגו של מטטרו"ן בתוספת יוד, ששפחה רעה היא אמה של ערב רב, ומפני שאותה שפחה רעה ובניה לא ניכרים בה, היא מתכסה בעבד שלה כנשמה בגוף, ובגלות ראשונה שלא חזרה למלכות בת המלך וכו', ובגללה נאמר בהם עבדים היינו לפרעה במצרים, מפני שהיו תחת רשות אותו עבד – אבל בגאולה האחרונה, לא תצא הבת, בזה העבד כשפחה, אלא בהקב"ה, מפני שהתורה שהיא חרות, היא עמה בגלות אחרונה, שהיא חירות שלה – כי לא בחיפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו כי הולך לפניכם ה', יקו"ק וודאי, הוא יקים אותם מעפר, והוא מאיר על פני ישראל, ובו מכירים כל עולמות שהם זרע ברך ה'

וְדָא הוּא דְאָמַר קְרָא (שמות כ"א) וְכִי יִמְכֹּר אִישׁ אֶת בִּתּוֹ לְאִמָּה. אִישׁ דָּא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. בִּתּוֹ דָּא שְׂכִינְתָּא. לְאִמָּה בֵּת זִוְגִיָּה דְּמִטְטְרוּ"ן. דְּאִיחִי מִיטְטְרוּ"ן בְּתוּסְפַת יוּ"ד. דְּשִׁפְחָה בִּישָׁא הִיא אִמָּה דְּעֶרֶב רַב. וּבִגִּין דִּהֲחִיא שְׁפָחָה בִּישָׁא וּבִנְהָא לֹא אֲשַׁתְּמוּדְעִין בָּהּ. אִיחִי מִתְכַּסִּיא בַּעֲבָדָא דִּילָּהּ. כְּנִשְׁמַתָּא בְּגוּפָא. וּבְגָלוּתָא קְדֻמָּאָה דִּלָּא חֲזֵרְתָּ לְמַלְכוּתָהָא בְּרֵתָא דְּמַלְכָּא. וְלֹא נִפְקַת מִזֵּהוּא גּוּפָא. לֹא נִפְקַת חִפְשִׁית. וּבִגִּינְהָ אֲתַמַּר בַּהוּן. עֲבָדִים הִינְנוּ לְפִרְעָה בְּמִצְרַיִם בְּגִין דִּהוּוּ תַּחַת רִשּׁוֹ דִּהֲהוּא עֲבָד. וּבִגִּין דָּא אָמַר פִּרְעָה בִּהְיִי אֲתֵר לֹא יִדְעִי אֵת ה'. וְגַם אֵת יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁלַּח. וּבִגִּין דָּא נִפְקוּ בְּמִנוּסָה. כַּעֲבָדָא דִּלִּית לִיָּה כְּתַב חִירוֹ וּבְרַח מִרְבוּנִיָּה. [וְזֶה הוּא שְׁאֲמַר הַפְּסוּק וְכִי יִמְכֹּר אִישׁ

את בתו לאמה, איש זה הקדוש ברוך הוא, בתו זו שכינת. לאמה בת זוגו של מטטרוץ בתוספת יוד, ששפחה רעה היא אמה של ערב רב, ומפני שאותה שפחה רעה ובניה לא ניכרים בה, היא מתכסה בעבד שלה כנשמה בגוף, ובגלות ראשונה שלא חזרה למלכות בת המלך, ולא יצאה מאותו גוף, לא יצאה חפשית, ובגללה נאמר בהם עבדים היינו לפרעה במצרים, מפני שהיו תחת רשות אותו עבד, ומפני זה אמר פרעה בזה המקום לא ידעתי את ה' וגם את ישראל לא אשלח, ומפני זה יצאו במנוסה, כעבד שאין לו כתב חירות ובורח מאדונן].

אבל בפורקנא בתראה לא נפקת ברתא. בהאי עבדא כשפחה. אלא בקודשא בריך הוא. בגין דאורייתא דאיהי חירו. איהי עמה בגלותא בתראה. דאיהי חירו דילח. מה דלא הוה הכי בגלותא קדמאה. דלא הוה לה ולבנהא אורייתא דאיהי חירו. דאורייתא ודאי איהי חירו. במלכותא דילח ביקרא דילח. הדא הוא דכתיב (משלי ג') יקרה היא מפנינים. ובגין דא לא תצא כצאת העבדים. ודא הוא דאמר כי לא בחפזון תצאו. ובמנוסה לא תלכון. כי הולך לפניכם ה'. יקו"ק ודאי איהו יוקים לון מעפרא. ואיהו נהיר על אנפוי דישראל. וביה אשתמודעין כל עלמין דאינון זרע ברך ה'. [אבל בגאולה האחרונה, לא תצא הבת, בזה העבד כשפחה, אלא בקדוש ברוך הוא, מפני שהתורה שהיא חרות, היא עמה בגלות אחרונה, שהיא חירות שלה, מה שלא היה כך בגלות ראשונה, שלא היה לה ולבניה תורה, שהיא חרות, שהתורה וודאי היא חירות במלכות שלה ביקר שלה, זה הוא שכתוב יקרה היא מפנינים, ומפני זה לא תצא כצאת העבדים, וזה הוא שאמר כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכון כי הולך לפניכם ה', יקו"ק וודאי, הוא יקים אותם מעפר, והוא מאיר על פני ישראל, ובו מכירים כל עולמות שהם זרע ברך ה'].

תיקוני זוהר דף כ"ב עמוד א'

ב.

ויפן כה וכה, אם יש מי שיתעורר בתשובה לשבור בית
 אסורים שלהם, צאו ולאשר בחושך הגלגל, ויפן כה וכה וירא
 כי אין איש, אלא איש לדרכו פנו, בעסקים שלהם בדרכים
 שלהם, איש לבצעו מקצהו, בבצע זה העולם, לרשת זה
 העולם, ואין הם מצד אלו שנאמר בהם אנשי חיל יראי
 אלהים אנשי אמת שנאי בצע, והם עזי נפש ככלבים, שהם
 אומות העולם וכו', ודומים לכלבים, שנאמר בהם ויתערבו
 בגויים וילמדו מעשיהם, ואלו ערב רב, שכל חסד שעושה
 לעצמם עושים

ויפן כה וכה וירא כי אין איש. אלא איש לדרכו פנו. בעסקין
 דילחון. באורחין דילחון. איש לבצעו מקצהו. בבצעת
 דהאי עלמא. לירתא האי עלמא. ולא אינון מסטרא דאלין
 דאתמר בהון. אנשי חיל. יראי אלוקים. אנשי אמת. שונאי בצע.
 אלא כלח צווחין בצלותין ביומא דכפורי ככלבים. הב. הב לנא
 מזונא. וסליחה וכפרה וחיי. כתבנו לחיים. ואינון עזי נפש
 ככלבים. דאינון אומין דעלמא דצווחי לגביה ולית לון בשת
 אנפין. דלא אית מאן דקרא ליה בתיובתא. דיחזור שכינתיה
 לקודשא בריך הוא. דאיהי מרחקא מיניה. למחדר לגביה.
 ואדמיין לכלבים. דאתמר בהון ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם.
 ואינון ערב רב. דכל חסד דעבדין לגרמייהו עבדין. נויפן כה וכה,
 אם יש מי שיתעורר בתשובה לשבור בית (נ"א בה) אסורים שלהם, צאו
 ולאשר בחושך הגלגל, ויפן כה וכה וירא כי אין איש, אלא איש לדרכו פנו,
 בעסקים שלהם בדרכים שלהם, איש לבצעו מקצהו, בבצע זה העולם,
 לרשת זה העולם, ואין הם מצד אלו שנאמר בהם אנשי חיל יראי אלהים
 אנשי אמת שנאי בצע, אלא כולם צווחים בתפילות ביום הכיפורים
 ככלבים, הב לנו מזון וסליחה וכפרה וחיים, כתבנו לחיים, והם עזי

נפש ככלבים, שהם אומות העולם שצווחים לגביו ואין להם בושת פנים, שאין מי שקורא לו בתשובה, שתחזור שכינתו להקדוש ברוך הוא, שהיא רחוקה ממנו, לחזור אצלו, ודומים לכלבים, שנאמר בהם ויתערבו בגויים וילמדו מעשיהם, ואלו ערב רב, שכל חסד שעושה לעצמם עושים].

ועוד אינן שאלין מזונא וכסויא ועונה. דאיהי עונת זוגיהו. דאתמר בה שארה כסותה ועונתה לא יגרע. ולא אית מאן דשאל מזונא דאיהי תורה. שארה דשכינתא. ואיהי אימא עלאה. דאתמר בה ואל תמוש תורת אמך. כסותה. דא כסויא דציצית. ועטיפו דיליה. ותפלין דיד. דאתמר בה תפלה לעני כי יעטף. ועונתה דא קריאת שמע בעונתה. דאם שלש אלה לא יעשה לה לשכינתא. ויצאה חנם אין כסף. לית ליה כסופא מן שכינתא. חציף איהו. ועוד אין כסף לא יהא ליה כסופא לעלמא דאתי. [ועוד, הם שואלים מזון וכסות, ועונה, שהיא עונת זוגם, שנאמר בה שארה כסותה ועונתה לא יגרע, ואין מי ששואל מזון שהיא תורה, שארה השכינה, והיא אימא עליונה, שנאמר בה ואל תמוש תורת אמך, כסותה זו כסוי של ציצית, ועטיפה שלו, ותפלין של יד, שנאמר בה תפלה לעני כי יעטף, ועונתה זו קריאת שמע בעונתה, שאם שלש אלה לא יעשה לה לשכינה, ויצאה חנם אין כסף, אין לו כיסוף, (בושה) מן השכינה, חצוף הוא, ועוד אין כסף, לא יהיה לו כסוף (בושה) לעולם הבא].

תיקוני זוהר דף כ"ז עמוד א'

ג.

מדוע נגלה לו בסנה, להראות שהיתה בדוחק בין הקוצים, ועם כל זה והסנה איננו אוכל, מפני שושנים שהם בניה,

שהם ישראל, שהם עתידים להיות בגלות בין ערב רב שהם קוצים

תיקונא תריסר. בראשית מאמר קדמאה דכלא. כלילא מעשר אמירן. ואיהי ל"ב אלקיים דעובדא דבראשית. (ס"א דברית אש). ומסמרא דשמאלא אתיהיבת. דאיהי גבורה אשא סומקא. ובגין דא בלבת אש. ומשה הוה מסמרא דליואי מסמרא דיליה ממש. ואמאי אתגליא ליה בסנה. לאחזאה דהוות בדוחקא בין הקוצים. ועם כל דא והסנה איננו אכל. בגין שושנים דאינון בנהא. דאינון ישראל. דהוו עתידין למהוי בגלותא בין ערב רב דאינון קוצים. ודא איהו רזא כי אעשה כלל בכל הגוים אשר הדחתיך שמה. ואותך לא אעשה כלל. [תיקון שנים עשר. בראשית מאמר ראשון של הכל, כלול מעשר אמירות, והיא ל"ב אלקים של מעשה בראשית (ס"א של ברי"ת א"ש), ומצד השמאל ניתנה, שהיא גבורה אש אדומה, ומפני זה בלבת אש, ומשה היה מצד הלוי מצד שלו ממש, ומדוע נגלה לו בסנה, להראות שהיתה בדוחק בין הקוצים, ועם כל זה והסנה איננו אוכל, מפני שושנים שהם בניה, שהם ישראל, שהם עתידים להיות בגלות בין ערב רב שהם קוצים. וזהו הוא סוד כי אעשה כלל בכל הגוים אשר הדחתיך שמה ואתך לא אעשה כלל].

ד.

הראה לו שכר הכלה שהיא לבת אש בין הקוצים שהם הרשעים, כאשר דוחקים את השכינה וישראל, השכר שלהם כלה, יוצאת שכינה כלה מביניהם, ויבוא חתן בשבילה, וזה הוא שכר הכלה הדוחק, ויגאל אותם מן הגלות בשבילה, ודוחק גלות הערב רב לישראל ממנה להם הגאולה, ורפיון שלהם מעכב להם לישראל הגאולה אחזי ליה אנרא דכלל (נ"א דשכינתא). דאיהי לבת אש בין

הקוצים דאינון חייביא. כד דחקין לשכינתא וישראל, אגרא
 דילחון כלל. נפקא שכינתא כלל מביניהו, וייתי חתן בגינה. ודא
 איהו אגרא דכלל דוחקא. ויפרוק לון מן גלותא בגינה. ודוחקא
 דגלותא דערב רב לישראל ממחר לון פורקנא. ורפיון דילחון
 מעכב לון לישראל פורקנא. בגין דא אתחזי ליה למשה בלבת אש
 מתוך הסנה. מגו כובין. [הראה לו שכר הכלה (נ"א השכינה), שהיא
 לבת אש בין הקוצים שהם הרשעים, כאשר דוחקים את השכינה
 וישראל, השכר שלהם כלל, יוצאת שכינה כלל מביניהם, ויבוא חתן
 בשבילה, וזה הוא שכר הכלה הדוחק, ויגאל אותם מן הגלות בשבילה,
 ודוחק גלות הערב רב לישראל ממחר להם הגאולה, ורפיון שלהם מעכב
 להם לישראל הגאולה, משום כך נראה לו למשה בלבת אש מתוך
 הסנה, מתוך קוצים].

תיקוני זוהר דף כ"ז עמוד ב'

ה.

ובמושב לצים לא ישב, מי זה מושב לצים זו לילי"ת אמם
 של ערב רב, שהיא מטמאה כנדה במושבה, וכן ערב רב
 מטמאים במושבים את הצדיקים שיושבים ביניהם כנדה

תקונא תליסר בראשית תמן אשר"י. ודא איהו אשרי האיש.
 ואיהו אהי"ה אשר אהי"ה. רישא לכל רישין. ועלה
 אתמר ראשך עליך ככרמל ודא תפילין דרישא. ודלת ראשך
 כארגמן דא תפלין דיד. וביה משבחין לבת בהאי אשרי. הדא
 הוא דכתיב באשרי כי אשרוני בנות. [תיקון שלשה עשר. בראשית,
 שם אשר"י, וזה הוא אשרי האיש, והוא אהי"ה אשר אהי"ה, ראש לכל
 ראשים, ועליה נאמר ראשך עליך ככרמל, וזה תפילין של ראש, ודלת

הערב רב על פי ספר הקדוש תיקוני זוהר כא

ראשך כארגמן, זו תפילין של יד, ובו משבחים לבת בזה אשרי, זה הוא שכתוב באשרי כי אשרוני בנות].

מאן זכי לאעלא תמן, אשר לא הלך בעצת רשעים. דאיהי עצה בישא מסטרא דעין הדעת טוב ורע. ובדרך חטאים לא עמד. מאן דרך חטאים ההיא דאתמר בה כן דרך אשה מנאפת. אכלה ומחתה פיה וגומר. ובמושב לצים לא ישב. מאן מושב לצים. דא לילי"ת אימן דערב רב. דאיהי מטמאה כנדה במושבה. וכן ערב רב מטמאין במושבם לצדיקא דיתבין ביניהו כנדה. [מי זוכה להכנס שם, אשר אל הלך בעצת רשעים, שהיא עצה רעה מצד של עין הדעת טוב ורע, ובדרך חטאים של עמד, מי זה דרך חטאין, אותה שנאמר בה כן דרך אשה מנאפת אכלה ומחתה פיה וגו'. ובמושב לצים לא ישב, מי זה מושב לצים זו לילי"ת אמם של ערב רב, שהיא מטמאה כנדה במושבה, וכן ערב רב מטמאים במושבם את הצדיקים שיושבים ביניהם, כנדה].

תיקוני זוהר דף כ"ח עמוד ב'

ו.

באותו זמן מתקיים סוד המשנה וכו', ושורפים בתחילת שש שהוא אלף ששי – וכדי שלא יבדילו בין שש שהוא עמוד האמצע ובין שבע שהיא בת זוגו, צריך לבער שאור וחמץ שהם ערב רב, שלא יראו בין שש שהוא ו', ובין שבע שנאמר בה שבע ביום הללתיך, מפני שערב רב הבדילו בין שש לשבע במתן תורה, כך יפריש אותם הקב"ה בין שש לשבע שתיתאה הללויה הללויה ודא ה"ו. עליה אתמר ליל שמורים הוא ל"ה. ודא איהו עמודא דאמצעיתא, ורזא דמלכה השמיעו הללו. ואמרו הושע ה' את עמך את שארית ישראל.

לְקִיּוּם קִרְא (מִיכָה ו') כִּימֵי צֹאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת.
[נִשְׁעֵי הַלְלוּיָהּ הַלְלוּהוּ וְזֶה ה"ו. עָלָיו נֹאמַר לַיֵּל שְׁמוּרִים הוּא לָהּ, וְזֶה הוּא
עֲמוּד הָאֲמִצֵּעַ, וְסוּד הַדְּבַר הַשְּׁמִיעוּ הַלְלוּ וְאָמְרוּ הוֹשֵׁעַ ה' אֶת עַמְּךָ אֶת
שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל, לְקִיּוּם הַפְּסוּק כִּימֵי צֹאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת].

וְרִזָּא דְּמַלְה מ'ה ש'הִיָּה הוּא שִׁיְהִיָּה. וּבִיָּה מ'מֶכּוֹן ש'בְּתוֹ ה'שְׁגִיָּה.
בְּגִין דְּאִיְהוּ דְּיוֹקְנָא דְּעֲמוּדָא דְּאֲמִצְעִיתָא. בְּהִוָּא זְמַנָּא
אֲתֵקִיָּים רִזָּא דְּמִתְנִיתִין דְּאָמַר אוֹכְלִין כָּל אַרְבַּע. וְתוֹלִין כָּל חֲמִשׁ
דְּהִינּוּ אֵלֶּף חֲמִשָּׁאָה. וְשׁוֹרְפִין בְּתַחֲלִית שֵׁשׁ דְּאִיְהוּ אֵלֶּף שְׁתִּיתָאָה.
[וְסוּד הַדְּבַר מ'ה ש'הִיָּה הוּא שִׁיְהִיָּה. וְבוּ מ'מֶכּוֹן ש'בְּתוֹ ה'שְׁגִיָּה. מִפְּנֵי
שֶׁהוּא דְּיוֹקֵן עֲמוּד הָאֲמִצֵּעַ, בְּאוֹתוֹ זְמַן מִתְקִיָּים סוּד הַחֲשֵׁנָה שֶׁאָמַר
אוֹכְלִים כָּל אַרְבַּע, וְתוֹלִים כָּל חֲמִשׁ שֶׁזֶהוּ אֵלֶּף חֲמִישִׁי, וְשׁוֹרְפִים בְּתַחֲלִילַת
שֵׁשׁ שֶׁהוּא אֵלֶּף שִׁשִּׁי].

וּבְגִין דְּלֹא יִפְרִישׁוּ בֵּין שֵׁשׁ דְּאִיְהוּ עֲמוּדָא דְּאֲמִצְעִיתָא. וּבֵין שִׁבְעָה
דְּאִיְהוּ בֵּת זִוְגִיָּה. צְרִיךְ לְבַעֲרָא שְׁאוּר וְחִמְץ דְּאִינּוֹן עֵרֶב
רֶב. דְּלֹא יִתְחַזִּיין בֵּין שֵׁשׁ דְּאִיְהוּ ו'. וּבֵין שִׁבְעָה דְּאֵתְמַר בֵּה שִׁבְעָה
בְּיוֹם הַלְלָתִיךָ. בְּגִין דְּעֵרֶב רֶב אִפְרִישׁוּ בֵּין שֵׁשׁ לְשִׁבְעָה בְּמִתָּן
תּוֹרָה. כְּמָה דְּאֵת אָמַר (שְׁמוֹת ל"ב) וִירָא הָעָם כִּי בָשָׁשׁ מֹשֶׁה.
וְאֻקְמוּהוּ בָשָׁשׁ. בְּאֵלִין שִׁית שְׁעֵתִין עֲבָדוּ יֵת עֲגָלָא. וְאִפְרִישׁוּ בֵּין
ו"ק דְּאִינּוֹן שֵׁשׁ לְשִׁבְעָה. חֲכִי יִפְרִישׁ לֶזֶן קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא בֵּין שֵׁשׁ
לְשִׁבְעָה. [וְכֹדֵי שְׁלֹא יִבְדִּילוּ בֵּין שֵׁשׁ שֶׁהוּא עֲמוּד הָאֲמִצֵּעַ וּבֵין שִׁבְעָה שֶׁהִיא
בֵּת זִוְגוֹ, צְרִיךְ לְבַעֲרָא שְׁאוּר וְחִמְץ שֶׁהֵם עֵרֶב רֶב, שְׁלֹא יִרְאוּ בֵּין שֵׁשׁ שֶׁהוּא
ו', וּבֵין שִׁבְעָה שֶׁנֹּאמַר בֵּה שִׁבְעָה בְּיוֹם הַלְלָתִיךָ, מִפְּנֵי שֶׁעֵרֶב רֶב הִבְדִּילוּ בֵּין
שֵׁשׁ לְשִׁבְעָה בְּמִתָּן תּוֹרָה, כְּמוֹ שֶׁאֵתָּה אוֹמֵר וִירָא הָעָם כִּי בָשָׁשׁ מֹשֶׁה,
וְהַעֲמִידוּהוּ בָשָׁשׁ, בְּאֵלּוּ שֵׁשׁ שְׁעוֹת עָשׂוּ אֶת הָעֲגֹל, וְהִפְרִישׁוּ בֵּין ו"ק, שֶׁהֵן
שֵׁשׁ לְשִׁבְעָה, כֵּךְ יִפְרִישׁ אוֹתָם הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא בֵּין שֵׁשׁ לְשִׁבְעָה].

ז.

בגללם היתה מצה פרוסה לחם עוני וודאי, ובאותו זמן תהיה שלימה כמו חבירתה שהיא מצה שלימה, זה הוא שכתוב והיה אור הלבנה כאור החמה

דבנינייהו הוות מצה פרוסה לחם עני עני ודאי. ובהוא זמנא תהא שלימה כגוונא דחברתה דאיהי מצה שלימה. הדא הוא דכתיב (ישעיה ל') והיה אור הלבנה כאור החמה. ואמאי הוות מצה פרוסה. בגין דאסתלק מנה ו' רגל דילך למחוי לך מצוה. ומצה פרוסה אשתארת ד'. ובגין דא מצה פרוסה ד'. מצה שלימה ה'. ובגין דא אמרין הלל גמור והלל שאינו גמור בפסח. לקבל מצה שלימה ומצה פרוסה. [שבגללם היתה מצה פרוסה לחם עוני וודאי, ובאותו זמן תהיה שלימה כמו חבירתה שהיא מצה שלימה, זה הוא שכתוב והיה אור הלבנה כאור החמה, ומדוע היתה מצה פרוסה מפני שהסתלק ממנה ו' רגל שלה להיות בה כמצוה, ומצה פרוסה נשארה ד', ומפני זה מצה פרוסה ד', מצה שלימה ה', ומפני זה אומרים הלל הלל גמור והלל שאינו גמור בפסח, כנגד מצה שלימה ומצה פרוסה].

ואמריין מרור. על שם ו' דאתפרש מן ה'. ודא גרים לון דוימררו את חייהם. איהו מרור ואיהי מרה. הדא הוא דכתיב (רות א') קראן לי מרה כי המר שד"י לי. בעבודה קשה בקשיא. בחמר בקל וחמר. בין אומין דעלמא. [ואומרים מרור, על שם ו' שנבדלת מן ה', וזה גרם להם שוימררו את חייהם, הוא מרור והיא מרה, זה הוא שכתוב קראן לי (מרה) [מרא] כי המר שד"י לי, בעבודה קשה, בקושיה, בחומר, בקל וחומר, בין אומות העולם].

ח.

מי גרם זה, י' מן שד"י רושם הברית, שנתן משה בערב רב, משום כך ירד משה ממדריגתו, זה הוא שכתוב לך רד כי שחת עמך, עמך ולא עמי. ועל ידו עתידה שכינה להתייחד עם הקדוש ברוך הוא. מפני שהוא הבדיל אותם, צריך לייחד אותם. לתקן במה שחטא – קמו כל החברים ונשקו לו, ואמרו אם לא באתי לעולם אלא לשמוע זה די.

וזמאן גרים דא. י' מן שדי רשימו דברית. דיהיב משה בערב רב. בגין דא נחית משה מדרגיה. הדא הוא דכתיב (שמות ל"ב) לך רד כי שחת עמך. עמך ולא עמי. ועל ידיה עתידה שכינתא לייחדא עם קודשא בריך הוא. בגין דאיהו אפריש לון. צריך לייחדא לון. לתקנא במה דחאב. קמו כללכו חבריא ונשקו ליה. ואמרו אי לא אתינא לעלמא אלא למשמע דא די. [ומי גרם זה, י' מן שד"י רושם הברית, שנתן משה בערב רב, משום כך ירד משה ממדריגתו. זה הוא שכתוב לך רד כי שחת עמך, עמך ולא עמי. ועל ידו עתידה שכינה להתייחד עם הקדוש ברוך הוא. מפני שהוא הבדיל אותם, צריך לייחד אותם. לתקן במה שחטא. קמו כל החברים ונשקו לו, ואמרו אם לא באתי לעולם אלא לשמוע זה די].

תיקוני זוהר דף ל' עמוד ב'

ט.

בדד ינחנו ואין עמו אל נכר, לא מתערבים בבניו של יעקב
ערבובית גרים, ומפני זה אין מקבלים גרים לימות המשיח,
שעל זרע יעקב נאמר גפן ממצרים תסיע, מה גפן לא מקבלת
הרכבה ממין אחר, כן זרעו הם שומרים אות ברית ולא
מקבלים הרכבה ממין אחר, וכל מי ששומר אות ברית זוכה
למלכות כמו יוסף

יעקב בגין דלא הוה ביה פסולת. אתמר בזרעיה בגלותא. וישכן
ישראל במטח בדד עין יעקב. אתמר הכא במטח בדד.
ואתמר התם ביה במפקנו דגלותא ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר.
לא אתערבון בבנוי ערבוביא דגידורים. ובגין דא אין מקבלים גרים
לימות המשיח. דעלייהו דזרעא יעקב אתמר. גפן ממצרים תסיע.
מה גפן לא מקבלא הרכבה ממין אחרא. כן זרעיה הוו נטרינ אות
ברית. ולא מקבלין הרכבה ממין אחרא. וכל מאן דנטיר אות
ברית זכי למלכו. כגזונא דיוסף. וישראל בגין דנטרינ ברית זכו
למלכותא. ואתמר בהון כל ישראל בני מלכים. ומשה בגין דנטר
אות ברית. אתמר ביה ויהי בישורון מלך. זכאה איהו מאן דנטר
ברית. [יעקב מפני שלא היתה בו פסולת, נאמר בזרעו בגלות וישן
ישראל במטח בדד, ונאמר שם ביציאת הגלות בדד ינחנו ואין עמו אל
נכר, לא מתערבים בבניו ערבובית גרים, ומפני זה אין מקבלים גרים
לימות המשיח, שעל זרע יעקב נאמר גפן ממצרים תסיע, מה גפן לא
מקבלת הרכבה ממין אחר, כן זרעו הם שומרים אות ברית ולא מקבלים
הרכבה ממין אחר. וכל מי ששומר אות ברית זוכה למלכות, כמו יוסף.
וישראל מפני ששומרים ברית זכו למלכות ונאמר בהם כל ישראל בני
מלכים, ומשה מפני ששומר אות ברית, נאמר בו ויהי בישורון מלך, זכאי
הוא מי ששומר ברית].

תיקוני זוהר דף מ"א עמוד ב'

י.

ערב רב שאלו בשר ונתן להם, ומה כתוב הבשר עודנו בין שיניהם טרם יכרת ואף ה' וכו', והיה בשר היורד מן השמים, זה המן שאכלו ערב רב, ועם כל זה אמרו עליו אין דבר טמא יורד מן השמים – וסוד זה הבשר לחכמי לב נמסר, וזה בש"ר בהיפוך שב"ר, ועליו נאמר שבר רעבון בתיכם, אם זכו בשר קודש, שנאמר בו ומבשרי אחזה אלוך, ואם לא שומרים בזה בש"ר אות ברי"ת, נהפך להם בשב"ר וערב רב שאיל"ו בשרא ויהיב לון. ומה כתיב (במדבר י"א) הבשר עודנו בין שיניהם טרם יכרת ואף ה' כו'. והאי בשר הא אוקמוהו מארי מתניתין בבשר היורד מן השמים. דא מנא דאכלו ערב רב. ועם כל דא אמרו עלה אין דבר טמא (ס"א רע) יורד מן השמים. [וערב רב שאלו בשר ונתן להם, ומה כתוב הבשר עודנו בין שיניהם טרם יכרת ואף ה' וכו'. וזה הבשר הרי העמידוהו בעלי המשנה בבשר היורד מן השמים. זה המן שאכלו ערב רב, ועם כל זה אמרו עליו אין דבר טמא (ס"א רע) יורד מן השמים].

ורזא דהאי בשר מאי ניהו. אלא כמה דאת אמר בשגם הוא בשר. ורזא דא לחכימי לבא אתמסר. והאי בש"ר בהפוכא שב"ר. ועליה אתמר שבר רעבון בתיכם. אם זכו בשר קדש. דאתמר ביה ומבשרי אחזה אל"ה. ואם לא נטרין בהאי בש"ר. אות ברי"ת. אתהפך לון בשב"ר. [וסוד זה הבשר מה הוא, אלא כמו שאתה אומר בשגם הוא בשר, וסוד זה לחכמי לב נמסר, וזה בש"ר בהיפוך שב"ר. ועליו נאמר שבר רעבון בתיכם, אם זכו בשר קודש, שנאמר בו ומבשרי אחזה אלוך. ואם לא שומרים בזה בש"ר אות ברי"ת, נהפך להם בשב"ר].

תיקוני זוהר דף מ"ב עמוד א'

יא.

אחר שבאו ערב רב ועשו את העגל, גרמו שעלתה ה' לגבי ו"י ונעשה הו"י, ומי גרם זה הוי גוי חוטא, ונשארה ה' אחרונה יחידה, זה הוא שכתוב איכה ישבה בדד – גרמו שגלתה שכינה והתערבה בין אומות העולם, ושומרת אותם בגלות

אמר ליה הא ודאי אתגליא לי מה דלא ידענא עד השתא. ולא עתיד לאתגליא עד יומין דייתי מלכא משיחא. אמר ליה אי הכי אשתמודע דאית אדם קדמון לכל קדומים. ואית אדם אחרא. [אמר לו, הרי וודאי נגלה לי מה שלא ידעתי עד עכשיו ולא עתיד להתגלות עד ימים שיבוא המלך המשיח, אמר לו אם כך ניכר שיש אדם קדמון לכל קדומים ויש אדם אחר, אמר לו, בני, כך הוא וודאי, אדם שברא אותו עלת העילות בדיוקן שלו סתום וגנוז, זה גרם שהסתלק עלת העלות, אדם שני חטא במחשבה, ואדם שלישי חטא במעשה, ששלשה אדם הם, אדם של בריאה, אדם של יצירה, אדם של עשיה, שאין כל חטאים שווים].

אמר ליה ברי הכי הוא ודאי. אדם דברא ליה עלת העלות בדיוקנא דיליה סתים וגניז. האי גרם דאסתלק עלת העלות. אדם תנינא חאב במחשבה. ואדם תליתא חאב במעשה. דתלת אדם אינון. אדם דבריא. אדם דיצירה. אדם דעשיה. דלאז כל חובין שוין. אמר ליה ברי עם כל דא הוה ה' קיימא קמיה דאדם. בתר דאתו ערב רב ועבדו ית עגלא. גרמו דאסתלק ה' לגבי ו"י. ואתעביד הו"י. ומאן גרם דא. הוי גוי חוטא. ואשתארת ה' בתראה יחידה. הדא הוא דכתיב איכה ישבה בדד. דבקדמיתא ותלכנה שתיהן ה"ה. לבתר אסתלקת ה' עלאה. אשתארת ה' תתאה בתראה יחידה. בתר דאתערבו טוב עם רע. מה דאפריש קודשא בריך הוא. הדא הוא דכתיב ויבדל אלוקים

בין האור ובין החשך. גרמו דגלת שכינתא ואתערבת בין אומין דעלמא. (ס"א בין אומין דעלמא ובנהא עמה) ומנטרא לון (ס"א לנטרא לה) בגלותא. בההוא זמנא נחית קודשא בריך הוא בכל אתווי דאסתלקו בגלותא. הדא הוא דכתיב (ישעיה מ"ב) אני ה' הוא שמי וכבודי לא אחר לא אתן כו'. [אמר לו, בני, עם כל זה היתה ה' קיימת לפני האדם, אחר שבאו ערב רב ועשו את העגל, גרמו שעלתה ה' לגבי ו"י ונעשה הו"י, ומי גרם זה הוי גוי חוטא, ונשארה ה' אחרונה יחידה, זה הוא שכתוב איכה ישבה בדד. שבתחילה ותלכנה שתיהן, ה' ה', אחר כך הסתלקה ה' עליונה, נשארה ה' תחתונה אחרונה יחידה, אחר שהתערבו טוב עם רע מה שהבדיל הקדוש ברוך הוא, זה שכתוב ויבדל אלקים הין האור ובין החושך, גרמו שגלתה שכינה והתערבה בין אומות העולם (ס"א בין אומות העולם ובניה עמה), ושומרת אותם (ס"א לשמור אותם) בגלות, באותו זמן יורד הקדוש ברוך הוא, בכל אותיותיו שהסתלקו בגלות, זה הוא שכתוב אני ה' הוא שמי וכבודי לא אחר לא אתן וכו'].

תיקוני זוהר דף מ"ט עמוד א'

יב.

אזל"א גר"ש, השכינה אומרת להקדוש ברוך הוא גרש האמה הזאת ואת בנה, אלו ערב רב, שגרשוני מהסתפח בנחלת ה', גרש אותם מן העולם הזה ומהעולם הבא, שלא יהיה להם חלק עם ישראל

ועוד אזל"א גר"ש. שכינתא אמרת לקודשא בריך הוא. גרש האמה הזאת ואת בנה אלין ערב רב. דגרשוני מהסתפח בנחלת ה'. גרש לון מן עלמא דין ומעלמא דאתי. דלא יהא לון חולקא עם ישראל. שופ"ר הול"ך. רבי"ע. שני גרישין.

שלשל"ת. בההוא זמנא נטל קודשא בריך הוא רומ"ח. דאיהי רמ"ח תיבין דאית בקריאת שמע ושית תיבין דיחודא. ובה וידקר את שניהם. דכר ונוקבא. דא סמא"ל ונחש. ורבי"ע דיוקנא דומיא דרומ"ח. [ויעוד אזל"א גר"ש השכינה אומרת להקדוש ברוך הוא גרש האמה הזאת ואת בנה, אלו ערב רב, שגרשוני מהסתפח בנחלת ה', גרש אותם מן העולם הזה ומחעולם הבא, שלא יהיה להם חלק עם ישראל, שופ"ר הול"ך, רבי"ע, שני גרישי"ן, שלשל"ת, באותו זמן נטל הקדוש ברוך הוא רומ"ח, שהיא רמ"ח תיבות שיש בקריאת שמע ושש תיבות היחוד, ובו וידקור את שניהם זכר ונקיבה, זה סמא"ל ונת, ורבי"ע דיוקן כמו הרומח].

שני גרישי"ן. תריך לון קודשא בריך הוא מן שמיא וארעא. בההוא זמנא שקר הסוס לתשועה וכו'. דקודשא בריך הוא רדיף אבתרייהו. ונמיל לון בשלשל"ת על צואריהון. ולבתר קמיל לון ברומחא דאיהו רבי"ע. בקדמיתא תריך לון. ולבתר רדיף אבתרייהו ותפים לון. ולבתר קמיל לון. [שני גרישי"ן, גרש אותם הקדוש ברוך הוא מן שמים וארץ, באותו זמן שקר הסוס לתשועה וכו', שהקדוש ברוך הוא רודף אחריהם, ולוקח אותם בשלשל"ת על צוואריהם, ואחר כך הורג אותם ברומח שהוא רבי"ע, בראשונה מגרש אותם, ואחר כך רודף אחריהם ותופס אותם, ואחר כך הורג אותם].

תיקוני זוהר דף ג' עמוד ב'

יג.

ובגלות חל"ק לבס, שהם ע"ב צדיקים שהם כמו הסנהדרין, וסוד הדבר אשרי כל חוכי לו, ל"ו בחשבון עולה שלשים ושש, והם ל"ו בארץ ישראל, ול"ו בחוץ לארץ ישראל, וזה הוא חל"ק לב"ס, ומי חלק לב"ס, שאור וחמץ שהם ערב רב,

וסוד הדבר ויהי מבדיל בין מים למים, שעליהם נאמר אך ביום הראשון תשביתו שאור מבתיכם, אך חלק, ושבועה שימחו בי"ד, שהם ארבעה עשר ימי הפסח, לקיים כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות

ואורייתא אית לה רישא וגופא ולבא ופומא ואברין. כגוונא דאית בישראל. דאינון רישין רישי עמא. ומנהון עיינין הדא הוא דכתיב והיה אם מעיני העדה. ואית מנהון לבא. דאינון לקבל שבעין סנהדרין ומשה ואהרן על גביהו. דלא חסרין בעלמא כוותייחו. ודא איהו ללבי גליתי. אבל אחרנין דאינון כשאר אברין אתמר בהון ולאברי לא גליתי. וכן באורייתא שבעין אנפין תליין מתרין תורות. אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה. ונהתורה יש לה ראש וגוף ולב ופה ואיברים. כמו שיש בישראל, שהם ראשים ראשי עם, ומהם עינים, זה שכתוב והיה אם מעיני העדה, ויש מהם לב, שהם כנגד שבעים סנהדרין, ומשה ואהרן על גביהם, שלא חסרים מהעולם כמותם, וזה ללבי גליתי, אבל אחרים שהם כשאר איברים נאמר בהם ולאברי לא גליתי, וכן בתורה שבעים פנים תלויים משתי תורות, תורה שבכתב ותורה שבעל פה].

ובגלותא חלק לב"ם. דאינון ע"ב צדיקים דאינון כגוונא דסנהדרין. ורזא דמלך (ישעיה ל') אשרי כל חוכי לו. ל"ו בחושבנא סליק תלתין ושית. ואינון ל"ו בארעא דישראל. ול"ו לבר מארעא דישראל. ודא איהו חלק לב"ם. ומאן חלק לב"ם. שאור וחמץ דאינון ערב רב. ורזא דמלכא זיהי מבדיל בין מים למים. דעליהו אתמר אך ביום הראשון תשביתו שאור מבתיכם. אך חלק. ואומא דיתמחון בי"ד. דאינון ארבע סרי יומי דפסחא. לקיימא כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות. (ודא שבועה יומי דפסחא דגלותא קדמא. ושבועה יומי דפסחא דגלותא בתרא.) הדא הוא דכתיב חג שבועת ימים מצות יאכל. [ובגלות חלק לב"ם, שהם ע"ב צדיקים שהם כמו הסנהדרין, וסוד הדבר אשרי כל

הערב רב על פי ספר הקדוש תיקוני זוהר לא

חוכי לו, ל"ו בחשבון עולה שלשים ושש, והם ל"ו בארץ ישראל, ול"ו בחוץ לארץ ישראל, וזה הוא חל"ק לב"ם, ומי חלק לב"ם, שאור וחמץ שהם ערב רב, וסוד הדבר ויהי מבדיל בין מים למים, שעליהם נאמר אך ביום הראשון תשביתו שאור מבתיכם, אך חלק, ושבועה שימחו ב"ד, שהם ארבעה עשר ימי הפסח, לקיים כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, (וזה שבעה ימי הפסח של גלות ראשונה, ושבעה ימי הפסח של גלות אחרונה), זה הוא שכתוב חג שבעת ימים מצות יאכלן.

ובגין דא אור לארבעה עשר בודקין את החמץ לאור הנר. ודא אור הנר דאיהי אורייתא ופקודיא. דאתמר בהון כי נר מצוה ותורה אור. נר בלבא. אור בעיינין. דאיהו אור הנר. בדחילו ורחימו בי"ה. מתעברין חשוכא וקדרותא מנייהו. ובגין דא כי יום נקם בלבי. נומפני זה אור לארבעה עשר בודקים את החמץ לאור הנר, וזה אור הנר שהוא תורה ומצוות, שנאמר בהם כי נר מצוה ותורה אור, נר בלב, אור בעינים, שהוא אור הנר, בראה ואהבה בי"ה, נעברים חושך וקדרות מהם, ומפני זה כי יום נקם בלבי.

תיקוני זוהר ג"ב עמוד א'

יד.

ולחושך קרא לילה, ששלטונו בגלות שהוא לילה, ובגלות השעה עומדת לו, שהיא לילי"ת, אימא של ערב רב, והיא שחוק הכסיל, ובגללה נאמר כלה ענן וילך כן יורד שאול לא יעלה

דבר אחר ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי מפקודין דעשה. ולא כאשר שנאתי מפקודין דלא תעשה. פקודין דלא תעשה תליין מדחילו דיראה. ואינן לרחקא השמן מנייהו. דלא יתקריב לגבי כורסיא דאיהו לבא. לתבעא דינין על אברין קדישין

דאינון ישראל. ולבא שכינתא בינייהו. [דבר אחר ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי ממצות עשה, ולא כאשר שנאתי ממצות לא תעשה, מצוות לא תעשה תלויות מיראת היראה, והן לרחק השטן מהם, שלא יתקרב אצל הכסא שהוא הלב, לתבוע דינים על איברים קדושים שהם ישראל, ולב שכינה ביניהם].

השטן איהו סמא"ל. שלטנותא דיליה בכבד. דעליה אתמר עשו הוא אדום. ערקין דכבדא חיילין ומשריין דיליה. וכבד נמיל כל לכלוכין וחובין דערקין. הדא הוא דכתיב (ויקרא ט"ז) ונשא השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ גזרה. עונות תם. דההוא איש תם. אל ארץ גזירה. אתר דגזרת עירין. [השטן הוא סמא"ל, השלטון שלו בכבד, שעליו נאמר עשו הוא אדום, עורקי הכבד, צבאות ומחנות שלו, וכבד נוטל כל לכלוכים וחטאים של העורקים, זה הוא שכתוב ונשא השעיר עליו את כל עוונותם אל ארץ גזירה, עוונות תם של אותו איש תם, אל ארץ גזירה מקום גזירת מלאכים].

מרה חרבא דיליה. עליה אתמר ועל חרבך תחיה. ומנלן דמרה איהי חרבא דמלאך המות. דכתיב (משלי ה') ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות. איהי חיים לכבד. וסם המות ללבא. מרה איהי גיהנם. ואית לה תרי פיות דאמרין הב. הדא הוא דכתיב (שם ל') לעלוקא שתי בנות הב. שתי בנות דאמרין הב חייבין לגיהנם. [מרה, החרב שלו, עליה נאמר ועל חרבך תחיה, ומנין לנו שמרה היא חרב של מלאך המות, שכתוב ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות, היא חיים לכבד וסם המות ללב, מרה היא גיהנם, ויש לה שתי פיות שאומרות הב הב, זה הוא שכתוב לעלוקא שתי בנות הב הב, שתי בנות שאומרות תן רשעים לגיהנם].

שבעין ערקין אינון בכבדא. לקבל שבועין ממנן. כבד ויותרת ע"ב. יותרת דיליה איהי נחש אשת זנונים. בגין דשורין דיליה (נ"א דילה) נמלא טחול דאיהו חשך. ועליה אתמר ולחשך

הערב רב על פי ספר הקדוש תיקוני זוהר

קרא לילה. דשלטנותה בגלותא דאיהו לילה. ובגלותא שעתא קיימא ליה. דאיהו לילי"ת אימא דערב רב. ואיהי שחוק הכסיל (ס"א הטחול). ובגינה אתמר כלה ענן וילך כן יורד שאול לא יעלה. [שבעים עורקים הם בכבד, כנגד שבעים ממונים, כבד ויותרת ע"ב, יותרת שלו היא נחש אשת זנונים, מפני ששירים שלו (נ"א שלה) נוטל טחול שהוא חושך, ועליו נאמר ולחושך קרא לילה, ששלטונו בגלות שהוא לילה, ובגלות השעה עומדת לו, שהיא לילי"ת, אימא של ערב רב, והיא שחוק הכסיל (ס"א הטחול), ובגללה נאמר כלה ענן וילך כן יורד שאול לא יעלה].

טו.

מוריד שאול ויעל, אוי לנשמה כאשר בולע אותה טחול, אוי לישראל כאשר נבלעים בערב רב, שעליהם נאמר ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה

ודא איהו צדיק ממנו בולע. דרשע ודאי דאיהו כסיל. עליה אתמר למה תביט בוגדים תחריש כבלע רשע צדיק ממנו. ואוקמוהו מארי מתניתין. צדיק ממנו בולע אבל צדיק גמור אינו בולע. ובגינה אתמר מוריד שאול ויעל. ווי לנשמתא כד בלע לה טחול. ווי לישראל כד אתבלעו בערב רב. דעלייהו אתמר ולא נודע כי באו אל קרבנה. ומראיהן רע כאשר בתחלה. [וזה הוא, צדיק ממנו בולע, שרשע ודאי שהוא כסיל, עליו נאמר למה תביט בוגדים תחריש כבלע רשע צדיק ממנו, והעמידוהו בעלי המשנה, צדיק ממנו בולע אבל צדיק גמור אינו בולע, ובגללו נאמר מוריד שאול ויעל, אוי לנשמה כאשר בולע אותה טחול, אוי לישראל כאשר נבלעים בערב רב, שעליהם נאמר ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה].

טז.

בזמן הגלות, כל ממוני אומות העולם וערב רב, נאמר בהם
היו צריה לראש אויביה שלו, צריה ודאי הם ערב רב,
עליהם נאמר שריך סוררים וחברי גנבים כולו אוהב שוחד
וגו'. אויביה שלו, אלו עשו וישמעאל ושבעים ממונים, שהם
כולם בשלוחה ועושר, וישראל בדוחק בעניות, ומפני זה, אוי
לעולם כאשר נבעלו בערבוביה רעה, ומי גרם שנבלעו
במעיהם ולא נודע כי באו אל קרבנה, מפני שמעשיהם רעים
בידיהם, זה הוא שכתוב ויתערבו בגויים וילמדו מעשיהם –
אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים,
אלו שבעים ממונים, שלא נותן להם הקב"ה רשות לשלוט
עליה, שהם עורקי הכבד, הוא אל אחר, טחול נחש, יותרת
הכבד אשת זנונים, אחר שעושה זיוף ס"א ניאוף עם
אלהים אחרים, ומחלקת הדם שלה שהיא תמצית שלה לכל
עורקים, השיור מקריבה אצל טחול שהוא בעלה כסיל, שלא
נוטל טחול אלא תמצית הדם, ולא נותנת לו מדם אחר

בזמנא דגלותא כל ממנן דאומין דעלמא וערב רב. אתמר בהון
היו צריה לראש אויביה שלו. צריה ודאי אינון ערב רב.
עלייהו אתמר שריך סוררים וחברי גנבים כלו. אהב שחד וגומר.
אויביה שלו אלין עשו וישמעאל ושבעין ממנן. דאינון כלל
בשלוחה בעותרא. וישראל בדוחקא בעניותא. ובגין דא ווי לעלמא
כד אתבלעו בערבוביא בישא. ומאן גרם דאתבלעו במעייהו ולא
נודע כי באו אל קרבנה. בגין דעובדיהון בישין בידיהון. הדא הוא
דכתיב ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם. כגוונא דא נשמתא אידי
כנסת ישראל. כד אידי שלימא בפקודין דעשה. אתמר בה כלך
יפה רעיתי ומום אין בך. בההיא זמנא שריא שם ה' עליה. ואתמר
בה וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך. וממנן
דכבד וערקין דיליה וממנן דטחול וערבוביא בישא דיליה.
מתכפיין תחות לבא דתמן נשמתא. ואם נשמתא אידי מתטנפא

הערב רב על פי ספר הקדוש תיקוני זוהר לה

(ס"א פגימא) בחובין, או גרע מינה אפילו פקודא חדא מאינון פקודין, כמה דאוקמוה מארי מתניתין עבירה מכבה מצוה. בההוא אתר (נ"א אבר) דשריא עבירה ואסתלק מצוה מינה, ההוא אבר איהו פגים, ואיהו מום דנשמתא, בגיניה לא שריא קודשא בריך הוא על נשמתא, הדא הוא דכתיב כל אשר בו מום לא יקרב, נשמתא דאית בה מום בחד מרמ"ח פקודין די"ח לא אתקריב בגיניה לגבי קודשא בריך הוא, [בזמן הגלות, כל ממוני אומות העולם וערב רב, נאמר בהם היו צריה לראש אויביה שלו, צריה וודאי הם ערב רב, עליהם נאמר שריך סוררים וחברי גנבים כולו אוהב שוחד וגו'. אויביה שלו, אלו עשו וישמעאל ושבעים ממונים, שהם כולם בשלוח ועושר, וישראל בדוחק בעניות, ומפני זה, אוי לעולם כאשר נבעלו בערבוביה רעה, ומי גרם שנבלעו במעיהם ולא נודע כי באו אל קרבנה, מפני שמעשיהם רעים בידיהם, זה הוא שכתוב ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם, כמו כן הנשמה היא כנסת ישראל, כאשר היא שלימה במצוות עשה, נאמר בה כולך יפה רעיתי ומום אין בך, באותו זמן שורה שם ה' עליה, ונאמר בה וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך, וממוני הכבד ועורקים שלו, וממוני הטחול וערבוביה רעה שלו, נכפים תחת הלב ששם הנשמה. ואם הנשמה היא מטונפת (ס"א פגומה) בחטאים, או נגרע ממנה אפילו מצוה אחת מאלו מצוות, כמו שהעמידוהו בעלי המשנה עבירה מכבה מצוה, באותו מקום (נ"א איבר) ששורה עבירה ומסתלקת מצוה ממנו, אותו אבר הוא פגום, והוא מום הנשמה, בגללו לא שורה הקדוש ברוך הוא על הנשמה, זה הוא שכתוב כל (איש) אשר בו מום לא יקרב, הנשמה שיש בה מום באחד מרמ"ח מצוות שלה, לא מתקרבת בגללו אצל הקדוש ברוך הוא].

אבל נשמתא מסטרא דשכינתא לית בה מום, הדא הוא דכתיב כלך יפה רעיתי ומום אין בך, אם יצר הרע בעי לקרבה לההוא אתר, כיון דשכינתא שריא תמן דאיהי נשמתא, אתמר בה וזהו הקרב יומת, בגין דעלה אתמר אני ה' הוא שמי וכבודי לא אחר

לא אתן, דהיינו אל אחר אל זר, דנשמתא איחי יקריה, ואיחי תושבחתיה, דבה משבח בר נש לקודשא בריך הוא בצלותא בכל יומא בכמה תושבחן והודאן, ובגין דא אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים, אלין שבטין ממנן, דלא יחיב לון קודשא בריך הוא רשו לשלמאה עלה, דאינון ערקין דכבד דאיהו אל אחר, טחול נחש יותרת הכבד אשת זנונים, בתר דעבידת זיפא (נאופא) עם אלקים אחרים, ופליגת דמא דילה דאיהי תמצית דילה לכל ערקין, שיורא קריבת לגבי טחול דאיהו בעלה כסיל, דלא נטיל טחול אלא תמצית (נ"א שמרים) דדמא, ולא יחיב ליה מדמא אחרא, ובגין דא אתקריאת יותרת הכבד, בגין דלא יחיב ליה אלא שיורין, וכבד איהו קטרוגא דריאה, דסליק לגבי לבא נורא מניה, ואי לאו דנשיב ביה כנפי ריאה, הוה אוקיד ללבא (ס"א וחזה אוקיד כל גופא נורא דלבא), הדרא דכנתא לויתן, לקבל חלב טמא, ועליה אתמר אפילו נחש כרוך על עקבו לא יפסיק, אבל עקרב פוסק, שרף איהו מרה קטרוגא דריאה, בגין דמרה איהי שריפת כל גופא, [אבל הנשמה מצד השכינה אין בה מום, זה הוא שכתוב כולך יפה רעיתי ומום אין בך, אם יצר הרע רוצה להתקרב לאותו מקום, כיוון שהשכינה שורה שם שהיא הנשמה, נאמר בה והזר הקרב יומת, מפני שעליה נאמר אני ה' הוא וכבודי לאחר לא אתן, שזהו אל אחד אל זר, שהנשמה היא כבודו, והיא תשבחתו, שבה משבח בן אדם לקדוש ברוך הוא בתפילה בכל יום בכמה תשבחות והודאות, ומפני זה אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים, אלו שבטים ממונים, שלא נותן להם הקדוש ברוך הוא רשות לשלוט עליה, שהם עורקי הכבד, הוא אל אחר, טחול נחש, יותרת הכבד אשת זנונים, אחר שעושה זיוף (ס"א ניאוף) עם אלהים אחרים, ומחלקת הדם שלה שהיא תמצית שלה לכל עורקים, השיור מקריבה אצל טחול שהוא בעלה כסיל, שלא נוטל טחול אלא תמצית (נ"א שמרי) הדם, ולא נותנת לו מדם אחר, ומפני זה נקראת יותרת הכבד, מפני שלא

נותנת לו אלא שירים, וכבר הוא קטרוג הריאה, שעולה לגבי הלב אש ממנו, ואם לא שנושב בו כנפי הריאה, היה שורף הלב, (ס"א והיתה שורפת כל הגוף אש של הלב). המעי הדק לויתן, כנגד חלב טמא, ועליו נאמר אפילו נחש כרוך על עקבו לא יפסיק, אבל עקרב פוסק. שרף הוא מרה קטרוג הריאה, מפני שמרה היא שריפת כל גוף].

תיקוני זוהר דף ג"ג עמוד ב'

יז.

וימן ה' דג גדול, זה טחול לילי"ת שהיא ערב רב מאותו רב החובל שנאמר בו וגם ערב רב וכו', וטחול הוא שחוק הכסיל, עליו נאמר כי כעס בחיק כסילים ינוח – דג גדול הוא ערב רב, שהם רב החובל, מי הוא חובל, אלא גדול מכל מלאכי חבלה, הוא חובל, והיא חבלה, ערב רב בני לילית הרשעה, שבהם חטאו ישראל והשחיתו את בשרם באות ברית, הם גדולים עליהם בגלות, והם דגה לישראל, ומפני זה אמרו זכרנו את הדגה וכו' – ובזמן שיצאו ישראל ממצרים הרג מהם הרבה, ובגלות אחרונה עתיד הקדוש ברוך הוא להרוג אותם, וזה הוא והדגה אשר ביאור מתה ויבאש היאור

ויעוד וימן ה' דג גדול דא טחול לילי"ת דאיהו ערב רב מההוא רב החובל (נ"א דא סמא"ל). דגה דא נח"ש לילי"ת בת זוגיה מההוא רב החובל טחול דאיהו ערב רב) דאתמר ביה וגם ערב רב וכו'. וטחול איהו שחוק הכסיל. עליה אתמר כי הכעס בחיק כסילים ינוח. לבלוע את יונה דא נפשא. מסטרא דיליה ולא שמעו אל משה מקצר רוח. ומעבודה קשה מסטרא דכבד. דאתמר ביה כבד לב פרעה. תכבד העבודה. מסטרא דמרה וימררו את חייהם. [ויעוד, וימן ה' דג גדול, זה טחול לילי"ת שהיא ערב רב מאותו רב החובל (נ"א זה סמאל, דגה זה נח"ש לילי"ת בת זוגו מאותו רב החובל

טחול שהוא ערב רב), שנאמר בו וגם ערב רב וכו', וטחול הוא שחוק הכסיל, עליו נאמר כי (ה) כעם בחיק כסילים ינות, לבלוע את יונה זו הנפש, מצד שלו ולא שמעו אל משה מקוצר רוח ומעבודה קשה, מצד הכבד שנאמר בו כבד לב פרעה, תכבד העבודה, מצד המרה, ומררו את חייהם].

דג גדול איהו ערב רב. **דאינון** (נ"א דאיהו) רב החובל. **מאן חובל** אלא רב מכל מלאכי חבלה. איהו חובל. ואיהי חבלה. **ערב רב** בנין דלילית חייבא. דבחון חאבו ישראל וחבילו ית בשרייהו באת ברית. אינון רב עלייהו בגלותא. ואינון דגה לישראל. ובנין דא אמרו זכרנו את הדגה וכו'. **דג גדול** הוא ערב רב, שהם (נ"א שהוא) רב החובל, מי הוא חובל, אלא גדול מכל מלאכי חבלה, הוא חובל, והיא חבלה, ערב רב בני לילית הרשעה, שבהם חטאו ישראל והשחיתו את בשרם באות ברית, הם גדולים עליהם בגלות, והם דגה לישראל, ומפני זה אמרו זכרנו את הדגה וכו'.

ובזמנא דנפקו ישראל ממצרים קטיל מנייהו סגיאין. ובגלותא בתראה עתיד הקדוש ברוך הוא לקטלא לון. ודא איהו והדגה אשר ביאור מתה. ויבאש היאור דא אורייתא. דאתמר בה ותורה אור. סרחת לגבייהו. ואתמר בישראל כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו. אור איהו ר"ז. היאורה בת זוגיה דההוא אור. דאתמר בה ולכל בני ישראל היה אור במושבותם. כגזונא דא בגלותא בתראה (היאורה) הזוהר ביה הוה ר"ז. דאיהו אור דפורקנא בתרייתא. לקיים כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות. ודא איהו כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו. וכל הבת תחיון. אלין דמשתדלין באורייתא דבעל פה. [ובזמן שיצאו ישראל ממצרים הרג מהם הרבה, ובגלות אחרונה עתיד הקדוש ברוך הוא להרוג אותם, וזה הוא והדגה אשר ביאור מתה ויבאש היאור זו התורה, שנאמר בה ותורה אור, באשה אצלם, ונאמר בישראל כל הבן הילוד היארה

הערב רב על פי ספר הקדוש תיקוני זוהר

לט

תשליכהו, אור הוא ר"ז, היאורה בת זוגו של אותו אור, שנאמר בה ולכל בני ישראל היה אור במושבותם, כמו כן בגלות האחרונה (היאורה) הזוהר בו יש ר"ז שהוא אור הגאולה האחרונה, לקיים כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, וזה הוא כל הבן הילוד היארה תשליכהו, וכל הבת תחיון, אלו שעוסקים בתורה שבעל פה].

תיקוני זוהר דף ג"ה עמוד א'

יח.

רשעים שהם ערב רב נאמר בהם סו"ף פסו"ק, שהם מזרע עמלק שנאמר בו ויאמר כי יד על כס י"ה, והם, חמשה מינים עמלקים גיבורים נפילים ענקים רפאים, שכולם עולים ומתגברים על ישראל בגלות – ועליהם נאמר סוף פסו"ק, שפוסק אותם הקדוש ברוך הוא לסוף ימים מהעולם ורשיעייא דאינון ערב רב אתמר בהון סו"ף פסו"ק. דאינון מזרעא דעמלק דאתמר ביה ויאמר כי יד על כס י"ה. ואינון חמש מינים עמלקים גבורים נפילים ענקים רפאים. דכלהו מסתלקין ומתגברין על ישראל בגלותא. הדא הוא דכתיב (בראשית ז) ויגברו המים וירבו מאד על הארץ. ארבע זמנין כתיב ויגברו וגברו. לקבל ארבע גליון. ועלייהו אתמר סו"ף פסו"ק. דפסיק לון קודשא בריך הוא לסוף יומיא מעלמא. נורשעים שהם ערב רב נאמר בהם סו"ף פסו"ק, שהם מזרע עמלק שנאמר בו ויאמר כי יד על כס י"ה, והם, חמשה מינים עמלקים גיבורים נפילים ענקים רפאים, שכולם עולים ומתגברים על ישראל בגלות, זה הוא שכתוב ויגברו המים וירבו מאוד על הארץ, ארבע פעמים כתוב ויגברו וגברו, כנגד ארבע גליות ועליהם נאמר סוף פסו"ק, שפוסק אותם הקדוש ברוך הוא לסוף ימים מהעולם].

יט.

באותו זמן שימחו עמלקים מהעולם, יהיה הקב"ה מניח
מנוחה לישראל, וישב על כסאו – ולגבי עשו וישמעאל כתוב
כרסיה שביבין די נור, ומאלו שביבים של כסאו נשרפים כל
אלילים שלהם

ובההוא זמנא הקטן יהיה לאלף מסטרא דשמאלא. והצעיר
לגוי עצום מסטרא דימינא. אני ה' בעתה אחישנה
מסטרא דעמודא דאמצעיתא. ומיד יתפסקון עמלקים מן עלמא.
וקודשא בריך הוא יתיב על כורסייה. ודא איהו שופ"ר הול"ך
אתנ"ח ית"ב. בההוא זמנא דיתמחון עמלקים מעלמא. יהא
קודשא בריך הוא נח נייחא לישראל. ויתב על כורסייה. כמה
דאתמר ביה ועתיק יומין יתיב. לבושיה כתלג חוזר. לקיימא אם
יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו. [ובאותו זמן הקטן יהיה לאלף,
מצד השמאל, והצעיר לגוי עצום, מצד הימין, אני ה' בעתה אחישנה מצד
עמוד האמצע, ומיד יכרתו עמלקים מן העולם, והקדוש ברוך הוא ישב
על כסאו, וזה הוא שופ"ר הול"ך אתנ"ח ית"ב, באותו זמן שימחו עמלקים
מהעולם, יהיה הקדוש ברוך הוא מניח מנוחה לישראל, וישב על כסאו,
כמו שנאמר בו ועתיק יומין יתב לבושה כתלג חור (פ') ועתיק ימים יושב,
לבושו לבן כשלג], לקיים אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו].

ולגבי עשו וישמעאל כתיב כרסייה שביבין די נור. ומאינון
שביבין דכורסייה יוקדון כל טעוון דיליהון. גלגלוהי נור
דליק. דנחתין מיניה עשר גלגלין מסטרא דאת י'. ושביבין
מסטרא דאת ה'. תרין אתוון יתערון כנורא לאוקדא טעוון
דיליהון. בההוא זמנא והיה החסן לנעורת וכו'. [ולגבי עשו וישמעאל
כתוב כרסיה שביבין די נור (פירוש כסאו שביבי אש). ומאלו שביבים של
כסאו נשרפים כל אלילים שלהם, גלגלוהי נור דלק (פירוש גלגליו אש
דולקת) שיוורדים ממנו עשרה גלגלים מצד האות י', וניצוצות מצד האות

הערב רב על פי ספר הקדוש תיקוני זוהר מא

ה'. שתי אותיות יתעוררו באש לשרוף אלילים שלהם. באותו זמן והיה החסן לנעורת וכו].

תיקוני זוהר דף ע"ה עמוד ב'

כ.

באשר תלכי אלך בגלות – ובאשר תליני אלין שהמשכב שלך בגלות, זה הוא שכתוב על משכבי בלילות – עמך עמי אלו ישראל – ואלוקיך אלוקי זה הקב"ה – ערפה אימא של ערב רב, שנאמר בהם כי עם קשה עורף הוא, שחזרה לסרחונה, והחזירה עורף לגבי חמותה

דבר אחר באשר תלכי אלך בגלותא. דאתמר בה ובפשעכם שלחה אמכם. ובאשר תליני אלין דמשכבה דילך בגלותא. הדא הוא דכתיב על משכבי בלילות. עמך עמי אלין ישראל. ואלקיך אלקי דא קודשא בריך הוא. אלימלך דא י'. נעמי דא ה'. מחלון ו'. רות בה אתדבקה ה' ואתעבדת תורה. ועלה אתמר וקול התור נשמע בארצנו. נדבר אחר, באשר תלכי אלך בגלות, שנאמר בה ובפשעכם שלחה אמכם, ובאשר תליני אלין שהמשכב שלך בגלות, זה הוא שכתוב על משכבי בלילות עמך עמי אלו ישראל, ואלוקיך אלוקי זה הקדוש ברוך הוא, אלימלך זו י'. נעמי זו ה'. מחלון ו'. רות בה נדבקה ה' ונעשתה תור"ה, ועליה נאמר וקול התורה נשמע בארצנו].

ערפה אימא דערב רב. דאתמר בהון כי עם קשה עורף הוא. דחזרת לסרחנה. וחזרת ערף לגבי חמותה. כליון בעלה דערפה. יצר הרע דאתיא בלייה מניה לעלמא. ואיהו כליון. ואתתיה לילית בלייה. [ערפה אימא של ערב רב, שנאמר בהם כי עם קשה עורף הוא, שחזרה לסרחונה, והחזירה עורף לגבי חמותה. כליון

בעלה של ערפה. יצר הרע שבאה כליה ממנו לעולם, והוא כליון. ואשתו לילית כליה].

תיקוני זוהר דף צ"ו עמוד ב'

כא.

אוי להם לאלו שמניחים לעסוק בתורה שנאמר בה ולקח גם מעץ החיים, ובמצוות שלה שהם פרי האילן שנאמר בו ואכל וחי לעולם, והולכים אחר אלו שמפתים אותם מצד הנחש הקדמוני, שאומרים להם התעסקו במלאכים שממונים על הכוכבים והשמש והלבנה, ועל אלו שממונים על רוחות ושדים. להיות כאלוקים יודעי טוב ורע – ויש"ו הרשע בזה היה מתעסק, ודור אנוש ודור המבול ודור הפלגה, והקב"ה עקר אותם מהעוה"ז? ומהעוה"ב – כי ביום אכלך ממנו מות תמות, מות בעולם הזה ותמות בעולם הבא – וחטא זה גרם חורבן בית המקדש וגלות ישראל בין אומות העולם ונהרגו מהם – שכל אחד היה מזבח ומקטר, והיו יורדים צבאות שלמעלה וכאשר היה נביא מייסר אותם וכו'.

אמר רבי שמעון ווי לון דאינון דמניחין לאשתדלא באורייתא דאתמר בה ולקח גם מעץ החיים. ובפקודין דילא דאינון איבא דאילנא דאתמר ביה ואכל וחי לעולם. ואזלין בתר אלין דמפתי לון מסטרא דנחש הקדמוני. דאמרי לון השתדלון במלאכיא דממנן על ככביא ושמשא וסיהרא. ועל אלין דממנן על רוחין ושדין. למיהוי כאלקיים יודעי טוב ורע. ועלייהו אתמר. כה אמר ה' למזבחים ולמקטרים לככבים ולמזלות ולשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר לא צויתי. ודא איהו דמני קודשא בריך הוא לאדם ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו וגומר. ויש"ו חייבא בהאי הוה משתדל. ודור אנוש ודור המבול ודור הפלגה.

וקודשא בריך הוא אעקר לון מעלמא דין ומעלמא דאתי. ודא איהו כי ביום אכלך ממנו מות תמות. מות בעלמא דין ותמות בעלמא דאתי. וחובא דא גרים חורבן בי מקדשא וגלות ישראל בין אומין דעלמא ואתקטילו מנייהו. [אמר רבי שמעון, אוי להם לאלו שמניחים לעסוק בתורה שנאמר בה ולקח גם מעץ החיים. ובמצוות שלה שהם פרי האילן שנאמר בו ואכל וחי לעולם, והולכים אחר אלו שמפנים אותם מצד הנחש הקדמוני, שאומרים להם התעסקו במלאכים שממונים על הכוכבים והשמש והלבנה, ועל אלו שממונים על רוחות ושרים. להיות כאלוקים יודעי טוב ורע, ועליהם נאמר כה אמר ה' למזבחים ולמקטרים לכוכבים ולמזלות ולשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר לא צוית, וזה הוא שצוה הקדוש ברוך הוא לאדם ומעץ הדעת טוב ורע אל תאכל ממנו וגו'. ויש"ו הרשע בזה היה מתעסק, ודור אנוש ודור המבול ודור הפלגה, והקדוש ברוך הוא עקר אותם מהעולם הזה ומהעולם הבא, וזה הוא כי ביום אכלך ממנו מות תמות, מות בעולם הזה ותמות בעולם הבא. וחטא זה גרם חורבן בית המקדש וגלות ישראל בין אומות העולם ונהרגו מהם].

דבל חד הוה מזבח ומקטר. והוון נחתין חיילין דלעילא. וכד הוה נביא מייסר לון. מה כתיב בהון ולא שמעו לקול נביא וחזוה. ובמה הוה מייסר לון נביא. הוה אומר להון דיהון חזרין בתיובתא. ואי לאו ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבוליה. ואינן הוו מזלזלין ביה. והוון אמרין אנן אומינן לאלין דממנן על מטר. וכפינן להון לנחתא מטר. וקודשא בריך הוא אחליף להון לממנן בשליחותיהו בגינייהו. וקטיל לון וחרב בי מקדשא בגינייהו. וגלו ישראל בין אומין דעלמא. ודא איהו חובא דאדם דגרם ליה חויא מיתה ליה ולאתתיה. דפתי לון בהחוא אילנא. הדא הוא דכתיב כי יודע אלקי"ם וכו'. ובגין דא מני קודשא בריך הוא לבד נש במה שהורשת התבונן אין לך עסק בנסתרות. [שכל אחד היה מזבח ומקטר, והיו יורדים צבאות שלמעלה

וכאשר היה נביא מייסר אותם מה כתוב בהם ולא שמעו לקול נביא וחווה, ובמה היה מייסר אותם נביא, היה אומר להם שיהיו חוזרים בתשובה, ואם לא ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה. והם היו מזלזלים בו, והיו אומרים אנחנו משביעים את אלו שממונים על המטר וכופים אותם להוריד מטר, והקדוש ברוך הוא החליף את הממונים בשליחותם בגללם, והרג אותם והחריב בית המקדש בגללם. וגלו ישראל בין אומות העולם, וזה הוא חטא האדם שגרם לו הנחש מיתה לו ולאשתו, שפיתה אותם באותו אילן זה הוא שכתוב כי יודע אלוקים וכו', ומפני זה צווה הקדוש ברוך הוא לבן אדם שהורשת התבונן אין לך עסק בנסתרות].

כב.

**וודאי זה סוד האילן של עץ הדעת טוב ורע, שלא עתיד
הקדוש ברוך הוא לגלות אותו מפורסם לעולם אלא בין
החברים, עד שיבוא הדור של מלך המשיח**

אמר רבי אלעזר במה הוה נחתין אלין חיילין. אמר ליה ברי מה את חשיב דהוו נחתין. ודאי הא רזא דאילנא דעץ הדעת טוב ורע. דלא עתיד קודשא בריך הוא לגליא ליה מפורסם לעלמא אלא ביני חבריא. עד דייתי דרא דמלכא משיחא. אמר ליה כיון דאיהו אתגליא ביני חבריא מאי ניהו. אמר ליה בני, ממראה מתניו ולמעלה הוה טוב. ממראה מתניו ולמטה הוה רע. נבוכדנצר הוה ידע ביה. והכי עביד צלמא דיליה. וביה אשתמודע אילנא דטוב ורע. הדא הוא דכתיב (דניאל ב') רישיה די דהב טב. חדוהי ודרעוהי די כסף. עד הכא הוה מסטרא דטוב. ובגין דא אמר די דהב טב. ממראה מתניו ולמטה רע. הדא הוא דכתיב מעוהי וירכתיה די נחש מסטרא דנחש הקדמוני. [אמר רבי אלעזר, במה היו יורדים אלו צבאות, אמר לו, בני, מה אתה חושב שהיו

הערב רב על פי ספר הקדוש תיקוני זוהר מה

יורדים, וודאי זה סוד האילן של עץ הדעת טוב ורע, שלא עתיד הקדוש ברוך הוא לגלות אותו מפורסם לעולם אלא בין החברים, עד שיבוא הדור של מלך המשיח, אמר לו, כיוון שהוא גלוי בין החברים, מה הוא, אמר לו, בני, ממראה מתניו ולמעלה היה טוב, ממראה מתניו ולמטה היה רע, נבוכדנאצר היה יודע בו, וכך עשה הצלם שלו, ובו ניכר האילן של טוב ורע, זה הוא שכתוב ראשה די דהב טב, תדוהי ודרעוהי די כסף (פירוש ראשו של זהב טוב, חזוהו וזרועותיו של כסף), עד כאן היה מצד הטוב, ומפני זה אמר די דהב טב, ממראה מתניו ולמטה רע, זה הוא שכתוב מעוהי וירכתה די נחש (פירוש מעיו ויריכותיו של נחשת), מצד הנחש הקדמוני].

כג.

מזה האילן יורדות נשמות הערב רב שהם ערבוביה של טוב ורע, וכמה נימים תלויות מזה האילן שהם צבא השמים, אשר ממונים על כוכבים ומזלות, וכולם מעורבים טוב ורע – מי שמוציא מרשות היחיד ומכניס ברשות הרבים, או שמוציא זרע ממנו מאות ברית קודש ומכניס ברשות זרה, כאילו זה נטע אילן של טוב ורע, ומפני זה הבן שנטע בזונה או שפחה או גויה או נדה, נאמר לא תעשה לך פסל, ועל הבת שנעשית באופן זה נקראת מסכה, ועליהם נאמר ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה וגו' ושם בסתר – ועתיד הקדוש ברוך הוא לעקור זה האילן מהעולם ולשרוף אותו בגיהנם, זה הוא שכתוב והיה החסון לנעורת וגו'

ומהאי אילנא נחתין נשמתין דערב רב דאינון דערבוביא דטוב ורע. וכמה נימין תליין מהאי אילנא דאינון צבא השמים. די ממנן על כוכביא ומזלי. וכלהו מעורבין טוב ורע. והוו ענפין תליין מהאי סטרא ומהאי סטרא. אלין ממיתין ואלין מחיין. אלין שדים מסטרא דשמאלא. ואלין מלאכיא מסטרא דימינא.

והוּו ידעין כֹּל גוּוּנִין דַּענפִין דַּאִלְנָא דַּאִינוּן מוֹלֹת וּכְכִבִּים. וְהוּו
לְקַטִּין עֲשִׁבִין כְּגוּוֹנָא דַּאִלִּין גוּוּנִין. וְהוּו עֲבָדִין דִּיוֹקִנִין כְּפֹם הַחֹא
מֹזֶל דְּהוּו בַּעַן לְנַחְתָּא לִיה. כְּגוֹן טֵלָה אוֹ שוֹר אוֹ בַתּוֹלָה אוֹ
תַּאזֻמִּים דַּאִיהוּ צוֹרֵת אָדָם דוּ פִּרְצוּפִין. דַּאִיהִי דִיוֹקֵנָא דְנוֹקְבָא. אוֹ
סֶרְטָן אוֹ אֲרִיה אוֹ מַאזְנִים אוֹ עֶקְרָב אוֹ קֶשֶׁת אוֹ גְּדִי אוֹ דְּלִי אוֹ
דְּגִים. וְהוּו מְקַטְרִין לֹון בַּאִלִּין עֲשִׁבִין בְּכֹל גוּוֹן. לְכֹל חַד כְּפֹם גוּוֹן
דִּלְיָה לְעִלְיָא. וְהָכִי הוּו עֲבָדִין דִּיוֹקִנִין דְּצוֹרֵת חֲמָה וּלְבִנָּה וּשְׁבַעַה
כְּכִבִּי לְכַת. וְהוּו מְקַטְרִין לְכֹל צוֹרָה דְּהוּו בַּעַן לְנַחְתָּא לְעִלְמָא.
וּבְגִין דָּא אֶתְמַר עֲלִייהוּ כֹה אָמַר ה' לְמַקְטָרִים וּלְמַזְבְּחִים לְכְּכִבִּים
וּלְמוֹלֹת וּלְשֶׁמֶשׁ אוֹ לִירַח אוֹ לְכֹל צְבָא הַשְּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא צוִיתִי.
[נִמְזָה הַאִילָן יוֹרְדוֹת נִשְׁמוֹת הָעֶרֶב רַב שְׁהֵם עֶרְבּוּבִיה שֶׁל טוֹב וְרַע, וְכִמְה
נִימִים תְּלוּיּוֹת מִזָּה הַאִילָן שְׁהֵם צְבָא הַשְּׁמַיִם, אֲשֶׁר מְמוֹנִים עַל כּוֹכְבִים
וּמוֹלֹת, וְכוּלָם מְעוֹרְבִים טוֹב וְרַע, וְהִיו עֲנָפִים תְּלוּיִים מִזָּה הַצֵּד וּמוֹזָה
הַצֵּד, אֱלוּ מְמִיתִים וְאֱלוּ מַחִיִּים, אֱלוּ שְׂדִים מִצֵּד הַשְּׁמַאֲל, וְאֱלוּ מְלֹאכִים
מִצֵּד הַיָּמִין, וְהִיו יוֹדְעִים כָּל גוּוֹנִים שֶׁל עֲנָפֵי הַאִילָן שְׁהֵם מְזוֹלֹת וְכוֹכְבִים,
וְהִיו לּוֹקְטִים עֲשִׁבִים כְּמוֹ אֱלוּ הַגּוּוֹנִים. וְהִיו עוֹשִׂים דִּיוֹקִנִים כְּפִי אוֹתוֹ מֹזֶל
שְׁהִיו רוֹצִים לְהוֹרִיד אוֹתוֹ, כְּגוֹן טֵלָה אוֹ שוֹר אוֹ בַתּוֹלָה אוֹ תַּאזֻמִּים שְׁהוּא
צוֹרֵת אָדָם שְׁנֵי פִּרְצוּפִים, שְׁהִיא דִּיוֹקֵן נְקִיבָה, אוֹ סֶרְטָן אוֹ אֲרִיה אוֹ
מַאזְנִים אוֹ עֶקְרָב אוֹ קֶשֶׁת אוֹ גְּדִי אוֹ דְּלִי אוֹ דְּגִים, וְהִיו מְקַטְרִים בְּאֱלוּ
עֲשִׁבִים בְּכָל גוּוֹן, לְכָל אֶחָד כְּפִי גוּוֹן שֶׁלוּ לְמַעְלָה, וְכֹךְ הִיו עוֹשִׂים דִּיוֹקִנִי
צוֹרֵת חֲמָה וּלְבִנָּה וּשְׁבַעַה כּוֹכְבִי לְכַת, וְהִיו מְקַטְרִים לְכָל צוֹרָה שְׁהִיו
רוֹצִים לְהוֹרִיד לְעוֹלָם, וּמִפְּנֵי זֶה נֶאֱמַר עֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר ה' לְמַקְטָרִים
וּלְמַזְבְּחִים לְכוֹכְבִים וּלְמוֹלֹת וּלְשֶׁמֶשׁ אוֹ לִירַח אוֹ לְכָל צְבָא הַשְּׁמַיִם אֲשֶׁר
לֹא צוִיתִי].

אָמַר לִיה מַאי לְמַזְבְּחִים. אָמַר לִיה לְכֹל דִּיוֹקֵנָא הוּו עֲבָדִין.
דְּנִמְלִין בַּעֲרִין אוֹ עוֹפִין כְּפֹם הַחֹא מֹזֶל. וְהוּו דְּבַחִין
עֲלִייהוּ. וְדָא אִיהוּ לְמַזְבְּחִים. וְהוּו נַחְתִּין לֹון וּמִמְלָלִין עֲמַחוּן וְהוּו
עֲבָדֵי רַעוּתָהוּן. וְהוּו סְגָדִין לֹון וְהִמְנִין בַּחוּן. אָמַר לִיה בְּמַאי הוּו

נחתין לון, אמר ליה ברי הוו ידעין כל שמהן דשמא מפרש, והוו משביעין לון, ולבתר עאלין שמא מפרש, בפומיהון דאלין דיוקנן והוו ממללן, ודא איהו רזא דקרא (ירמיה נ"א) והוצאתי את בלעז מפיו, נפל שמא מפרש ומיד נפלת צלמא על אנפוחי, אמר ליה רבי אלעזר וכי איך הוה שמא דקודשא בריך הוא מליף בהון, אמר ליה ברי על האי אתמר לא תשא את שם ה' אלקיך לשוא כי לא ינקה וכו', אמר ליה וכי יכיל בר נש לאולף שמא דקודשא בריך הוא למגנא, אמר ליה אין, [אמר לו, מהו למזבחים, אמר לו, לכל דיוקן היו עושים, שנוטלים בהמות או עופות כפי אותו מזל, והיו זובחים עליהם, וזה הוא למזבחים, והיו מורידים אותם ומדברים עמהם והיו עושים רצונם, והיו משתחווים להם ומאמינים בהם, אמר לו, במה היו מורידים אותם, אמר לו, בני, היו יודעים כל שמות השם המפורש, והיו משביעים אותם, ואחר כך מכניסים השם המפורש בפי אלו הדיוקנים, והיו מדברים, וזה הוא סוד הפסוק והוצאתי את בלעז מפיו, נפל שם המפורש, ומיד נפל הצלם על פניו, אמר לו רבי אלעזר, וכי איך היה שם הקדוש ברוך הוא מדבר בהם, אמר לו, בני, על זה נאמר לא תשא את שם ה' אלוקיך לשוא כי לא ינקה וכו', אמר לו, וכי יכול בן אדם ללמוד שם הקדוש ברוך הוא לחנם, אמר לו, כן].

ובגוונא דא מאן דנפיק מרשות היחיד ועאל ברשות הרבים, או דאפיק זרע מניה מאות ברית קדש ואעיל ברשות נוכראה, כאלו האי נטע אילנא דטוב ורע, ובגין האי בר דנטע בזונה או שפחה או גויה או נדה, אתמר לא תעשה לך פסל, ועל בריתא דאתעבדת בגוונא דא אתקריאת מסכה, ועלייהו אתמר ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה וגומר, ושם בסתר, מאי בסתר בסתרו דעלמא, ובגין דא אמר קודשא בריך הוא לא תעשון (אתי) אלקי כסף ואלקי זהב, והכי אוקמוה חבריא לא תעשון אתי כדמות שמישי שמשמשיין אותי (נ"א לפני) במרום, לציירא בסתר דילי שום ציור או דמיון, דכל מאן דצייר לעיל

לקודשא בריך הוא. בסתר (דאיהי שכינתיה. כלילא מעשר ספיראן). שום ציור וצלם ודמות כגוונא דמציירין בשמשין דיליה. נשמתיה אתלבשא בהחוא צלמא. כד נפקת מהאי עלמא. קלא נפקת לגבה לצלמא תוקדון בנורא. ובגין דא אמר קודשא בריך הוא (ישעיה מ') ואל מי תדמיוני ואשוה יאמר קדוש. ואל מי תדמיון א"ל ומה דמות תערכו לו. [וכמו כן מי שמוציא מרשות היחיד ומכנים ברשות הרבים, או שמוציא זרע ממנו מאות ברית קודש ומכנים ברשות זרה, כאילו זה נטע אילן של טוב ורע, ומפני זה הבן שנטע בזונה או שפחה או גויה או נדה, נאמר לא תעשה לך פסל, ועל הבת שנעשית באופן זה נקראת מסכה, ועליהם נאמר ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה וגו' ושם בסתר, מהו בסתר, בסתר העולם, ומפני זה אמר הקדוש ברוך הוא לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב, וכך העמידוהו החברים לא תעשון אתי כדמות שמשי שמשמים אותי (נ"א לפניו) במרום, לצייר בסתר שלי שום ציור או דמיון, שכל מי שמצייר למעלה לקדוש ברוך הוא, בסתר (שהיא שכינתו, כלולה מעשר ספירות), שום ציור וצלם ודמות כמו שמציירים בשמשים שלו, נשמתו מתלבשת באותו צלם, כאשר יוצאת מזה העולם, קול יוצא אצלה את הצלם תשרפו באש, ומפני זה אמר הקדוש ברוך הוא ואל מי תדמיוני ואשוה יאמר קדוש, ואל מי תדמיון א"ל ומה דמות תערכו לו].

וברי ודאי כל מאן דנפיק מרשות הרבים ואעיל ברשות היחיד או מרשות היחיד ואעיל ברשות הרבים. כאלו ערב שמא דקודשא בריך הוא בעבודה זרה. ועביד אילנא דטוב ורע. ודא הוא רזא דהוה נפיק בלעז מפיו. דביה הוה אמר צלמא דנבוכדנצר אנכי ה' אלקיך. ובגין דא לא תשא את שם ה' אלקיך לשוא. ועתיד הקדוש ברוך הוא לאעקרא האי אילנא מעלמא ולאוקדא ליה בגיהנם. הדא הוא דכתיב (שם א') ויהי החסן לנעורת וגומר. [ובני, וודאי כל מי שמוציא מרשות הרבים ומכנים ברשות היחיד או מרשות היחיד ומכנים ברשות הרבים כאילו ערב שם

הקדוש ברוך הוא בעבודה זרה, ועושה אילן של טוב ורע, וזה הוא סוד שהיה יוצא בלעו מפיו, שבו היה אומר צלם נבוכדנאצר אנכי ה' אלקיך, ומפני זה לא תשא את שם ה' אלוקיך לשוא, ועתיד הקדוש ברוך הוא לעקור זה האילן מהעולם ולשרוף אותו בגיהנם, זה הוא שכתוב והיה החסון לנעורת וגו'.

כד.

ישראל בגלות עובדי עבודה זרה בטהרה הם

אמר ליה רבי אלעזר, אם כן אסיר לעמא לאשתמשא בשום מלאך ולא בשמא בעלמא בתר דאית ערבוביא. אמר ליה ברי לאו הכי. דהא אמר קודשא בריך הוא לאדם מכל עין הגן אכול תאכל, ומעין הדעת טוב ורע לא תאכל. אמר רבי אלעזר האי הוה קדם דחאב, בתר דחב נחית מאתריה ואתערב באילנא דטוב ורע. אמר ליה ודאי הכי הוא. ובזמנא דישראל אינון בגלותא, כאלו הוו מעורבין באילנא דטוב ורע. ובגין דא אוקמוהו קדמאין, ישראל בגלותא עובדין עבודה זרה בטהרה הם. [אמר לו רבי אלעזר, אם כן אסור לעם להשתמש בשום מלאך ולא בשם בעולם אחר שיש ערבוביה, אמר לו, בני, לא כך, שהרי הקדוש ברוך הוא לאדם מכל עין הגן אכול תאכל ומעין הדעת טוב ורע לא תאכל, אמר רבי אלעזר, זה היה לפני שחטא, אחר שחטא וירד ממקומו והתערב בעין של טוב ורע, אמר לו, וודאי כך הוא, ובזמן ישראל הם בגלות, כאילו הם מעורבים בעין של טוב ורע, ומפני זה העמידוהו קדמונים ישראל בגלות עובדי עבודה זרה בטהרה הם].

כה.

אלו שיודעים האילן של הקדוש ברוך הוא שהוא עץ החיים, נטוע בגן שלו שהיא השכינה שלו, שנאמר בה לא יגורך רע, יכולים להוריד כח משם לגבי שכינתו בלי ערבוביה כלל, בכל מצוה ומצוה, הוא עץ פרי עושה פרי למינו, נטוע בגן בלי ערבוביה כלל, ומפני זה אמר למינו, אבל עץ הדעת טוב ורע לא נאמר בו למינו

אבל אֵלֶּיךָ דִּידְעִין אֵילָנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאִיהוּ עֵץ הַחַיִּים. נְטוּעַ בְּגַן דִּילְיָה דְאִיהוּ שְׂכִינְתָּא דִּילְיָה. דְּאִתְמַר בַּהּ לֹא יִגּוּרְךָ רַע. יִכְלִין לְנַחֲתָא חֵילָא מִתַּמֵּן לְגַבֵּי שְׂכִינְתִּיהָ בְּלֹא עֲרֻבּוּבֵיָא כָלָל. בְּכָל פְּקוּדָא וּפְקוּדָא. אִיהוּ עֵץ פְּרִי עוֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוּ. נְטוּעַ בְּגַן בְּלֹא עֲרֻבּוּבֵיָא כָלָל. וּבְגִין דָּא אָמַר לְמִינוּ. אֲבָל עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא אִתְמַר בֵּיהּ לְמִינוּ. אֲבָל מַעֲרֻב מִין דְּלֹא בְּמִינִיהּ. וּבְגִינִיהּ אִתְמַר שְׁדֵךְ לֹא תִזְרַע כְּלָאִים וְכו'. שְׁעֻטְנֹז לֹא יַעֲלֶה עֲלֶיךָ. [אֲבָל אֵלֶּיךָ שְׁדֵךְ לֹא תִזְרַע כְּלָאִים וְכו'. שְׁעֻטְנֹז לֹא יַעֲלֶה עֲלֶיךָ. נְטוּעַ בְּגַן שְׁלֹו שְׁהִיא הַשְׂכִּינָה שְׁלֹו, שְׁנֵאמַר בַּהּ לֹא יִגּוּרְךָ רַע, יִכְלִים לְהוֹרִיד כַּח מִשָּׁם לְגַבֵּי שְׂכִינְתּוֹ בְּלִי עֲרֻבּוּבֵיָא כָלָל, בְּכָל מִצְוָה וּמִצְוָה, הוּא עֵץ פְּרִי עוֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוּ, נְטוּעַ בְּגַן בְּלִי עֲרֻבּוּבֵיָא כָלָל, וּמִפְּנֵי זֶה אָמַר לְמִינוּ, אֲבָל עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא נֵאמַר בּוֹ לְמִינוּ, אֲבָל מַעֲרֻב מִין שְׁלֹא בְּמִינוּ, וּבְגִלְלוֹ נֵאמַר שְׁדֵךְ לֹא תִזְרַע כְּלָאִים וְכו'. שְׁעֻטְנֹז לֹא יַעֲלֶה עֲלֶיךָ].

כו.

זכאי הוא מי שמעלה אמונת הקדוש ברוך הוא – כך צריך בן אדם שלא מוציא זרע לחוץ מבת זוגו, שהיא מין שלו יחוד שלו

זכאה אִיהוּ מֵאֵן דְּסֻלִּיק אִמּוּנָה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאִיהוּ שְׂכִינְתִּיהּ כְּלִילָא מַעֲשֵׁר אִמּוּרֵן. בְּמַחֲשַׁבְתָּא חֲדָא בְּרַעוּתָא

הערב רב על פי ספר הקדוש תיקוני זוהר נא

חדא בלא ערבוביא כלל, דכל ספירה וספירה נטועה ביה. ואיהי גן דכלהו ספירן בה אינון חד. וכל חד עביד בה פרי למינו. איהי מין דכל חד וחד. לא נפיק מניה זרעין לבר. הכי צריך בר נש דלא אפיק זרעא לבר מבת זוגיה. דאיהי מין דיליה יחודא דיליה. ובההוא זמנא דצריך בר נש לייחדא לקודשא בריך הוא בשכינתיה. צריך להפשיט מניה כל מחשבין דאינון קליפין. דאתמר בהון רבות מחשבות בלב איש. ולסלקא שכינתיה לגביה במחשבתא חדא. חדא הוא דכתיב ועצת ה' היא תקום. כגוונא דבר נש דמתיחד בבת זוגיה. ואתפשט מלבשו למהוי עמה חד. חדא הוא דכתיב והיו לבשר אחד. הכי צריך לאפשטא מניה כל מחשבין אחרנין. בזמנא דמייחד לקודשא בריך הוא בכל יומא תרין זמנין. שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד. [נכאי הוא מי שמעלה אמונת הקדוש ברוך הוא שהיא שכינתו כלולה מעשר אמירות, במחשבה אחת ברצון אחת בלי ערבוביה כלל, שכל ספירה וספירה נטועה בו, והיא גן, שכל הספירות בה הן אחת, וכל אחד עושה בה פרי למינו, היא מין שכל אחד ואחד לא מוציא ממנו זרעים לחוץ, כך צריך בן אדם שלא מוציא זרע לחוץ מבת זוגו, שהיא מין שלו יחוד שלו, ובאותו זמן שצריך בן אדם לייחד את הקדוש ברוך הוא עם שכינתו, צריך להפשיט ממנו כל מחשבות שהן קליפות שנאמר בהן רבות מחשבות בלב איש, ולהעלות שכינתו אצלו אחת, זה הוא שכתוב ועצת ה' היא תקום. כמו האדם שמתייחד עם בת זוגו, ומתפשט מלבשו ליהיות עמה אחד, זה הוא שכתוב והיו לבשר אחד, כך צריך להפשיט ממנו כל מחשבות אחרות בזמן שמייחד את הקדוש ברוך הוא בכל יום שתי פעמים, שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד].

תיקוני זוהר דף קי"ב עמוד א'

כז.

ומה היא אימא של ערבוביה רעה, פרי האילן של טוב ורע, שנאמר בה ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה, ומה היא, לילית, משם באים ערב רב שהם מעורבים בישראל, שנאמר זרע מרעים בנים משחיתים וכו', ואמרו אלה אלהיך ישראל לעגל, ומפני זה ואל קין ואל מנחתו לא שעה

ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ל'. מאן אתר אייתי ליה מקץ ימים. משוירין דיליה. כגון בר נש דאיהו בסוף יומיו חזר בתשובה. כד לא אית ליה חילא למעבד טב וביש. ובעולמו בתוקפיה לא תב. כמה דאוקמוהו מפני שיבה תקום. ובגין דא ואל קין ואל מנחתו לא שעה. אבל הבל מבכורות צאנו אייתי ליה קרבנא משפירו דיליה. ובגין דא וישע ה' אל הבל. ועוד אל קין ואל מנחתו לא שעה. בגין דקרנא דיליה הוה מההוא אתר דאקרי ערוה. ומאי הוה פשתים. דאתמר ביה (שמות כ"ח) ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה. [ויהי מקץ ימים ויבא פרי האדמה מנחה ל', מאיזה מקום הביא לו, מקץ ימים, משוירים שלו, כגון בן אדם שהוא בסוף ימיו חוזר בתשובה כאשר אין לו כח לעשות טוב ורע, ובנערותו בחזקו לא שב, כמו שהעמידוהו מפני שיבה תקום, ומפני זה ואל קין אל מנחתו לא שעה, אבל הבל מבכורות צאנו הביא לו קרבן, מיופי שלו, ומפני זה וישע ה' אל הבל, ועוד אל קין ואל מנחתו לא שעה, מפני שהקרבן שלו היה מאותו מקום שנקרא ערוה, ומה היה פשתים, שנאמר בו ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה].

אמר ליה רבי אלעזר. (אם כן) דאתכסי ביה בשר ערוה טב איהו. אמר ליה ברי לאו כל עדיות שוין. הא לא קריב קרבנא דא אלא לקרבא ערוה דיליה ל'. דאתמר ביה איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני ה'. ומאי ערוה

הערב רב על פי ספר הקדוש תיקוני זוהר

נג

דיליה זוהמא בישא ערלה, נוקבא דערלה, ההיא דאתמר בה אדם הראשון מושך בערלתו הוה, ומאי ניהי אימא דערבוביא בישא, איבא דאילנא דטוב ורע, דאתמר בה ותקח מפריו ותתן גם לאישה עמה, ומאי ניהו ליליית, מתמן קא אתיין ערב רב דאינון מעורבין בישראל, דאתמר בהון הוי גוי חוטא, דאינון זרע מרעים בנים משחיתים וכו', ואמרו אלה אלקיך ישראל לעגלא, ובגין דא ואל קין ואל מנחתו לא שעה, [נאמר רבי אלעזר, שמתכסה בו בשר ערוה טוב הוא, אמר לו, בני, לא כל עריות שוות, זה לא הקריב קרבן זה אלא להקריב ערוה שלו לה, שנאמר בו איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני ה', ומהי ערוה שלו, זוהמא רעה ערלה, נקיבה של ערלה אותה שנאמר בה אדם הראשון מושך בערלתו היה, ומה היא אימא של ערבוביה רעה, פרי האילן של טוב ורע, שנאמר בה ותקח מפריו (ותאכל) ותתן גם לאישה עמה, ומה היא, לילית, משם באים ערב רב שהם מעורבים בישראל, שנאמר זרע מרעים בנים משחיתים וכו', ואמרו אלה אלהיך ישראל לעגל, ומפני זה ואל קין ואל מנחתו לא שעה].

והא קודשא בריך הוא אתמר (בהון) ביה ורחמיו על כל מעשיו, ואתמר ביה כי לא אחפזן במות חמת, וקביל לון, כל שכן לקרבנא דקין, אלא דהוה רעותיה לביש כמה דאתמר, אבל הבל הוה רעותיה בקרבנא דיליה, לקרבא שכינתא להווא דאתמר ביה ועתיק יומין יתיב לבושיה כתלג חוזר ושער רישיה כעמר נקי, במאי, בהווא דקריב מבכורות צאנו ומחלבהן, ובגין דא וישע ה' אל הבל והא אתמר, [והרי הקדוש ברוך הוא נאמר בו ורחמיו על כל מעשיו, ונאמר בו כי לא אחפזן במות חמת, ומקבל אותם, כל שכן את קרבן קין, אלא שהיה רצונו לרע כמו שנאמר, אבל הבל היה רצונו בקרבן שלו, לקרב השכינה לאותו שנאמר בו ועתיק יומין יתיב לבושה כתלג חוזר ושער ראשה כעמר נקא (פירוש ועתיק ימים יושב לבושו

כש'לג לבן, ושער ראשו כצמר נקי), במה, באותו שהקריב מבכורות צאנו ומחלביהן, ומפני זה וישע ה' אל הבל והרי נאמר].

וְמוֹיֵד דלא אתקבל קרבנא דקין. ויחר לקין מאד. ויאמר ה' לקין למה חרה לך דלא מתקבל קרבנך. אם תטיב עובדך בגלגולא, שאת לך בעלמא, ותתקבל בתיובתא, ואם לאו לפתח חטאת רובץ, אמר רבי אלעזר הכא לא צריך לאתכסיא רוא, מאי שא"ת, ולא אתינא לדרשא בהאי קרא, אלא דהא שאת משא איהו ובהפוך אתוון, שאת איהי אש"ת, הכא רמז דעבר על ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך וכו', דאתא על תאומתו של הבל, ודא איהו ויקם קין אל הבל, קם על תאומתו, ולכתר קטיר לבעלה, כגוונא דמצרי, ורוא דמלה ויפן כה וכה, ואמרו קדמאין מאי ויפן כה וכה, אלא ראה מה עשה בבית, ומה עשה בשדה, ולית שדה אלא אשה, כמה דאת אמר כי בשדה מצאה, הדא הוא דכתיב ויהי בהיותם בשדה, ויפן כה וכה, אסתכל אם הוה ביה מסטרא דטוב, דלזמנין אתפרש טוב מן רע ומתמן אינון גרים, ובגין דא אסתכל מכל סטרא עד שתין רבוא, ולא חזא תמן גיורא דנפיק מניה, ויך את המצרי, [ומיד שלא התקבל קרבן קין, ויחר לקין מאד, ויאמר ה' אל קין למה חרה לך שלא מתקבל קרבנך, אם תטיב מעשיך בגלגול, שאת לך בעולם ותתקבל בתשובה, ואם לא לפתח חטאת רובץ, אמר רבי אלעזר, כאן לא צריך להתכנסות סוד, מהו שא"ת, ולא באתי לדרשה בזה הפסוק, אלא שהרי שאת משא הוא, ובהיפוך אותיות שא"ת הוא אש"ת, כאן רמזו שעבר על ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך וכו' שבא על תאומתו של הבל, וזה הוא ויקם קין אל הבל, קם על תאומתו, ואחר כך הרג את בעלה, כמו המצרי, וסוד הדבר ויפן כה וכה, אלא ראה מה עשה בבית ומה עשה בשדה, ואין שדה אלא אשה, כמו שאתה אומר כי בשדה מצאה, זה הוא שכתוב ויהי בהיותם בשדה, ויפן כה וכה, הסתכל אם היה בו מצד הטוב, שלעיתים נפרוש טוב מן רע

ומשם הם גרים, ומפני זה הסתכל מכל צד עד ששים רבוא, ולא ראה שם גר שיוצא ממנו, ויך את המצרין].

כח.

הראה לקין שעתידיים להיות ישראל בדוחק בגלות, עני ורוכב על חמור, שיהיו כחמור משא על כתפיו מעול המס בגלות ומכובד המלאכה, וזה הוא רובץ תחת משא בגלות, ובני קין שהם עשירים וחזקים במלכים בחוזק רב, ומפני זה אמר הלא אם תיטיב שאת, הלא אם תיטיב להיות שאת לעניי ישראל שהם כבדים במשא כבד, אני אסבול לבניך בעולם ומאריך עליהם, ואם לא, לפתח חטאת רובץ, שער הגיהנם נפתח, לקחת נקמה ממך ומבניך

ולבתר מה כתיב ואם לא תיטיב, אל תקרי ואם אלא ואם. דאיהו יתר שאת ויתר עז. לפתח חטאת רובץ. מאי רובץ. אלא כי תראה חמור שנאך רובץ כו'. דאיהו לא יכיל למסבל על כתפיו חמרא דאורייתא. לא יכיל למסבל עליה עול מלכות בגלותא. וחדלת מעזוב לו. הכא אחזי לקין דעתידין למהוי ישראל בדוחקא בגלותא. עני ורוכב על חמור. דיהון כחמור משאוי על כתפוי. מעול המס בגלותא ומכובד המלאכה. ודא איהו רובץ תחת משאו בגלותא. ובנוי דקין דהוו עתירין ותקיפין כמלכים בתוקפא סגיא. ובגין דא אמר הלא אם תיטיב שאת. הלא אם תיטיב למהוי שאת לעניי ישראל דאינון כבדים במשא כבד (יכבדו ממנו). אנא אסביל לברוך בעלמא. ומאריך עליהו. ואם לאו לפתח חטאת רובץ. לתרעא דגיהנם אתפתחת. לנמלא נוקמא מינד ומברך. [ואחר כך מה כתוב ואם לא תיטיב, אל תקרא ואם אלא ואם, שהוא יתר שאת ויתר עז, לפתח חטאת רובץ, מהו רובץ, אלא כי תראה חמור שונאך רובץ אלא כי תראה חמור שונאך רובץ וכו'. שהוא לא יכול לסבול עליו עול מלכות בגלות, וחדלת מעזוב לו, כאן הראה

לקין שעתידים להיות ישראל בדוחק בגלות, עני ורוכב על חמור, שיהיו כחמור משא על כתפיו מעול המם בגלות ומכובד המלאכה, וזה הוא רובץ תחת משא בגלות, ובני קין שהם עשירים וחזקים במלכים בחזק רב, ומפני זה אמר הלא אם תיטיב שאת, הלא אם תיטיב להיות שאת לעניי ישראל שהם כבדים במשא כבד (יכבדו ממני). אני אסבול לבניך בעולם, ומאריך עליהם, ואם לא, לפתח חטאת רובץ, שער הגיהנם נפתח, לקחת נקמה ממך ומבניך].

כט.

ברוך בני לעתיק ימים, שהרי רוח הקודש התעורר אצלך לגלות כאן חידושים שלא נודעו עד עכשיו – וודאי זה הוא קול דמי אחיך צועקים אלי, אלו דמי ישראל שעתידים לגזול אותם בני קין ערב רב רשעים בגלות

אמר רבי שמעון. בריך ברי לעתיק יומין. דהא רוח קודשא אתער לגבך. לגלגא הכא חידושים דלא אשתמודעו עד השתא. אמר ודאי דא איהו קול דמי אחיך צועקים אלי. אינון דמים דישראל. דעתידין למגזל לון בנוי דקין ערב רב רשיעיא חייביא בגלותא. ודא איהו כי מלאה הארץ חמם מפניהם. ודא הוא קמולא דקין להבל. דעני חשוב כמת. [אמר רבי שמעון, ברוך בני לעתיק ימים, שהרי רוח הקודש התעורר אצלך לגלות כאן חידושים שלא נודעו עד עכשיו, אמר, וודאי זה הוא קול דמי אחיך צועקים אלי, אלו דמי ישראל, שעתידים לגזול אותם בני קין ערב רב רשעים בגלות, וזה הוא כי מלאה הארץ חמם מפניהם, וזה הוא הריגת קין את הבל, שעני חשוב כמת].

ס.

ראה שעתידים לצאת ממנו מחבלי כרמים, שהם ישראל שנאמר בהם כי כרם ה' צבאו"ת בית ישראל, משום כך ואל קין ואל מנחתו לא שעה, וראה שעתידים לצאת מהבל כמה צדיקים, משום כך וישע ה' אל הבל ואל מנחתו

ויהי מקץ ימים וגומר. פתח רבי שמעון ואמר מאי מקץ ימים. אלא מההוא אתר דעתיד למימר ביה קץ כל בשר בא לפני. קץ שם לחשך. ותרגם יונתן בן עוזיאל קץ כל בשר. חבילו דכל בשרא. מלאכי חבלה. חמא דעתידין למיפק מניה מחבלים כרמים. דאינון ישראל דאתמר בהון כי כרם ה' צבאות בית ישראל. בגין כך ואל קין ואל מנחתו לא שעה. וחמא דעתידין למיפק מהבל כמה צדיקא. בגין דא וישע ה' אל הבל ואל מנחתו. [ויהי מקץ שנתים ימים וגו'. פתח רבי שמעון ואמר, מהו מקץ ימים, אלא מאותו מקום שעתיד לומר בו קץ כל בשר בא לפני, קץ שם לחושך, ותרגם יונתן בן עוזיאל קץ כל בשר, השחתת כל בשר, מלאכי חבלה, ראה שעתידים לצאת ממנו מחבלי כרמים, שהם ישראל שנאמר בהם כי כרם ה' צבאו"ת בית ישראל, משום כך ואל קין ואל מנחתו לא שעה, וראה שעתידים לצאת מהבל כמה צדיקים, משום כך וישע ה' אל הבל ואל מנחתו].

א.

קול הזרע שעתיד לצאת מן אחיך, אלו ששים רבוא שעתידים לצאת מהבל, באותו שנאמר בו בשגם זה הבל, כולם צווחים מן הארץ, כאן רמוז עינוי הדין ועוות הדין וחמס ושוד ושבר שעתידים בני קין לעשות לבניו של הקב"ה – אחר שיאסף הוא, יתעוררו בני קין להחריב

העולם, ומהם קול דמי אחיך צועקים, זה הוא שכתוב משוד עניים מאנקת אביונים וכו'.

וַיֹּאמֶר קוֹל דְּמִי אַחִיךְ צוּעְקִים אֵלַי. מֵאֵי דְמִי. דָּם מִבְּעֵי לֵיה. אֵלֹא מֵאֵי דְמִי ד'ן כְּחוֹשְׁבֵן דְּמ'י. וְדֵא אִיהוּ דֵן אֲנִכִּי וְאַחֲרֵי כֵן יֵצְאוּ בְּרִכּוּשׁ גְּדוֹלָה. וְעוֹד מֵאֵי קוֹל דְּמִי. קוֹל דָּם מִבְּעֵי לֵיה. אֵלֹא תִּרְגָּם אֲנַקְלוּם. קֵל זִרְעִין דַּעֲתִידִין לְמִיפֵק מִן אַחוּךְ. אֵינוֹן שְׁתֵּין רַבּוּא דַּעֲתִידִין לְמִיפֵק מִהֶבֶל. בַּחֲהוּא דַּאֲתַמֵּר בֵּיה בְּשִׁגְם זֶה הֶבֶל. כֻּלְּהוּ צוּוּחִין מִן אֶרְעָא. חֲכָא רְמִיז עֲנוֹי הִדִּין וְעוֹת הִדִּין וְחִמָּם וְשׁוֹד וְשִׁבְר דַּעֲתִידִין בְּנוֹי דְּקִין לְמַעֲבַד לְבִנוֹי דְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא. וְדֵא אִיהוּ קוֹל דְּמִי אַחִיךְ. אַחִיךְ אַתְקֵרִי מִסְטֵרָא דַּאֲינוֹן דַּאֲתַמֵּר בַּהוּן וְהִרְגוּ אִישׁ אֶת אַחִיו. [וַיֹּאמֶר (וַג')] קוֹל דְּמִי אַחִיךְ צוּעְקִים אֵלַי, מֵהוּ דְּמִי, דָּם הִיָּה צִרִיךְ לוֹ, אֵלֹא מֵהוּ דְּמִי, ד'ם כְּחֻשְׁבוֹן דְּמ'י, וְזֶה הוּא דֵן אֲנִכִּי וְאַחֲרֵי כֵן יֵצְאוּ בְּרִכּוּשׁ גְּדוֹלָה, וְעוֹד מֵהוּ קוֹל דְּמִי, קוֹל דָּם הִיָּה צִרִיךְ לוֹ, אֵלֹא תִּרְגָּם אֲנַקְלוּם, קוֹל הִזְרַע שְׁעִתִּיד לְצִאת מִן אַחִיךְ, אֵלּוֹ שְׁשִׁים רַבּוּא שְׁעִתִּידִים לְצִאת מִהֶבֶל, בְּאוֹתוֹ שְׁנֵאמַר בּוֹ בְּשִׁגְם זֶה הֶבֶל, כּוֹלֵם צוּוּחִים מִן הָאָרֶץ, כֹּאֵן רְמִיז עֲנוֹי הִדִּין וְעוֹת הִדִּין וְחִמָּם וְשׁוֹד וְשִׁבְר שְׁעִתִּידִים בְּנוֹי קִין לַעֲשׂוֹת לְבִנוֹי שֶׁל הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְזֶה הוּא קוֹל דְּמִי אַחִיךְ, אַחִיךְ נִקְרָא מִצַּד אֵלּוֹ שְׁנֵאמַר בָּהֶם וְהִרְגוּ אֶת אִישׁ אֶת אַחִיו].

אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזָר אִם כֵּן אֲשַׁתְּמוּדַע דְּכָל עֲאָקוּ דֵּא יֵהֵא בְּגִלּוֹתָא בְּתֵרָאָה. אִמָּאִי אַתְמֵר קְנִיתִי אִישׁ אֶת ה'. אִי תִימָא בְּגִין קְנִי דְנִפִּיק מִנִּיהּ זִרְעָא מַעֲלִיא. בְּתֵר דִּיתְכַּנְיִשׁ אִיהוּ יִתְעֲרוֹן בְּנוֹי דְּקִין לְחִרְבָּא עֲלֵמָא. וּמִנִּיְהוּ קוֹל דְּמִי אַחִיךְ צוּעְקִים. הִדֵּא הוּא דְכֶתִיב (תְּהִלִּים י"ג) מִשׁוֹד עֲנִיִּים מֵאֲנַקַּת אֲבִיוֹנִים וכו'. [אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזָר, אִם כֵּן נִודַע שְׁכָל צִרָה זֶה תִּהְיֶה בְּגִלּוֹת הָאַחֲרוֹנָה, מִדּוּעַ נֵאמַר קְנִיתִי אִישׁ אֶת ה', אִם תֵּאמַר מִפְּנֵי קְנִי שְׁיוּצָא מִמֶּנּוּ זֶרַע מַעוּלָה, אַחֵר שְׁיֵאסֵּף הוּא, יִתְעֲוֲרוּ בְּנוֹי קִין לְחִירֵיב הָעוֹלָם, וּמֵהֶם קוֹל דְּמִי אַחִיךְ צוּעְקִים, זֶה הוּא שְׁכָתוֹב מִשׁוֹד עֲנִיִּים מֵאֲנַקַּת אֲבִיוֹנִים וכו'].

פ.ב.

קין מצד האילן של טוב ורע היה, והתפשטות של טוב היה בגלגול עד קני חותן משה, משם ואילך התפשטות של רע, ומפני שהראה לו הקדוש ברוך הוא מה שעתידיים לעשות בניו לישראל בכל דור ודור, זה הוא שכתוב הן גרשת אותי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתיר והייתי נע ונד ודאי, כאן רמזו הגלגול שלו ובניו וכו' – הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר, ועליהם נאמר על שלשה פשעי ישראל, ועל ארבעה לא אשיבנו, שלא מחזיר אותם בגוף רביעי, ולא בפדיון רביעי, אלא נאמר בישראל ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר. משום כך העמידוהו בעלי המשנה אין מקבלים גרים לימות המשיח

אמר ליה רבי שמעון. ברי. קין מסטרא דאילנא דטוב ורע הוה. ואתפשטותא דטוב הוה בגלגולא עד קני חותן משה. מתמן ואילך אתפשטותא דרע. ובגין דאחזי ליה קודשא בריך הוא מה דעתידין למעבד בנוי לישראל בכל דרא ודרא. דכלא אחזי ליה. אמר גדול עוני מנשוא. ומנלן דאחזי ליה גלגולא דיליה בכל דרא ודרא. הדא הוא דכתיב הן גרשת אותי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתיר והייתי נע ונד בארץ. נע ונד ודאי. הכא רמיז גלגולא דיליה ובנוי. הדא הוא דכתיב (קהלת ח') ובכן ראיתי רשעים קבורים ובאו. והא אוקימנא לון. ומשלם לשנאיו וכו'. הן גרשת אותי דא גלגולא קדמא. היום כההוא דאתמר ביה היום אם בקולו תשמעו. והייתי נע ונד תרין גלגולין אחרנין. אסתיר הכא רמיז ויאמר אסתירה פני מהם וכו'. והן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר. ועלייהו אתמר על שלשה פשעי ישראל, ועל ארבעה לא אשיבנו. דלא אהדר לון בגופא רביעאה. ולא בפדיון רביעאה. אלא אתמר בישראל (דברים ל"ב) ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר. בגין דא אוקמוה מארי מתניתין אין מקבלים גרים לימות המשיח. [אמר לו רבי שמעון, בני, קין מצד

האילן של טוב ורע היה, והתפשטות של טוב היה בגלגול עד קני חותן משה, משם ואילך התפשטות של רע, ומפני שהראה לו הקדוש ברוך הוא מה שעתידים לעשות בניו לישראל בכל דור ודור, זה הוא שכתוב הן גרשת אותי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד וודאי, כאן רמזו הגלגול שלו ובניו, זה הוא שכתוב ובכן ראיתי רשעים קבורים ובאו, והרי העמדנו אותם ומשלם לשונאיו וכו'. הן גרשת אותי זה גלגול ראשון, היום, כאותו שנאמר בו היום אם בקולו תשמעו, והייתי נע ונד שני גלגולים אחרים, אסתר, כאן רמזו ויאמר אסתר פני מהם וכו', והן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר, ועליהם נאמר על שלשה פשעי ישראל, ועל ארבעה לא אשיבנו, שלא מחזיר אותם בגוף רביעי, ולא בפדיון רביעי, אלא נאמר בישראל ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר. משום כך העמידוהו בעלי המשנה אין מקבלים גרים לימות המשיח].

תיקוני זוהר דף קי"ז עמוד א'

ג.

בזמן שהולידה את קין, ידע את כל אשר נעשה אותה זוהמא, ועד אותו מקום שמגיעה ומתפשטת אותה זוהמא בכל דורות – וזו הידיעה של קין היא שהתגלתה לו עד אותו מקום שמתפשט, שעליו נאמר כי משורש נחש שהטיל זוהמה בחוה, מלאך המות שגרם מיתה לאדם ולכל הדורות שלו

דבר אחר והאדם ידע את חוה אשתו וטהר ותלד את קין. ידע ודאי. כגון ומרדכי ידע. אית ידיעה לטב ואית ידיעה לביש. בזמנא דאולידת לקין ידע את כל אשר נעשה החוה זוהמא. ועד החוה אתר דמטי ואתפשט החוה זוהמא בכל דרין. (ותלת גלגולי עלייהו אתמר הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר בתר דיתגבר ביצריה דלא עביד חטאה). והאי ידיעה דקין

איהו דאתגלי ליה, עד ההוא אתר דאתפשט, דעליה אתמר כי משרש נחש יצא צפע, בגין דאיהו משרש נחש דאמיל זוהמא בחוה, מלאך המות דגרם מיתה לאדם ולכל דרין דיליה. הכי האי דרכיה לקטלא, ובגין דא קמיל לחבל. [דבר אחר והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין, ידע וודאי כגון ומרדכי ידע, יש ידיעה לטוב ויש ידיעה לרע, בזמן שהולידה את קין ידע את כל אשר נעשה אותה זוהמא, ועד אותו מקום שמגיעה ומתפשטת אותה זוהמא בכל דורות, ושלשה גלגולים, עליהם נאמר הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר. אחר שיתגבר על יצרו שלא עושה חטא, וזו הידיעה של קין היא שהתגלתה לו עד אותו מקום שמתפשט, שעליו נאמר כי משרש נחש שהטיל זוהמא בחוה, מלאך המות שגרם מיתה לאדם ולכל הדורות שלו, כך, זה דרכו להרוג, ומפני זה הרג את הבל].

פד.

זו הזוהמא שנלקחה ממנו, היא לילי"ת אימא של ערב רב, עליה נאמר רגליה יורדות מות וכו', שהיא סם המות של אל אחר שהוא סמא"ל, והיא פרי שלו

והאי זוהמא דאתנמיל מניה איהי לילי"ת אימא דערב רב, עלה אתמר רגליה יורדות מות וכו'. דאיהו סם מות דאל אחר דאיהו סמא"ל, ואיהי איבא דיליה, גם לרבות אל אחר נחש, כגינה אתמר ותקח מפריו ותאכל, הכא רוא דחוה, ותתן גם לאישה עמה ויאכל, גם לרבות, ולבתר חזא ליה דאתחדט כמה דאת אמר גדול עוני מנשוא, ובגין דא קניתי איש את ה', הכא רמיז קני חותן משה דעתיד לאהדרא בתשובה ולקבלא אות ברית, הדא הוא דכתיב וישם ה' לקין אות, אות ברית מילה לאגנא עליהו. [וזו הזוהמא שנלקחה ממנו היא לילי"ת אימא של ערב רב, עליה נאמר רגליה יורדות מות וכו'. שהיא סם המות של אל אחר

שהוא סמא"ל, והיא פרי שלו, גם לרבות אל אחר נחש בגללה נאמר ותקח מפריו ותאכל, כאן הסוד של חוה ותתן גם לאישה עמה ויאכל, גם לרבות, ואחר כך ראה אותו שמתחרט כמו שאתה אומר גדול עווני מנשוא, ומפני זה קניתי איש את ה' כאן רמוז קני חותן משה, שעתיד לחזור בתשובה ולקבל אות ברית, זה הוא שכתוב וישם ה' לקין אות, אות ברית מילה להגן עליו].

לה.

כיוון שראה את הבל שהתפשטותו בכל דור לטוב, אמר ותוסף ללדת, הוסיפה היא כמה קרבנות וכמה תחנונים וכמה בכיות בשבילו, כיוון שהוא היה עתיד לטהר הזוהמא שלו מהעולם, והרי קהלת אמר יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים אשר מגיע אליהם כמעשה הרשעים ובגין דא ותוסף ללדת את אחיו את הבל. מאי ותוסף אלף רזא דמלך ולא יסף עוד לדעתה. בגין ההוא זוהמא דנפיק מניה. וחמא אתפשטותיה בכל דרא. כיון דחמא להבל דאתפשטותיה בכל דרא לטב, אמר ותוסף ללדת. אוסיפת אייה כמה קרבנין וכמה תחנונין וכמה בכיין בגיניה. כיון דאייה חוה עתיד לדכאה זוהמא דיליה מעלמא. (והא קהלת אמר (קהלת ח') יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים אשר מגיע אליהם כמעשה הרשעים הכא אתגלי צדיק ורע לו רשע וטוב לו. אית הבל ואית הבל ועלייהו אתמר לב חכם לימינו ולב כסיל (לשמאל). בשגם זה הבל. והא אוקמוהו בשגם זה משה. משה זה שת. ואייה שם. ואייה הבל. והן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר. [ומפני זה ותוסף ללדת את אחיו את הבל, מהו ותוסף, אלא סוד הדבר ולא יסף עוד לדעתה, מפני אותה זוהמא שיוצאת ממנו, וראה התפשטותו בכל דור, כיוון שראה את הבל שהתפשטותו בכל דור לטוב,

אמר ותוסף ללדת, הוסיפה היא כמה קרבנות וכמה תחנונים וכמה בכיות בשבילו, כיוון שהוא היה עתיד לטהר הזוהמא שלו מהעולם, והרי קהלת אמר יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים אשר מגיע אליהם כמעשה הרשעים, כאן מתגלה צדיק ורע לו רשע וטוב לו, יש הבל ויש הבל, ועליהם נאמר לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו, בשגם זה הבל, והרי העמידוהו בשגם זה משה, משה זה שות, והוא שם, והוא הבל, והן כל אלה יפעל א"ל פעמים של עם גברן.

תיקוני זוהר דף קי"ט עמוד א'

לו.

אע"פ שהבל הרג אותו קין, שממנו היה יוצא מי שיעמיד אותו, זה הוא שכתוב אז ישיר משה, רועה יעמיד רועה, ואחר כך אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרא כולם בשם ה', אבל כאשר עמלק שהם בכורי מצרים ערב רב מעורבים בישראל, עליהם נאמר תמחה את זכר עמלק, שלא נשאר מהם שריד, שאלו הם ערבוביה מכל אומות ואפילו מקין, ומיד שימחו מהעולם אז הוחל לקרא בשם ה'

וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו. ש"ת סיומא דאלפא ביתא. ועליה אמר איוב (איוב ל"ח) מי שת בטוחות חכמה. מאי חכמה דא דחסר מניה י'. דבה הוה שית. דאיהו ברא שית. ואיהו ראשית. והוה אתמר ביה מגיד מראשית אחרית. הוה משמש שת באתר דהבל. ובגין דחסר מניה י' אתקרי אחר. בגין דכד חב אדם פרח מניה י'. ועבד שת בלא י' דאיהו חכמה. ובגין דא שירותא הוה מן ח'. דאינון ח' יומין דברית מילא. כמה דאת אמר אז הוחל לקרא בשם ה'. ומתמן עברו ברית מילא. ואעברו מניה ערלא ופריעה למעלה בד' ולא בח'. דשירותא דח' איהי בינה. למנצח על השמינית. ועלה אתמר אז

הוחל, ועוד אז הוחל לישנא דצלותא, כמה דאת אמר אז תקרא
 זה' יענה, דא הוא נטורא טבא, דאף על גב דהבל קטיל ליה קין,
 דמניה הוה נפיק מאן דנוקים ליה, הדא הוא דכתיב (שמות ט"ו)
 אז ישיר משה, רועה נוקים לרועה, ולבתר אז אהפוך אל עמים
 שפה ברורה לקרא כלם בשם ה', אבל כד עמלק דאינון בכורי
 מצרים ערב רב מעורבין בישראל, עליהו אתמר תמחה את זכר
 עמלק, דלא אשתאר מנהון שריד, דאלין אינון ערבוביא מכל
 אומין ואפילו מקין, ומיד דיתמחון מעלמא אז הוחל לקרא בשם
 ה', נידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו ש"ת, סיום האלף
 בית, ועליו אמר איוב מי שת בטוחות חכמה, מה חכמה זו שחסר ממנו
 י', שבה היה שית, שהוא ברא ששה, והוא ראשית, והיה נאמר בו מגיד
 מראשית אחרית, היה משמש שת במקום הבל, ומפני שחסר ממנו י'
 נקרא את, מפני שכאשר חטא אדם פרחח ממנו י', ועשה שת בלי י' שהיא
 חכמה, ומפני זה ההתחלה היתה מן ח', שהם ח' ימים של ברית מילה,
 כמו שאתה אומר אז הוחל לקרוא בשם ה', ומשם עברו ברית מילה,
 והעבירו ממנו ערלה ופריעה למעלה בד' ולא בח' שהתחלה של ח' היא
 בינה למנצח על השמינית, ועליה נאמר אז הוחל לשון תפילה, כמו
 שאתה אומר אז תקרא זה' יענה, זו היא שמירה טובה, שאף על פי שהבל
 הרג אותו קין, שממנו היה יוצא מי שיעמיד אותו, זה הוא שכתוב אז
 ישיר משה, רועה יעמיד רועה, ואחר כך אז אהפוך אל עמים שפה ברורה
 לקרא כולם בשם ה', אבל כאשר עמלק שהם בכורי מצרים ערב רב
 מעורבים בישראל, עליהם נאמר תמחה את זכר עמלק, שלא נשאר מהם
 שריד, שאלו הם ערבוביה מכל אומות ואפילו מקין, ומיד שימחו
 מהעולם אז הוחל לקרא בשם ה'.

תיקוני זוהר דף קכ"ח עמוד ב'

ז.

מי שאין תוכו כברו אל יכנס לבית המדרש, שוודאי הוא מעץ של טוב ורע – אחר שאין תוכו כברו שאין פיו ולבו שוים, עליו נאמר ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו, שוודאי זה הוא ערבוביה רעה שמשקר מטבע המלך שמערב כסף בעופרת, וזה היה חטא של חוה שהטיל בה נחש זוהמא, שהיא עופרת שהתערבה בטיפה לבנה כסף מזוקק, ולא נטהרה הזוהמא ממנו עד שבא אברהם ונכנס באש, והתלבן הכסף, ויצאה עופרת לחוץ שהוא ישמעאל, ונאמר באדם מושך בערלתו היה, התערבה ערבוביה בזהב, נצרף ביצחק, והוציא הזוהמא לחוץ וזה עשו, ביעקב נח והשתרש והוציא תולדות, וגדל עץ החיים בענפיו ושרשיו

ב' בתוספת. תרין כיסות פומא ולבא. דהכי אוקמוהו מארי מתניתין עלייהו. מי שאין תוכו כברו אל יכנס לבית המדרש. דודאי איהו מאילנא דטוב ורע. דאיהו יימא חד בלב וחד בפה. מאן דאיהו מאילנא דחיי איהו תוכו כברו. פומא ולבא שוים. ועלייהו אתמר ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם. אבל אחרא דאין תוכו כברו דלאו פומיה ולביה שוין. עליה אתמר ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו. דודאי דא איהו ערבוביא בישא. דמשקר מונימא דמלכא. דמערב כספא בעופרת. ודא הוה חטא דחוה דהטיל בה נחש זוהמא. דאיהו עופרת דאתערב בטפה (נ"א בכספא) חוורא כספא מזוקק. ולא אתדכי זוהמא מניה עד דאתא אברהם ועאל בנורא ואתלבן כספא. ונפיק עופרת לבן דאיהו ישמעאל. ואתמר באדם מושך בערלתו הוה. אתערב ערבוביא בדהבא. אצטריך ביצחק. ואפיק זוהמא לבן ודא עשו. ביעקב נח ואשתרש ואפיק תולדין. ואתרבי עץ החיים בענפיו ושרשוי. [ב' בתוספת, שני כיסים פה ולב, שכך העמידוה בעלי המשנה עליהם, מי

שאינ תוכו כברו אל יכנס לבית המדרש, שוודאי הוא מעין של טוב ורע, שהוא יאמר אחד בלב ואחד בפה, מי שהוא מעין החיים הוא תוכו כברו, פה ולב שוים, ועליהם נאמר ולקח גם מעין החיים ואכל וחי לעולם, אבל אחר שאין תוכו כברו שאין פיו ולבו שוים, עליו נאמר ומעין הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו, שוודאי זה הוא ערבוביה רעה שמשקר מטבע המלך שמערב כסף בעופרת, וזה היה חטא של חוה שהטיל בה נחש זוהמא, שהיא עופרת שהתערבה בטיפה לבנה (נ"א בכסף לבן) כסף מזוקק, ולא נטהרה הזוהמא ממנו עד שבא אברהם ונכנס באש, והתלבן הכסף, ויצאה עופרת לחוץ שהוא ישמעאל, ונאמר באדם מושך בערלתו היה, התערבה ערבוביה בזהב, נצרף ביצחק, והוציא הזוהמא לחוץ וזה עשו, ביעקב נח והשתרש והוציא תולדות, וגדל עץ החיים בענפיו ושרשיו].

תיקוני זוהר דף קל"ח עמוד א'

לח.

כל נשמות שבאות שלש פעמים ולא נתקנות, נקראות פושעי ישראל ערב רב – אבל צדיקים שבכל פעם שיבואו נתקנים, יבואו עד ארבעה, אפילו עד ששים דור, וזה הוא דור הולך ודור בא

תא חזי ואתה תחזה מכלל העם. הכא אוקימנא למנדע תקונין אלין. אנשי חיל עיינין. יראי אלקי"ם אודנין. הדא הוא דכתיב (חבקוק ג') ה' שמעתי שמעך יראתי. אנשי אמת חוטמא. שונאי בצע פומא. אם חוטמא לאו איהו בשוה עם תקונין אחרנין. דעיינין אריכין. ואנפין אריכין. ואודנין אריכין. ופומא אריכא. וחוטמא עבה. תמן אתגליא גלגולא דנפשא. ואם עיינין לא בשוה מאחרנין. תמן אתגליא גלגולא דנשמתא. ואם אודנין לא בשוה.

תמן אתגליא גלגולא דרוחא. פומא בגין דאיהי כללא דכלא. אם לאו איהי בשוה. הא אתמר ביה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים. ואם על ארבע גלגולין לא אתתקנת. אתמר בהדיא שעתא ועל ארבעה לא אשיבנו. [בא ראה, ואתה תחזה מכל העם, כאן העמדנו לרעת תיקונים אלו, אנשי חיל עינים, יראי אלוקים אזנים, זה הוא שכתוב ה' שמעתי שמעך יראתי, אנשי אמת החוטם, שונאי בצע הפה, אם החוטם הוא לא בשוה עם תיקונים אחרים, שעינים ארוכות, ופנים ארוכים, ואזנים ארוכות, והפה ארוך, והחוטם עבה, שם מתגלה גלגול הנשמה, ואם אזנים לא בשוה, שם מתגלה גלגול הרוח, הפה מפני שהוא הכלל של הכל, אם אין הוא בשוה, הרי נאמר בו פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים, ואם על ארבעה גלגולים לא נתקנת, נאמר באותם שעה ועל ארבעה לא אשיבנו].

וכל נשמתין דאתיין תלת זמנין ולא מתתקנין. אתקריאו פושעי ישראל ערב רב. אבל צדיקיא דבכל זמנא דייתון מתתקנין. יתון עד ארבעה. אפילו עד שתין דור. ודא איהו דור הולך ודור בא. ודא נשמתא דאיהי משה רבינו. כלילא משתין רבוא. ושכינתא עלאה דאיהי נשמת חיים כד שריא במשה. אתחשב ליה כאלו אתא בשתין רבוא. ובגינה אתמר אשה אחת ילדה ששים רבוא בכרם אחד. [וכל נשמות שבאות שלש פעמים ולא נתקנות, נקראות פושעי ישראל ערב רב, אבל צדיקים שבכל פעם שיבואו נתקנים, יבואו עד ארבעה, אפילו עד ששים דור, וזה הוא דור הולך ודור בא, וזו הנשמה שהיא משה רבינו כלולה מששים רבוא, והשכינה העליונה שהיא נשמת חיים כאשר שורה במשה, נחשב לו כאילו בא אשה אחת ילדה ששים רבוא בכרם אחד].

ל"ט.

כאשר החליים של בני אדם, שנאמר בהם וחליים רעים, הם
בראש הצדיקים, אז רפאות תהי לשרך – אבל כאשר הן
בראש הרשעים, כנסת ישראל אומרת אצלם אל תראני שאני
שחרחרת, שאלו מתחילים להם לפתות בני אדם, כמו שהיו
מפתים את ישראל בעגל בשש שעות

ואינן מרעין דבני נשא. דאומר בהון וחלים רעים. רפאות תהי
לשרך. כד אינון ברישא דצדיקא. אבל כד אינון ברישא
דרשיעא. כנסת ישראל אומרת לגבייהו אל תראוני שאני
שחרחרת. דאלין שריין לון לפתאה לבני נשא. כמה דהוון מפתה
לישראל בעגלא בשית שעתין. הדא הוא דכתיב (שמות ל"ב) וירא
העם כי בשש משה. הא אוקמוהו בשית שעתין עבדו ית עגלא.
בין שש לשבע. אפרישו בין עמודא דאמצעיאת לשבע. דגופא
ושכינתא. ובגין דא מני קודשא בריך הוא לאפרשא לון משבע.
הדא הוא דכתיב (שם י"ב) אך ביום הראשון. אך חלק בין שית
לשבע. בגין דא אמרה כנסת ישראל ששזפתני השמש. שש זפתני
השמש. דאסתלק מני ו' דאיהו השמש. דנהיר בשית תיבין דאינון
שמע ישראל ה' אלקינ'ו ה' אחד. [ואלו חליים של בני אדם, שנאמר
בהם וחליים רעים, רפאות תהי לשרך, כאשר הם בראש הצדיקים, אבל
כאשר הן בראש הרשעים, כנסת ישראל אומרת אצלם אל תראני שאני
שחרחרת, שאלו מתחילים להם לפתות בני אדם, כמו שהיו מפתים את
ישראל בעגל בשש שעות, זה הוא שכתוב וירא העם כי בש"ש משה, הרי
העמידוהו בשש שעות עשו את העגל, בין שש לשבע, הפרידו בין עמוד
האמצע לשבע, של הגוף והשכינה, ומפני זה ציווה הקדוש ברוך הוא
להבדיל אותם משבע, זה הוא שכתוב אך ביום הראשון, אך חילק בין
שש לשבע, משום כך אמרה כנסת ישראל ששזפתני השמש, ששזפתני
השמש, שהסתלק ממני ו' שהוא השמש, שמאיר בשש תיבות שהם שמע
ישראל ה' אלוקינ'ו ה' אחד].

תיקוני זוהר דף ק"מ עמוד א'

מ.

טחו"ל זו לילי"ת אימא של ערב רב, שחוק הכסיל, מי כסיל, זה אל אחר סמא"ל, וערב רב הם בניה, שהם מעורבים בישראל רשעים גמורים, ועליהם נאמר אם ראית רשע שהשעה משחקת לו אל תתגרה בו, עליהם נאמר למה תביט בוגדים תחריש בבלע רשע צדיק ממנו, רשע זה כסיל, ערב רב בגלות הם רשע, בבלע צדיק ממנו, זה ישראל, ומי גורם שבולע אותם מפני שאין הם צדיקים גמורים כמו שנאמר צדיק ממנו בולע אבל צדיק גמור אינו בולע

אמר רבי שמעון ברי. ועוד ברזא דקרבנין. לבא איהו מזבח דביה דם דקרבנין. ועל דא אתמר וזבחת עליו. אם זכו אריה הוה נחית למיכל קרבנא. ואי לא כלבא נחית. ובאן אתר בכבד. דתמן מרה גיהנם. דאיהי עלוקה דאית לה תרי בנות הב. כמה דאת אמר לעלוקה וכו'. וכלבא בהון צווח הב הב. ומרה איהי גיהנם. חרבא דמלאך המות דאית לה תרי פיות כגוונא דגיהנם. דאתמר בה לעלוקה שתי בנות הב הב. כגוונא דא אתמר בחרבא ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות. [אמר רבי שמעון, בני, ועוד בסוד הקרבנות, הלב הוא מזבח שבו דם הקרבנות, ועל כן נאמר וזבחת עליו, אם זכו, אריה היה יורד לאכול הקרבן, ואם לא, כלב יורד, ובאיזה מקום, בכבד, ששם מרה גיהנם, שהיא עלוקה שיש לה שתי בנות הב הב, ומרה היא גיהנם, חרב של מלאך המות שיש לה שתי פיות, כמו הגיהנם שנאמר בה לעלוקה שתי בנות הב הב, כמו כן נאמר בחרב ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות].

ובכבד איהו סמא"ל. מרה סם המות דיליה. כד שלטא מרה על ערקין דיליה ומתגברא בחובין. אתמר בפרקין דכבד ומרה. ויבאו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם.

בהחזא זמנא אינון ערקין דלבא בדוחקא ומתטמרין בלבא. כגוונא דנח ואתתיה ובנוי וחיוון ובעירין ועופין דמתטמרין בתיבה. ולבא איהו בדוחקא בהון. דאם מרה מטא ללבא מיד ימות בר נש. ומרה לא מתגברה על ישראל דאינון לבא אלא בחובין. אי חזרין בתשובתא דאיהי נשמת חיים שכינתא עלאה. הא אסוותא תהא ללבא ולערקין דילה. ואתמר בהון וימתקו המים ואתסין ערקין (גופא) ואברים דילה. נוכבד הוא סמא"ל, מרה סם המות שלו, כאשר שולטת מרה על עורקים שלה ומתגברת בחטאים, נאמר בפרקים של כבד ומרה ויבואו מרתה ולא יכלו לשותות מים ממרה כי מרים הם, באותו זמן הם עורקי הלב בדוחק, ונחבאים בלב, כמו נח ואשתו ובניו וחיות ובהמות ועופות שנחבאו בתיבה, והלב הוא בדוחק בהם, שאם מרה מגיעה ללב מיד ימות בן אדם, ומרה לא מתגברת על ישראל שהם הלב אלא בחטאים, אם חוזרים בתשובה שהיא נשמת חיים שכינה עליונה, הרי רפואה תהיה ללב ולעורקים שלו, ונאמר בהם וימתקו המים, ונרפאים עורקים (הגוף) ואיברים שלון.

טחול דא לילי"ת אימא דערב רב. שחוק הכסיל. מאן כסיל דא אל אחר סמא"ל. וערב רב אינון בנהא. דאינון מעורבין בישראל רשעים גמורים. ועלייהו אתמר אם ראית רשע שהשעה משחקת לו אל תתגרה בו. עלייהו אתמר למה תביט בוגדים תחריש בבלע רשע צדיק ממנו. רשע דא כסיל. ערב רב בגלותא אינון רשע. בבלע צדיק ממנו דא ישראל. ומאן גרים דבלע לון. בגין דלאו אינון צדיקים גמורים. כמה דאתמר צדיק ממנו בולע אבל צדיק גמור אינו בולע. [טחול"ל זו לילי"ת אימא של ערב רב, שחוק הכסיל, מי כסיל, זה אל אחר סמא"ל, וערב רב הם בניה, שהם מעורבים בישראל רשעים גמורים, ועליהם נאמר אם ראית רשע שהשעה משחקת לו אל תתגרה בו, עליהם נאמר למה תביט בוגדים תחריש בבלע רשע צדיק ממנו, רשע זה כסיל, ערב רב בגלות הם רשע, בבלע

הערב רב על פי ספר הקדוש תיקוני זוהר עא

צדיק ממנו, זה ישראל, ומי גורם שבולע אותם מפני שאין הם צדיקים גמורים כמו שנאמר צדיק ממנו בולע אבל צדיק גמור אינו בולע].

בא.

וטחול הוא לילי"ת, מארת ה' בבית רשע, והיא אסכרה לתינוקות שהם הרשעים, צוחקת בהם בעשירות בזה העולם, ואחר כך הורגת בהם, ומדוע נקראו תינוקות, מפני שאין בהם דעת להנצל ממנה, ששם צדיק, וסוד הדבר טוב לפני האלוקים ימלט ממנה וחוטא ילכד בה

וּמַחֲוֹלֵי אִיהִי לִילִי"ת. מארת ה' בבית רשע. ואִיהִי אַסְכְּרָה לְרַבֵּי דַאיִנֹן חֵיבִיא. חֵיבִית בַּהֹן בַּעֲוִתְרָא בַּהֲאִי עֲלֻמָּא. וְלִבְתֵּר קְטִילָת בַּהֹן. וְאַמַּאי אֶתְקִרְיָאוּ רַבֵּי. בַּגִּין דְּלִית בַּהֹן דַּעַת לְאַשְׁתּוּבָא מְנִיָּה. אֲבָל לֵב מְבִין אֶשְׁתּוּבָא מְנִיָּה. דַּתְמֵן צַדִּיק. וְרֹזָא דְּמַלְּאָה טוֹב לְפָנֵי הָאֱלֹקִיִּים יִמְלֹט מִמֶּנָּה. וְחוּטָא יִלְכַּד בֵּה. [וּמַחֲוֹלֵי הוּא לִילִי"ת, מַאֲרֵת ה' בְּבֵית רָשָׁע, וְהִיא אַסְכְּרָה לְתִינוּקוֹת שֶׁהֵם הָרָשָׁעִים, צוֹחֶקֶת בָּהֶם בַּעֲשִׁירוֹת בִּזְהָה הָעוֹלָם, וְאַחֲרַיִךְ הָרֹגָת בָּהֶם, וּמַדּוּעַ נִקְרְאוּ תִינוּקוֹת, מִפְּנֵי שֶׁאֵין בָּהֶם דַּעַת לְהִנָּצֵל מִמֶּנָּה, שֶׁשֵּׁם צַדִּיק, וְסוּד הַדָּבָר טוֹב לְפָנֵי הָאֱלֹקִים יִמְלֹט מִמֶּנָּה וְחוּטָא יִלְכַּד בֵּה].

כְּלִיּוֹת אֵינֹן יוֹעֲצוֹת. אִם זָכוּ עַל בַּהֹן נְבוֹאָה דַּאִיהִי נֵר ה' נִשְׁמַת אָדָם. וְאַתְעֵבִידוּ נְבִיאִים. וְאֵינֹן יוֹעֲצִים לְטַב. וְאִית בַּהֹן עֲצָה וְתוֹשִׁיָּה. [כְּלִיּוֹת הֵן יוֹעֲצוֹת, אִם זָכוּ, נִכְנַסְתָּ בֵּהן נְבוֹאָה שֶׁהִיא נֵר ה' נִשְׁמַת אָדָם וְנַעֲשִׂים נְבִיאִים, וְהֵם יוֹעֲצִים לְטוֹב, וְיֵשׁ בָּהֶם עֲצָה וְתוֹשִׁיָּה].

כְּנַפֵּי רִיאָה. אִם זָכוּ שְׂרִיא בַּהֹן רוּחַ קוֹדֶשָׁא. וְאַתְמֵר בַּהֹן וְנַחַה עֲלֵיו רוּחַ ה' רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וְגִבּוּרָה רוּחַ דַּעַת וִירָאָת ה'. וְעֲלִיִּיהוּ אֶתְמֵר וְהִיוּ הַכְּרוּבִים פּוֹרְשֵׁי כְּנָפִים. הַכְּרוּבִים כְּגוֹן צוֹרֵת אָדָם. פּוֹרְשֵׁי כְּנָפִים לְקַבֵּל תְּלַת חִוּוֹן דְּפִרְשֵׁין גִּדְפִין

לְקַבְּלָהּ דָּאֲדָם. וְאִינוּן שִׁית גְּדִפִין. תְּרִין לְכָל חֵיה. מַסְמְרָא
 דְּשִׁכִּינְתָּא גְּדִפִין דְּחִיוּן מְרֻבְעִים. שִׁית גְּדִפִין לְקַבְּלָ שֵׁשׁ מַעְלֹת
 לְכַסָּא. אַרְבַּע גְּדִפִין לְקַבְּלָ כּוֹרְסִיא מְרֻבַּע. פְּרָשִׁי כְּנָפִים לְמַעְלָה
 סֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל הַכְּפֹרֶת. דָּא כְּפֹרֶת דְּלָבָא קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁין. וְדָא
 לָבָא. [כְּנָפֵי רִיאָה, אִם זָכוּ שׁוֹרָה בָּהֶם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, וְנֹאמַר בָּהֶם וְנָחָה
 עֲלֵיו רוּחַ ה' רוּחַ חֲכָמָה וְבִינָה רוּחַ עֲצָה וְגִבְרָה רוּחַ דַּעַת וִירָאָת ה',
 וְעֲלֵיהֶם נֹאמַר וְהָיוּ הַכְּרוּבִים פּוֹרְשֵׁי כְּנָפִים, הַכְּרוּבִים, כְּגוֹן צוֹרֵת אָדָם,
 פּוֹרְשֵׁי כְּנָפִים, כְּגַד שֶׁלֹּשׁ חִיּוֹת שְׁפוֹרְשׁוֹת כְּנָפִים כְּגַד הָאָדָם, וְהֵן שֵׁשׁ
 כְּנָפִים שְׁתֵּים לְכָל חֵיה, מִצַּד הַשְּׁכִינָה כְּנָפֵי הַחִיּוֹת מְרֻבְעוֹת, שֵׁשׁ כְּנָפִים
 כְּגַד שֵׁשׁ מַעְלֹת לְכַסָּא, אַרְבַּע כְּנָפִים כְּגַד כַּסָּא מְרֻבַּע, פּוֹרְשֵׁי כְּנָפִים
 לְמַעְלָה סֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל הַכְּפֹרֶת, זֶה כְּפֹרֶת הַלֵּב קוֹדֶשׁ קֹדֶשִׁים, זֶה
 הַלֵּב].

נַפְשָׁ רוּחַ נִשְׁמָה. כְּהֵן לֹוי וְיִשְׂרָאֵל. כְּהֵן אִיהוּ נִשְׁמָה. אִם זָכָה נֹר
 ה' נֹר הוּא נְחִיר בֵּיה מִלָּבָא כְּשֶׁמֶשׁ זֹרַחַת. וְרוּחָא דְקוֹדֶשׁא
 הוּא נָפִיק מִבֵּין גְּדִפּוֹי דְכְּרוּבִין דְאִינוּן כְּנָפֵי רִיאָה. וְהוּא מִמְּלִיל
 עֲמִיה. וְאִם לֹא נֹרָא. וְדָא נַפְשָׁ הוּא דְלִיק. וְנָפִיק אִשָּׁא מִלָּבָא
 וְאֻקִּיד לֵיה. קֹרְקִבְנָא וְקִיבָה כֵּד נָאִים אֲתַקְרִי קִיבָה יִשָּׁן. [נַפְשָׁ רוּחַ
 נִשְׁמָה, כְּהֵן לֹוי וְיִשְׂרָאֵל, כְּהֵן הוּא נִשְׁמָה, אִם זָכָה נֹר ה', נֹר הִיא מְאִיר בּו
 מִהַלֵּב כְּשֶׁמֶשׁ זֹרַחַת וְרוּחַ הַקּוֹדֶשׁ הִיא יּוֹצֵא מִבֵּין כְּנָפֵי הַכְּרוּבִים שֶׁהֵם
 כְּנָפֵי רִיאָה, וְהִיא מְדַבֵּר עִמּוֹ, וְאִם לֹא, אִשָּׁ, וְזֶה נַפְשָׁ הִיא דּוֹלְקָת, וְיוֹצֵאת
 אִשׁ ה' וְשׁוֹרֶפֶת אוֹתוֹ, קוֹרְקֵבֵן וְקִיבָה, כֹּאשֶׁר יִשָּׁן נִקְרָאת קִיבָה יִשְׁנָה].

וְאִית שִׁינָה לְטַב וְאִית שִׁינָה לְבִישׁ. לְטַב כְּגוֹן חַלּוֹם דְּאִיהִי סֻלָּם
 (נ"א כְּגוֹן חַלּוֹם) דְּחִזָּא יַעֲקֹב. וְבִיה דְּבִיק קִנָּה. וְשִׁית עִיזְקִין
 דְּקִנָּה אִיהוּ שִׁית דְּרִגִין דְּנִבְוָאָה. וְסֻלָּקִין לְשִׁתֵּין נִשְׁמִי. דְּהוּא נָאִים
 בְּהוֹן דּוֹד. דְּהִכִּי אֻקְמוּה. דּוֹד הוּא מִתְנַמֵּן כְּסוּם. וְסוּם לֹא נָאִים
 אֵלָּא שְׁתֵּין נִשְׁמִי. וְאִית שִׁינָה לְבִישׁ חֲלָמָא בִּישָׁא. דְּאֲתַמַּר בֵּיה
 לְגַבִּי אֲבִרְהָם וְתִרְדֵּמָה נִפְלָה עַל אֲבִרְהָם. וְהִנֵּה אִמָּה חֲשָׁכָה גְּדוּלָּה

הערב רב על פי ספר הקדוש תיקוני זוהר

עג

נפלת עליו, והא אוקמוה בארבע גליות, ובגין דחלום ייתי בתרין דרגין, אוקמוה קדמאין, כמה דאי אפשר לבר בלא תבן כך אי אפשר לחלמא בלא דברים בטלים, בגין דייתי חלמא כאן על ידי מלאך, כאן על ידי שד, בגין דחלמא איהו מסטרא דאילנא דטוב ורע, אבל סטרא דאילנא דחיי לא אתיא (עליה אלא דקיבה) אלא על ידי קיבה (דקב"ה) דאיהי שכינתא דיליה, ולית תמן קיבה רע דאיהו שד, [ויש שינה לטוב ויש שינה לרע, לטוב, כגון חלום שהוא סולם (נ"א כגון חלום) שראה יעקב, ובו דבק קנה, ושש טבעות הקנה הוא שש דרגות הנבואה, ועולים לששים נשימות, שהיה מתנמנם בהם דוד, שכך העמידוהו דוד היה מתנמנם כסוס, וסוס לא מתנמנם אלא ששים נשימות, ויש שינה לרע, חלום רע, שנאמר בו לגבי אברהם ותרדימה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדולה נופלת עליו, והרי העמידוהו בארבע גליות, ומפני שחלום יבוא בשתי דרגות, העמידוהו קדמונים כמו שאי אפשר לתבואה בלא תבן כך אי אפשר לחלום בלא דברים בטלים, מפני שיבוא כלום כאן על ידי מלאך, כאן על ידי שד, מפני שחלום הוא מצד האילן של טוב ורע, אבל מצד עץ החיים לא בא (עליו אלא של קיבה) אלא על ידי קיבה (הקדוש ברוך הוא) שהיא השכינה שלו, ואין שם קיבה רעה שהוא שד].

קרקבן טוחן, אי בר נש זכאה איהו טוחנת מן לצדיקים, דאינון אברים קדישין בפקודין דעשה, ואי לא אזלין בפקודין טבין, מתפרנסין בלחם הקלוקל מזונא (הקלוקל) קלא בקלון, וזשט שטו העם ולקטו, שטין (שטיין) לקטין בשטותא, וטחנו בריחים בדוחקא, אלין אינון טוחנות בפומא, או דכו במדוכה דא חיד, ובשלו בפרור דא אצטומכא, [קורקבן טוחן, אם בן אדם זכאי הוא טוחן מן לצדיקים, שהם איברים קדושים במצוות עשה, ואם לא הולכים במצוות טובות, מתפרנסים בלחם הקלוקל מזון (הקלוקל) קל בקלון, ושט, שטו העם ולקטו, שטים (נ"א שוטים) לוקטים בשטות, וטחנו

בריתים, בדוחק, אלו הן טוחנות בפה, או דכו במדוכה, זה חיד, ובשלו
בפרור זו קיבה].

מב.

**סוד עליון: אם זכו ישראל היתה יורדת להם תורה מן
השמים בלי דוחק, ולא היו צריכים ללמוד אחד לחבירו, זה
הוא שכתוב הנני ממטיר לכם לחם מן השמים, שאין לחם
אלא התורה – לא זכו מפני ערב רב שהם שוטים, נאמר בהם
שטו העם ולקטו, שיטרחו ללמד זה לזה, לפרנסה כל אחד
בדוחק, ולחכמים ברמז – אבל לעתיד לבוא ימחו ערב רב
מהעולם, ונאמר בהם ולא ילמדו עוד איש רעהו ואיש את
אחיו וגו'**

**ברי, רזא עלאה הכא. אם זכו ישראל הוה נחית לון אורייתא מן
שמיא בלא דוחקא. ולא הוו צריכין לאלפא חד לחבריה.
הדא הוא דכתיב הנני ממטיר לכם לחם מן השמים. דלית לחם
אלא אורייתא. לא זכו בגין ערב רב דאינון שטין. אתמר בהו שטו
העם ולקטו. דיטרחון לאולפא דא לדא. לפרנסה כל חד
בדוחקא. ולחכימיא ברמיזא. אבל לעתיד לבא יתמחון ערב רב
מעלמא. ואתמר בחון ולא ילמדו עוד איש את אחיו וגומר. ובגין
דא וושט איהו לביש ואיהו לטב. חזור וסומק. דינא ורחמי. [בני,
סוד עליון כאן, אם זכו ישראל היתה יורדת להם תורה מן השמים בלי
דוחק, ולא היו צריכים ללמוד אחד לחבירו, זה הוא שכתוב הנני ממטיר
לכם לחם מן השמים, שאין לחם אלא התורה, לא זכו מפני ערב רב
שהם שוטים, נאמר בהם שטו העם ולקטו, שיטרחו ללמד זה לזה,
לפרנסה כל אחד בדוחק, ולחכמים ברמז, אבל לעתיד לבוא ימחו ערב
רב מהעולם, ונאמר בהם ולא ילמדו עוד איש (רעהו ואיש את) אחיו וגו'.
ומפני זה וושט הוא לרע והוא לטוב, לבן ואדום, דין ורחמים].**

מג.

שלוחי הציבור, כאשר קוראים ספר תורה, צריכים שיחתכו דברים, ולא יאמרו אותם בהלעטה כמו הערב רב שנאמר בהם הבשר עודנו בין שניהם, והיו אוכלים בהלעטה, וכמו עשו שנאמר בו הלעיטני נא, ולא היו טוחנים אותו, נאמר בהם ואף ה' חרה בעם

וברי, בודאי אינן שלוחיא דציבורא. צריכין כד קראן ספר תורה דיחתכון מליין. ולא יימרון לחון בהלעטה. כגוונא דערב רב דאתמר בחון הבשר עודנו בין שניהם. וחוו אכלין בהלעטה. (וכגוונא דעשו דאתמר ביה הלעיטני נא). ולא הוו טחנין ליה. אתמר בחון ואף ה' חרה בעם. הדרא דכנתא דא איהו נחש בריח נחש עקלתון. דזמינין צדיקיא למיכל ליה. ואית חלב טמא דאיהו נחש. דאיהו אסיר למיכל עמא קדישא. בגין דעליה אתמר ארור אתה מכל הבהמה. [ובני, בוודאי הם שלוחי הציבור, צריכים כאשר קוראים ספר תורה שיחתכו דברים, ולא יאמרו אותם בהלעטה, כמו הערב רב שנאמר בהם הבשר עודנו בין שניהם, והיו אוכלים בהלעטה, (וכמו עשו שנאמר בו הלעיטני נא), ולא היו טוחנים אותו, נאמר בהם ואף ה' חרה בעם. המעי הדק זה הוא נחש ברח, נחש עקלתון, שעתידים הצדיקים לאכול אותו, ויש חלב טמא שהוא נחש, שהוא אסור לאכול העם הקדוש, מפני שעליו נאמר ארור אתה מכל הבהמה].

תיקוני זוהר דף קמ"א עמוד א'

מד.

להנחיל אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא, ומפני ששם אוצר שהיא יראת ה', ממנו מתמלא לצדיקים, ואלו יראים לקדוש

ברוך הוא יורשים זה היש – וערבוביה רעה לא היו יראים
להקדוש ברוך הוא אלא בשביל עושר, והיו מנסים אותו כמו
זה היש בקרבנו אם אין, וכל אלו שמנסים את הקדוש ברוך
הוא ויראים לו בעשירות ולא יראים ממנו בעניות כמו
בעשירות, אין הם אלא ערבוביה רעה

תקנא רביעא. בראשית תמן י"ש. להנחיל אוהבי יש
ואוצרותיהם אמלא. ובגין דתמן אוצר דאיהי יראת ה'.
מניה אתמלא לצדיקא. ואינון דחלין לקודשא בריך הוא ירתין
האי יש. וערבוביא בישא לא הוו דחלין לקודשא בריך הוא אלא
בגין עותרא. והוו מנסין ליה. כגוונא דא היש ה' בקרבנו אם אין.
וכל אינון דמנסין לקודשא בריך הוא ודחלין ליה בעותרא ולא
דחלין מניה בעניותא כמו בעותרא. לאו אינון אלא ערבוביא
בישא. [תיקון רביעי (זהו תיקון כ"ה)]. בראשית, שם י"ש להנחיל אוהבי
יש ואוצרותיהם אמלא, ומפני ששם אוצר שהיא יראת ה', ממנו מתמלא
לצדיקים, ואלו יראים לקדוש ברוך הוא יורשים זה היש, וערבוביה רעה
לא היו יראים להקדוש ברוך הוא אלא בשביל עושר, והיו מנסים אותו
כמו זה היש בקרבנו אם אין, וכל אלו שמנסים את הקדוש ברוך הוא
ויראים לו בעשירות ולא יראים ממנו בעניות כמו בעשירות, אין הם אלא
ערבוביה רעה].

מה.

המנסה להקדוש ברוך הוא בכל מצוה ומעשה, בוודאי זה
הוא מאלו ערבוביה רעה, שנאמר בהם היש ה' בקרבנו אם
אין

ראית יראה ואית יראה. אית אהבה ואית אהבה. אית מאן
דדחיל לקודשא בריך הוא בגין דיחון בנוי או דלא נחית
לעניותא. או דרחים ליה בגין דיהיב ליה עותרא. ומנסה ליה כגון

נעביד האי פקודא הכי. ונחזי היש ה' בקרבנו ויהיב לן אגרא בגיניה אם אין. דאי לא יהיב ליה אגרא בגינהא לא רחים ליה. ולא יהיב ליה צדקה ולא יעביד פקודא. ומנסי לקודשא בריך הוא בכל פקודא ועובדא. בודאי האי איהו מאלין ערבוביא בישא. דאתמר בהון היש ה' בקרבנו אם אין. [שיש יראה ויש יראה, יש אהבה ויש אהבה, יש מי שירא לקדוש ברוך הוא בשביל שיחיו בניו או שלא ירד לעניות, או שאוהב אותו מפני שנתן לו עושר, ומנסה אותו כגון נעשה זו המצוה כך, ונראה היש ה' בקרבנו ויתן לנו שכר בגללה אם אין, שאם לא יתן לו שכר בגללה לא אוהב אותו, ולא יתן לו צדקה ולא יעשה מצוה, ומנסה להקדוש ברוך הוא בכל מצוה ומעשה, בוודאי זה הוא מאלו ערבוביה רעה, שנאמר בהם היש ה' בקרבנו אם אין].

בזו.

שוודאי הרבה הם מבני אדם שהם עשירים בעשירות גדולה, והם מחבבים העושר שלהם יותר מהנשמה שלהם, שעושר הנפש הוא מצוות טובות בעולם הבא, ועושר הגוף ממון ועדון בעולם הזה

אלא רחימו ודחילו דקודשא בריך הוא. שלים בכל פקודא ופקודא דעביד. בין דיהיב ליה אגרא בטיבו בין דלא יהיב ליה. ובגין דא מני באורייתא. ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך. ואוקמוהו קדמאין. אם חביב עליך נפשך מממונך לכך נאמר בכל נפשך. ואם חביב עליך ממוןך מנפשך לכך נאמר בכל מאדך. דאית בר נש דצלי ואזיל בכל פקודין דלא יהיב עלייהו אגרא. ואם הוה יהיב אגרא עלייהו לא הוה עביד לון. דודאי סגיאין אינון מבני נשא דאינון עתירין בעותרא סגיא. ואינון חביבין עותרא דלהון יתיר מנשמתא דלהון. דעותרא דנפשא איהו פקודין טבין בעלמא דאתי. ועותרא דגופא

ממונא ועדונא בעלמא דין. [אלא אהבה ויראה של הקדוש ברוך הוא, שלימה בכל מצוה ומצוה שעושה, בין שנותן לו שכר בטובה בין שלא נותן לו, ומפני זה ציווה בתורה ואהבת את ה' אלוקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאורך, והעמידוהו קדומים, אם חביב עליך נפשך מממונך לכך נאמר בכל מאורך, שיש בן אדם שמתפלל והולך בכל מצוות שלא נותן עליהם שכר, ואם היה נותן שכר עליהם לא היה עושה אותם, שוודאי הרבה הם מבני אדם שהם עשירים בעשירות גדולה, והם מחבבים העושר שלהם יותר מהנשמה שלהם, שעושר הנפש הוא מצוות טובות בעולם הבא, ועושר הגוף ממון ועדון בעולם הזה].

בז.

אלו שמחבבים הממון מהנפש, אם היו נותנים לו כל התורה במאה זוזים, לא היו נותנים אותם בשבילה, מפני שהממון חביב עליהם מהנפש, ומה שירא ואוהב אותו אין הוא אלא מפני הממון

ואינן דמחבבין ממונא מנפשא. אם הוו יהבין ליה כל אורייתא במאה זוזי לא הוו יהבין להו בגינה. בגין דממונא חביב עלייהו מנפשא. ומה דדחיל ורחים ליה לאו איהו אלא בגין ממונא. האי דשוי ממונא עקרא ואורייתא דרחים קודשא בריך הוא טפל. האי רחימו ודחילו לא חשיב ליה קודשא בריך הוא. אלא עקרא דרחימו ודחילו דקודשא בריך הוא. דאף על גב דאיהו רחים ממוניה מנפשיה. דירחים ליה בממוניה. במה דאיהו חשיב עליה. ולא בטפל דיליה. לכך נאמר בכל מאדך. וכן מאן דחשיב נפשיה מממוניה. והוה יחיב כל ממונא דעלמא ולא הוה נזיק אפילו באבר זעירא דאית ביה. לכך נאמר בכל נפשך במאי דרחים ליה. [ואלו שמחבבים הממון מהנפש, אם היו נותנים לו כל

התורה במאה זווים לא היו נותנים אותם בשבילה, מפני שהממון חביב עליהם מתנפש, ומה שירא ואוהב אותו אין הוא אלא מפני הממון, זה ששם הממון עיקר והתורה שאוהב הקדוש ברוך הוא טפל, זו האהבה והיראה לא מחשיב לו הקדוש ברוך הוא, אלא עיקר האהבה והיראה של הקדוש ברוך הוא, שאף על פי שהוא אוהב ממנו מנפשו, שיאהב אותו בממונו, במה שהוא חשוב עליו, ולא בטפל שלו, לכך נאמר בכל מאודך, וכן מי שמחשיב נפשו מממונו, והיה נותן כל ממון העולם ולא היה ניזק אפילו באיבר קטן שיש בו, לכך נאמר בכל נפשך במה שאוהב אותו].

תיקוני זוהר דף קמ"א עמוד ב'

מח.

כאשר עשו את העגל חשב משה שישראל עשו אותו ואמר למה ה' יחרה אפך בעמך, אמר לו הקב"ה לך רד כי שחת עמך, מיד ירד וראה עגל דיוקן שור וחמור, שאל אותו מי עשה אותך, אמר חמור, ערב רב אשר בשר חמורים בשרם, שור אמר גם כן, טבעת שעליה מזל שור, בזמן שנאמר בערב רב ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב, נזדמנה שם, והשליך הכל אהרן באש, ויצא עגל דיוקן שור וחמור, באותו זמן צווחה רוח הקודש ואמרה ידע שור קונוהו וחמור ואבוס בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן

דבר אחר לא תלין וגומר. העץ אליו ישראל דאתמר בהו כימי העץ ימי עמי. חובא דעבדו עם נבל. לא תהא תליא ליה בישראל. דכד עבדו ית עגלא חשיב משה דישראל עבדו ליה. ואמר למה ה' יחרה אפך בעמך. אמר ליה קודשא בריך הוא לך רד כי שחת עמך. מיד נחית וחזא עגל דיוקנא דשור וחמור. שאיל ליה מאן עבד לך. אמר חמור. ערב רב אשר בשר חמורים בשרם. שור אמר נמי הכי. טבעת דעלה מזל שור. בזמנא

דאָתמַר בערב רב ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב. אזדמנת תמן. וארמי כלל אהרן בנורא. ונפקת עגלל דיוקנא דשור וחמור. בהחוא זמנא צווחת רוח הקדש ואמרת. ידע שור קונהו וחמור אבוס בעליו. ישראל לא ידע עמי לא התבונן. [דבר אחר לא תלין וגו', העץ אלו ישראל שנאמר בהם כימי העץ ימי עמי, חטא שעשו עם נבל לא יהיה תלוי לו בישראל, שכאשר עשו את העגל חשב משה שישראל עשו אותו ואמר למה ה' יחרה אפך בעמך, אמר לו הקדוש ברוך הוא לך רד כי שחת עמך, מיד ירד וראה עגל דיוקן שור וחמור, שאל אותו מי עשה אותך, אמר חמור, ערב רב אשר בשר חמורים בשרם, שור אמר גם כך, טבעת שעליה מזל שור, בזמן שנאמר בערב רב ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב, נזדמנה שם, והשליך הכל אהרן באש, ויצא עגל דיוקן שור וחמור, באותו זמן צווחת רוח הקדש ואמרה ידע שור קונהו וחמור ואבוס בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן].

בט.

והרשעים מה ראו לעשות עגל, אלא וודאי הם היו מכשפי פרעה, יונו"ס וימרו"ס בני בלעם, שנאמר בהם ויעשו כן החרטמים בלטיהם, וראו שלא היתה ממשות בהם, חזרו עם משה וקבלו ברית מילה, והקדוש ברוך הוא שיודע גלויות ונסתרות, שהיה יודע בהם שהם מגזע רע, כאשר היתה יורדת השכינה נאמר בה ויסע מלאך האלוקים ההולך לפני מחנה ישראל, ולא אמר לפני העם, ומפני זה נטלו קנאה בלבם, ואמרו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו, כמו שהיה הולך לפניכם, ומפני זה עשו את העגל בכישופים שלהם, וזה הוא ידע שור קונהו וכו' ישראל לא ידע כשפים, עמי אהרן ומשה בני עמרם לא התבוננו, וזה הוא לא תלין נבלתו על העץ שהם ישראל וכו'.

ורשיעיא מה חזו למעבד עגל. אלא ודאי אינון חזו מכשפין

הערב רב על פי ספר הקדוש תיקוני זוהר פא

דפרעה. יונ"ם וימברו"ם בני בלעם. דאתמר בהון ויעשו כן החרטומים בלטיהם. וחזו דלא הוה ממשו בהון. אתחזרו עמיה דמשה וקבילו ברית מילה. וקודשא בריך הוא דידע גלויים וסתירין. דהוה ידע בהון דאינון מגזעא בישא. כד הוה נחתא שכינתא אתמר בה ויסע מלאך האלקי"ם ההלך לפני מחנה ישראל. ולא אמר לפני העם. ובגין דא נטלו קנאה בלבייהו. ואמרו קום עשה לנו אלקים אשר ילכו לפנינו. כגונא דהוה אזיל קדמייכו. ובגין דא עבדו ית עגלא בחרשין דלהון. ודא איהו ידע שור קונהו וכו'. ישראל לא ידע חרשין. עמי אחרן ומשה בני עמרם לא התבוננו. ודא איהו לא תלין נבלתו על העץ. חובא דא דעם נבל לא תלין נבלתו על העץ דאינון ישראל. [והרשעים מה ראו לעשות עגל, אלא וודאי הם היו מכשפי פרעה, יונ"ם וימברו"ם בני בלעם, שנאמר בהם ויעשו כן החרטמים בלטיהם, וראו שלא היתה ממשות בהם, חזרו עם משה וקבלו ברית מילה, והקדוש ברוך הוא שיוודע גלויות ונסתרות, שהיה יודע בהם שהם מגזע רע, כאשר היתה יורדת השכינה נאמר בה ויסע מלאך האלוקים ההולך לפני מחנה ישראל, ולא אמר לפני העם, ומפני זה נטלו קנאה בלבם, ואמרו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו, כמו שהיה הולך לפניכם, ומפני זה עשו את העגל בכישופים שלהם, וזה הוא ידע שור קונהו וכו' ישראל לא ידע כשפים, עמי אחרן ומשה בני עמרם לא התבוננו, וזה הוא לא תלין נבלתו על העץ שהם ישראל וכו'].

ג.

לא תלין וכו', זה גר שלא התגייר לשם הקדוש ברוך הוא, לא תלוי בו בישראל שהם עץ

דבר אחר לא תלין וכו'. דא גיורא דלא אתגייר לשמא דקודשא בריך הוא. לא תליא ביה בישראל דאינון עץ. כמה

דאוקמוהו כימי העץ ימי עמי. [דבר אחר לא תלין וכו', זה גר שלא התגייר לשם הקדוש ברוך הוא, לא תלוי בו בישראל שהם עץ, כמו שהעמידוהו כימי העץ ימי עמי].

תיקוני זוהר דף קמ"ד עמוד א'

נא.

נשכימה לכרמים, הרי יש כרמים שאין הם ישראל, כגון ששמוני נוטרה את הכרמים כרמי שלי לא נטרתי, והם ערבוביה של ערב רב, שהם מעורבים בהם בישראל בגלות – נשכימה לכרמים, נראה אם פרחה הגפן בהם, שנאמר בה כי כרם ה' צבאות בית ישראל – הנצו הרמונים, אלו וודאי אלו שמלאים מצוות כרמונים – שם אתן את דודי לך, אלו שהם אהובים שלך שם אתן אותם לך – כי הנה הסתיו עבר, שלטון שאר ממוני האומות – הגשם חלף הלך לו, שלטון הערב רב

נא חזי. דודהא כד יתי לגבה. יימא לגבי תרין משיחין נשכימה לכרמים דאינון ישראל. די בהון אתמר כי כרם ה' צבאות בית ישראל. נראה הפרחה הגפן דאיהי שכינתא בהון. הנצו הרמונים אלין אינון דמליין מצות כרמון. [בא וראה, דודה כאשר יבוא אצלה, יאמר לגבי שני משיחים נשכימה לכרמים שהם ישראל, אשר בהם נאמר כי כרם ה' צבאות בית ישראל, נראה (הפרחה) [אם פרחת] הגפן שהיא השכינה בהם, הנצו הרמונים אלו הם שמלאים מצוות כרמון].

קם רבי שמעון ואמר סבא סבא. נשכימה לכרמים. הא אית כרמים דלאו אינון ישראל. כגון דשמוני נוטרה את הכרמים כרמי שלי לא נטרתי. ואינון ערבוביא דערב רב. דאינון מעורבין בהון בישראל בגלותא. ובגין דא כד ייתי קודשא בריך הוא לגבי

שכינתא, איהו יימא לגבה, נשכימה לכרמים, נראה אם פרחא הגפן בהון, דאתמר בה כי כרם ה' צבאות בית ישראל, הנצו הרמונים אלין ודאי אינון דמליין מצות כרמונים, שם אתן את דודי לך, אלין דאינון רחימין דילך, תמן יהיבנא לון לך, כי הנה הסתו עבר שולטנו דשאר ממנן דאומין, הגשם חלף הלך לו שולטנותא דערב רב, [קם רבי שמעון ואמר, זקן זקן, נשכימה לכרמים, הרי יש כרמים שאין הם ישראל, כגון ששמני נוטרה את הכרמים כרמי שלי לא נטרתי, והם ערבוביה של ערב רב, שהם מעורבים בהם בישראל בגלות, ומפני זה כאשר יבוא הקדוש ברוך הוא אצל השכינה, הוא יאמר לגבה, נשכימה לכרמים, נראה אם פרחא הגפן בהם, שנאמר בה כי כרם ה' צבאות בית ישראל, הנצו הרמונים אלו וודאי אלו שמלאים מצוות כרמונים, שם אתן את דודי לך, אלו שהם אהובים שלך שם אתן אותם לך, כי הנה הסתו עבר, שלטון שאר ממוני האומות, הגשם חלף הלך לו, שלטון הערב רב].

בההוא זמנא יימא לגבה, שובי שובי השולמית, בתרי בתים דאינון בית ראשון, ובית שני לתתא, שובי שובי בבית ראשון ושני לעילא, ונחזה בך, [באותו זמן יאמר אצלה, שובי שובי השולמית, בשני בתים שהם בית ראשון ובית שני למטה, שובי שובי בבית ראשון ושני למעלה, ונחזה בך].

תיקוני זוהר דף קמ"ו עמוד ב'

גב.

כמו מלך שהיתה לו קטטה עם המלכה, והשליך אותה מהיכלו, והיא הולכת אצל שכניה, והלא כל מי שמקבל אותה בביתו ומכבד אותה, ומכניס שלום בינה ובין בעלה, הלא כל הכבוד שעושה לה, למלך עושה, שאם המלך כעס

עליה פעם אחת או שנים, יהיה לו שלום עמה ויחזיר אותה לביתו, והוא שואל אותה מי כיבד אותך או מי זלזל בך – כמו כן הקב"ה גירש את השכינה, והשליך אותה מביתו, והלוא כל מי שמכבד אותה בגלות, את הקב"ה הוא מכבד, או מי שמזלזל בה, את הקב"ה הוא מזלזל

תקונא שביעאה. דא איהו בראשית ברא אלקי"ם. בראשית אבא ואימא. יקו"ק אלקיני"ו. ברא יקו"ק. ברא דאבא ואימא. אלקי"ם ברתא. ועלייהו אתמר איש אמו ואביו תיראו. כבד את אביך ואת אמך. אביך דא קודשא בריך הוא. אמך דא שכינתא. דחילו דילא בפקודין דלא תעשה. אוקירו דילא בפקודין דעשה. וכל אינון דמקיימי פקודי דעשה עלייהו אתמר כי מכבדי אכבד. ואינון דעברין על לא תעשה עלייהו אתמר ובזי יקלו. אמר בוצינא קדישא רבי רבי. ומה הוא אוקירו ובזיון לקודשא בריך הוא בפקודין דעשה ולא תעשה. אלא בודאי כד שכינתא איהי בגלותא. כל מאן דעביד מצוה לאקמא לה מן גלותא. כאלו אוקיר לקודשא בריך הוא. [תיקון שביעי (זה תיקון כ"ז). בראשית ברא אלהים, בראשית, אבא ואימא, יקו"ק אלוקינו, ברא יקו"ק הבן של אבא ואימא, אלוקים הבת, ועליהם נאמר איש אמו ואביו תיראו, כבד את אביך ואת אמך, אביך זה הקדוש ברוך הוא, אמך זו השכינה, יראה שלה במצוות לא תעשה, כבוד שלה במצוות עשה, וכל אלו שמקיימים מצוות עשה, עליהם נאמר כי מכבדי אכבד, ואלו שעוברים על לא תעשה עליהם נאמר ובזי יקלו, אמר הניצוץ הקדוש, רבי רבי, ומה הוא כבוד ובזיון לקדוש ברוך הוא במצוות עשה ולא תעשה, אלא בודאי כאשר השכינה היא בגלות, כל מי שעושה מצוה להקים אותה מן הגלות, כאילו מכבד את הקדוש ברוך הוא].

למלכא דחיה קטטה עם מטרוניתא. וארמא לה מן היכליה. ואיהי אזלת לגבי שכינהא. והלא כל מאן דמקבל לה בביתיה ואוקיר לה (ודאי אוקיר למלכא). ועאיל שלם

הערב רב על פי ספר הקדוש תיקוני זוהר פה

בינחא ובין בעלה. הלא כל יקרא דעבד לה למלכא עבד. דאם מלכא כעס עלה זמנא חדא או תרין. יחא ליה שלם עמה ויחזיר לה לביתה. ואיהו שאיל לה מאן אוקיר לה או מאן זלזל בך. או אם תריך לה למלכותא אחרא. [למלך שהיתה לו קטטה עם המלכה, והשליך אותה מהיכלו, והיא הולכת אצל שכניה, והלא כל מי שמקבל אותה בביתו ומכבד אותה (וודאי מכבד את המלך), ומכנים שלום בינה ובין בעלה, הלא כל הכבוד שעושה לה, למלך עושה, שאם המלך כעס עליה פעם אחת או שנים, יהיה לו שלום עמה ויחזיר אותה לביתו, והוא שואל אותה מי כיבד אותך או מי זלזל בך, או אם גירש אותה למלכות אחרת].

כגוונא דא קודשא בריך הוא תריך לה לשכינתא. וארמי לה מביתה. הדא הוא דכתיב (ישעיה ג') ובפשעכם שלחה אמכם. והלא כל מאן דאוקיר לה בגלותא לקודשא בריך הוא אוקיר. או מאן דמזלזל בה לקודשא בריך הוא מזלזל. ובגין דא כי מכבדי אכבד ובזי יקלו. דאף על גב דקודשא בריך הוא זבין לה בחובין דבנהא בגלותא רביעאה. איהו נטיר לה ואיהו יפרוק לה. ודזא דמלה וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים. אלא תפוק בת חורין. בגין דבגלותא קדמאה דלא הוה לה בעלה דאיהי אורייתא חירו דילה. לא נפקת לה בת חורין. ונפקת בחפזון כעבדא דברח מרבוגיה ולא אית לה שטר חירו. אבל בפורקנא בתרייתא דאית לה בעלה דאיהו בן חורין. לא תצא בחפזון ולא תצא כעבדין. דאתמר בהון עבדים היינו לפרעה במצרים. אלא תפוק בת חורין. ובגין דא כי ימכור איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים. [כמו כן הקדוש ברוך הוא גירש את השכינה, והשליך אותה מביתו, זה הוא שכתוב ובפשעיהם שלחה אמכם, והלוא כל מי שמכבד אותה בגלות, את הקדוש ברוך הוא מכבד, או מי שמזלזל בה, את הקדוש ברוך הוא הוא מזלזל. ומפני זה כי מכבדי אכבד ובזי יקלו' שאף על פי שהקדוש ברוך הוא מכר אותה בחטאי בניה

בגלות הרביעית, הוא שומר אותה והוא יפדה אותה, וסוד הדבר וכי ימכור איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים, אלא תצא בת חורין, מפני שבגלות הראשונה שלא היתה לה בעלה שהיא התורה חירות שלה, לא יצאה לה בת חורין, ויצאה בחיפזון כעבד שבורח מאדונו ואין לה שטר חירות, אבל בגאולה אחרונה שיש לה בעלה שהוא בן חורין, לא תצא בחיפזון ולא תצא כעבדים שנאמר בהם עבדים היינו לפרעה במצרים, אלא תצא בת חורין, ומפני זה וכי ימכור איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים].

נג.

בגאולה האחרונה יהיה לה חירות ולבניה מכל חליים רעים של העולם שהם ערב רב

ומנלן דאורייתא איהו חירות. הדא הוא דכתיב (שמות ל"ב) והמכתב מכתב אלִקִי"ם הוא חרות על הַלָּחַת. ואיהו יהא לָהּ בפורקנא בתרייתא חירות ממלאך המות. דלא ימות משיח בן אפרים חירות משעבוד מלכיות דלא ישתעבדון בה ובבנהא לַעֲלָם. ויהא לָהּ חירו ולבנהא מכל מרעין בישין דעלמא דאינון ערב רב. וישראל דאינון מסטרא דההוא נער או מכורסיא קדישא. אף על גב דהוּ מחוייבין בכמה חובין. כמה דאמרינן אין בן דוד בא עד שיהיה דור שכולו זכאי או כולו חייב. אתמר בהון אם רעה בעיני אדוניה אשר לא יעדה. עם כל דא והפדה בגלותא. ולא ימשול למוכרה בגלותא. בבגדו בה. בגין דבגדו בעבודה זרה. [ומנין לנו שהתורה היא חירות, זה הוא שכתוב והמכתב מכתב אלוקים הוא חרות על הלוחות, והוא יהיה לה בגאולה האחרונה חרות ממלאך המות, שלא ימות משיח בן אפרים חרות משעבוד מלכיות, שלא ישתעבדו בה ובבניה לעולם, ויהיה לה חירות ולבניה מכל חליים רעים של העולם שהם ערב רב, וישראל שהם מצד אותו נער או

מהכסא הקדוש, אף על פי שהיו מחוייבים בכמה חטאים, כמו שאומרים אין בן דוד בא עד שיהיה דור שכולו זכאי או כולו חייב, נאמר בהם אם רעה בעיני אדוניה אשר לא יעדה, עם כל זה והפרדה בגלות, ולא ימשול למכרה בגלות, בבגדו בה, מפני שבגדו בעבודה זרה].

תיקוני זוהר דף קמ"ז עמוד ב'

נד.

כמו שתיבת נח לא היתה מקבלת ממין אחר אלא מאלו שצוה הקב"ה – כמו כן כל הנחלים שהם תלמידי חכמים כולם עוסקים בתורה הולכים אל הים ורוצים להכניס לשכינה, והיא לא מקבלת אותם בתוכה, אלא את אלו שצוה הקדוש ברוך הוא להכנס אצלה, שהם שבעה רועים, ואת השבטים שיוצאים מהם, ואת כל שבאים מצדם, ויתערבו בהם, הים מקבל אותם ויתערבו בתוכו, אבל האחרים לא מקבל אותם, ומשם הם שבים ללכת

תקונא אחת עשרה. מיד פתח ואמר. בארשית. ברא שית. ואינון שית ימים ברא אלקים מאי אלקים ימא שביעאה. ורזא דמלך כל הנחלים הולכים אל הים. והים אינו מלא. עלאין שמעו. נונין דרחשין בימא דאורייתא. עלה אתמר שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדולות. וכלהו שאגין על טרפין. ושכינתא אתמר בה ותתן טרף לביתה וחק לנערותיה. כל הנחלים דאזלין לימא הא שבע אינון. ואינון שבע נערות הראויות לתת לה לאימא קדישא דאיהי בת שבע. ים אוקינוס כלילא משבע ימים. ואמאי אתקריאת אוקינוס. בגין דכל מיני מיא ונונין ורחשין דלאו אינון דילה. ויתון לאעלא בה. איהי מקיא לון. ומתמן הם שבים ללכת. כגוונא דתיבת נח דלא הוה מקבלא ממינא אחרא. אלא מאלין דמני קודשא בריך הוא. ובגין דא כל

הנחלים דאינון תלמידי חכמים כלליו משתדלי באורייתא הולכים אל הים. ובעאן לאעלא לשכינתא. ואיהי לא מקבלא לון בגוזה. אלא לאלין דמני קודשא בריך הוא לאעלא לגבה. דאינון שבע רועים. ולשבטין דנפקין מנייהו. ולכל דאתיין מסטרייהו ויתערבון בהון. ימא קבילת לון ויתערבון בגוזה. אבל לאחרנין לא קבילת לון. ומתמן אינון שבין ללכת. [מיד פתח ואמר בראשית, ברא שית (פירוש ששה) והם ששה ימים, ברא אלוקים, מהו אלוקים, הים השביעי, וסוד הדבר כל הנחלים הולכים אל הים והים אינו מלא, עליונים שמעו, דגים שרוחשים בים התורה, עליה נאמר שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדולות, וכולם שואגים על טרפים, והשכינה נאמר בה ותתן טרף לביתה וחזק לנערותיה, כל הנחלים שהולכים לים הרי שבעה הם, והם שבע נערות הראיות לתת לה לאימא הקדושה שהיא בת שבע, ים אוקינוס כלול משבעה ימים, ומדוע נקרא אוקינוס, מפני שכל מיני מים ודגים ורמשים שאין הם שלו ויבואו להכנס בו, הוא מקיא אותם, ומשם הם שבים ללכת, כמו שתיבת נח שלא היתה מקבלת ממין אחר אלא מאלו שצוה הקדוש ברוך הוא, ומפני זה כל הנחלים שהם תלמידי חכמים כולם עוסקים בתורה הולכים אל הים ורוצים להכניס לשכינה, והיא לא מקבלת אותם בתוכה, אלא את אלו שצוה הקדוש ברוך הוא להכנס אצלה (נ"א בתוכה) שהם שבעה רועים, ואת השבטים שיוצאים מהם, ואת כל שבאים מצדם, ויתערבו בהם, הים מקבל אותם ויתערבו בתוכו, אבל האחרים לא מקבל אותם, ומשם הם שבים ללכת].

גה.

כל אלו שיורשים נשמות מן הים ונחל שלו, ביראה ואהבה של י"ק, הוא מקבל אותם – ואחרים שאין הם חלק ה' הוא לא מקבל אותם, ודוחה אותם משם, ומשם הם שבים ללכת

– קמו כולם וברכו אותו, ואמרו: פה של שכינה, סיני סיני,
זכאיות אזנים ששומעות דברים אלו מפיד

דודאי איהו ה' ימא. נחל דילא ו'. כל אינון דירתין נשמתין מן
ימא ונחל דילא. בדחילו ורחימו די"ה. איהי קבילת לון.
ואחרנין דלאו אינון חלק ה' איהי לא קבילת לון. ודחיא לון מתמן.
ומתמן הם שבים ללכת. קמו כללו וברכו ליה. ואמרו פומא
דשכינתא. סיני סיני. זכאין אודנין דשמעין מלין אלין מפומך.
[שוודאי הוא ה' הים, נחל שלו ו', כל אלו שיורשים נשמות מן הים ונחל
שלו, ביראה ואהבה של י"ק, הוא מקבל אותם, ואחרים שאין הם חלק ה'
הוא לא מקבל אותם, ודוחה אותם משם, ומשם הם שבים ללכת, קמו
כולם וברכו אותו, ואמרו, פה של שכינה, סיני סיני, זכאיות אזנים
ששומעות דברים אלו מפיד].

המלחמה נגד הערב רב מעשה נורא מהחפץ חיים

ויעמד משה בשער המחנה ויאמר:

"מי לה' אלי"

ויאספו אליו כל בני לוי (שמות לב כו)

החילוק הגדול (אחר מעשה העגל), בין אלו ששמעו את משה שיצוהם מי לה' אלי, ורצו תיכף ומיד לקראת משה רבינו עליו השלום, ובין אלו שלא שמעו את הברזל ולא הקשיבו בקולו של משה רבינו ע"ה.

בספר ליקוטי חפץ חיים דף קס"ח וזה לשונו:

רב אחד ביקר אצל החפץ חיים זצ"ל כשעמד לפניו שאלו החפץ חיים זצ"ל האם הוא כהן או ישראל? השיב לו הרב "ישראל" אני, אמר לו החפץ חיים "אני כהן!" – חזר בעל החפץ חיים ושאלו: היודע אתה מה הנפקא מינה בזה שאני כהן ואתה ישראל? – ומיד השיב בעצמו: לכשיבא משיח צדקינו במהרה בימינו, יעלו כולם לירושלים וכל אחד מישראל יחפוץ להכנס לעזרה ולהקריב קרבנות ולעבוד את עבודת בית המקדש.

כולנו נרוץ אל שערי בית המקדש, וכשיגיע עד השער יעמדו שם שוערים ויבדקו את כל הרוצים להכנס, ואז יפרידו בין שנינו. לי יתנו להכנס פנימה, ואילו אתה תידרוש להישאר בחוץ.

קנאת הנשארים בחוץ תהיה גדולה עד מאוד, שהנה הכהנים יזכו לדבר הנכסף – לעבוד את עבודת הקודש, ולישראלים לא תינתן רשות לעבודה, המשיך החפץ חיים ושאל "היודע אתה מהו הגורם למצב זה? הבה ואספר לך: לפני כשלושת אלפי שנה, עמד משה במדבר וקרא: מי לה' אלי!, אבות אבותי נזדרזו לשמע הקריאה והתייצבו לפני משה, אבות אבותיך לא נענו לקריאה. כשכר על היענותם לקריאה, זכו אבות אבותי במעלת הכהונה. וסיים החפץ חיים את דבריו באמרו: "לשם מה אני מספר לך את כל זה?

היות שלכל איש מישראל יש רגעים בימי חייו, שבהם הוא שומע קול פנימי המכריז ואומר:

מי לה' אלי

כאשר תשמע קריאה זו ביום מן הימים מהדהדת בליבך פנימה, חושה, אל תעמוד!!! אל תחזור על השגיאה של אבותיך! אשר הפסידו לנצח דבר נפלא שיכלו לקבל בקלות, ולא נענו לקריאה. אלא רוצ' מיד לקול הקריאה, לבל תחמיץ את ההזדמנות!!!

בכורות
השם
יחברך

ספר
הערב רב

וכל המסתעף
חלק שביעי

על פי

ספר הקדוש
זוהר חדש

יוצא לאור בעזהש"ת על ידי
הוצאת "ועד גילוי פני הערב רב"

* * *

מנחם אב תשס"ד לפ"ק
עיה"ק ירושלים תובב"א

הוצאת:

"חברה מזכיי הרבנים העולמי"

מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס

כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI

MIFAL OILUMI L'HATZULAS HADAS

Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross

The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם את כל ספרי הערב רב

בבתי כנסיות – בבתי מדרשות – בשמחות – לכל החברים וידידים

ולכל אחד ואחד מישראל – להציל את עם ישראל מן הערב רב

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

*** * ***

לקבלת הספרים בחינם:

להתקשר להרב אברהם ווייס

בבית המדרש "עטרת ישעיה" האלמין

רחוב נחל לכיש 24/3 • רמת בית שמש ארץ ישראל

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/3

Ramat Beth Shemesh 99093, Israel

011-972-548-436-784

ספר "הערב רב"

וכל המסתעף

חלק שביעי

על פי ספר הקדוש זוהר חדש

בו יבואר גודל ענין חיוב הלימוד ולחקור מעשי וענין ה"ערב רב", ואיך שצריכים ללחום נגדם, שמקלקלים את כל עם ישראל בכל העולם כולו, ועוקרים כל המצות שבתורתנו הקדושה, כמו שכתב הגאון הקדוש מווילנא זיע"א, שישנם חמשה מיני ערב רב, והם: ^(א) בעלי מחלוקת ובעלי לשון הרע, ^(ב) הרודפים אחר התאוה כמו זנות וכדומה, ^(ג) הרמאים שמראים עצמם כצדיקים ואין לבם שלם, ^(ד) הרודפים אחר הכבוד ובונים חרבות לעשות להם שם, ^(ה) הרודפים אחר הממון. והמחלוקת תחילה, כי המחלוקת כנגד כולם, והם נקראים "עמלקים", ואין בן דוד בא עד שיעברו מן העולם, ועליהם נאמר (דברים כה, יט): "תמחה את זכר עמלק" כמבואר בזוהר. (אדרת אליהו פרשת דברים)

גם יבואר בו השכר הגדול למי שעוסק להציל את עם ישראל מן הערב רב, ומעורר את הרבים שלא יפלו ברשתם ח"ו.

עוד יבואר, שהערב רב הם רמאים כנחשים ועקרבים. כמבואר בזוהר חדש וז"ל (זוהר חדש פרשת יתרו מאמר ז' ימי בראשית):

"אבל נחשים ועקרבים יש בו – ונחשין ועקרבין דילה אינון ערב רב".

עוד יבואר בו העונשים הגדולים אשר מענישים את האדם בזה ובבא, ושאינו אדם יכול לשער עד כמה שיוסבול בזה ובבא על זה שעזר את הערב רב, והפגם הגדול הנעשה על ידי אלו העוזרים להם, וגודל החיוב שמוטל על כל איש ואיש להיות בקי בהם בפרטותיהם ודקדוקיהם, כדי שלא יכשלו חס ושלום לבנות בתי עבודה זרה של דור הפלגה של **הָבָה גִבְיָה לָנוּ עֵיר וּמִגְדָּל וְרֵאשֵׁי בְּשָׂמִים וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם** (בראשית יא, ד), כי בזה תלוי יסוד קדושת ישראל, ובו תלוי גם כן ביאת משיח בן דוד, כמו שגילה לנו רבינו חיים וויטאל זיע"א תלמיד האריז"ל בספרו הקדוש עץ חיים בהקדמתו.

בס"ד

הספר נדפס לזכות את הרבים
ונחלק בתנם לכל דורש ומבקש

הרשות נתונה לכל מי שברצונו להדפיס קטעים מספר זה או כל הספר בכל
לשון שהוא בכל מדינה ומדינה, כדי להרבות תורה ויראת שמים בעולם,
ולעורר לבות אחינו בני ישראל בתשובה שלימה

אם אתה רוצה לדעת מי הוא זה ואיזה הוא אשר מלאו לבו לעכב את
גאולתו ופדות נפשינו רחמנא ליצלן, תלמוד בעיון בספר הזה.

במקום הקדמה

והנה מה שפתיב בתחילת דבריו ואפילו כל אינון
 דמשתדלי באורייתא כל חסד דעבדי לנרמייחו וכו', עם
 היות שפשוטו מבואר ובפרט בזמנינו זה בעו"ה אשר
 התורה נעשית קרדום לחתוך בה אצל קצת בעלי תורה
 אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות
 יתירות וגם להיותם מכלל ראשי ישיבות ודייני
 סנהדראות להיות שמם וריחם נודף בכל הארץ ודומים
 במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו
 בשמים. ועיקר סיבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך
 הכתוב ונעשה לנו שם. ככתוב בספר הזוהר בפרשת
 בראשית דף כ"ה ע"ב וזה לשונו על פסוק אלה תולדות
 השמים והארץ. שחמשה מינים יש בערב רב ומן הג'
 מינים מהם הוא הנקרא בת גבורים דעליהו אתמר
 המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם ואינון מסטרא
 דאילין דאיתמר בהון הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו'
 ונעשה לנו שם בבנין בתי כנסיות ובתי מדרשות ושון
 בהון ס"ת ועטרה על רישיה ולא לשמה אלא למעבד
 לון וכו' והנה על הכת הזאת אמרו בגמרא כל העוסק
 בתורה שלא לשמה נוח לו שנהפכה שלייתו על פניו
 ולא יצא לאויר העולם.

תוכן עניני "ערב רב" מספר הקדוש זוהר חדש להרשב"י

זוהר חדש פרשת יתרו מאמר ד' גונוני עינא ט

א. ראה יהו"ה כי הגדיל אויב, איהו סמא"ל, שאינם מסתכלים בדרך הישר והראוי לעשות טוב וחסד עם הצדיקים שבגלות, אלא עושה חסד עם הרשעים שהם עקומים בכל דרכיהם, שהם בניו של נחש הקדמוני, שהרג לאדם הראשון ולכל הבריות הבאים ממנו – כל הגוונים של עיני הרשעים הורגים בהסתכלותם בעין הרעה, עליהם נאמר אל תלחם את לחם רע עין (אל תאכל ממאכל שלו), ואל תתאו למטעמותיו (ואל תתאוה למאכליו המוטעמים ומזכים). כי זיוק לך בעינו הרעה, ולכך אסור לעם הקדוש להסתכל ברשעים, כי יכולים להזיק בעינם הרעה, ואת תורתם של ישראל צריכים לכסות מהם, זהו שכתוב, לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום הרי שאסור להודיע את התורה להגויים, וכן לערב רב שנחשבים לגוים..... ט

ב. כמו שהיונה צריכה שמירה מן הנץ שהוא טורף, כעין זה צריכות עיני היונים של הצדיקים שמירה מפני עיני הרשעים שלא יזיקו אותם בעינם הרעה, שהם הערב רב בניה של הלילי"ת הרשעה, שהם קשים לעשות חסד עם עיני בני ישראל, והם עקומים בכל דרכיהם, והם בניו של נחש הקדמוני, שהם הם הזוהמא שהטיל נחש בחוה. יא

ג. השכינה היא בגלות ואין לה מנוח לכף רגלה, לפי שבניה של הלילי"ת שהם זוהמת הנחש שהם הערב רב, נאמר עליהם והמים גברו מאד מאד על הארץ, כי הארץ הם בני ישראל שנאמר בהם והיה זרעך כעפר הארץ..... יב

ד. הערב רב מתגברים עליהם בגלות במה שיש להם נשים יפות ובנים יפים, בעושר ובלבושים יפים ונאים, וישראל הם עניים בכל ושחורים בכל, והם בניה של השכינה שנאמר בה אל תראוני שאני שחרחרת בגלות, והם בניו של זה שנאמר בו אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם, והם מתלכשים באלו הלבושים, בשביל אלו הרשעים המתגברים על ישראל בגלות, כדי שלא יסתכלו על ישראל בעין רעה, ואז נאמר וערום ראה רעה ונסתר (הערום הרואה איש שיש לו עין רעה הוא נסתר ממנו), כמו נח שנסתתר בתיבה מפני עין הרעה של המזיקים ששלטו במבול, וכך צריכים ישראל להתכסות מן הערב רב בגלות, בלבושיהם בנשיהם בניהם ובעושר שלהם, דהיינו שלא להראות את עצמם בפניהם בלבושים יפים, ובשאר ענינים המורים על גדולתן של ישראל..... יג

ה. ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם, שלא תתפתו אחרי תאוותיהם – אף על פי שישראל הם בגלות, ופרנסים הדור הם

ה הערב רב על פי ספר הקדוש זוהר חדש

כדוגמת הלב באדם, כי הם לבם של ישראל, והיו צריכים להוליך ולהדריך את ישראל בדרך התורה, ועתה הם בעצמם הולכים אחרי תאוות לבם, וכן עיני ישראל שהם סנהדרי הגדולה, שהיו צריכים לדון את החומאים בעריות, ועתה כיוון שהם זונים ושטופים בזמה, לכן גם כן אל תלכו אחריהם, כי אין בהם אמונה, ועל זה נאמר לא תתורו אחרי לבבכם שהם פרנסי הדור, ואחרי עיניכם שהם הסנהדרין.....טו

ו. מי שיש לו עינים עקומות, סימן שהוא איש רמאי, ומפתה בני אדם בלשונו, כמו שפיתה הנחש לחזה, והוא בחינת עין הדעת טוב ורע, הוא נראה בפיו ובדיבוריו שהוא איש טוב, אבל לבו הוא רע, לכן השמר והזהר ממנו, עליו נאמר ומעין הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו.....טז

ז. אם תראה אדם אשר גוון הלבן שבעינים שלו, מכסה ומבטל את כל שאר גוונים האחרים שבעינים, אז העינים שלו הם גדולים ורחבים, וזה מורה שהוא גבה לב, עליה אתמר עליו נאמר תועבת ה' כל גבה לב – וזה האיש, כל המוכות שהוא עושה הוא כדי לעשות לו שם טוב, והוא מאלו האנשים שנאמר בהם הכה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם, ומפרש אלן רבנוני בתי כנסיות ובתי מדרשות ממוניהן אלו הם הבונים בתי כנסיות ובתי מדרשות מממונם, והכל עושים למען לעשות להם שם טוב, ולא לשמה דיהו"ה ולא לשם ה' איש זה הוא גואף, צורת חמור יש לו לפי שהוא גואף, תשמור את בתך ואשתך ממנו אם יהיה אורח שלך – אדם זה עוסק כל ימיו בכישוף, ומצליח בהם להיות לו קשר עם מלכים ושלימים, הוא מעונן ומכשף, ויש לו רושם של צורת נחש.....יז

זוהר חדש פרשת יתרו מאמר ז' ימי בראשית.....יט

ח. מי שיש לו עיניים שחורות חשוכות מצד הסטרא אחרא, שם שורה הלילי"ת שהיא חשוכה ואפילה, ככלי חרס שחור, ועינים שחורות ועקומות, וודאי שם שורה שבתאי שהוא הס"מ, שעליו נאמר מארת יהו"ה בבית רשע כי הוא נקרא רשע.....יט

ט. ולמי שמסתכלים בו לילי"ת או שבתאי שהם הזו"ן דקליפה השורים באלו עינים השחורות, יבואו עליו מהם קללה ועניות ורעב ומגפה רחמנא ליצילן, לכן תשמור עצמך מאדם שיש לו עין רעה כזה, שעליו נאמר רגליה יורדות מות שאול צעדיה יתמוכו, שאיש כזה יכול להוריד אותך לשאול ולמיתתו, וכל מושא ומתן שעושה האדם בפני אלו בעלי העיניים השחורות, נאבד ונפסד, ולא יראה מהם סימן ברכה.....כ

י. מי שיש לו עינים יפות על קו היושר, הוא מצד המלכות הנקראת שבת, שהיא נקראת בת עין יפה, עלה אתמר נאמר שחורה אני ונאווה, זה האדם

הוא בצורת שבת, כי יש לו צלם אלה"ם מן המלכות הנקראת שבת, ושבת היא שקולה לכל התורה כולה..... כא

יא. בשבת צריכים להראות שובע, בהיפך מן השפחה שהיא לילי"ת שהיא בשבת רעבה, וצריכים במקום העצבות של שבתאי להראות שמחה, ובמקום חושך של הסטרא אחרא צריך להאיר בנר, ובמקום עינוי צריכים להראות עונג, לעשות בשבת שינוי בכל דבר..... כא

יב. לילי"ת היא מרה שחורה, בה הצמאון שאין בו מים, שעל זה נאמר ביוסף כשהשליכו אותו לבור הבור ריק אין בו מים שהיא הלילי"ת שבה הצמאון והיובש, אבל נחשים ועקרבנים יש בו, והנחשים והעקרבנים שלה הם הערב רב – יוסף שהשליכו אותו לזה הבור, הוא רומז על ישראל שהם בגלות שלה בבור ההוא, והנחשים והעקרבנים הם הערב רב השולטים ומצערין את ישראל בגלות..... כב

יג. ומי שמכבד את השבת ניצל מן הלילי"ת, וחוטא דמחלל שבת ילכד בה ויענש על ידי הלילי"ת, כי היא נקראת חילול שבת וודאי, ונקראת חללה זונה לעומת המלכות דקדושה שנקראת בתולה ואיש לא ידעה, כי מי ששומר אות שבת או אות ברית מלחלל אותם, על ידי זה נקרא צדיק, ועל ידי זה הוא ניצל ממונה..... כג

יד. ויוסף לפי ששמר את הברית, ניצל מן הבור שהוא הלילי"ת, ומן הנחשים ועקרבנים שלו – וכן ישראל השומרים שבת ואות ברית מילה, נאמר בהם: כל ישראל בני מלכים הם, ואם היו כל ישראל שומרים שבת אחת כהלכתה מיד היו נגאלים..... כד

טו. וכל אדם שיש לו עיניים שחורות על קו היושר, שהוא קו המדה, יש לו עונג ושמחה ושובע, והוא וותרן בממונו ויש לו עין טובה, והוא צריך להתפאר בלבושים יפים, לפי שהוא בן השכינה הנקראת שבת, דהיינו בן המלכה וודאי, ומי שהוא בהיפך שיש לו עינים שאינם על קו היושר, אז הוא בן הלילי"ת..... כד

זוהר חדש פרשת יתרו מאמר שרטוטין דמצחא..... כה

טז. משה הוא הולך בגלות בין הערב רב, שהם מים הזידונים..... כה

יז. בסוף הגלות שיתגבר הרע ויצטרך משה לשמירה מן הערב רב שלא יזיקהו, אז ישים הקדוש ברוך הוא את משה בחיבה ההיא, דהיינו שיהיה נשמר בכח התורה של התלמידים החכמים, ויביא אותו בגלות – בעת הגאולה שהוא סוף ותכלית בריאת העולם יבוא משה לגאול את ישראל, ואז ישמע ויובן שכל מה שעבר על ישראל בגלות הכל היה למטובה..... כו

הערב רב על פי ספר הקדוש זוהר חדש

ז

זוהר חדש פרשת יתרו מאמר שרטוטין דמצחא..... כז

יח. באותו הזמן שישראל מתרחקים מחכמת קבלת משה, אז גם התורה מתרחקת מהם, ירד מדת הדין לקטרג עליהם ולהתרחץ מדמם של ישראל, שהם המעות והכסף שלהם שהם חייהם ופרנסתם, והכל בשביל אור התורה שנתרחק מהם..... כז

יט. ונערותיה הולכות על יד היאור, נערותיה רומזות על האומות שהם הערב רב, וכן כל אומות העולם, מתייעצות על ישראל לעקור ולאבד מן העולם, והכל הוא בסיבת אור התורה שישראל נתרחקו ממנו..... כח

❀ זוהר חדש פרשת יתרו ❀

זוהר חדש פרשת יתרו מאמר ד' גווני עינא

א.

ראה יהו"ה כי הגדיל אויב, איהו סמא"ל, שאינם מסתכלים בדרך הישר והראוי לעשות טוב וחסד עם הצדיקים שבגלות, אלא עושה חסד עם הרשעים שהם עקומים בכל דרכיהם, שהם בניו של נחש הקדמוני, שהרג לאדם הראשון ולכל הבריות הבאים ממנו – כל הגוונים של עיני הרשעים הורגים בהסתכלותם בעין הרעה, עליהם נאמר אל תלחם את לחם רע עין אל תאכל ממאכל שלו, ואל תתאו למטעמותיו ואל תתאוה למאכליו המוטעמים וטובים, כי יזיק לך בעינו הרעה, ולכך אסור לעם הקדוש להסתכל ברשעים, כי יכולים להזיק בעינם הרעה, ואת תורתם של ישראל צריכים לכסות מהם, זהו שכתוב, לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום הרי שאסור להודיע את התורה להגויים, וכן לערב רב שנחשבים לגוים

ראה ה' כי הגדיל אויב דאיהו סמא"ל. דעיינן דיליה עקימין. וגונוני חשיכין. ולא מסתכלין באורח מישר. למעבד טב בגלותא עם צדיקא. אלא עם רשיעא. דאינן עקימין באורחיהו בכלא. בנוי דנחש הקדמוני. דקטיל לאדם ולכל ברין דאתין מניה. [ואמר רבי שמעון בתפילתו ראה יהו"ה בצער שכינתך, כי הגדיל אויב ומפרש דאיהו סמא"ל שהגדיל צער את השכינה ובניה, דעיינן דיליה עקימין שהעינים שלו הם עקומות, וגונוני חשיכין ומרה עינין הם חשוכים, ולא מסתכלין באורח מישר למעבד טב בגלותא עם צדיקא ואינם מסתכלים בדרך הישר והראוי לעשות טוב וחסד עם הצדיקים שבגלות, אלא עם רשיעא דאינן עקימין באורחיהו בכלא אלא עושה חסד עם הרשעים

שהם עקומים בכל דרכיהם, בנוי דנחש הקדמוני שהם בניו של נחש הקדמוני, דקטיל לאדם ולכל בריין דאטיין מניה שהרג לאדם הראשון ולכל הבריות הבאים ממנו].

גוון חוור דעיינין דיליח. איהו נחש. גוון סומק שרף. גוון תליתאי, ירוק. כליל מתרווייהו. עקרב. גוון רביעאה אודם. צמאון אשר אין מים. [הנה כתוב בתורה (דברים ח, טו), המוליכך במדבר הגדול והנורא נחש שרך ועקרב וצמאון אשר אין מים, שהם רומזים על ספירות הסטרא אחרא, כמבואר בזוהר פרשת תצוה דף קפ"ד ע"א, ובה תבין מאמר הבא. — וזה שאמר גוון חוור דעיינין דיליח איהו נחש גוון הלכן של עיני הס"מ הוא כנגד נחש, גוון סומק שרף גון האדום הוא כנגד שרף, גוון תליתאי דאיהו ירוק כליל מתרווייהו. עקרב גוון השלישי של עיני הס"מ הוא ירוק הכלול מב' גוונים לבן ואדום, והוא כנגד עקרב, גוון רביעאה אודם גוון הרביעי הוא אדום חזק ביותר המורה על דינים חזקים (ולא גוון שחור כמו המלכות דקדושה שהיא שחורה, בסוד שחורה אני ונאווה), והוא כנגד צמאון אשר אין מים].

כלהו גוונין דעינא דרשיעייא. קטלין. עלייהו איתמר אל תלחם את לחם רע עין ואל תתאו למטעמותיו. ובג"ד. אסור לעמא קדישא לאסתכל ברשיעייא. ואורייתא דילהון. צריך לאתכסאה מינייהו. הח"ד. לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום. [כולהו גוונין דעינא דרשיעייא קטלין כל הגוונים של עיני הרשעים הורגים בהסתכלותם בעין הרעה, עלייהו אתמר עליהם נאמר אל תלחם את לחם רע עין אל תאכל ממאכל שלו, ואל תתאו למטעמותיו ואל תתאוה למאכליו המומעמים וטובים, כי יזיק לך בעינו הרעה, ובגין דא אסיר לעמא קדישא לאסתכלא ברשיעייא ולכך אסור לעם הקדוש להסתכל ברשעים, כי יכולים להזיק בעינם הרעה, ואורייתא דילהון צריך לאתכסאה מינייהו ואת תורתם של ישראל צריכים לכסות מהם. הדא הוא דכתיב זהו שכתוב, לא

עשה כן לכל גוי ומשפטים כל ידעום הרי שאסור להודיע את התורה להגויים, וכן לערב רב שנחשבים לגוים].

ב.

כמו שהיונה צריכה שמירה מן הנץ שהוא טורף, כעין זה צריכות עיני היונים של הצדיקים שמירה מפני עיני הרשעים שלא יזיקו אותם בעינם הרעה, שהם הערב רב בניה של הלילי"ת הרשעה, שהם קשים לעשות חסד עם עניי בני ישראל, והם עקומים בכל דרכיהם, והם בניו של נחש הקדמוני, שהם הם הזוהמא שהטיל נחש בחוה.

כמה דיונה צריכת נטירו מנץ. כגוונא דא צריכין נטירו. עיניך יונים דצדיקים. מעיינין דרשיעא. דאינון ערב רב. בניו דלילי"ת רשיעתא. דאינון קשין למעבד טיבו עם עניי בניישראל. ואינון עקימין בכל אורחייהו. בניו דנחש הקדמוני. דאלין אינון זוהמא דהטיל חויא בחוה. [והזכיר לדבריו דלעיל ואמר כמה דיונה צריכת נטירו מנץ כמו שהיונה צריכה שמירה מן הנץ שהוא טורף, כגוונא דא צריכין נטירו. עיניך יונים דצדיקים. מעיינין דרשיעא כעין זה צריכות עיני היונים של הצדיקים שמירה מפני עיני הרשעים שלא יזיקו אותם בעינם הרעה, דאינון ערב רב בניו דלילי"ת רשיעתא שהם הערב רב בניה של הלילי"ת הרשעה, דאינון קשין למעבד טיבו עם עניי בני ישראל שהם קשים לעשות חסד עם עניי בני ישראל, ואינון עקימין בכל אורחייהו והם עקומים בכל דרכיהם, בניו דנחש הקדמוני והם בניו של נחש הקדמוני, דאלין אינון זוהמא דהטיל חויא בחוה שהם הם הזוהמא שהטיל נחש בחוה].

הרי ארבע גוונין בישין לקטלא. וארבע גוונין אחרנין טבין לאחייא. תקין כרובי עינא. אינון נצח וחוד. אלין אינון כנפי יונה. עין דא צדיק. איהו יונה ממש. דכר ונוקבא. אינון

צדיק וצדק. מסטרא דצדיק אתקריאת יונה. מסטרא דתפארת אתקריא עין. [הרי ארבע גוונין בישין לקטלא הרי ארבעה גוונים רעים שיש בעיני הרשעים מצד הס"מ, העומדים להמית בעין הרעה, וארבע גוונין אחרין טבין לאחייא וארבעה גוונים אחרים טובים שיש בעיני הצדיקים מצד השכינה, הם עומדים להחיות בעין טובה. תרין כרובי עינא אינון נצח והוד שתי עפעפי העין דהיינו העליון והתחתון הם כנגד נצח והוד, אלין אינון כנפי יונה אלו הם בחינות כנפי השכינה הנקראת עין, עין דא צדיק איהו יונה ממש העין שבין שתי העפעפים היא צדיק דהיינו היסוד הוא כהיונה ממש שהיא המלכות הנקראת עין, כי דבר ונוקבא איהו צדיק וצדק זכר ונקבה הם סוד צדיק שהוא היסוד, וצדק שהוא המלכות, כי מסטרא דצדיק אתקריאת יונה מצד היסוד נקראת השכינה בשם יונה, מסטרא דתפארת אתקרי עין ומצד התפארת נקראת בשם עין].

ג.

השכינה היא בגלות ואין לה מנוח לכף רגלה, לפי שבניה של הלילי"ת שהם זוהמת הנחש שהם הערב רב, נאמר עליהם והמים גברו מאד מאד על הארץ, כי הארץ הם בני ישראל שנאמר בהם והיה זרעך כעפר הארץ

נשר, הה"ד דרך הנשר בשמים. דלא דחיל מעופא דעלמא. בגין דנשרא איהי מטרוניתא עילאה. ושולטנותה ביומין טבין ושבתות. אבל יונה שולטנותה בשית יומי בארשית. ואיהי בגלותא לית לה מנוח לכף רגלה. בגין דבנוי דלילית. זוהמא דחויא. עלייהו איתמר והמים גברו מאד מאד על הארץ. דאינון ישראל דאיתמר בהון והיה זרעך כעפר הארץ. [נאמר נשר הוא הבינה, הדא הוא דכתיב זהו שכתוב דרך הנשר בשמים כי הבינה מתלבשת בז"א הנקרא דבר ונוקבא אינון שמים בסוד מוחין, לכן דלא דחיל מעופא דעלמא אינו מתיירא משום עופות שבעולם, דהיינו מאחיזת הקליפות

הנקראות עופות טמאות, בגין דנשרא איהי מטרוניתא עילאה לפי שהנשר הוא סוד מלכה העליונה, דהיינו הבינה שאין בה אחיזת החיצונים, ושולטנותה ביונין טבין ושבתות וממשלתה היא בימים טובים ושבתות, אבל יונה שולטנותה בשית יומי בראשית אבל יונה שהיא המלכות, ממשלתה בששת ימי בראשית, ואיהי בגלותא לית לה מנוח לכף רגלה והשכינה היא בגלות ואין לה מנוח לכף רגלה, בגין דבנוי דלילי"ת זוהמא דחויא לפי שבניה של הלילי"ת שהם זוהמת הנחש שהם הערב רב, עלייהו אתמר נאמר עליהם והמים כי הם סוד מים הזידונים, גברו מאד מאד על הארץ ומפרש דאיןון ישראל דאתמר בהון כי הארץ הם בני ישראל שנאמר בהם והיה זרעך כעפר הארץ"ן הרי ישראל נמשלים לארץ].

ד.

הערב רב מתגברים עליהם בגלות במה שיש להם נשים יפות ובנים יפים, בעושר ובלבושים יפים ונאים, וישראל הם עניים בכל ושחורים בכל, והם בניה של השכינה שנאמר בה אל תראוני שאני שחרורות בגלות, והם בניו של זה שנאמר בו אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם, והם מתלבשים באלו הלבושים, בשביל אלו הרשעים המתגברים על ישראל בגלות, כדי שלא יסתכלו על ישראל בעין רעה, ואז נאמר וערום ראה רעה ונסתר הערום הרואה איש שיש לו עין רעה הוא נסתר ממנו, כמו נח שנסתתר בתיבה מפני עין הרעה של המזיקים ששלטו במבול, וכך צריכים ישראל להתכסות מן הערב רב בגלות, בלבושיהם בנשיהם בניהם ובעושר שלהם, דהיינו שלא להראות את עצמם בפניהם בלבושים יפים, ובשאר ענינים המורים על גדולתן של ישראל

איןון מתגברין עלייהו בגלותא. בנשין שפירין. בבנין שפירין. בעותרא. בלבושין שפירין. וישראל עניים בכלא. אוכמא בכלא. בנוי דהחוא דאיתמר בה. אל תראוני שאני שחרורות.

בגלותא. ואינון בנוי דההוא דאתמר ביה, אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם. אינון מתלבשין באינון לבושין. בגין אלין רשיעיא דמתגברין עלייהו בגלותא, דלא מסתכלין לון אלא בעינא בישא. וערום ראה רעה ונסתר, כגון נח, והכי צריכים ישראל לאתכסאה מנייהו בגלותא, בלבושיהון, בנשיהון, בבניהון, בעותרא דלהון, ולאו למגנא אמרו מ"מ, דלית ברכה שורה אלא בדבר הסמוי מן העין. [ואמר כי אינון מתגברין עלייהו בגלותא הערב רב מתגברים עליהם בגלות, בנשין שפירין בבנין שפירין כמה שיש להם נשים יפות ובנים יפים, בעותרא בלבושין שפירין בעושר ובלבושים יפים וגאים, וישראל עניים בכלא אוכמא בכלא וישראל הם עניים בכל ושחורים בכל, בנוי דההוא דאתמר ביה והם בניה של השכינה שנאמר בה אל תראוני שאני שחרחרת, בגלותא שאני שחורה בגלות, ואינון (דף מ' ע"א) בנוי דההוא דאתמר ביה והם בנוי של זה שנאמר בו אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם היינו ז"א הנקרא שמים, אינון מתלבשין באינון לבושין והם מתלבשים באלו הלבושים, בגין אלין רשיעיא דמתגברין עלייהו בגלותא בשביל אלו הרשעים המתגברים על ישראל בגלות, דלא יסתכלון לון בעינא בישא כדי שלא יסתכלו על ישראל בעין רעה, ואז נאמר וערום ראה רעה ונסתר הערום הרואה איש שיש לו עין רעה, הוא נסתר ממנו, כגון נח כמו נח שנסתתר בתיבה מפני עין הרעה של המזיקים ששלמו במבול, והכי צריכים ישראל לאתכסאה מנייהו בגלותא וכך צריכים ישראל להתכסות מן הערב רב בגלות, בלבושיהון בנשיהון בבניהון בעותרא דלהון בלבושיהם בנשיהם בניהם ובעושר שלהם, דהיינו שלא להראות את עצמם בפניהם בלבושים יפים, ובשאר ענינים המורים על גדולתן של ישראל, ולאו למגנא אמרו מארי מתניתין ולא בחנם אמרו בעלי המשנה (במסכת בבא מציעא דף מ"ב ע"א) דלית ברכה שורה שאין הברכה שורה אלא בדבר הסמוי מן העין. — מכאן תראה כי אפילו שיש לישראל עשירות ויש ביכולתם להתנהג בהצנע לכת, כי צריכים להזהר ולהשמר מעין רעה של הערב רב, וגם יש בזה התגרות באומות העולם, ועוד כי אין הברכה

מצוייה אלא בדבר הסמוי מן העין, (עיין בכלי יקר (דברים ב, ג), על הפסוק רב לכם סוב את ההר הזה פנו לכם צפונה)).

ה.

ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם, שלא תתפתו אחרי תאוותיהם – אף על פי שישראל הם בגלות, ופרנסי הדור הם כדוגמת הלב באדם, כי הם לבם של ישראל, והיו צריכים להוליך ולהדריך את ישראל בדרך התורה, ועתה הם בעצמם הולכים אחרי תאוות לבם, וכן עיני ישראל שהם סנהדרי הגדולה, שהיו צריכים לדון את החוטאים בעריות, ועתה כיוון שהם זונים ושטופים בזמה, לכן גם כן אל תלכו אחריהם, כי אין בהם אמונה, ועל זה נאמר לא תתורו אחרי לבבכם שהם פרנסי הדור, ואחרי עיניכם שהם הסנהדרין

ונחש ועקרב. אלין מומין דעינא. עינין עקימין דבר נש. דלא מסתכלין באורח מישור. חויא. דאיהו נחש עקלתון תמן. כהאי לא תפים כלל. מאינן דקו המדה בהו. עלייהו אתמר. ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם וגו'. אע"ג דישראל אינן בגלותא. ופרנסי דרא אינן כגוונא דלבא. ועיני ישראל דהוו סנהדרי גדולה. כיון דאינן זונים ומשומטין בזמה. לא תתורו אבתרייהו. דהא לית בהו מהימנותא. נאמר כי נחש ועקרב שהם זון דקליפה, אלין מומין דעינא הם רומזים על המומים שבין, דהיינו עינין עקימין דבר נש דלא מסתכלין באורח מישור עינים העקומות של האדם שאינן מסתכלות בדרך הישר, חויא דאיהו נחש עקלתון תמן הנחש שהוא נחש עקלתון שורה שם, שהיא הנוקבא דקליפה, כהאי לא תפים את כלל מאינן דקו המדה בהו בזה האדם אינו נתפסת שום אות כלל מאותם האותיות של השם הוי"ה השורה באלו שיש בהם קו המדה והיושר, עלייהו אתמר על הזון דקליפה נאמר, ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם

אשר אתם זונים אחריהם, כלומר שלא תתפתו אחרי תאוותיהם, ואמר עוד כי זה רומז על פרנסי הדור שאינם מתנהגים כחונן, וזה שאמר אף על גב ד'ישראל אינון בגלותא אף על פי שישראל הם בגלות, ופרנסי דרא אינון כנוונא דלבא ופרנסי הדור הם כדוגמת הלב באדם, כי הם לבם של ישראל, והיו צריכים להוליך ולהדריך את ישראל בדרך התורה, ועתה הם בעצמם הולכים אחרי תאוות לבם, וכן ועיני ישראל דהוו סנהדרי גדולה ועיני ישראל שהם סנהדרי הגדולה, שהיו צריכים לדון את החוטאים בעריות, ועתה כיוון דאינון זונין ומשוטפין בזמה כיוון שהם זונים ושוטפים בזמה, לכן לא תתורו אבתרייהו גם כן אל תלכו אחריהם, דהא לית בהו מהימנותא כי אין בהם אמונה, ועל זה נאמר לא תתורו אחרי לבבכם שהם פרנסי הדור, ואחרי עיניכם שהם הסנהדרין].

ו.

מי שיש לו עינים עקומות, סימן שהוא איש רמאי, ומפתה בני אדם בלשונו, כמו שפיתה הנחש לחוה, והוא בחינת עץ הדעת טוב ורע, הוא נראה בפיו ובדיבוריו שהוא איש טוב, אבל לבו הוא רע, לכן השמר והזהר ממנו, עליו נאמר ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו

עיינין עקימין. רמאי איהו. ומפתי בני נשא בלישניה. כגון דפתי נחש לחוה. עץ הדעת טוב ורע איהו. אתחזי בפומיה ובמלוי טב. ולביה רמאי ביש. איסתמר מניה. עליה אתמר. ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו. [וממשיך ואמר עיינין עקימין מי שיש לו עינים עקומות, רמאי איהו סימן שהוא איש רמאי, ומפתי בני נשא בלישניה ומפתה בני אדם בלשונו, כגון דפתי נחש לחוה כמו שפיתה הנחש לחוה, והוא בחינת עץ הדעת טוב ורע איהו כלומר הוא מעורב בטוב ורע, אתחזי בפומיה ובמלוי טב הוא נראה בפיו ובדיבוריו שהוא איש טוב,

ולביה רמאי ביש אבל לבו הוא רע, לכן אסתמר מיניה השמר והזהר ממנו, עליה אתמר עליו נאמר ומעין הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו].

ז.

אם תראה אדם אשר גוון הלבן שבעינים שלו, מכסה ומבטל את כל שאר גוונים האחרים שבעינים, אז העינים שלו הם גדולים ורחבים, וזה מורה שהוא גבה לב, עליה אתמר עליו נאמר תועבת ה' כל גבה לב – וזה האיש, כל הטובות שהוא עושה הוא כדי לעשות לו שם טוב, והוא מאלו האנשים שנאמר בהם הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם, ומפרש אלין דבונין בתי כנסיות ובתי מדרשות ממוניהן אלו הם הבונים בתי כנסיות ובתי מדרשות מממונם, והכל עושים למען לעשות להם שם טוב, ולא לשמה דיהו"ה ולא לשם ה' איש זה הוא נואף, צורת חמור יש לו לפי שהוא נואף, תשמור את בתך ואשתך ממנו אם יהיה אורח שלך – אדם זה עוסק כל ימיו בכישוף, ומצליח בהם להיות לו קשר עם מלכים ושליטים, הוא מעונן ומכשף, ויש לו רושם של צורת נחש

חוזרו דעינין. מכסייא כל גוונין אחרנין. עיינין דיליה אינון רברבין. גבהנין. ואיהו גבה לב. עליה איתמר תועבת ה' כל גבה לב. כל טבין דעביד. למעבד ליה שם. ואיהי מאלין דאתמר בחון. הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם. אלין אינון דבונין בתי כנסיות ובתי מדרשות ממוניהן. וכלא למעבד להון שם. ולא לשמא דה'. האי איהו גיפא. דיוקנא דחמור נואף איהו. אסתמר ברתך ואתתך מניה. אם יהא אושפיזך. נאמר אם תראה אדם אשר חוזרו דעינין מכסייא כל גוונין אחרנין גוון הלבן שבעינים מכסה ומבטל את כל שאר גוונים האחרים שבעינים, אז עיינין דיליה אינון רברבין גבהנין העינים שלו הם גדולים

הערב רב על פי ספר הקדוש זוהר חדש

ורחבים, ואיהו גבה לב וזה מורה שהוא גבה לב, עליה אתמר עליו נאמר תועבת ה' כל גבה לב ומובא (במס' סוטה דף ד' ע"ב), שכל אדם שיש בו גסות הרוח לבסוף נכשל באשת איש כדלקמן, וזה האיש כל טבין דעביד למעבד ליה שם כל הטובות שהוא עושה הוא כדי לעשות לו שם טוב, ואיהו מאלין דאתמר בהון והוא מאלו האנשים שנאמר בהם הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם, ומפרש אלין דבונין בתי כנסיות ובתי מדרשות ממזניהון אלו הם הבונים בתי כנסיות ובתי מדרשות ממזונם, (בזוהר חלק א' דף כ"ה ע"ב, הוסיפו "ושוין בהון ספר תורה ועטרה על רישוי"), וכלא למעבד להון שם והכל עושים למען לעשות להם שם טוב, ולא לשמה דיהו"ה ולא לשם ה' (ומובא בספר חסידים (סימן תק"ג) שהרוצה לעשות לו שם, נמחה שמו, עיי"ש), האי איהו גיפא איש זה הוא נואף (בפרשת ויקרא כ' ה' התרגם על נואף גיפא), דיוקנא דחמור, נואף איהו צורת חמור יש לו לפי שהוא נואף (ר"ל זכי הראות, רואים עליו צורת חמור), אסתמר ברתך ואתתך מיניה אם יהא אושפיזך תשמור את בתך ואשתך ממנו אם יהיה אורח שלך (כי המתגאה ומתפאר לבסוף נכשל באשת איש רחמנא ליציל כנ"ל)].

ועוד האי ב"נ משתדל כל יומי בכשוף, ואצלח בהון עם מלכין ושלטיין. איהו מעונן ומכשף. ואיהו רשימו דיליה רשימו דחויא, במדה חוורא, ורושם חוור אית ליה בכתפוי, דמתמן אתנטי'ל נחש, ולית שערא על ההוא רושם. ומזליה דהאי ב"נ בכל מלח, חוורא, שערא דיליה חוור, והוא אריך קומה, ושערוי אריכין. [ועוד, האי בר נש משתדל כל יומי בכישוף ועוד אדם זה עוסק כל ימיו בכישוף, ואצלח בהון עם מלכין ושלטיין ומצליח בהם להיות לו קשר עם מלכים ושלטים, איהו הוא מעונן ומכשף ואיהו רשימו דיליה רשימו דחויא ויש לו רושם של צורת נחש, במדה חוורא במדת החסד דקליפה שגוונה לבן, ומפרש מקומו, כי ורושם חוור אית ליה בכתפוי רושם הלבן יש לו בכתפיו, דמתמן אתנטי'ל נחש שמאותו הרושם נמשך ונלקח צורת הנחש שכנופו, ולית שערא על ההוא רושם ואין שערות על אותו

הרושם, כי לנחש אין לו שערות, ומזליה דהאי בר נש בכל מלה חוורא ומזלו של זה האדם הוא לבן בכל דבר, וכן ושערא דיליה חוור השערות שלו הם לבנים, והוא אריך קומה והוא בקומה ארוכה, ושערוי אריכין ושערותיו ארוכים].

זוהר חדש פרשת יתרו מאמר ז' ימי בראשית

ח.

מי שיש לו עיניים שחורות חשוכות מצד הסטרא אחרא, שם שורה הלילי"ת שהיא חשוכה ואפילה, ככלי חרס שחור, ועינים שחורות ועקומות, וודאי שם שורה שבתאי שהוא הס"מ, שעליו נאמר מארת יהו"ה בבית רשע כי הוא נקרא רשע

עיינין אוכמין חשוכין. תמן לילית. דאיהי חשוכא אפילה. פתיא אוכמא. ועיינין אוכמין עקימין. ודאי תמן שבתאי. דעליה אתמר מארת ה' בבית רשע. דההוא גוון חשוך. שליט על גווני אחרנין. [עיינין אוכמין חשוכין מי שיש לו עיניים שחורות חשוכות מצד הסטרא אחרא, תמן לילית דאיהי חשוכא אפילה שם שורה הלילי"ת שהיא חשוכה ואפילה, פתיא אוכמא ככלי חרס שחור, ועיינין אוכמין עקימין ועינים שחורות ועקומות, וודאי תמן שבתאי וודאי שם שורה שבתאי שהוא הס"מ, דעליה אתמר שעליו נאמר מארת יהו"ה בבית רשע כי הוא נקרא רשע, דההוא גוון חשוך שליט על גוונין אחרנין כי זה הגוון חשוך הוא שולט על כל גוונים האחרים שבעין].

ט.

ולמי שמסתכלים בו לילי"ת או שבתאי שהם הזו"ן דקליפה השורים באלו עינים השחורות, יבואו עליו מהם קללה ועניות ורעב ומגפה רחמנא ליצלן, לכן תשמור עצמך מאדם שיש לו עין רעה כזה, שעליו נאמר רגליה יורדות מות שאול צעדיה יתמוכו, שאיש כזה יכול להוריד אותך לשאול ולמיתה, וכל משא ומתן שעושה האדם בפני אלו בעלי העיניים השחורות, נאבד ונפסד, ולא יראה מהם סימן ברכה ולמאן דאסתכל ביה לילי"ת או שבתאי באילין עינין. מארה ועניותא וכפנא ומותנא ייתי. אסתמר מניה. דרגליה יורדות מות שאול צעדיה יתמוכו. וכל משא ומתן דעביד ב"נ קדם מארי דעינין אילין. אתאביד. נולמאן דאסתכל ביה לילי"ת או שבתאי באלין עינין ולמי שמסתכלים בו לילי"ת או שבתאי שהם הזו"ן דקליפה השורים באלו עינים השחורות, מארה ועניותא וכפנא ומותנא ייתי יבואו עליו מהם קללה ועניות ורעב ומגפה רחמנא ליצלן, לכן אסתמר מניה תשמור עצמך מאדם שיש לו עין רעה כזה, שעליו נאמר רגליה יורדות מות שאול צעדיה יתמוכו כלומר שאיש כזה יכול להוריד אותך לשאול ולמיתה, וכל משא ומתן דעביד בר נש קדם מארי דעינין אילין וכל משא ומתן שעושה האדם בפני אלו בעלי העיניים השחורות, אתאביד נאבד ונפסד, ולא יראה מהם סימן ברכה].

וצריך ב"נ דלא ישתכח בשבעה קדמיה ביומין דחול. אלא בשבת. דלית ליה שלטנותא עליה ואם אשתכח ביומין דחול בשבעה קדמיה. ואסתכל ביה בעינא בישא. לא אשתזיב מניה ממיתה או מעוני. וחטמא ופומא ואנפוי דהאי ב"נ לאו אינון על קו חיושר. וצריך בר נש דלא ישתכח בשבעא קדמיה ביומין דחול וצריך האדם שלא ימצא בשובע לפניו בימי החול, אלא בשבת דלית ליה שלטנותא עליה רק בשבת מותר לו לאכול לשובע, לפי שאז אין לו שליטה עליו, כי בשבת כל הקליפות נכנעות ונכנסות בנוקבא של תהום רבה, ואם

אשתכח ביומין דחול בשבעא קדמיה ואם נמצא בימי החול בשובע לפניו, ואסתכל ביה בעינא בישא ומסתכל בו בעין הרעה, לא אשתזיב מניה ממיתה או מעוני אותו האדם לא יצלל ממיתה או מעוני, וחוטמא ופומא ואנפוי דהאי בר נש לאו אינן על קו היושר והחוטם והפה והפנים של זה האדם שיש לו עיניים שחורות ועקומות אינם על קו היושר, שזה מורה שעניו הם מצד הסטרא אחרא].

י.

מי שיש לו עיניים יפות על קו היושר, הוא מצד המלכות הנקראת שבת, שהיא נקראת בת עין יפה, עלה אתמר נאמר שחורה אני ונאווה, זה האדם הוא בצורת שבת, כי יש לו צלם אלהי"ם מן המלכות הנקראת שבת, ושבת היא שקולה לכל התורה כולה

עיינין אוכמין שפירן. על קו היושר. איהו מסטרא דשבת. דאיהי בת עין שפירא. עלה איתמר. שחורה אני ונאווה. האי איהו בדיוקנא דשבת דאיהו שקול לאורייתא כולה. [אבל עיינין אוכמין שפירן על קו היושר מי שיש לו עינים יפות על קו היושר, איהו מסטרא דשבת הוא מצד המלכות הנקראת שבת, דאיהי בת עין שפירא שהיא נקראת בת עין יפה, עלה אתמר נאמר שחורה אני ונאווה, האי איהו בדיוקנא דשבת זה האדם הוא בצורת שבת, כי יש לו צלם אלהי"ם מן המלכות הנקראת שבת, דאיהו שקול לאורייתא כולה ושבת היא שקולה לכל התורה כולה].

יא.

בשבת צריכים להראות שובע, בהיפך מן השפחה שהיא לילי"ת שהיא בשבת רעבה, וצריכים במקום העצבות של

**שבתאי להראות שמחה, ובמקום חושך של הסטרא אחרא
צריך להאיר בנר, ובמקום עינוי צריכים להראות עונג,
לעשות בשבת שינוי בכל דבר**

ובשבת צריך לאחזאה שובעה. בהפוכא דשפחה לילית. וצריך
באתר דעציבו דשבתאי, לאחזאה חדוה. באתר
דחשוכא. שרגא. באתר דעינוי. ענג. למעבד תמן שינוי בכלא.
ובשבת צריך לאחזאה שובעא ובשבת צריכים להראות שובע, בהפוכא
דשפחה לילית בהיפך מן השפחה שהיא לילית שהיא בשבת רעבה, וצריך
באתר דעציבו דשבתאי לאחזאה חדוה וצריכים במקום העצבות של שבתאי
להראות שמחה, באתר דחשוכא שרגא ובמקום חושך של הסטרא אחרא
צריך להאיר בנר, באתר דעינוי עונג ובמקום עינוי צריכים להראות עונג,
למעבד תמן שינוי בכלא לעשות בשבת שינוי בכל דבר].

יב.

**לילית היא מרה שחורה, בה הצמאון שאין בו מים, שעל זה
נאמר ביוסף כשהשליכו אותו לבור הבור ריק אין בו מים
שהיא הלילית שבה הצמאון והיובש, אבל נחשים ועקרבים
יש בו, והנחשים והעקרבים שלה הם הערב רב – יוסף
שהשליכו אותו לזה הבור, הוא רומז על ישראל שהם בגלות
שלה בבור ההוא, והנחשים והעקרבים הם הערב רב
השולטים ומצערים את ישראל בגלות**

דלילית מרה אוכמא. צמאון דלית ביה מים. דאיהו הבור רק
אין בו מים. אבל נחשים ועקרבים יש בו. ונחשין
ועקרבין דילא אינון ערב רב. יוסף דאיהו בגובא. דא ישראל
דאינון בגלותא דילא. בההוא בור. [דלילית מרה אוכמא כי לילית
היא מרה שחורה, צמאון דלית ביה מים בה הצמאון שאין בו מים, דאיהו
שעל זה נאמר ביוסף כשהשליכו אותו לבור הבור ריק אין בו מים שהיא
הלילית שבה הצמאון והיובש, ודרשו חכמינו זכרונם לברכה (במסכת שבת

דף כ"ב ע"א) אבל נחשים ועקרבים יש בו. ונחשין ועקרבין דילה אינון ערב רב והנחשים והעקרבים שלהם הם הערב רב, ומפרש כי יוסף דאיהו בגובא יוסף שהשליכו אותו לזה הבור, דא ישראל דאינון בגלותא דילה בההוא בור הוא רומז על ישראל שהם בגלות שלהם בבור ההוא, והנחשים והעקרבים הם הערב רב השולטים ומצערים את ישראל בגלות].

יג.

ומי שמכבד את השבת ינצל מן הלילי"ת, וחוטא דמחלל שבת ילכד בה ויענש על ידי הלילי"ת, כי היא נקראת חילול שבת וודאי, ונקראת חללה זונה לעומת המלכות דקדושה שנקראת בתולה ואיש לא ידעה, כי מי ששומר אות שבת או אות ברית מלחלל אותם, על ידי זה נקרא צדיק, ועל ידי זה הוא ינצל ממנה

ובמאן דאוקיר שבת. ימלט ממנה. וחוטא ילכד בה. חוטא דמחלל שבת. ילכד בה. דאיהי חילול שבת ודאי. חללה זונה. דמאן דנטיר אות שבת או אות ברית. מלחלל ליה. ביה אתקרי צדיק. ואשתזיב מינה. ולא עוד אלא דסליק למלכות. דאיהי שבת ודאי. [ובמאן דאוקיר שבת (קהלת ז, כו) ימלט ממנה ומי שמכבד את השבת ינצל מן הלילי"ת, וחוטא ילכד בה דהיינו חוטא דמחלל שבת ילכד בה ויענש על ידי הלילי"ת, דאיהי חילול שבת וודאי כי היא נקראת חילול שבת וודאי ונקראת חללה זונה לעומת המלכות דקדושה שנקראת בתולה ואיש לא ידעה, דמאן דנטיר אות שבת או אות ברית מלחלל ליה כי מי ששומר אות שבת או אות ברית מלחלל אותם, ביה אתקרי צדיק על ידי זה נקרא צדיק, ואשתזיב מיניה ועל ידי זה הוא ינצל ממנה, ולא עוד אלא דסליק למלכות דאיהי שבת וודאי ולא עוד אלא שעולה למלכות, שהיא שבת וודאי].

יד.

ויוסף לפי ששמר את הברית, ניצל מן הבור שהוא הלילי"ת, ומן הנחשים ועקרבים שלו – וכן ישראל השומרים שבת ואות ברית מילה, נאמר בהם: כל ישראל בני מלכים הם, ואם היו כל ישראל שומרים שבת אחת כהלכתה מיד היו נגאלים

ויוסף בגין דנטיר ברית. אשתזיב מן גובא. ומן נחשים ועקרבים דיליה. ולא עוד אלא דזכה למלכות. וישראל דנטרין שבת ואות ברית מילה. איתמר בהון כל ישראל בני מלכים. ואלמלא נטרין ישראל שבת אחד כהלכתה מיד נגאלין. [ויוסף בגין דנטיר ברית ויוסף לפי ששמר את הברית, אשתזיב מן גובא ניצל מן הבור, שהוא הלילי"ת, ומן נחשים ועקרבים דיליה ומן הנחשים ועקרבים שלו, ולא עוד אלא דזכה למלכות. וכן וישראל דנטרין שבת ואות ברית מילה ישראל השומרים שבת ואות ברית מילה, איתמר בהון נאמר בהם (במס' שבת דף ס"ז ע"א) כל ישראל בני מלכים הם, ואלמלא נטרין ישראל שבת אחת כהלכתה מיד נגאלין ואם היו כל ישראל שומרים שבת אחת כהלכתה מיד היו נגאלים (ועיין בת"ז תכ"א דף נז ע"א ובמס' שבת דף קי"ח ע"ב)].

טז.

וכל אדם שיש לו עיניים שחורות על קו היושר, שהוא קו המדה, יש לו עונג ושמחה ושובע, והוא וותרן בממונו ויש לו עין טובה, והוא צריך להתפאר בלבושים יפים, לפי שהוא בן השכינה הנקראת שבת, דהיינו בן המלכה וודאי, ומי שהוא בהיפך שיש לו עינים שאינם על קו היושר, אז הוא בן הלילי"ת

וכל בר נש דאיהו עיינין אוכמין על קו היושר. דאיהי קו המדה. ענג איהו וחדוה ושבעא. וותרן. ועיינא טבא. ובעי

הערב רב על פי ספר הקדוש זוהר חדש כה

לאתפארא בלבושין שפירין. בגין דאיהו בן דשבת. בן מטרוניתא ודאי. ובהיפוכא בן לילית. עד הכא רזא דעינין. ודאי איהו רזא דאנשי חיל. [נעתה חוזר לדבריו דלעיל, ואמר וכל בר נש דאיהו עינין אוכמין על קו היושר וכל אדם שיש לו עיניים שחורות על קו היושר, דאיהו קו המדה שהוא קו המדה. ר"ל שענינו הם מתאימות כלפי שאר איברי הפנים ונראה יפה בתואר פניו, עונג איהו וחדוה ושבעא יש לו עונג ושמחה ושובע, וותרן ועיינא טבא והוא וותרן בממונו ויש לו עין טובה, ובעי לאתפארא בלבושין שפירין והוא צריך להתפאר בלבושים יפים, בגין דאיהו בן דשבת בן מטרוניתא ודאי לפי שהוא בן השכינה הנקראת שבת, דהיינו בן המלכה וודאי, ובהיפוכא בן לילית ומי שהוא בהיפך שיש לו עינים שאינם על קו היושר, אז הוא בן הלילית, עד הכא רזא דעינין עד כאן הוא סוד העיניים, וודאי איהו רזא דאנשי חיל וודאי הוא סוד מה שאמר הקדוש ברוך הוא למשה ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל].

זוהר חדש פרשת יתרו מאמר שרטוטין דמצחא

טז.

משה הוא הולך בגלות בין הערב רב, שהם מים הזידונים ובזמנא דייתי מלכא משיחא. בסוף גלותא בתראה. דאתמר ביה הן עוד היום גדול, ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו תיבת גומא. כגוונא דארון דס"ת. אורייתא ודאי יהא גניזו דיליה. כדרא בתראה. ובה אתטמר. כגוונא דנח בתיבה. דהוה אזיל על מיא. הכי האי אזיל בין ערב רב. דאינון מים הזדונים. [ובזמנא דייתי מלכא משיחא. בסוף גלותא בתראה ובעת שיבוא מלך המשיח בסוף גלות האחרונה, דאתמר ביה שנאמר בו הן עוד היום גדול כי נתארך יום הגלות עד מאוד, בסוד כל היום דוה (כמבואר בזוהר פרשת ואתחנן דך ער ע"א), אבל כשיגיע זמן הגאולה אז נאמר במשה ולא יכלה עוד הצפינו

ותקח לו תיבת גומא ומפרש כנוונא דארון דספר תורה שהתיבת גומא היתה כעין הארון של ספר תורה, שבו גנוזה התורה (עיין זוהר פרשת שמות דף י"א ע"ב), אורייתא וודאי יהא גניזו דיליה בדרא בתראה התורה וודאי שתלמידי חכמים לומדים היא תהיה גניזה שלו בדור האחרון, ר"ל שמשה שהוא נשמת משיח יהיה גנוז ונשמר בכח התורה, ובה אתממר ובה יהיה שמורת ונחבא, כנוונא דנח בתיבה כעין נח שהיה נחבא בתיבה, דהוה אזיל על מייא שהיתה הולכת על המים, הכי האי אזיל בין ערב רב כך משה הוא הולך בגלות בין הערב רב דאינון מים הזידונים שהערב רב דומים למים הזידונים].

יז.

בסוף הגלות שיתגבר הרע ויצטרך משה לשמירה מן הערב רב שלא יזיקוהו, אז ישים הקדוש ברוך הוא את משה בתיבה ההיא, דהיינו שיהיה נשמר בכח התורה של התלמידי החכמים, ויביא אותו בגלות – בעת הגאולה שהוא סוף ותכלית בריאת העולם יבוא משה לגאול את ישראל, ואז ישמע ויובן שכל מה שעבר על ישראל בגלות הכל היה לטובה

ובסוף גלותא שוי קב"ה למשה בההיא תיבה ואייתי ליה בגלותא. ומנ"ל דבסוף גלותא אייתי ליה. הה"ד. ותשם בסוף. ועד ההוא סוף. כתיב. והיה באחרית הימים ושבת עד ה' אל־קיד. ועוד. ותשם בסוף. דא איהו רזא דסוף דבר הכל נשמע.]ובסוף גלותא שוי קודשא בריך הוא למשה בההיא תיבה ואייתי ליה בגלותא ובסוף הגלות שיתגבר הרע ויצטרך משה לשמירה מן הערב רב שלא יזיקוהו, אז ישים הקדוש ברוך הוא את משה בתיבה ההיא, דהיינו שיהיה נשמר בכח התורה של התלמידי החכמים, ויביא אותו בגלות, ומנא לן דבסוף גלותא אייתי ליה ומנין לנו שבסוף הגלות יביא אותו בגלות, הדא

הוא דכתיב זהו שכתוב ותשם בסוף דהיינו בסוף הגלות, ועל ההוא סוף כתיב ועל סוף נאמר והיה באחרית הימים ושבת עד יהו"ה אלקי"ך שכל ישראל יעשו תשובה, ואז תהיה הגאולה במהרה בימינו אמן, ועוד פירוש על מש"כ ותשם בסוף היינו דא איהו רזא זהו הסוד של הכתוב דסוף דבר הכל נשמע דהיינו בעת הגאולה שהוא סוף ותכלית בריאת העולם יבוא משה לגאול את ישראל, ואז ישמע ויובן שכל מה שעבר על ישראל בגלות הכל היה לטובה].

זוהר חדש פרשת יתרו מאמר שרטוטין דמצחא

יח.

באותו הזמן שישראל מתרחקים מחכמת קבלת משה, אז גם התורה מתרחקת מהם, ירד מדת הדין לקטרג עליהם ולהתרחץ מדמם של ישראל, שהם המעות והכסף שלהם שהם חיייהם ופרנסתם, והכל בשביל אור התורה שנתרחק מהם

ועוד ותתצב אחותו. דא חכמה. מרחוק בההוא זמנא דמתרחקין ישראל מחכמת קבלת משה. ואתרחקא איהי מנייהו. בההוא זמנא. ותרד בת פרעה לרחוק על היאור. נחתא מה"ד לקטרגא עלייהון. ולא אתרחצא מדמא דישראל. דאינון דמים דלהון. דאינון חיייהון. וכלא על דההוא אור. דאתמר ביה וירא אלקים את האור כי טוב. על אור דאורייתא. דהוון מתרחקין מינה. אור דמשה ודאי. נעוד רמז על מש"כ ותתצב אחותו. דא חכמה זו היא חכמה כנ"ל, ומש"כ מרחוק היינו בההוא זמנא דמתרחקין ישראל מחכמת קבלת משה באותו הזמן שישראל מתרחקים מחכמת קבלת משה, אז ואתרחקא איהי מנייהו גם התורה מתרחקת מהם, ובההוא זמנא ובזמן ההוא נאמר ותרד בת פרעה לרחוק על היאור היינו נחתא מדת הדין

לקטרגא עלייהון שירדה מדת הדין לקטרגא עלייהון שירדה מדת הדין לקטרגא עליהם, ולא תרחצנא מדמא דישראל ולהתרחץ מדמם של ישראל, דאינון דמים מעות דילהון דאינון חייהון שהם המעות והכסף שלהם שהם חייהם ופרנסתם, וכולא על סיבה דההוא אור והכל בשביל אור התורה שנתרחק מהם, שנאמר בו וירא אלהי"ם את האור כי טוב היינו על אור דאורייתא דהו מתרחקין מינה בשביל אור התורה שהיו מתרחקים ממנו, אור דמשה ודאי שהוא אור של משה ודאי, שנאמר בו ותרא אותו כי טוב, וטוב היינו אור, והיינו התורה].

יט.

ונערותיה הולכות על יד היאור, נערותיה רומזות על האומות שהם הערב רב, וכן כל אומות העולם, מתייעצות על ישראל לעקור ולאבד מן העולם, והכל הוא בסיבת אור התורה שישראל נתרחקו ממנו

ונערותיה הולכות על יד היאור. אלין האומות. דאינון ערב רב. וכן כל אומין דעלמא. אתייעטין עליהו דישראל. לאעקרא לון מן עלמא. וכולא על סיבה דההוא אור, וזהו על יד האי או"ר. [ומה שכתוב ונערותיה הולכות על יד היאור הנה אלין האומות דאינון ערב רב נערותיה רומזות על האומות שהם הערב רב, וכן כל אומין דעלמא וכן כל אומות העולם, מתייעטין עליהו דישראל לאעקרא לון מן עלמא מתייעצות על ישראל לעקור ולאבד מן העולם, וכולא על סיבה דההוא אור והכל הוא בסיבת אור התורה שישראל נתרחקו ממנו, וזהו ועל זה רומז מש"כ על יד האי או"ר מחמת אותו אור התורה].

בכורות
השם
יתברך

ספר

הערב רב

וכל המסתעף

חלק שמיני

על פי ספר הקדוש

עץ חיים

לרבינו האריז"ל

יוצא לאור בעזהשי"ת על ידי
הוצאת "ועד גילוי פני הערב רב"

* * *

מנחם אב תשס"ד לפ"ק
עיה"ק ירושלים תובב"א

הוצאת:

"חברה מזכיי הרבנים העולמי"

מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס

כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI

MIFAL OILUMI L'HATZULAS HADAS

Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross

The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם את כל ספרי הערב רב

בבתי כנסיות – בבתי מדרשות – בשמחות – לכל החברים וידידים

ולכל אחד ואחד מישראל – להציל את עם ישראל מן הערב רב

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

*** * ***

לקבלת הספרים בחינם:

להתקשר להרב אברהם ווייס

בבית המדרש "עטרת ישעיה" האלמין

רחוב נחל לכיש 24/3 • רמת בית שמש ארץ ישראל

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/3

Ramat Beth Shemesh 99093, Israel

011-972-548-436-784

ספר "הערב רב"

וכל המסתעף

חלק שמיני

על פי ספר הקדוש עץ חיים להאריז"ל

בו יבואר גודל ענין חיוב הלימוד ולחקור מעשי וענין ה"ערב רב", ואיך שצריכים ללחום נגדם, שמקלקלים את כל עם ישראל בכל העולם כולו, ועוקרים כל המצות שבתורתנו הקדושה, כמו שכתב הגאון הקדוש מווילנא זיע"א, שישנם חמשה מיני ערב רב, והם: ^(א) בעלי מחלוקת ובעלי לשון הרע, ^(ב) הרודפים אחר התאוה כמו זנות וכדומה, ^(ג) הרמאים שמראים עצמם כצדיקים ואין לבם שלם, ^(ד) הרודפים אחר הכבוד ובונים חרבות לעשות להם שם, ^(ה) הרודפים אחר הממון. והמחלוקת תחילה, כי המחלוקת כנגד כולם, והם נקראים "עמלקים", ואין בן דוד בא עד שיעברו מן העולם, ועליהם נאמר (דברים כה, יט): "תמחה את זכר עמלק" כמבואר בזוהר. (אדרת אליהו פרשת דברים)

גם יבואר בו השכר הגדול למי שעוסק להציל את עם ישראל מן הערב רב, ומעורר את הרבים שלא יפלו ברשתם ח"ו.

עוד יבואר, שהערב רב הם רמאים כנחשים ועקרבים. כמבואר בזוהר חדש וז"ל (זוהר חדש פרשת יתרו מאמר ז' ימי בראשית):

"אבל נחשים ועקרבים יש בו – ונחשין ועקרבין דילה אינון ערב רב".

עוד יבואר בו העונשים הגדולים אשר מענישים את האדם בזה ובבא, ושאינו אדם יכול לשער עד כמה שיוסבול בזה ובבא על זה שעזר את הערב רב, והפגם הגדול הנעשה על ידי אלו העוזרים להם, וגודל החיוב שמוטל על כל איש ואיש להיות בקי בהם בפרטותיהם ודקדוקיהם, כדי שלא יכשלו חס ושלום לבנות בתי עבודה זרה של דור הפלגה של הבה גבגה לגנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לגנו שם (בראשית יא, ד), כי בזה תלוי יסוד קדושת ישראל, ובו תלוי גם כן ביאת משיח בן דוד, כמו שגילה לנו רבינו חיים וויטאל זיע"א תלמיד האריז"ל בספרו הקדוש עץ חיים בהקדמתו.

ב הערב רב על פי ספר הקדוש עץ חיים להאריז"ל

בס"ד

הספר נדפס לזכות את הרבים
ונחלק בתנם לכל דורש ומבקש

הרשות נתונה לכל מי שברצונו להדפיס קטעים מספר זה או כל הספר בכל
לשון שהוא בכל מדינה ומדינה, כדי להרבות תורה ויראת שמים בעולם,
ולעורר לבות אחינו בני ישראל בתשובה שלימה

אם אתה רוצה לדעת מי הוא זה ואיזה הוא אשר מלאו לבו לעכב את
גאולתו ופדות נפשינו רחמנא ליצלן, תלמוד בעיון בספר הזה.

במקום הקדמה

והנה מה שפתיב בתחילת דבריו ואפילו כל אינון
דמשתדלי באורייתא כל חסד דעבדי לנרמייחו וכו', עם
היות שפשטו מבואר ובפרט בזמנינו זה בעו"ה אשר
התורה נעשית קרדום לחתוך בה אצל קצת בעלי תורה
אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות
יתירות וגם להיותם מכלל ראשי ישיבות ודייני
סנהדראות להיות שמם וריחם נודף בכל הארץ ודומים
במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו
בשמים. ועיקר סיבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך
הכתוב ונעשה לנו שם. ככתוב בספר הזוהר בפרשת
בראשית דף כ"ה ע"ב וזה לשונו על פסוק אלה תולדות
השמים והארץ. שחמשה מינים יש בערב רב ומן הג'
מינים מהם הוא הנקרא בת גבורים דעליהו אתמר
המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם ואינון מסטרא
דאילין דאיתמר בהון הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו'
ונעשה לנו שם בבנין בתי כנסיות ובתי מדרשות ושיון
בהון ס"ת ועטרה על רישיה ולא לשמה אלא למעבד
לון וכו' והנה על הכת הזאת אמרו בגמרא כל העוסק
בתורה שלא לשמה נוח לו שנהפכה שלייתו על פניו
ולא יצא לאויר העולם.

ד. הערב רב על פי ספר הקדוש עץ חיים להאריז"ל

תוכן עניני "ערב רב" מספר הקדוש עץ חיים להאריז"ל

ספר עץ חיים – הקדמת מוה"ר חיים וויטאל זיע"א על שער ההקדמות..... ז

א. עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לא נושענו – רפואה לא עלתה למחלתנו – אין מזור לבשרנו – ולא עלתה ארוכה למכתנו לחורבן בית מוקדשינו הנחרב זה היום אלף ות"ק וד' שנים – או לנו כי פנה היום יום אחד של הקב"ה שהוא אלף שנים, וגם נמו צללי ערב שהם ת"ק וד' שנים יותר מחצי היום הב' – וכלו כל הקצין ועדיין בן דוד לא בא – ואתנה את פני לחקור ולדעת מזה זה ועל מה נתארך קיצינו וגלותנו ומדוע לא בא בן ישי – ומצאתי און לי ואנינה בקרבי ולבי דוי..... ז

ב. כל חסד דעכדי לגרמייהו – בזמנינו זה בעו"ה אשר התורה נעשית קרדום לחתוך בה אצל קצת בעלי תורה אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות יתירות וגם להיותם מכלל ראשי ישיבות ודייני סנהדראות להיות שמם וריחם נודף בכל הארץ ודומים כמעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים..... ח

ג. חמשה מינים יש בערב רב וזמן הג' מינים מהם הוא הנקרא כת גבורים דאיתמר בהון הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו' ונעשה לנו שם בבנין בתי כנסיות ובתי מדרשות ושון בהון ס"ת ועטרה על רישיה ולא לשמה אלא למעבד לון וכו' – נוח לו שנהפכה שלייתו על פניו ולא יצא לאויר העולם..... ט

ד. לית יחודא עד דערב רב יתמחון מן עלמא – ונכל כי ישבע לחם דא ערב רב י

ה. כאשר חם ושלום שונים בה ומטמאים את המהור ומכשירין את הפסול ומתירין את האיסור אז נהפכת לעץ הדעת רע ומר להם..... יא

ו. השבועה הגדולה לאלהי"ם שלא יעוררו את הגאולה, כבר אמרו רז"ל כי זמן השבועה היא עד אלף שנים..... יב

ז. וזהו עצמו עון הערב רב קצת בני תורה אשר בזמנינו זה המוציאים שם רע על חכמת האמת חיי עולם ואומרים שכל מי שמתעסק בה ימות בקצרות שנים ח"ו..... יג

ספר עץ חיים – שער ל"ב פרק א' מ"ת..... יד

ח. נבאר ענין הערב רב שנתערבו בדור המדבר..... יא

ט. ערב רב הם ניצוצין של משה בסוד לך רד כי שחת עמך – על כן טרח בעבורם כל כך ומת כמדבר בעבורם כי רצה לתקנם..... יג

הערב רב על פי ספר הקדוש עץ חיים להאריז"ל ה

י. ער"ב ר"ב גימטריא דע"ת – גם בלעם היה מבחינת קליפה הנאחזת בדעת
הזה כמו שכתוב ויודע דעת עליון..... יד

ספר עץ חיים – שער ל"ח פרק ו' מ"ת..... טז

יא. משה מעצמו רצה לצוות מצוה זו שלא לאכול חמץ אל הערב רב לזכותן
ולחכמים תחת כנפי השכינה ולא כן צוה השם יתברך..... טז

ספר עץ חיים – שער מ"ט פרק ג'..... טז

יב. כשיבוא משיח, אז יושלם צלם הערב רב להתברר הטוב שבו, והרע יוקדין
ליה בגורא..... טז

ו הערב רב על פי ספר הקדוש עץ חיים להאריז"ל

✿ ספר עץ חיים להאריז"ל ✿

ספר עץ חיים – הקדמת מוה"ר חיים וויטאל
זיע"א על שער ההקדמות

א.

עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לא נושענו – רפואה לא עלתה
למחלתינו – אין מזור לבשרנו – ולא עלתה ארוכה למכתינו
לחורבן בית מקדשינו הנחרב זה היום אלף ות"ק וד' שנים –
אוי לנו כי פנה היום יום אחד של הקב"ה שהוא אלף שנים,
וגם נטו צללי ערב שהם ת"ק וד' שנים יותר מחצי היום הב'
– וכלו כל הקצין ועדיין בן דוד לא בא – ואתנה את פני לחקור
ולדעת מה זה ועל מה נתארך קיצינו וגלותינו ומדוע לא בא בן
ישי – ומצאתי און לי ואנינה בקרבי ולבי דוי

אמר הצעיר מעיר, הדל באלפי, חיים ויטאל בן לא"א הרב יוסף
וויטאל זלה"ה בהיותי בן שלשים לכח תשש כחי ישבתי
משתומם. ומחשבותי תמהים. כי עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לא נושענו.
רפואה לא עלתה למחלתינו. אין מזור לבשרנו. ולא עלתה ארוכה
למכתינו לחרבן בית מקדשינו. הנחרב זה היום אלף ות"ק וד' שנים אוי
לנו כי פנה היום יום אחד של הקב"ה שהוא אלף שנים וגם נטו צללי
ערב שהם ת"ק וד' שנים יותר מחצי היום הב'. וכלו כל הקצין ועדיין בן
דוד לא בא. ונודע את אשר ארז"ל כל דור שלא נבנה בה"מ בימיו כאלו
נחרב בימיו. ואתנה את פני לחקור ולדעת מה זה וע"מ נתארך קיצינו
וגלותינו. ומדוע לא בא בן ישי. ומצאתי און לי ואנינה בקרבי ולבי דוי.
ממאמר א' חובא בס' התיקונים תיקון ל' דף ע"ז ע"ב. וז"ל תנינא כתב
ורוח אלה"ם מרחפת וגו' מאי ורוח אלא בודאי בזמנא דשכינתא נחתת
בגלותא האי רוח נשיב על אינון דמתעסקי באורייתא בגין שכינתא
דאשתכחת ביניהו והאי רוח אתעביד קלא וימא הכי אינון דמיכינ

ח הערב רב על פי ספר הקדוש עץ חיים להאריז"ל

דשינתא בחוריהון סתימין עינין אטימי לבא קומו ואתערו לגבי שכינתא דאית לכון לבא בלא סכלתנו למינדע ביה ואיהו בינייכו ורוא דמלה קול אומר קרא. כגון קרא נא היש עונך וגו' והיא אומרה מה אקרא כל הבשר חציר. כלא אינון כבעירה דאכלי חציר. וכל חסדו כציץ השדה כל חסד דעבדי לגרמייהו הוא דעבדי. ובההוא זמנא מ"כ ויזכור כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב דא איהו רוחו של משיח. ווי לון מאן דגרמי דיוזיל ליה מן עלמא. ולא יתוב לעלמא דאילין אינון דעבדי לאורייתא יבשה ולא בעאן לאשתדלא בחכמת הקבלה וגרמין דאסתלק נביעו דחכמה דאיהו יו"ד מינה ואשתארת ב"ת יבשה ווי לון דגרמי עניותא וחרבא ובזה והרג ואבדן בעלמא. והאי רוח דאסתלק דאיהו רוחו של משיח כמה דאתמר ואיהו רוח"ק. ואיהו רוח חו"ב. רוח עצה וגבורה. רוח דעת ויראת ה'. פיקודא תנינא ויאמר אלהים יהי אור. ובג"ד אמר הקב"ה השבעתי אתכם בנות ירושלים אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ כו' דאיהו רחימו בלא פרס ולא ע"מ לקבל פרס. ויראה ואהבה ע"מ לק"פ איהי שפחה ותחת שלש רגזה ארץ וגו'. תחת עבד כי ימלוך ושפחה כי תירש גבירתה עכ"ל.

ב.

כל חסד דעבדי לגרמייהו – בזמנינו זה בעו"ה אשר התורה נעשית קרדום לחתוך בה אצל קצת בעלי תורה אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות יתירות וגם להיותם מכלל ראשי ישיבות ודייני סנהדראות להיות שמם וריחם נודף בכל הארץ ודומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים

והנה מה שכתב בתחילת דבריו ואפילו כל אינון דמשתדלי באורייתא כל חסד דעבדי לגרמייהו וכו' עם היות שפשטו מבואר ובפרט בזמנינו זה בעו"ה אשר התורה נעשית קרדום לחתוך בה אצל קצת בעלי

הערב רב על פי ספר הקדוש עץ חיים להאריז"ל ט

תורה אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות יתירות וגם להיותם מכלל ראשי ישיבות ודייני סנהדראות להיות שמם וריחם נודף בכל הארץ ודומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים.

ג.

חמשה מינים יש בערב רב ומן הג' מינים מהם הוא הנקרא כת גבורים דאיתמר בהון הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו' ונעשה לנו שם בבנין בתי כנסיות ובתי מדרשות ושיון בהון ס"ת ועטרה על רישיה ולא לשמה אלא למעבד לון וכו' – נוח לו שנהפכה שלייתו על פניו ולא יצא לאויר העולם

ועיקר סיבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך הכתוב ונעשה לנו שם. ככתוב בספר הזוהר בפרשת בראשית דף כ"ה ע"ב וזה לשונו על פסוק אלה תולדות השמים והארץ. שחמשה מינים יש בערב רב ומן הג' מינים מהם הוא הנקרא כת גבורים דעלייהו אתמר חמה הגבורים אשר מעולם אנשי השם ואינון מסטרא דאילין דאיתמר בהון הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו' ונעשה לנו שם בבנין בתי כנסיות ובתי מדרשות ושיון בהון ס"ת ועטרה על רישיה ולא לשמה אלא למעבד לון וכו' והנה על הכת הזאת אמרו בגמרא כל העוסק בתורה שלא לשמה נוח לו שנהפכה שלייתו על פניו ולא יצא לאויר העולם.

ואמנם האנשים האלה מראים תימה וענוה באמרם כי כל עסקם בתורה הוא לשמה. והנה החכם הגדול התנא רבי מאיר ע"ה העיד עליהם שלא כך הוא באומרו לשון כללות כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברי הרבה וכו' ומגלים לו רזי תורה ונעשה כנהר שאינו פוסק והולך וכמעייין המתגבר מאליו בלתי הצטרכו לטרוח ולעיין בה ולהוציא טיפין טיפין של מימי התורה מן הסלע הנה זה יורה שאינו

י הערב רב על פי ספר הקדוש עץ חיים להאריז"ל

עוסק בתורה לשמה כהלכתה ומי זה האיש אשר לא יזלו עיניו דמעות בראותו המשנה הזאת ורואה חסרונו ופחיתותו.

האמנם אף על פי שלכאורה אפשר לפרש לשון המאמר על אופן זה [הגהה - אפשר כוונתו על לקנטר כמ"ש התוספות פסחים נ' ע"ב אב"ן ח"ן. ובע"ח כתב יד של החסיד בעל יוש"ה גרס אפשר לפרש כו' על ע"ה ולא על ת"ח כו']. עם כל זה דבר קשה מאד מאד לומר וכי בשופטני עסקינן ולא בכללות כל התלמידי חכמים העוסקים בתורה והראיה על זה אומרו דרך כללות ואפילו כל אינון דמשתדלי באורייתא כל חסד דעבדי לגרמייהו עבדי ואין לומר דמלת כל היא יתירה ומשבשתא שהרי מקרא דורש וכל חסדו כציץ השדה שלא נאמר וחסדו אלא וכל חסדו לרמוז כי כל התלמידי חכמים העוסקים בתורה הנקראת תורת חסד על לשונה הם דומים בחסד ההוא אל ציץ השדה משום דלגרמייהו עבדי אבל ביאור לשון הנזכר לעיל יובן ראשיתו מאחריתו באומרו ויראה ואהבה על מנת לקבל פרס איחי שפחה ותחת שלש רגוז ארץ.

ד.

לית יחודא עד דערב רב יתמחון מן עלמא – ונבל כי ישבע לחם דא ערב רב

והענין יובן במ"ש בספר הזהר בפרשת בראשית דף כ"ז ע"ב. ובגין דא אמר קודשא בריך הוא לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו דא משנה איתתא דההוא נער ואיהו שפחה דשכינתא ואי זכו ישראל איחי עזר לון בגלותא מסטרא דהיתר טהור כשר ואי לא איחי כנגדו מסטרא דטמא פסול אסור וכו' דלית יחודא עד דערב רב יתמחון מן עלמא ובגין דא אתקבר משה לבר מארעא קדישא וקבורתא דיליה איחי משנה דשלטא על מטרוניתא דאיחי קבלה למשה ומלכא

הערב רב על פי ספר הקדוש עץ חיים להאריז"ל יא

ומטרוניא מתפרשא מבעלה ובגין דא תחת שלש רגזה ארץ תחת עבד
כי ימלוך דא עבדה ידיעה ושפחה דא משנה ונבל כי ישבע לחם דא ערב
רב.

ה.

**כאשר חס ושלוש שונים בה ומטמאים את הטהור ומכשירין
את הפסול ומתירין את האיסור אז נהפכת לעץ הדעת רע
ומר להם**

אמנם הם קליפין טובים למאכל כקליפת קנה הבושם ולכן בהיותם
מביני פשטי המשנה כהלכתא בלתי טעות נקרא עץ הדעת טוב
אבל כאשר חס ושלוש שונים בה ומטמאים את הטהור ומכשירין את
הפסול ומתירין את האיסור אז נהפכת לעץ הדעת רע ומר להם.

ו.

**השבועה הגדולה לאלהי"ם שלא יעוררו את הגאולה, כבר
אמרו רז"ל כי זמן השבועה היא עד אלף שנים**

אמר עוד במדרש הנ"ל ובגין דא השבעתי אתכם בנות ירושלים וכו'
פירוש הדברים כי הנה היתה השבועה הגדולה לאלהי"ם שלא
יעוררו את הגאולה עד שאותה האהבה תהיה בחפץ ורצון טוב כמ"ש עד
שתחפץ כבן העובד את אביו ועיין בכל פלטרין דיליה ובכל גניזין דיליה
ולא כעבד העובד במשנה ולוקח השפחה ע"מ לקבל פרס וכבר אמרו
רז"ל כי זמן השבועה היא עד אלף שנים כמ"ש ז"ל בברייתא דר' ישמעאל
בפרקי היכלות ע"פ דניאל וז"ל ואתיהבון בידיה עד עידן ועידנין ופלב
עידן ואיך הראהו הקב"ה ליעקב אבינו שר עולם והוא שרו של בבל ע'
עוקין וכו' ע"ש. וכן בזהר פרשת וירא ד' קי"ז ע"א וז"ל אמר ר' יוסי כל דא

יב הערב רב על פי ספר הקדוש עץ חיים להאריז"ל

אריכו זמנא יתיר מכמה דאוקמיה חבריא דאיהו יומא חד גלותא דכנסת ישראל ולא יתיר דכתיב נתנני שוממה כל היום דוה.

ז.

וזהו עצמו עון הערב רב קצת בני תורה אשר בזמנינו זה המוציאים שם רע על חכמת האמת חיי עולם ואומרים שכל מי שמתעסק בה ימות בקצרות שנים ח"ו

הנה נתבאר במ"א הזה כי עון אדם הראשון בעץ הדעת טוב ורע הוא שלא בחר להתעסק בעץ החיים שהיא חכמת הקבלה. וזהו עצמו עון הערב רב האומרים למשה דבר אתה עמנו ושמעה בעץ הדעת טוב ורע ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות בסתרי תורה כסברת הטועים קצת בני תורה אשר בזמנינו זה המוציאים שם רע על חכמת האמת חיי עולם ואומרים שכל מי שמתעסק בה ימות בקצרות שנים ח"ו ולכן נשברו הלוחות הראשונות מסטרא דעץ החיים ונתנו להם מסטרא דעץ הדעת טוב ורע משנה שפחה דמטרוניתא וגרם איבודא דחורבן בית א' וב' וגלות האחרון המר והארוך אשר אנו בעו"ה עד דיתובון בני ישראל בתשובתא ובקשו את ה' אלהיהם להכירו וליודעו ברזי תורה וידעו את מי הם עובדים ומי הוא מלכם וכדין יזכו לעסוק בחכמת האמת כמחש"ה ויורחו ה' עץ וימתקו ע"י המשיח וכמ"ש בפרשת נשא בר"מ דף קכ"ד ע"ב וז"ל ובגין דעתידין ישראל למיטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא וכו' ואילנא דטוב ורע דאיהו איסור והיתר לא שליט על ישראל יתיר וכו' כי אז יהיו כמלאכי עליון עוסקים בחכמת התורה דאצילות ולא בתורת מטטרון מלוכשת במלבושים וספורים גשמיים. עוד אמרו בס"ה תקון ששית וז"ל וכמה בני נשא יתפרנסון לתתא מהאי חבורא דילך בדרא בתראה בסוף יומיא ובגיניה וקראתם דרור בארץ.

הערב רב על פי ספר הקדוש עץ חיים להאריז"ל יג

ספר עץ חיים – שער ל"ב פרק א' מ"ת

ח.

נבאר ענין הערב רב שנתערבו בדור המדבר

אחר שנתבאר ענין ישראל ורחל ויעקב ולאח נבאר עוד ענינים וגם הארות רבות אחרות שיוצאות מז"א לחוץ והם בחי' ב' המטות מטת האלהים ומטה משה ודור המדבר מה ענינים. וענין יעקב ועשו. וענין הערב רב שנתערבו בדור המדבר. וענין ג' מתנות באר זמן וענין כבוד. וענין המרגלים ויהושע וכלב. וענין ג' נקודות הנזכר פרשה תצוה בזוהר שהם ישוב וחורבה וג"ע הארץ. וענין אפרים בן יוסף ופעור וסלע וכו'.

והנה אחר שנתבאר דור המדבר נבאר ב' האורות אחרות היוצאות מיסוד אבא חוץ לז"א והוא ב' המטות מטת האלקים ומטה משה כנזכר בזוהר כי גם אורות אלו נמצאו בזמן דור המדבר, גם ענין ערב רב שהיו בדור המדבר מה ענינים. ואגב גררא נבאר ג"כ ענין עשו איך הוא אחיו ממש של יעקב וכו'.

והנה אחר דרוש של מטות וערב רב ועשו נבאר מה הם אלו האורות אשר בצדדין ושם נבאר בחי' מן באר ענני כבוד וכו'.

ט.

ערב רב הם ניצוצין של משה בסוד לך רד כי שחת עמך – על כן טרח בעבורם כל כך ומת במדבר בעבורם כי רצה לתקנם

והרי נתבאר ב' אלכסונים שבב' צדדי דור המדבר שבשורה א' הסמוכה אל הז"א ואמנם ב' האלכסונים שבב' צדדי יעקב עצמו אשר בשורה חיצונה הם ערב רב מצד ימין ולפי שנשמטן באה משם שהוא צד ימין לכן נתגיירו וז"ש כי ערב רב הם ניצוצין של משה בסוד

יד הערב רב על פי ספר הקדוש עץ חיים להאריז"ל

לך רד כי שחת עמך והבן זה אשר ע"כ טרח בעבורם כ"כ ומת במדבר בעבורם כי רצה לתקנם כנזכר במ"א. ואמנם ההארה שמשמאל יעקב הוא בחי' עשו אחיו ולהיותו עשו משמאל לא נתגיייר וכבר בארנו כי עיקר ההארה היא באמצע שהוא יעקב אך ב' צדדיו הארתן מועטת גם האורות של צד שמאל מועטין מהימין שעל כן נתגייירו הערב רב ועשו לא נתגיייר גם אותן שבשורה פנימית הקרוב אל הז"א אין החיצונים נוגעין ונאחזין בהם כ"כ אבל בעשו וערב רב שהם רחוקים מן הז"א שבשורה החצונה שלטו בהם יותר החיצונים ובשמאל שהוא עשו שלטו יותר מבערב רב להיותו מן השמאל כנ"ל.

י.

ער"ב ר"ב גימטריא דע"ת – גם בלעם היה מבחינת קליפה הנאחזת בדעת הזה כמו שכתוב ויודע דעת עליון

ובזה תבין ענין ערב רב שטרח משה לגיירם כי היו ניצוציו וכמ"ש לך רד כי שחת עמך וכמ"ש ל' כי דור המדבר היו מבחי' הדעת דמצד אבא שבז"א הנקרא דעת עליון גם הערב נמשכים משם כנזכר לכן גם ערב רב גימטריא דעת. גם בלעם היה מבחי' קליפה הנאחזת בדעת הזה וכמ"ש ויודע דעת עליון ממש ולכן היה מקטרג בהם בדור המדבר לפי כי בו היה דבוק ואח"כ נפרד מהם ולכן היה שונא אותם מחמת קנאה.

ספר עץ חיים – שער ל"ח פרק ו' מ"ת

יא.

משה מעצמו רצה לצוות מצוה זו שלא לאכול חמץ אל הערב
רב לזכותן ולהכניסן תחת כנפי השכינה ולא כן צוה השם
יתברך

ואז ויאמר ה' אלי סרו מהר מן הדרך אשר צויתם צויתם כתיב והוא
אותו ענין המצוה ראשונה שצוה משה בפרשת בא בפ' קדש לי כל
בכור שנאמר ויאמר משה אל העם זכור את היום שהם ערב רב הנקרא
עם בלשון סתם ושם בפ' זו נתבאר אצלינו ענין מצוה זו שלא יאכל חמץ
מה עניינה וע"ש. והנה שם ביארנו בענין זה שמשה מעצמו רצה לצוות
מצוה זו אל הערב רב לזכותן ולהכניסן תחת כנפי השכינה ולא כן צוה
הש"י אלא קדש לי כל בכור וגו' וז"ש אשר צויתם אתה ולא אני.

ספר עץ חיים – שער מ"ט פרק ג'

יב.

כשיבוא משיח, אז יושלם צלם הערב רב להתברר הטוב שבו,
והרע יוקדין ליה בנורא

ובל כוונת משה ושלמה היה, זה להביא הזכר ערב רב, וזה להביא
הנשים הגויות, הכל לתקנם, ולא יכלו לעמוד עליה ולתקנם, עד
שיבא משיח, ואז יושלם זה הצלם להתברר הטוב שבו, והרע יוקדין ליה
בנורא, כנזכר תקון ס"ו דף ק"ב ע"ש פסילי אלהיהם תשרפון באש בסוד
פסל לך פסולת הטוב שהוא נוגה שיש בו אוכל ופסולת כי משם נחצבו
לוחות שניות מעץ הדעת טו"ר כנזכר תיקון ס"ו.

המלחמה נגד הערב רב מעשה נורא מהחפץ חיים

ויעמד משה בשער המחנה ויאמר:

"מי לה' אלי"

ויאספו אליו כל בני לוי (שמות לב כו)

החילוק הגדול (אחר מעשה העגל), בין אלו ששמעו את משה שיצוהם מי לה' אלי, ורצו תיכף ומיד לקראת משה רבינו עליו השלום, ובין אלו שלא שמעו את הברזל ולא הקשיבו בקולו של משה רבינו ע"ה.

בספר ליקוטי חפץ חיים דף קס"ח וזה לשונו:

רב אחד ביקר אצל החפץ חיים זצ"ל כשעמד לפניו שאלו החפץ חיים זצ"ל האם הוא כהן או ישראל? השיב לו הרב "ישראל" אני, אמר לו החפץ חיים "אני כהן!" – חזר בעל החפץ חיים ושאלו: היודע אתה מה הנפקא מינה בזה שאני כהן ואתה ישראל? – ומיד השיב בעצמו: לכשיבא משיח צדקיני במהרה בימינו, יעלו כולם לירושלים וכל אחד מישראל יחפוץ להכנס לעזרה ולהקריב קרבנות ולעבוד את עבודת בית המקדש.

כולנו נרוץ אל שערי בית המקדש, וכשיגיע עד השער יעמדו שם שוערים ויבדקו את כל הרוצים להכנס, ואז יפרידו בין שנינו. לי יתנו להכנס פנימה, ואילו אתה תידרוש להישאר בחוץ.

קנאת הנשארים בחוץ תהיה גדולה עד מאוד, שהנה הכהנים יזכו לדבר הנכסף – לעבוד את עבודת הקודש, ולישראלים לא תינתן רשות לעבודה, המשיך החפץ חיים ושאל "היודע אתה מהו הגורם למצב זה? הבה ואספר לך: לפני כשלושת אלפי שנה, עמד משה במדבר וקרא: מי לה' אלי!, אבות אבותי נזדרזו לשמע הקריאה והתייצבו לפני משה, אבות אבותיך לא נענו לקריאה. כשכר על היענותם לקריאה, זכו אבות אבותי במעלת הכהונה. וסיים החפץ חיים את דבריו באמרו: "לשם מה אני מספר לך את כל זה?

היות שלכל איש מישראל יש רגעים בימי חייו, שבהם הוא שומע קול פנימי המכריז ואומר:

מי לה' אלי

כאשר תשמע קריאה זו ביום מן הימים מהדהדת בליבך פנימה, חושה, אל תעמוד!!! אל תחזור על השגיאה של אבותיך! אשר הפסידו לנצח דבר נפלא שיכלו לקבל בקלות, ולא נענו לקריאה. אלא רוצ' מיד לקול הקריאה, לבל תחמיץ את ההזדמנות!!!

בכורות
השם
יתברך

ספר

הערב רב

וכל המסתעף

חלק תשיעי

על פי ספר הקדוש
שער הגלגולים
לרבינו האריז"ל

יוצא לאור בעזהשי"ת על ידי
הוצאת "ועד גילוי פני הערב רב"

* * *

מנחם אב תשס"ד לפ"ק
עיה"ק ירושלים תובב"א

הוצאת:

"חברה מזכיי הרבנים העולמי"

מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס

כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI

MIFAL OILUMI L'HATZULAS HADAS

Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross

The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם את כל ספרי הערב רב

בבתי כנסיות – בבתי מדרשות – בשמחות – לכל החברים וידידים

ולכל אחד ואחד מישראל – להציל את עם ישראל מן הערב רב

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

*** * ***

לקבלת הספרים בחינם:

להתקשר להרב אברהם ווייס

בבית המדרש "עטרת ישעיה" האלמין

רחוב נחל לכיש 24/3 • רמת בית שמש ארץ ישראל

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/3

Ramat Beth Shemesh 99093, Israel

011-972-548-436-784

ספר "הערב רב"

וכל המסתעף

חלק תשיעי

על פי ספר הקדוש שער הגלגולים להאריז"ל

בו יבואר גודל ענין חיוב הלימוד ולחקור מעשי וענין ה"ערב רב", ואיך שצריכים ללחום נגדם, שמקלקלים את כל עם ישראל בכל העולם כולו, ועוקרים כל המצות שבתורתנו הקדושה, כמו שכתב הגאון הקדוש מווילנא זיע"א, שישנם חמשה מיני ערב רב, והם: ^(א) בעלי מחלוקת ובעלי לשון הרע, ^(ב) הרודפים אחר התאוה כמו זנות וכדומה, ^(ג) הרמאים שמראים עצמם כצדיקים ואין לבם שלם, ^(ד) הרודפים אחר הכבוד ובונים חרבות לעשות להם שם, ^(ה) הרודפים אחר הממון. והמחלוקת תחילה, כי המחלוקת כנגד כולם, והם נקראים "עמלקים", ואין בן דוד בא עד שיעברו מן העולם, ועליהם נאמר (דברים כה, יט): "תמחה את זכר עמלק" כמבואר בזוהר. (אדרת אליהו פרשת דברים)

גם יבואר בו השכר הגדול למי שעוסק להציל את עם ישראל מן הערב רב, ומעורר את הרבים שלא יפלו ברשתם ח"ו.

עוד יבואר, שהערב רב הם רמאים כנחשים ועקרבים. כמבואר בזוהר חדש וז"ל (זוהר חדש פרשת יתרו מאמר ז' ימי בראשית):

"אבל נחשים ועקרבים יש בו – ונחשין ועקרבין דילה אינון ערב רב".

עוד יבואר בו העונשים הגדולים אשר מענישים את האדם בזה ובבא, ושאינו אדם יכול לשער עד כמה שיוסבול בזה ובבא על זה שעזר את הערב רב, והפגם הגדול הנעשה על ידי אלו העוזרים להם, וגודל החיוב שמוטל על כל איש ואיש להיות בקי בהם בפרטותיהם ודקדוקיהם, כדי שלא יכשלו חס ושלום לבנות בתי עבודה זרה של דור הפלגה של **הָבָה גִבְיָהּ לָנוּ עֵיר וּמִגְדָּל וְרָאשׁוֹ בַּשָּׁמַיִם וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם** (בראשית יא, ד), כי בזה תלוי יסוד קדושת ישראל, ובו תלוי גם כן ביאת משיח בן דוד, כמו שגילה לנו רבינו חיים וויטאל זיע"א תלמיד האריז"ל בספרו הקדוש עץ חיים בהקדמתו.

ב הערב רב על פי ספר הקדוש שער הגלגולים להאריז"ל

בס"ד

הספר נדפס לזכות את הרבים
ונחלק בתנם לכל דורש ומבקש

הרשות נתונה לכל מי שברצונו להדפיס קטעים מספר זה או כל הספר בכל
לשון שהוא בכל מדינה ומדינה, כדי להרבות תורה ויראת שמים בעולם,
ולעורר לבות אחינו בני ישראל בתשובה שלימה

אם אתה רוצה לדעת מי הוא זה ואיזה הוא אשר מלאו לבו לעכב את
גאולתו ופדות נפשינו רחמנא ליצלן, תלמוד בעיון בספר הזה.

במקום הקדמה

והנה מה שפתיב בתחילת דבריו ואפילו כל אינון
דמשתדלי באורייתא כל חסד דעבדי לנרמייחו וכו', עם
היות שפשטו מבואר ובפרט בזמנינו זה בעו"ה אשר
התורה נעשית קרדום לחתוך בה אצל קצת בעלי תורה
אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות
יתירות וגם להיותם מכלל ראשי ישיבות ודייני
סנהדראות להיות שמם וריחם נודף בכל הארץ ודומים
במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו
בשמים. ועיקר סיבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך
הכתוב ונעשה לנו שם. ככתוב בספר הזוהר בפרשת
בראשית דף כ"ה ע"ב וזה לשונו על פסוק אלה תולדות
השמים והארץ. שחמשה מינים יש בערב רב ומן הג'
מינים מהם הוא הנקרא בת גבורים דעליהו אתמר
המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם ואינון מסטרא
דאילין דאיתמר בהון הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו'
ונעשה לנו שם בבנין בתי כנסיות ובתי מדרשות ושיון
בהון ס"ת ועטרה על רישיה ולא לשמה אלא למעבד
לון וכו' והנה על הכת הזאת אמרו בגמרא כל העוסק
בתורה שלא לשמה נוח לו שנהפכה שלייתו על פניו
ולא יצא לאויר העולם.

ד. הערב רב על פי ספר הקדוש שער הגלגולים להאריז"ל

תוכן עניני "ערב רב" מספר הקדוש שער הגלגולים להאריז"ל

שער הגלגולים – הקדמה ב'.....ה

א. כל הבעלי תורה אשר בדור הזה עתה, הם בחי' אנשי דור המדבר – המעם שנשתייהם מושלות עליהם לפי שבימיהם עשו הערב רב את העגל ולא מיוחו בהם, אבל הנשים לא רצו לתת נזמי הזהב לעגל, ולכך הם מושלות עתה עליהם נשיהם.....ה

ב. על ידי חטאם של קין והבל, נתערבו כל הנשמות בתוך הקליפות, וזה נקרא עירוב הטוב ברע, ומאז והילך הולכים ומתבררים הנשמות מתוך הקליפות – וכשיתבררו כל הנשמות כולם אז יבולע המות לנצח ויבוא משיח.....ה

ג. דור המדבר עצמו, עם הערב רב, כלם יתגלגלו בדרא בתראה, כימי צאתך מארץ מצרים. וגם משה יקום בתוכם, כי כלם הם מסוד הדעת, משה, ודור המדבר, וגם הערב רב.....ו.

ד. לפעמים יהיה שקצת טוב שבנפש הצדיק נתערב ברשע, וקצת רע של הרשע, נתערב בצדיק.....ז.

ה. צריך האדם למרדף בתר חייביא, ולמזכה להו כמאן דרדיף בתר חייו, כי ברדוף הצדיק אחר הרשע לזכותו, אולי הרשע יהוא יש בו אותם נצוצות טובות שנאבדו ממך, ונצוצותיו הרעות נתנו לך, ועל ידי שתתחברו יחד בחשק ואהבה, אז הטוב שבו יוסר ממנו ויותנו כך, ואז אתה נשלם בכל הטוב, והוא נשלם בכל הרע.....ח.

שער הגלגולים – הקדמה ל"ג.....ט

ו. אהרן הכהן היה מן הראוי לו שימסור עצמו להריגה כשקמו עליו הערב רב ואמרו לו קום עשה לנו אלהים.....ט

שער הגלגולים – הקדמה ל"ט.....ט

ז. רבינו חיים וויטאל ז"ל כותב: אמר לי מורי ז"ל, כי אני מחוייב לזכות לחייביא, יותר משאר בני אדם, לפי שכל הרשעים שבדור הזה, הם בחינת הערב רב, אשר רובם או קרוב לכולם הם משורש קין, שנתערבו נצוצותיו הטובות ברע ורובו רע, ולכן אני מחוייב לתקנם, כי הם מן השורש שלי, ולא די זה, אלא אפילו הרשעים של הדורות של הראשונים שכבר עברו מימי קדם שהם בניהנם, יכול אני לתקנם על ידי מעשי ולהעלותם מניהנם ולהכניסם בגופות שיחזרו לבוא בעולם הזה להתקן – ואם אני הייתי מזכה לחייביא שבזה הדור, היו שומעים לקולי מאד, והיו דברי נכנסים באזניהם..
.....ט

✿ שער הגלגולים להאריז"ל ✿

שער הגלגולים – הקדמה ב'

א.

כל הבעלי תורה אשר בדור הזה עתה, הם בחי' אנשי דור המדבר – הטעם שנשותיהם מושלות עליהם לפי שבימיהם עשו הערב רב את העגל ולא מיחו בהם, אבל הנשים לא רצו לתת נזמי הזהב לעגל, ולכך הם מושלות עתה עליהם נשיהם

גם דע, כי כל הבעלי תורה אשר בדור הזה עתה, הם בחי' אנשי דור המדבר, שעליהם נאמר כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, וכמבואר אצלינו בפסוק הנך שוכב עם אבותיך וקם וגו'. וזהו הטעם שנשותיהם מושלות עליהם לפי שבימיהם עשו הערב רב את העגל ולא מיחו בהם, אבל הנשים לא רצו לתת נזמי הזהב לעגל, ולכך הם מושלות עתה עליהם נשיהם.

ב.

על ידי חטאם של קין והבל, נתערבו כל הנשמות בתוך הקליפות, וזה נקרא עירוב הטוב ברע, ומאז והילך הולכים ומתבררים הנשמות מתוך הקליפות – וכשיתבררו כל הנשמות כולם אז יבולע המות לנצח ויבוא משיח

גם דע, כי כבר נתבאר בדרושים אחרים, כי ע"י חטאם של קין והבל, נתערבו כל הנשמות בתוך הקליפות, וזה נקרא עירוב הטוב ברע, ומאז והילך הולכים ומתבררים הנשמות מתוך הקליפות, כצרוף הכסף הטוב מן הסיגים, והברור הזה נמשך עד אשר יושלמו להתברר כל הנשמות שנפלו ברמ"ח איברים של אדם הבליעל, עד שיושלם להתברר

ו הערב רב על פי ספר הקדוש שער הגלגולים להאריז"ל

עד סיום קומתו, שהוא עד סוף רגליו של אדם דקדושה, מתוך רגליו דאדם דקליפה, אשר לזה רמזו רז"ל בזוהר פרשת פקודי, עד דמטי רגלין ברגלין, כדין כתיב ועמדו רגליו ביום ההוא. וכיון שיתבררו כל הנשמות לגמרי, אז אין אדם דקליפה שהוא הסיגים צריכים להסירם ע"י מעשה, כי מאליו יפול ויבולע בבל יראה ובל ימצא, כי הקדושה שהיא החיים הובדלה מן הסיגים הנקראים מות, ואין להם עוד חיות כלל, ובעשן יכלו, וזש"ה בלע המות לנצח וגו', כי לא יבולע עד שיתבררו כל הנשמות כלם. לכן בר"ת 'בלע' המות 'לנצח' ר"ת הבל, לרמזו כי עד שיושלם גלגולו של הבל, שהוא מרע"ה המתגלגל בכל דור ודור, לברר כל הנשמות בתוך הסיגים, וכשיכלו, אז יבא המשיח, ואז בלע המות לנצח.

דורך המדבר עצמו, עם הערב רב, כלם יתגלגלו בדרא בתראה, כימי צאתך מארץ מצרים. וגם משה יקום בתוכם, כי כלם הם מסוד הדעת, משה, ודור המדבר, וגם הערב רב

ג.

דור המדבר עצמו, עם הערב רב, כלם יתגלגלו בדרא בתראה, כימי צאתך מארץ מצרים. וגם משה יקום בתוכם, כי כלם הם מסוד הדעת, משה, ודור המדבר, וגם הערב רב

ובזה תבין מש"ה, הנך שוכב עם אבותיך וקם והוא א' מן המקראות שאין להם הברע. (הגהה - אמר שמואל, לאפוקי ממאן דפירוש שאין להם הברע, ר"ל, איני יכול להכריע אם נדרש לפניו או לאחריו). פירוש, כי מלת וקם, נמשכו לפניו ולאחריו, ושניהם אמת, כי הנה עתיד מוה עצמו יחזור בגלגול בדרא בתראה ואז יקום, וזהו הנך שוכב עם אבותיך וקם. גם אז בדרא בתראה, יתגלגלו כל דור המדבר עם הערב רב, וזהו וקם העם הזה וגו'. והענין הוא, כי אין לך דור ודור שמרע"ה אינו בתוכו בסוד וזרח השמש ובא השמש, דור הולך ודור בא, כדי לתקן את הדור ההוא. וגם דור המדבר עצמו, עם הערב רב, כלם יתגלגלו

הערב רב על פי ספר הקדוש שער הגלגולים להאריז"ל ז

בדרא בתראה, כימי צאתך מארץ מצרים. וגם משה יקום בתוכם, כי כולם הם מסוד הדעת, משה, ודור המדבר, וגם הערב רב, כמבואר אצלינו בפרשת שמות. וזש"ה אח"כ, אשר הוא בא שמ"ה, והם אותיות מש"ה, כי משה יתגלגל עמהם כנזכר. וזה סוד כל הת"ח שבדור הזה, נשותיהם שולטות עליהם, לפי שהם מזמן דור המדבר, שהם לא נתנו נזמיהם לעגל. והאנשים חטאו, ונתנו נזמיהם לעגל. אמר שמואל, וכ"כ לעיל ע"ש.

ד.

לפעמים יהיה שקצת טוב שבנפש הצדיק נתערב ברשע, וקצת רע של הרשע, נתערב בצדיק

עוד דע, כי כל הנשמות ע"י חטאו של אדה"ר, נתערבו טוב ברע, ולכן לפעמים יהיה, שקצת טוב שבנפש הצדיק, נתערב ברשע וקצת רע של הרשע, נתערב בצדיק. ובזה תבין מש"ה, אשר יש צדיקים שמגיע אליהם כמעשה הרשעים וכו'. כי כמה צדיקים יש שהם עוברים איזו עבירה פרטיית, ונכשלים במה שלא יכשל רשע אחד. וכן להפך כמה רשעים גמורים עושים קצת מצות פרטיות בתכלית עשייתם ונזהרים בהם כל ימיהם. גם תבין בזה ענין צדיק גמור, ורשע גמור, ובינוני. כי הכל תלוי כפי חלקי נצוצות הטוב שבו, וכפי מספר חלקי נצוצי הרע שבו. ועוד כי אופני העבירות או המצות שעושים, הם כפי ערך בחי' הנצוצות שבו, ובאיזה אבר ושרש הם, אם טוב ואם רע, כך הם חושקים ותאבים אל המצות או אל העבירות ההם יותר מזולתם ורודפים תמיד אחריהם.

ה.

צריך האדם למרדף בתר חייביא, ולמזכה להו כמאן דרדיף בתר חייו, כי ברדוף הצדיק אחר הרשע לזכותו, אולי הרשע יהוא יש בו אותם נצוצות טובות שנאבדו ממך, ונצוצותיו הרעות נתנו לך, ועל ידי שתתחברו יחד בחשק ואהבה, אז הטוב שבו יוסר ממנו ויותנו בך, ואז אתה נשלם בכל הטוב, והוא נשלם בכל הרע

והנה לסבה זו החמירו בס"ה, שצריך האדם למרדף בתר חייביא, ולמזכה להו כמאן דרדיף בתר חייו וכו', והענין הוא, כי ברדוף הצדיק אחר הרשע לזכותו, אולי הרשע יהוא יש בו אותם נצוצות טובות שנאבדו ממך, ונצוצותיו הרעות נתנו לך, וע"י שתתחברו יחד בחשק ואהבה, אז הטוב שבו יוסר ממנו ויותנו בך, ואז אתה נשלם בכל הטוב, והוא נשלם בכל הרע. וזה סוד צדיק נוטל חלקו וחלק חבירו בג"ע, רשע נוטל חלקו וחלק חבירו בגיהנם. וזש"ה אם רעב שונאך האכילהו לחם. וכמ"ש ז"ל על פסוק כי תראה חמור שונאך, אין הכתוב מדבר אלא באדם רשע שמותר לשנאותו כמש"ה הלא משנאך ה' אשנא, ואמר אם רעב שונאך תאכילהו לחם, ר"ל מחמת נצוין טוב שבו, ומתאוה ורעב לעשות טובה, האכילהו לחם לחמה של תורה ומצות, ותזכהו, כי ע"כ גחלים שהם נצוצי הרע שבך, אתה חותה על ראשו, ויתחברו עמו, ויוסרו ממך. וכמש"ה, ונשא השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ גזירה, ונצוצי הטוב שבו יוסרו ממנו, וה' ישלימם לך, ונמצא שאתה שלם בטוב, והוא שלם ברע. וכמ"ש ז"ל, אל תקרי ישלם לך, אלא ישלימהו לך, ולפי שהשי"ת טוב אינו מזכיר שמו על הרעה, כמש"ה כי גחלים אתה חותה על ראשו. אבל על הטוב הזכיר שמו, כמש"ה וה' ישלם לך כנוכר כי הוא עושה הטוב הזה.

שער הגלגולים – הקדמה ל"ג

1.

אהרן הכהן היה מן הראוי לו שימסור עצמו להריגה כשקמו עליו הערב רב ואמרו לו קום עשה לנו אלהים

ונחזור בענין אהרן, כי הוא הרן בן אחי אברם. והרן בא לתקן חטא אדם הראשון שעבד ע"ז, ולא די שלא תקן, אלא שגם עתה לא האמין בה' אלא עד שיצא אברהם מכבשן האש כמו שאמרו ז"ל, ולכן נשרף הרן באור כשדים. ואח"כ נתגלגל באהרן לתקן חטא הנזכר, ואדרבא חטא במעשה העגל, והוצרך ליהרג, והיה מן הראוי לו שימסור עצמו להריגה, כשקמו עליו הערב רב וא"ל קום עשה לנו אלהים, והוא טעה, כי חשב שהיה מספיק במה שהרגנו את חור, שגם הוא משרש הבל כנזכר. וזה סוד ויבן מזבח לפניו וארז"ל ויבן מזבח מן הזבוח לפניו, שהוא חור. ולכן נמנע, ולא מסר עצמו להריגה, וחטא בזה, ולא נתקן חטא זה, עד אוריה הכהן, כמו שיתבאר לקמן.

שער הגלגולים – הקדמה ל"ט

2.

רבינו חיים וויטאל ז"ל כותב: אמר לי מורי ז"ל, כי אני מחוייב לזכות לחייביא, יותר משאר בני אדם, לפי שכל הרשעים שבדור הזה, הם בחינת הערב רב, אשר רובם או קרוב לכולם הם משורש קין, שנתערבו נצוצותיו הטובות ברע ורובו רע, ולכן אני מחוייב לתקנם, כי הם מן השורש שלי, ולא די זה, אלא אפילו הרשעים של הדורות של הראשונים שכבר עברו מימי קדם שהם בגיהנם, יכול אני לתקנם על ידי מעשי ולהעלותם מגיהנם ולהכניסם בגופות שיחזרו לבוא בעולם הזה להתקן – ואם אני הייתי מזכה

י הערב רב על פי ספר הקדוש שער הגלגולים להאריז"ל

לחייביא שבזה הדור, היו שומעים לקולי מאד, והיו דברי נכנסים באזניהם

ואמר לי מורי זכרונו לברכה, כי אני מחוייב לזכות לחייביא, יותר משאר בני אדם, לפי שכל הרשעים שבדור הזה, הם בחינת הערב רב, אשר רובם או קרוב לכולם הם משורש קין, שנתערבו נצוצותיו הטובות ברע ורובו רע ולכן אני מחוייב לתקנם כי הם מן השרש שלי. ולא די זה, אלא אפילו הרשעים של הדורות של הראשונים שכבר עברו מימי קדם, שהם בגיהנם, יכול אני לתקנם ע"י מעשי, ולהעלותם מגיהנם ולהכניסם בגופות שיחזרו לבוא בעולם הזה להתקן. והסבה היא, לפי שנפשי מן העקריות שבשורש קין, וגם שאני באתי עתה בדרא בתראה כנז"ל. וגם כי אני באתי מבחי' הטפות העליונות, שהם מן המוח של הדעת ממש, ולא משש קצוות המתפשטים בגוף, ולכן יש בידי כח אל הנזכר אם ארצה להיטיב מעשי יותר, ואמר כי לסבה הנזכרת, אם אני הייתי מזכה לחייביא שבזה הדור, היו שומעים לקולי מאד, והיו דברי נכנסים באזניהם, ובאותו שבוע עצמו שנפטר, למד לי מורי ז"ל יחוד א', להעלות ע' נצוצות שנשתיירו עתה עדיין בגיהנם בין הקליפות, והם מן שרש קין ומשרש נפשי. והזהירני ג"כ מן קצת דברים כמו שאכתוב, ולמדני להעלותם על ידי שרשיהם, אשר הם מיוחדים עמהם.

בכורות
השם
יתברך

ספר

הערב רב

וכל המסתעף

חלק עשירי

על פי ספר הקדוש

שער הפסוקים

לרבינו האריז"ל

יוצא לאור בעזהשי"ת על ידי
הוצאת "ועד גילוי פני הערב רב"

* * *

מנחם אב תשס"ד לפ"ק
עיה"ק ירושלים תובב"א

הוצאת:

"חברה מזכיי הרבנים העולמי"

מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס

כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI

MIFAL OILUMI L'HATZULAS HADAS

Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross

The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם את כל ספרי הערב רב

בבתי כנסיות – בבתי מדרשות – בשמחות – לכל החברים וידידים

ולכל אחד ואחד מישראל – להציל את עם ישראל מן הערב רב

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

*** * ***

לקבלת הספרים בחינם:

להתקשר להרב אברהם ווייס

בבית המדרש "עטרת ישעיה" האלמין

רחוב נחל לכיש 24/3 • רמת בית שמש ארץ ישראל

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/3

Ramat Beth Shemesh 99093, Israel

011-972-548-436-784

ספר "הערב רב"

וכל המסתעף

חלק עשירי

על פי ספר הקדוש שער הפסוקים להאריז"ל

בו יבואר גודל ענין חיוב הלימוד ולחקור מעשי וענין ה"ערב רב", ואיך שצריכים ללחום נגדם, שמקלקלים את כל עם ישראל בכל העולם כולו, ועוקרים כל המצות שבתורתנו הקדושה, כמו שכתב הגאון הקדוש מווילנא זיע"א, שישנם חמשה מיני ערב רב, והם: ^(א) בעלי מחלוקת ובעלי לשון הרע, ^(ב) הרודפים אחר התאוה כמו זנות וכדומה, ^(ג) הרמאים שמראים עצמם כצדיקים ואין לבם שלם, ^(ד) הרודפים אחר הכבוד ובונים חרבות לעשות להם שם, ^(ה) הרודפים אחר הממון. והמחלוקת תחילה, כי המחלוקת כנגד כולם, והם נקראים "עמלקים", ואין בן דוד בא עד שיעברו מן העולם, ועליהם נאמר (דברים כה, יט): "תמחה את זכר עמלק" כמבואר בזוהר. (אדרת אליהו פרשת דברים)

גם יבואר בו השכר הגדול למי שעוסק להציל את עם ישראל מן הערב רב, ומעורר את הרבים שלא יפלו ברשתם ח"ו.

עוד יבואר, שהערב רב הם רמאים כנחשים ועקרבים. כמבואר בזוהר חדש וז"ל (זוהר חדש פרשת יתרו מאמר ז' ימי בראשית):

"אבל נחשים ועקרבים יש בו – ונחשין ועקרבין דילה אינון ערב רב".

עוד יבואר בו העונשים הגדולים אשר מענישים את האדם בזה ובבא, ושאינו אדם יכול לשער עד כמה שיוסבול בזה ובבא על זה שעזר את הערב רב, והפגם הגדול הנעשה על ידי אלו העוזרים להם, וגודל החיוב שמוטל על כל איש ואיש להיות בקי בהם בפרטותיהם ודקדוקיהם, כדי שלא יכשלו חס ושלום לבנות בתי עבודה זרה של דור הפלגה של **הָבָה גִבְיָה לָנוּ עֵיר וּמִגְדָּל וְרָאשׁוֹ בַּשָּׁמַיִם וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם** (בראשית יא, ד), כי בזה תלוי יסוד קדושת ישראל, ובו תלוי גם כן ביאת משיח בן דוד, כמו שגילה לנו רבינו חיים וויטאל זיע"א תלמיד האריז"ל בספרו הקדוש עץ חיים בהקדמתו.

ב הערב רב על פי ספר הקדוש שיער הפסוקים להאריז"ל

בס"ד

הספר נדפס לזכות את הרבים
ונחלק בתנם לכל דורש ומבקש

הרשות נתונה לכל מי שברצונו להדפיס קטעים מספר זה או כל הספר בכל
לשון שהוא בכל מדינה ומדינה, כדי להרבות תורה ויראת שמים בעולם,
ולעורר לבות אחינו בני ישראל בתשובה שלימה

אם אתה רוצה לדעת מי הוא זה ואיזה הוא אשר מלאו לבו לעכב את
גאולתו ופדות נפשינו רחמנא ליצלן, תלמוד בעיון בספר הזה.

במקום הקדמה

והנה מה שפתיב בתחילת דבריו ואפילו כל אינון
דמשתדלי באורייתא כל חסד דעבדי לנרמייחו וכו', עם
היות שפשטו מבואר ובפרט בזמנינו זה בעו"ה אשר
התורה נעשית קרדום לחתוך בה אצל קצת בעלי תורה
אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות
יתירות וגם להיותם מכלל ראשי ישיבות ודייני
סנהדראות להיות שמם וריחם נודף בכל הארץ ודומים
במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו
בשמים. ועיקר סיבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך
הכתוב ונעשה לנו שם. ככתוב בספר הזוהר בפרשת
בראשית דף כ"ה ע"ב וזה לשונו על פסוק אלה תולדות
השמים והארץ. שחמשה מינים יש בערב רב ומן הג'
מינים מהם הוא הנקרא בת גבורים דעליהו אתמר
המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם ואינון מסטרא
דאילין דאיתמר בהון הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו'
ונעשה לנו שם בבנין בתי כנסיות ובתי מדרשות ושיון
בהון ס"ת ועטרה על רישיה ולא לשמה אלא למעבד
לון וכו' והנה על הכת הזאת אמרו בגמרא כל העוסק
בתורה שלא לשמה נוח לו שנהפכה שלייתו על פניו
ולא יצא לאויר העולם.

ד. הערב רב על פי ספר הקדוש שער הפסוקים להאריז"ל

תוכן עניני "ערב רב" מספר הקדוש שער הפסוקים להאריז"ל

שער הפסוקים להאריז"ל פרשת ויגש..... יג

שער הפסוקים – פרשת ויגש..... יג

א. כל אותם המצריים שבדור ההוא, היו הניצוצות של השחתת הזרע דאדם הראשון, והם הם בחינת הערב רב שיצאו ממצרים..... יג

שער הפסוקים להאריז"ל פרשת שמות..... יג

שער הפסוקים – פרשת שמות..... יג

ב. עניני בירור הנשמות שבכל דור ודור וענין גלות מצרים וערב רב..... יג

ג. אדם הראשון היה כולל כל הנשמות, והיה כולל כל העולמות..... יד

ד. רוב הנשמות שבמצרים או כולם, היו מעורבות בין הקליפות הנקראים מצרים יד.....

ה. ניצוצות קרי של נשמות קדושות שהוליד אדם הראשון בק"ל שנים הראשונים הנקראים ננעי בני אדם, גיירם יוסף הצדיק ומהל אותם..... טו

ו. כל אותם השדין ורוחין, שנבראו באותם ק"ל שנה שפירש אדם מחוה כנודע, כלם נשמות עליונות קדושות מבחי' הדעת, ונתערבו בקליפות, וצריכות גלגולים רבים לצרפם וללבנם, עד תום חלאתם מהם, ע"י גלגולים רבים..... טו

ז. יעקב בחר שבאבות התחיל תיקון הנשמות ותיקן אדם הראשון – ולא נולדה אומת ישראל עד יעקב אבינו..... טז

ח. ענין גלגולי נשמות שבדור המבול, שהיו מורדים וכופרים בהשם יתברך, ועיקר חטאם היה בהשחתת זרעם על הארץ..... טז

ט. דור המבול נקראים "רעת האדם", וגופם נמוחו במבול, תמורת טיפת רותחין של השחתת זרעם על הארץ..... יז

י. ענין גלגולי נשמות שבדור הפלגה..... יז

יא. ענין גלגולי נשמות שבאנשי סדום..... יח

יב. אדם הראשון כפר בעיקר, וכנגדם היו דור הפלגה שבנו מגדל וכפרו בעיקר, ורצו לעלות בקרדומות לרקיע להלחם בעיקרו של עולם..... יט

יג. אדם הראשון עבר על הדינים שנצטווה עליהם, וכנגד זה היו אנשי סדום מרשיעים במצוה זו, להעמיד עליהם דיינים זיפנים שקרנים..... יט

הערב רב על פי ספר הקדוש שער הפסוקים להאריז"ל ה

- יד. כל אלו הנזכרים לעיל, שהם: דור המבול, דור הפלגה, ואנשי סדום, חזרו להתגלגל פעם רביעי במצרים, בבני ישראל, שהיו נולדים אז בדור הגלות ההוא, ואז התחילו ליתקן..... כ
- טו. בקושיא אחת גדולה נתחבטנו בה גדולי עולם, למה היה הגלות במצרים דוקא? ולמה באופן השעבוד המכוער שבמצרים?..... כ
- טז. כנגד מה שחטאו בדור המבול בהשחתת זרעם, אשר לכן נמוחו אז בימי המבול מים רותחין, לכן גם עתה גזר עליהם פרעה כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו – וכנגד מה שחטאו בגלגול דור הפלגה הבה נלכנה לבנים ונשרפה לשרפה, לבנות את העיר ואת המגדל, לעלות ולכפור בעיקר להלחם בו, לכן עתה נאמר במקומו הבה נתחכמה לו כנגד הבה נלכנה לבנים, וימררו את חייהם, לבנות פיתום ורעמסס, כנגד העיר והמגדל ההם..... כ
- יז. יש נשמות שנתקנו לגמרי ונתגלגלו בבני ישראל ההם שכדור ההוא אחר שירדו למצרים, ויש בהם נשמות שלא נתקנו, ונתגלגלו בבני המצרים עצמם, אותם שמל יוסף – גם יעקב אבינו היה מזייר גיורים במצרים, והם בחינות הנשמות הנזכר..... כא
- יח. האנשים האלה לא נתערבו עם שאר המצריים, והיו בעריהם נוהגים מנהג בני ישראל, כמו שכתוב ואת העם העביר אותו לערים, שהם אותם הגרים שקיימו מצות המילה, והפרישם בערים מיוחדות, והיו ניכרים משאר המצריים, ולא היו מעורבים בהם – הערב רב שעלו עם ישראל היו כפלי כפלים מישראל, והם העם של בני ישראל, ואינם בני ישראל עצמם, והם היו רב ועצום משאר המצרים, הנקרא עמו של פרעה – עיקר שנאת פרעה היתה עם בני ישראל שהם העיקר ועליהם אמר ויקוצו מפני בני ישראל..... כב
- יט. לכן אמר פרעה הבה נתחכמה לו לישראל עצמו, ועל ידי כן יתבטלו הגרים הנקראים עם בני ישראל..... כג
- כ. ענין גאולת מצרים – ענין משה רבינו ע"ה – כל ישראל וגם כל הערב רב שיצאו ממצרים, כולם ענפים וניצוצות טיפי הזרע שיצאו מן הדעת עצמו העליון, והם ענפיו של משה רבינו ע"ה – אלא שישראל היו נתקנים והערב רב לא היו נשמות נתקנים עדיין כפי הראוי להם..... כד
- כא. גם בהערב רב היו קצת ניצוצות טובות..... כה
- כב. בני ישראל שיצאו ממצרים הם ענפיו של משה – וערב רב הם ענפיו של בלעם..... כו
- כג. מכאן ענין הערב רב, בדרך פרט..... כז

ו הערב רב על פי ספר הקדוש שיער הפסוקים להאריז"ל

- בד. בלעם היה שונא את ישראל בתכלית, כי הוא הסיגים שהפרישוהו מהם – גם בניו יגנום וימכרום היו מבחינה זו, ולכן הם היו הראשים של הערב רב, והם היו העיקרים..... כז
- כה. בלעם הוא ראשית המוכחר שבכל הרע והשורש שלהם, וכל הערב רב הם הענפים שלו..... כח
- כו. הערב רב הם הסיגים שנשתיירו מדור המדבר, כי כמו שבלעם היה הרע הניטל ממושה, כן הערב רב הם הרע של דור המדבר – וכמו שבלעם עדיין היה בו טוב מועט, כן היה עדיין קצת טוב מעורב בערב רב, אבל הערב רב הם יותר מתוקנים מבלעם..... כח
- כז. המעם למה משה רבינו ע"ה השתדל להוציא את הערב רב שלא כרצונו יתברך, כי היה בהם תערובת ניצוצות קדושות ענפיו של משה עצמו, מן הדעת, ולכן מסר עצמו עליהם כמה פעמים, ולא עוד אלא שנקבר בחוץ לארץ בעבורם, להביאם עמו..... כח
- כח. כל דור המדבר וכל הערב רב, כולם הם ענפיו וניצוציו של משה רבינו ע"ה, והוא להם כנשמה לגוף..... כט
- כט. הערב רב הם מבחינת הרע שהוברר מסיני נגעי בני אדם דהשחתת הזרע הנקרא רע – כולם היו מבחינת הרע של משה רבינו ע"ה אשר לא נתקן עדיין..... כט
- ל. מה שלקה משה ונענש על ידי הערב רב, לפי שעדיין לא היה זמן תקונם ורצה לתקנם קודם זמנם – עיקר גלות מצרים היה לסבת הערב רב – בשביל הערב רב לא נכנסו ישראל לארץ..... ל
- לא. המעם למה נקראו ערב רב, כי יש ערב רב וערב זעיר – ערב רב הם בגימטריא דעת..... ל
- לב. המעם שנקראו הערב רב עם קשי עורף – שתי בחינות אלו שהם ערב רב וערב קטן, נקראים בין הערבים..... לא
- לג. בחינת דור המדבר הם בחינת הטוב שהוכררו מאותם נגעי בני אדם שהם נשמות עליונות בתכלית – זהו המעם שנקראו דור דעה בסוד הדעת – בשביל זה הוצרך להיות משה הגואל שלהם – כולם היו בניו ממוש, ונקראו דורו של משה..... לא
- לד. וכל המזונות של דור המדבר היו על ידי משה, כאומן את היונק, המוכרח לגדלו ולהמריפו לחם חוקן..... לב
- לה. אף על פי שדור המדבר היו נתקנים ונבררים טוב מן הרע, עדיין לא פסקה זוהמתם הראשון לגמרי מהם עד שעמדו על הר סיני..... לב

הערב רב על פי ספר הקדוש שיער הפסוקים להאריז"ל ז

- לו. כנגד עון דור הפלגה שכפרו בעיקר ועבדו עבודה זרה, נתן להם במרה שבת ודינים שלה לב
- לז. כנגד עון דור המבול בעון הגזל, נתן להם פרשת משפטים שכל דיני גזלה וגניבה נכתבים בה לג
- לח. הוצאת שכבת זרע לבטלה כבר נתקן על ידי שהושלכו ליאור לה
- לט. כנגד עון אנשי סדום שכפרו כדינין, לכן ניתן להם פרשת ואתה תחזה מכל העם, ומינוי שופטים ודיינים לד
- מ. ענין משה ויתרו בענין מינוי הדיינים – משה היה השורש לכולם לד
- מא. ועמוד העם על משה מן הבוקר עד הערב, למחר תיקון העון ההוא לד
- מב. כמו שהיו דור המדבר מבחינת הרע של הכל שהוא משה, כן היו בהם מבחינת קין לה
- מג. כמו שהתחלת תיקונו של הכל היה במשה שהיה טוב בלי רע, כן התחלת תיקון קין בסוד נשמתו היה ביתרו חמיו של משה לה
- מד. קין אמר לית דין ולית עולם אחרון, ונתקן על ידי יתרו לו
- מה. נבאר עתה בקיצור ענין גלות ישראל למצרים ולמה היו שבעים נפש, ואיך נגאלו, ואיך נכנסו לארץ ישראל, ואח"כ נחזור לבאר דרוש ארוך, בענין משה רבינו ע"ה ודור המדבר וערב רב, ודרושים רבים הנכללים בהם לו
- מו. כל הנשמות באות מטפת החסדים נמשכים מן הדעת שמושם טפת הזרע, ובפרט מן החסדים התחתונים המגולים הקרובים אל היסוד, ואף על פי שגם באים נשמות מבחינת החסדים המכוסים, אינם עולים בחשבון נפשות בני ישראל שנכנסו בגלות לז
- מז. מעם שישראל נקראים בני ישראל לז
- מח. נבאר עתה דרוש גדול כולל דרושים רבים, ובכללם יתבארו ענייני נסים דיציאת מצרים, ובמדבר, ובו נבאר ענין ישראל, ויעקב, ועשו, ורחל, ולאה, ודור המדבר, וערב רב, ומשה ואהרן ומרים, וענין המרגלים, ויהושע וכלב, וענין אפרים בן יוסף, ושני הממות, מטה האלהים ומטה משה, וענין הבאר, ומן, וענני כבוד לח
- מט. פרצוף אמצעי העומד כלפי פנים דפרצוף דור המדבר הוא הנקרא יעקב, וב' פרצופים אחרים זה כימינו וזה בשמאלו נקראים ערב רב ועשו בן יצחק אחיו של יעקב לח
- נ. שורה החיצונה היא יעקב באמצע וערב רב כימינו ועשו בשמאלו לט
- נא. ב' הפרצופין אשר מימין יעקב ומשמאלו, הם בחינת ערב רב שיצאו ממצרים עם ישראל ונתגיירו לט

ח הערב רב על פי ספר הקדוש שיער הפסוקים להאריז"ל

- נב. הערב רב אשר מימין יעקב היא הארה מועטת, לכן שלטו בהם החיצונים והיו גוים – ולהיותם נמשכים מיסוד דאבא שהוא משה, לכן טרח משה רבינו ע"ה להוציאם ממצרים ולגיירם ונקראו על שמו – ערב רב בנימטריא דעת. מ. עשו אח יעקב היא הארה גרועה מכל האורות כולם, לכן שלטו בו הקליפות יותר מבערב רב ולא נתגייר כלל..... מ. המעם שיצחק אביו של עשו היה רוצה לקרבו ולגיירו ולתת לו הברכות והבכורות..... מ. בשורה האמצעית אין בהם אחיזה אל החיצונים, כמו בשורה החיצונה שנתאחזו החיצונים בערב רב ובעשו שבימין ושמאל – יעקב האמצעי לבדו, היה שלם מכולם ולא שלטו בו..... מא. המעם שלא שלטו החיצונים ביעקב, רק בערב רב ועשו שהם האורות גרועות ומועטות..... מב.

שיער הפסוקים להאריז"ל פרשת בא..... מב

- שער הפסוקים – פרשת בא..... מב. הערב רב הם ניצוצות נשמות השחתת זרע אדם הראשון באותם ק"ל שנה, ולא היו נתקנים עדיין, ולהיותם מבחינת הדעת שהוא משה ע"ה, השתדל מאד לתקן אותם ולהוציאם ממצרים – השי"ת צוהו קדש לי כל בכור בכני ישראל, רק בכורות בני ישראל שגם הם מבחינת הדעת העליון הנקרא בכור והיו מתוקנים כבר מעון השחתת הזרע, אבל לא בכורות הערב רב שעדיין אינם נתקנים ואינם ראויים למצוה זאת..... מב. אם משה רבינו ע"ה היה תיכף ואמר להם מצוה זאת, ויהיו הערב רב שומעים קדש לי כל בכור בכני ישראל, ולא בערב רב, היו פורקים עול וחוזרים לסורם, לכן בהיות רצון משה רבינו ע"ה להכניסם תחת כנפי השכינה, ולא יבעטו ח"ו בהקב"ה, לכן התחיל להם במצות זכור את היום הזה אשר יצאתם מארץ מצרים, שהיא מצוה כוללת לישראל ולהם, לכן כתיב ויאמר משה אל העם שהם הערב רב, ובלשון רבים אשר יצאתם היום אתם יוצאים – הערב רב לא נשתעבדו במצרים – כי אמר אלהים פן ינחם העם בראותם מלחמה ושבו מצרימה קאי על הערב רב – בראותם עמוד הענן נוסע לפני ישראל ולא לפני הערב רב, אמרו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו..מג. כל צורך חזק יד לא היה בעבור ישראל אלא בעבור הערב רב, שולחי חזק ידו יתברך לא היה מניחם פרעה לצאת, אבל לישראל לבדם לא היה מקפיד פרעה כל כך ולא היה צריך ליד חזקה ההוא..... מד.

הערב רב על פי ספר הקדוש שער הפסוקים להאריז"ל ט

ס. משה רבינו ע"ה פיים הערב רב בדברים – על ידי שאמר להם משה שהחזוק יד עשה הקב"ה רק בשבילם, נתאמת בלבם שהקב"ה אוהב אותם – עתה אני רוצה לצוות לישראל מצוה פרטיית שאין לכם חלק בה, והמעם הוא כי הרי אתם הערב רב יוצאים היום ולא בחצות לילה כדרך ישראל שיצאו בחצות הלילה..... מה

סא. אחר שפיים הערב רב בדברים, אז החזיר פניו כנגד ישראל, ודבר עמהם בלשון יחיד, כי ישראל גוי אחד הם בארץ – הסיבה שלא דבר משה רבינו ע"ה עם בני ישראל והערב רב ביחד..... מה

סב. המעם למה נתן מצות אכילת מצה גם לערב רב מה שלא עשה כן במצות הבכור – הערב רב הם בסוד דעת העליון שבבינה..... מו

שער הפסוקים להאריז"ל פרשת בשלח..... מז

שער הפסוקים – פרשת בשלח..... מז

סג. פשט הפסוק ויקח משה את עצמות יוסף עמו, הערב רב שעלו עם ישראל ממצרים הם אותם הנפשות שגזר עליהם יוסף הצדיק שימולו וגו' ומל אותם, ומשה גם הוא רצה לקרבם ולהכניסם תחת כנפי השכינה, ולפי שיוסף התחיל במצוה זאת והיה העיקר הראשון לגיירם, לכן לקחו משה עמו..... מז

סד. השי"ת אמר למשה רבינו ע"ה "עבר לפני העם", "עבר" אותיות ער"ב, שהערב רב שיש מהם פחד שמא יסקלו אותו, אני מבטיחך שאצילך מהם, אמנם מן ישראל אל תפחד מהם כי קדושים הם ולא ייקרך..... מז

שער הפסוקים להאריז"ל פרשת תשא..... מה

שער הפסוקים – פרשת תשא..... מה

סה. מה היתה כוונת הערב רב בענין העגל – ענין בלעם וענין הערב רב איך הם מן הסיגים והזהמא של משה רבינו ע"ה, אבל עדיין היה בהם תערוכות ניצוצות קדושה, לכן נזדרז משה בכל כחו להכניס הערב רב תחת כנפי השכינה – לכן הארמי נתגלגל בבלעם בן בעור, כי בעור הוא בנו של לבן ואביו של בלעם – כל אותה המשפחה הם משורש אחד שהם סיגי נשמת מרע"ה, והם לבן ובעור ובלעם ובניו ינוס ויומברוס, לכן כולם היו קוסמים ומנחשים גדולים, לא היו כמותם בעולם..... מה

סו. בעור אביו של בלעם היה מגולגל בצומח, ולא היה לו עדיין תיקון לעלות בבעל חי מרוב זיהמת הרע אשר בו, הוא בחינה עליונה אשר בכל הסיגים שבשורש ההוא, לכן ינוס ויומברוס בניו שהיו ראשי הערב רב כנודע,

י הערב רב על פי ספר הקדוש שער הפסוקים להאריז"ל

וכן הערב רב עצמם, כולם היו חפצים בתיקוננו, כי בעלייתו תהיה עלייה להם
מט.....

סז. ויביטו ויבינו בקסמים שלהם כי אין לו יכולת לעלות משם אלא על ידי
שיחמיו ישראל ועל ידי כן תתגבר הקליפה ותוכל להוציא את נפש בעור
אביהם מן בחינת הצומח – נתחכמו לעשות העגל ההוא של זהב הנקרא שור
על ידי הכשפים העצומים אשר בפיהם המכחישים פמליא של מעלה,
ונתחברו כל הסיועים יחדיו, של הקליפה והכשפים, והקדושה של כח אהרן,
ושל השם הקדוש שעל הטם ההוא, שבו העלו את יוסף מן היאור ועל ידי כן
יצא משם שור הזהב ובתוכו רוחניות וחיות של נפש בעור אביהם, ועלה
מצומח לחי, וקבלוהו עליהם למנהיג שיודיעם עתידות וכל הצריך אליהם,
וכל זה על ידי מה שהחמיו לישראל..... מט

סח. נפש בעור הרשע אשר בשור ההוא, הוא שהיה צוות ואומר אלה אלהיך
ישראל, זה סוד מה שאמרו שהאכילוהו עשבים, כי כיון שהיה מגולגל
בצומח ובעשבים היה אוכל מהם, להעתיק משם בחינת נפשו המגולגלת שם,
ועל ידי אכילתו אותם, יחזרו אבר מאברי השור החי ההוא ויעלה מצומח
לבעל חי, וכל זה על ידי כח הקסמים שלהם, ולכן עשו העגל הזה בחודש
תמוז שהוא החדש האחרון של זמן גלגול עליית הצומח אל מדרגת בעל חי. ג
סט. כבר ידעת כי קין רובו רע, והבל הוא טוב, ומשה הוא הבל, ונאמר עליו
ותרא אותו כי טוב הוא – קין אתא מסטרא דנחש, שנאמר עליו ולכל תכלית
הוא חוקר, שכוונתו לכלות כל העולם..... נא

ע. משה הוא שם בן נח – משה הוא גלגול הבל בן אדם – אחר כך נתגלגל
בשם אחיו, ואחר כך בנח הצדיק, שהיו בדורו דור המבול, שהם עצמם
בחינת הערב רב שבדורו של משה – לפי שנח הניחם למחות בדור המבול
וחמא בזה, לכן נתקן במשה שמסר עצמו עליהם ואמר ואם אין מחני נא
מספרך אשר כתבת..... נא

שער הפסוקים להאריז"ל פרשת בלק..... נג

שער הפסוקים – פרשת בלק..... נג

עא. בלק ובלעם היו קוסמים וחכמים שאין כמותם בעולם – נקרא בלק בן צפור
על שם חכמתו שהיה קוסם על ידי צפור אחד..... נג

עב. תכלית שנאתם עם ישראל על חנם – גם עמלק היה שונא גדול לישראל –
עמלק ע"ם ל"ק עמא דלקא לון – בלק ב"א ל"ק – בלעם ב"ל ע"ם – נשתארו
אותיות עמ"ק, בלבל עמק דמוחשבה דילהון דלא ישלטון ולא ישתארו בעלמא
נג.....

הערב רב על פי ספר הקדוש שער הפסוקים להאריז"ל יא

עג. עמלק הוא בחינת פסולת הרע שהוברר מן קין בן אדם הראשון, והוא בחינה אחת מן ה' מיני ערב רב שנתערבו בישראל, שהם עמלקים רפאים וכו' – כי גם בערב רב היה עירוב רע של קין ושל הבל – לכן היה עמלק שונא גדול לישראל – הטוב שבקין נברר ביתרו נד.

עד. בלק ובלעם היו מעורבים משתי רעות, מן הרע של קין ומן הרע של הבל – יש בכל אחד מהם כ' אותיות ב"ל מן הבל – לא הוברר מן הבל רק ה' אחרונה והיא הטוב שבהבל ונתנה במשה, וב' אותיות ל"ב של הבל לא הובררו, והיה בהם הרע של הבל ונתנו כבלק ובלעם בלב"ל נד.

עה. ג' אותיות הראשונות של עמלק שהם עמ"ל נתנו כבלעם, ואות ק' נשארה כבלק – היות שבלק ובלעם יש בכל אחד מהם רע של קין ושל הבל, אבל עיקרו של בלק הוא מן הרע של קין, ועיקרו של בלעם הוא מן הבל נה.

עו. בלק בן צפור, בן יתרו, עליו נאמר גם צפור מצאה בית, אבי צפורה אשת משה, הטוב לקחו יתרו ונעשה צפור טהורה, והרע נתן בזרעה והוא בלק, דמבני בניו של יתרו הזה – הנשמה של קין נתנה ביתרו, ורוח של קין בשמואל הנביא נה.

עז. ענין בלעם – "הנה ילדה מלכה גם היא בנים לנחור אחיך" הראשי תיבות היא בנים לנחור, הם הבל, לרמוז על לבן בן בתואל הארמי שהוא מהבל, וכל משפחתו היו גם כן משם – לבן עצמו נתגלגל כבלעם נו.

עה. בלק היה קוסם, ובלעם הוא נחש, והטעם לזה – בלק היה יותר בקי בקסמים מבלעם נו.

עט. כ' בחינות היו בישראל, הישראל עצמם ששרשם הוא ניצוצות משה הבא מן הבל, והערב רב הנקראים עם סתם והם מן הרע אשר בקין – ויגר מואב מפני העם מאד כי רב הוא, שהם הערב רב הנקראים רב – ויקץ מפני בני ישראל עצמם שהם מן הבל נו.

פ. בלעם הוא בחינת הרע של משה – משה הוא מן הדעת העליון – בלעם הוא מהקליפה שכנגד הדעת – בניו של בלעם יונוס ויוזבכרוס גם הם מן הדעת, והם היו ראשים של הערב רב, לכן ערב רב בגימטריא דעת נז.

שער הפסוקים להאריז"ל פרשת עקב..... נח

שער הפסוקים – פרשת עקב..... נח

פא. ויאמר ה' אלי לאמר ראיתי את העם הזה, קאי על הערב רב נח.

יב הערב רב על פי ספר הקדוש שער הפסוקים להאריז"ל

שער הפסוקים להאריז"ל ספר מלכים א'.....נח

שער הפסוקים – ספר מלכים א'.....נח

פב. הערב רב עשו שני עגלים מחוברים אחר באחר, ונקרא עגל אחד, וירבעם בן נבט רצה לגמור הענין ההוא ולגמור אותם ולהפרידם כדי להחזירם פנים בפנים, לכן עשאו ב' עגלים נפרדים, וישם את האחד בבית אל והאחד בדן, ולא עלתה בידו רק הנסירה והפרידה ולא להחזירם פנים בפנים להזדווג יחד נח.....

שער הפסוקים להאריז"ל ספר ישעיה.....נט

שער הפסוקים – ספר ישעיה.....נט

פג. הפסוק "ידע שור קונהו" נאמר על העגל שעשו הערב רב במדבר שהיה נכלל משור וחמור יחד – ישראל שנקראים עמי של השם יתברך לא ידעו ולא יתבוננו במה שהיו עושים הערב רב הנקרא עם סתם, ולא עמי – ראשי תיבות "ידע שור קונהו וחמור הוא ישק"ו, כמו שכתוב "זובחי אדם עגלים ישקון", שהרגו לחור והיו נושקים העגל הכלול משנים ונקרא עגלים – וכל מי שנשק לעגל היו שפתותיו מזהיבות ומשה היה הורגם נט.....

פד. הערב רב, בכלל הזהב שהשליכו לבור השליכו טס של זהב שכתוב בו עלה שור שהשליך משה לים ועלה ארונו של יוסף, וכבח שם זה יצא העגל הזה – גם היה כתוב בטס ההוא שם יל"י – ישראל לא ידע ראשי תיבות יל"י, עמי לא התבונן ראשי תיבות על"ה, כי בשם יל"י עלה העגל, וישראל לא ידעו ולא התבוננו בהשלכת הטס הזה, וחשבו כי העגל עלה מעצמו, ולכן טעו אחריו.....ס

פה. ידע שור קונהו, השור שעשו במדבר, ידע מי הוא שעשאו וקנהו, והם הערב רב וחמור שהם נמשלים לחמור, אבל השור לא נאמר בו אלא קונהו, שהשליכו טס של זהב שהיה כתוב בו עלה שור, ישראל לא ידע בענין זה כלל, כי הרי הערב רב הם שעשו אותו – עמי לא התבונן ראשי תיבות עלה, כי ישראל הנקרא עמי לא ידעו ולא התבוננו כאשר הערב רב השליכו לאש הטס שהיה כתוב בו עלה שור.....ס

פו. מי עשה את העגל, הערב רב, שכתוב וגם ערב רב עלה אתם.....סא

פז. כל היום שמי מנואץ למפרע, הוא ראשי תיבות משה, דעתיד משה לאתגלגל בכל דרא ודרא, והוא מנואץ ונבזה בעיני הערב רב המתגלגלים גם כן בכל דור ודור, ועד שיכלו גלגלי הערב רב, תמיד הוא מתגלגל ומנואץ בתוכם בגלותא בתראה.....סב

הערב רב על פי ספר הקדוש שער הפסוקים להאריז"ל יג

❁ שער הפסוקים להאריז"ל ❁

פרשת ויגש

שער הפסוקים – פרשת ויגש

א.

**כל אותם המצריים שבדור ההוא, היו הניצוצות של השחתת
הזרע דאדם הראשון, והם הם בחינת הערב רב שיצאו
ממצרים**

וְאֵת העם העביר אותו לערים (בראשית מז, כא). זה תבין, במש"ל,
בפסוק לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו, כי כל אותם
המצריים שבדור ההוא, היו הניצוצות של השחתת הזרע דאדה"ר, וכדי
לתקנם, מהל אותם, וגם טלטלם לערים, שיקיים בהם טלטול וגלות,
לכפר עונם. ולכן נקרא העם, כי הם הם בחינת הערב רב שיצאו
ממצרים, כמ"ש בפרשת שמות בפסוק ויאמר אל עמו.

פרשת שמות

שער הפסוקים – פרשת שמות

ב.

**עניני בירור הנשמות שבכל דור ודור וענין גלות מצרים וערב
רב**

ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את וגו'. ענין גלות מצרים,

יד הערב רב על פי ספר הקדוש שיער הפסוקים להאריז"ל

צריכים אנו לבארו במקום הזה, ובו יתבארו פסוקים רבים מפוזרים מזה ומזה. כבר נתבאר בפרשת ראה, במצות זכירת יציאת מצרים, סיבת הגלות שגלו ישראל בין האומות מה עניינם.

ג.

אדם הראשון היה כולל כל הנשמות, והיה כולל כל העולמות ואמרנו, כי אדם הראשון היה כולל כל הנשמות, והיה כולל כל העולמות. וכשחטא, נפלו ממנו כל הנשמות ההם לתוך הקליפות, הנחלקות לשבעים אומות, וצריכים ישראל לגלות שם בכל אומה ואומה, ללקט שושני הנשמות הקדושות, שנתפזרו תוך הקוצים ההם. וכמ"ש חז"ל במ"ר, למה גלו ישראל בין האומות, כדי שיתוספו עליהם גרים וכו', והבן זה היטב.

ד.

רוב הנשמות שבמצרים או כולם, היו מעורבות בין הקליפות הנקראים מצרים

גם נתבאר שם ענין גלות מצרים, כי אז רוב הנשמות ההם, או כולם, שם היו מעורבות בין הקליפות, הנקראים מצרים. ואמנם ענין בחי' הנשמות ההם בפרטות, מי היו, נתבאר בדרוש פסח ויציאת מצרים וע"ש.

ה.

**ניצוצות קרי של נשמות קדושות שהוליד אדם הראשון
בק"ל שנים הראשונים הנקראים נגעי בני אדם, גיירם יוסף
הצדיק ומהל אותם**

ועתה נבאר עניינם בקצור, הנה נתבאר לעיל, בפסוק לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו, כי צפה ברוח הקדש, שהיו ניצוצות קרי של נשמות קדושות, שהוליד אדם הראשון בק"ל שנים הראשונים, הנקראים נגעי בני אדם, ר"ל, אדה"ר. וע"י ענוג שהיה מתענג בהוצאתם, בסוד (קהלת ב' ח') ותענוגות בני אדם שידה ושירדות, הם לילית ונעמ"ה וכו'. ונתחפכו ונעשו נגעים, תמורת ענוגים. ולכן גיירם, ומהל אותם.

והנה הענין הוא, במה שנתבאר אצלינו, בענין קין והבל בפרשת בראשית שרוב הנשמות באות, מבחי' חו"ג המתפשטות בגופא דו"א, ולא מן הדעת עצמו. אמנם הטפות הנזרקות ע"י שכבת זרע לבטלה, הם מתאוות הזכר לברו, שנתעורר דעתו אל הזווג, והוציא הטפות ההם מלמעלה, מן הדעת עצמו העליון, ולא מצא את נוקביה מוכנת לכך בעולם האצילות, כי ירדה למטה ע"י הפגם, ואז יצאו לחוץ, ולקחום הנקבות של הקליפות, ונצטיירו בגופם והולידום, והם שדין ורוחין ולילין, ונקראים נגעי בני אדם, כמבואר אצלינו באורך, בענין הק"ש של זמן השכיבה, וע"ש היטב.

ו.

**כל אותם השדין ורוחין, שנבראו באותם ק"ל שנה שפירש
אדם מחוה כנודע, כלם נשמות עליונות קדושות מבחי'
הדעת, ונתערבו בקליפות, וצריכות גלגולים רבים לצרפם
וללבנם, עד תום חלאתם מהם, ע"י גלגולים רבים
נמצא, כי כל אותם השדין ורוחין, שנבראו באותם ק"ל שנה שפירש**

טז הערב רב על פי ספר הקדוש שיער הפסוקים להאריז"ל

אדם מחוה כנודע, כלם נשמות עליונות קדושות מבחי' הדעת, ונתערבו בקליפות, וצריכות גלגולים רבים לצרפם וללבנם, עד תום חלאתם מהם, ע"י גלגולים רבים.

ז.

יעקב בחיר שבאבות התחיל תיקון הנשמות ותיקן אדם הראשון – ולא נולדה אומת ישראל עד יעקב אבינו

ולכן תמצא, כי לא נולדה אומת ישראל, עד יעקב ואילך, כי כל רוב הנשמות היו מעורבות בקליפות, והיו הולכות ומתבררות, ומתגלגלות מדור לדור, ולא התחילו תיקונם, עד יעקב בחיר שבאבות, שתקן את אדה"ר, וגם אז התחיל תקון בניו, הם הנשמות הנזכר, והיו מתבררים והולכים בגלות מצרים, עד שיצאו ישראל ממצרים.

וזה סוד פסוק (דברים ד' ל"ד) או הנסה אלהים לבא לקחת לו גוי מקרב גוי. וארז"ל, עם מקרב גוי לא נאמר, אלא גוי מקרב גוי, והבן זה מאד, כי היו ממש בתוך קרבם של הקליפות, והיו גוים כמותם, ונצטרפו ונתלבנו ונלקחו מקרב הגוים ההם ממש.

ח.

ענין גלגולי נשמות שבדור המבול, שהיו מורדים וכופרים בהשם יתברך, ועיקר חטאם היה בהשחתת זרעם על הארץ

והנה התחלת גלגולם היה בדור המבול, ולהיותם משורש המר ההוא, שיצאו ע"י השחתת הזרע של נגעי בני אדם הראשון, לכן היו מורדים וכופרים בהשם יתברך, ועיקר חטאם היה בהשחתת זרעם על הארץ, וכמש"ה (בראשית י"ג) כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ. וזה סוד (שם ו' ז') וינחם ה' כי עשה את האדם בארץ, הנאמר בדור

הערב רב על פי ספר הקדוש שער הפסוקים להאריז"ל ז

המבול, לרמוז כי הם בחי' בני אדם הראשון עצמו, שיצאו בהשחתת זרעו באותם ק"ל שנים. גם זה סוד (שם) וירא ה' כי רבה רעת האדם בארץ, ונודע כי המשחית זרעו נקרא רע, בסוד (שם ל"א ז) ויהי ער בכור יהודה רע בעיני ה', כנוכר בספר הזוהר בפרשת ויחי, כי זה סוד (תהלים ה' ה') לא יגורך רע.

ט.

דור המבול נקראים "רעת האדם", וגופם נמוחו במבול, תמורת טיפת רותחין של השחתת זרעם על הארץ

ונמצא, כי דור המבול שיצאו בהשחתת זרע אדם, נקראים (בראשית ו' ה') רעת האדם ממש. גם זהו אומרו ויאמר ה' אמתה את האדם אשר בראתי, לרמוז כי הם הם בחינת נשמות השחתת זרע אדם הראשון עצמו שנברא, והיה יציר כפיו יתברך ממש. וז"ש, (שם) וכל יצר מחשבות לבו רק רע כל היום, כי כל תגבורת יצרם, היה השחתת זרע הנקרא רע, לפי שמשם נמשכו גם הם, ואז נמוחו גופם במבול, תמורת טיפת רותחין של השחתת זרעם על הארץ. וכמ"ש חז"ל ברותחין קלקלו וברותחין נדונו.

י.

ענין גלגולי נשמות שבדור הפלגה

אחר כך נתגלגלו פעם ב' בדור הפלגה, וגם הם הרעו כאבותם, אך לא בהשחתת זרע. וזש"ה, (בראשית י"א ה') וירד ה' לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני אדם, ודרשו בספר הזוהר ובמדרשי רז"ל, בני האדם ממש, זה אדה"ר, לרמוז כי הם הם בניו ממש, שיצאו בהשחתת זרע.

יח הערב רב על פי ספר הקדוש שיער הפסוקים להאריז"ל

יא.

ענין גלגולי נשמות שבאנשי סדום

אחר כך נתגלגלו פעם שלישית באנשי סדום, ולכן נאמר בהם (בראשית י"ג י"ג) ואנשי סדום רעים וחטאים לה' מאד. לרמזו, כי היו רעים מבחי' השחתת זרעו של אדם, הנקרא רע כנוצר.

ודע כי אני מסופק בזה, כי נלע"ד ששמעתי ממורי ז"ל, כי ג' בחי' טפות השחתת זרע שיצאו מאדה"ר, כי בראשונה כשאכל מעץ הדעת, ונסת לקול הנחש, אז נתערבה זוהמת סמא"ל ונחש, שהם דבר דקליפה כנודע, באדם ואשתו, ואז השחית זרעו בקליפות, וטרם נגמר יציאת כל הזרע החוץ לבטלה, בא על חוה אשתו, ואז נותן בה בחי' טפת זרע לבטלה, שהיתה עקירה מן הדעת. וגם טפה אחרת קדושה, ומב' בחי' אלו נולד קין, כלול מטו"ר כנוצר בזוהר. רע, מצד זוהמת הנחש, שהיא טפת השחתת הזרע. וטוב, מטפה זרעיית דקדושה ממש, הרי ב' בחי'. ועוד בחינה שלישית, היתה אחר שנולד קין והבל, כי פירש אדם מאשתו והיה מוליד נגעי בני אדם ק"ל שנה, עד שהוליד לשת, ואז חזר בתשובה. וכנגדם היו ג' דורות, דור המבול, דור הפלגה, ואנשי סדום. זהו הנלע"ד ששמעתי.

אבל מה שאני זוכר ודאי ששמעתי ממורי ז"ל, הוא, כי נודע שאדה"ר עבר על שבע מצות שנצטווה, וכנוצר לרז"ל בחי' חטאים גדולים רבים אחרים, והנה אחד מהם הוא, שחטא בגזל, שנצטווה ומעץ הדעת לא תאכל, ואכלו בגזל, שלא ברשותו יתברך שהיא בעל הגן. ובוה תבין, למה נצטוו בני נח ב' מצות ההם, אלא הענין הוא, לתקן מה שחטא אדם בכלם. גם היה משחית זרעו, באותם ק"ל שנה כנודע. ולכן היו דור המבול משחיתים זרעם, וגם לא נחתם גזר דינם אלא על הגזל, כי אוחזים מעשה אבותיהם בידיהם. ושניהם נרמזו בפסוק זה, (בראשית ו' י"ב) ותשחת הארץ לפני האלהים, ותמלא הארץ חמס. ותשחת הארץ הוא השחתת זרעם, ותמלא הארץ חמס שהוא גזל.

הערב רב על פי ספר הקדוש שער הפסוקים להאריז"ל יט

וזהנה גם קין היה מעורב מטפת השחתת זרע אדם אביו כנז"ל, וכמ"ש במ"א ולכן גם הוא נדון בעונש המבול, כמ"ש ז"ל על פסוק (בראשית ז' כ"ג) וימח את כל היקום, זה קין, שהיה תלוי ברפיון. וכמ"ש בפסוק זה, כי היקום בגימטריא קין ע"ה, ואז נתקן קין גם הוא מבחי' השחתת הזרע הכלולה בו.

יב.

אדם הראשון כפר בעיקר, וכנגדם היו דור הפלגה שבנו מגדל וכפרו בעיקר, ורצו לעלות בקרדומות לרקיע להלחם בעיקרו של עולם

וזהנה מצינו ג"כ, שחטא אדם הראשון הוא, שכפר בעיקר, כנזכר בגמרא סנהדרין. וכנגדם היו דור הפלגה, שבנו מגדל, וכפרו בעיקר, ורצו לעלות בקרדומות לרקיע, להלחם בעיקרו של עולם, כנודע.

יג.

אדם הראשון עבר על הדינים שנצטווה עליהם, וכנגד זה היו אנשי סדום מרשיעים במצוה זו, להעמיד עליהם דיינים זייפנים שקרנים

גם מצינו, שאדם הראשון עבר על הדינים שנצטווה עליהם, כנודע כי היא אחת מז' מצוות שנצטווה עליהם, ועבר על כלם. וכנגד זה היו אנשי סדום מרשיעים במצוה זו, להעמיד עליהם דיינים זייפנים שקרנים, כנזכר בתלמוד ובמדרשי רו"ל.

כ הערב רב על פי ספר הקדוש שיער הפסוקים להאריז"ל

יד.

כל אלו הנזכרים לעיל, שהם: דור המבול, דור הפלגה, ואנשי סדום, חזרו להתגלגל פעם רביעי במצרים, בבני ישראל, שהיו נולדים אז בדור הגלות ההוא, ואז התחילו ליתקן

והנה אחר שנתגלגלו ג"פ בג' דורות הנזכר, וכתיב (איוב ל"ג כ"ט) הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר, אז חזרו להתגלגל פעם רביעי במצרים, בבני ישראל, שהיו נולדים אז בדור הגלות ההוא, ואז התחילו ליתקן.

טז.

בקושיא אחת גדולה נתחבטו בה גדולי עולם, למה היה הגלות במצרים דוקא ולמה באופן השעבוד המכוער שבמצרים

ובזה יתורץ לך קושיא אחת גדולה, שנתחבטו בה גדולי עולם, ואפילו בספר הזוהר, בפרשת שמות, שאל ר"א לרשב"י אביו, טעם לגלות מצרים, למה היה הגלות ההוא. ועוד למה במצרים, יותר משאר ארצות. ועוד יש תוספת שאלה, והוא, למה היה הגלות באופן השעבוד המכוער ההוא, (שמות א' י"ג) וימררו את חייהם בעבודה קשה בחומר ובלבנים וגו'.

טז.

כנגד מה שחטאו בדור המבול בהשחתת זרעם, אשר לכן נמוחו אז בימי המבול מים רותחין, לכן גם עתה גזר עליהם פרעה כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו – וכנגד מה שחטאו בגלגול דור הפלגה הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה, לבנות את העיר ואת המגדל, לעלות ולכפור בעיקר להלחם

הערב רב על פי ספר הקדוש שיער הפסוקים להאריז"ל כא

**בו, לכן עתה נאמר במקומו הבה נתחכמה לו כנגד הבה
נלבנה לבנים, וימררו את חייהם, לבנות פיתום ורעמסס,
כנגד העיר והמגדל ההם**

והענין מבואר עם הנז"ל, כי נשמות אלו נטבעו בקליפות באומת מצרים, ולכן לפי שבתחלה בדור המבול חטאו בהשחתת זרעם, אשר לכן נמוחו אז בימי המבול מים רותחין, לכן גם עתה גזר עליהם פרעה, (שם א' כ"ב) כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו, ולא גזר אלא על הזכרים, לפי שהם חטאו בהשחתת הזרע, ולא הנקבות. וכנגד מה שחטאו בגלגול דור הפלגה, (בראשית י"א ד') הבה נלבנה לבנים, ונשרפה לשרפה, לבנות את העיר ואת המגדל, לעלות ולכפור בעיקר להלחם בו, לכן עתה נאמר במקומו הבה נתחכמה לו. כנגד (שם) הבה נלבנה לבנים, וימררו את חייהם, לבנות פיתום ורעמסס, כנגד העיר והמגדל ההם.

יז.

**יש נשמות שנתקנו לגמרי ונתגלגלו בבני ישראל ההם שבדור
ההוא אחר שירדו למצרים, ויש בהם נשמות שלא נתקנו,
ונתגלגלו בבני המצרים עצמם, אותם שמל יוסף – גם יעקב
אבינו היה מגייר גיורים במצרים, והם בחינות הנשמות
הנזכר**

ודע, כי ב' בחינות היו, כי יש נשמות שנתקנו לגמרי, ונתגלגלו בבני ישראל ההם שבדור ההוא אחר שירדו למצרים. ויש בהם נשמות, שלא נתקנו, ונתגלגלו בבני המצרים עצמם, אותם שמל יוסף, כנז"ל בפסוק (בראשית מ"א נ"ה) לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו. וזש"ה, ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל. והנה תחלה קראם עם בני ישראל, ואח"כ ויקוצו מפני בני ישראל, ולא הזכיר עם. ושאלה זו נשאלה בספר הזוהר בפרשת שמות. והענין הוא, כי הנה יוסף גזר מילה על

כב הערב רב על פי ספר הקדוש שיער הפסוקים להארז"ל

אותם המצרים כנזכר. וגם יעקב אביו, ארז"ל שגם הוא היה מגייר גיורים במצרים, והם בחי' הנשמות הנזכר.

הגהה א"ש, נזכר זה בדברי רז"ל, בפסוק וישב יעקב בארץ מגורי אביו קרי ביה מגיורי אביו, שהיה מגייר גיורים, כאבותיו אברהם ויצחק.

יח.

האנשים האלה לא נתערבו עם שאר המצריים, והיו בעריהם נוהגים מנהג בני ישראל, כמו שכתוב ואת העם העביר אותו לערים, שהם אותם הגרים שקיימו מצות המילה, והפרישם בערים מיוחדות, והיו ניכרים משאר המצריים, ולא היו מעורבים בהם – הערב רב שעלו עם ישראל היו כפלי כפלים מישראל, והם העם של בני ישראל, ואינם בני ישראל עצמם, והם היו רב ועצום משאר המצרים, הנקרא עמו של פרעה – עיקר שנאת פרעה היתה עם בני ישראל שהם העיקר ועליהם אמר ויקוצו מפני בני ישראל

והאנשים האלה לא נתערבו עם שאר המצריים, והיו בעריהם נוהגים מנהג בני ישראל. וכמ"ש בפסוק (שמות מ"ז) ואת העם העביר אותו לערים, שהם אותם הגרים שקיימו מצות המילה, והפרישם בערים מיוחדות, והיו ניכרים משאר המצריים, ולא היו מעורבים בהם. ופרעה ראה ב' בחי' אלו. וכנגד הגרים, אמר הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו, כי הם בחי' הערב רב שעלו עם ישראל, שהיו כפלי כפלים מישראל, כמ"ש רז"ל. והם העם של בני ישראל, ואינם בני ישראל עצמם, והם היו רב ועצום משאר המצרים, הנקרא עמו של פרעה, משא"כ בישראל, כנודע מפסוק ושלישים על כלו, שהיו שלשים מצריים, כנגד כל אחד ואחד מישראל. וכנגד ישראל עצמם, אמר ויקוצו מפני בני ישראל,

הערב רב על פי ספר הקדוש שער הפסוקים להאריז"ל כג

ולא נאמר מפני עם בני ישראל, כי עיקר שנאתו היתה עם בני ישראל, שהם העיקר.

יט.

לכן אמר פרעה הבה נתחכמה לו לישראל עצמו, ועל ידי כן יתבטלו הגרים הנקראים עם בני ישראל

ולכן הבה נתחכמה לו לישראל עצמו, ועי"כ יתבטלו הגרים הנקראים עם בני ישראל. והרי נתבאר טעם שעבוד וגלות ישראל בדור ההוא, וגם למה היה במצרים, וגם למה היו אותם השעבודים, ואותם הגזרות המשונות. ובספר הזוהר פרשת תשא על פסוק כשושנה בין החוחים, יש רמז גדול למה שביארנו.

כ.

ענין גאולת מצרים – ענין משה רבינו ע"ה – כל ישראל וגם כל הערב רב שיצאו ממצרים, כולם ענפים וניצוצות טיפי הזרע שיצאו מן הדעת עצמו העליון, והם ענפיו של משה רבינו ע"ה – אלא שישראל היו נתקנים והערב רב לא היו נשמות נתקנים עדיין כפי הראוי להם

ועתה נבאר ענין גאולתם, ולמה היו ע"י מרע"ה. ולכן נבאר ענין מרע"ה, הנה מרע"ה, הוא בחי' הדעת עצמו דז"א, אשר ממנו יצאו טיפי השחתת הזרע של אדה"ר, שהם בחי' כל בני ישראל, שבאותו הדור דגלות מצרים כנזכר, ונמצאו כי כל ישראל, וגם כל הערב רב שיצאו ממצרים, כולם ענפים וניצוצות טיפי הזרע, שיצאו מן הדעת עצמו העליון, והם ענפיו של מרע"ה. אלא שישראל היו נתקנים. והערב רב, לא היו נשמות נתקנים עדיין כפי הראוי להם כנזכר.

כר הערב רב על פי ספר הקדוש שיער הפסוקים להאריז"ל

והנה נתבאר לעיל, בענין קין והבל, איך מרע"ה נרמזו בו ג' גלגליו, והם ממטה למעלה, משה, שת, הבל. ר"ת משה. ונתבאר שם, כי קין והבל, הם מן הדעת עצמו דאדה"ר, שהוא כנגד ז"א, אלא שזה מן החסדים, וזה מן הגבורות.

ונניח עתה מלבאר ענין קין, ונבאר ענין הבל. והנה כשאדה"ר הוליד כל אותם נגעי בני אדם, אחר שנולד הבל, בק"ל שנים הראשונים, כי כלם היו נצוצות וענפים של הבל, ולחיות שהבל היה מעורב גם הוא מטו"ר, אלא שהטוב היה מרובה על הרע, להיותו חסדים, משא"כ בקין להיותו גבורות. ולכן גם ענפיו נתערבו ברע, באותם ק"ל שנים הראשונים, שפירש מאשתו. ואח"כ שכבר פסקו תולדות ההם של השחתת זרע, אז חזר ונדבק באשתו חוה, אחר ק"ל שנה, והוליד את שת בנו, בדמותו כצלמו, והיה טוב ולא רע כמו הבל, והתחיל הבל להתקן בו בשת.

והנה אותם הענפים שלו, של השחתת הזרע, נתגלגלו בכל אותם הגלגלים הנז"ל, עד שבאו למצרים, ונתגלגלו שם כנזכר. והנה זמן גלות מצרים. משנכנסו לה בני ישראל, היו רד"ו שנים. ובק"ל שנים הראשונים, התחילו הענפים להתגלגל בבני ישראל ובערב רב כנזכר, והיו נצרפים ומתלבנים ומתבררים הטוב מן הרע, ולא נגמר ברורם, עד תשלום ק"ל שנים ההם, כדוגמת ק"ל שנים שפירש אדם והולידם כנזכר. ואחר שנשלם גלגולם ובירורם, אז נולד מרע"ה, כנודע כי משה היה בן פ' שנה בצאתם ממצרים והנה ק"ל ושמונים, הם רד"ו, כי לא יכול משה שהוא הדעת עצמו הטוב לבא, עד שיתבררו ניצוצותיו הטוב מן הרע, ולכן כשנשלם בירורם, נולד הוא.

וזיהו טעם מה שאמרו רבותינו ז"ל כי בו ביום שהושלך משה, נתבטלה גזרת השלכת הזכרים ליאורה, לפי שכבר נשלמו כלם לבא כנזכר. וזהו טעם נכון, בענין עמרם שפירש מיוכבד, עד היותה בת ק"ל שנים, ואז הוליד את משה. ע"ד שפירש אדם מחוה, עד שיתבררו ממנו

הערב רב על פי ספר הקדוש שיער הפסוקים להאריז"ל כה

כל אותם הסינים של השחתת זרע בק"ל שנה. ואח"כ הוליד את שת, בהיות חוה בת ק"ל שנה.

ובזה יתורין טעם, למח הוצרכו כ"ב שינויים בלידת משה, כי הרי אהרן אחיו נולד מיוכבד ג' שנים קודם משה, וא"כ למח פירש אז מאשתו, ולא קודם שנולד אהרן. ועוד למח הוצרך גם ההוא, שארז"ל שלכן נקראת בת לוי, ר"ל שחזרה לנערותה קודם שתלד למשה. והרי ג' שנים קודם זה, ילדה את אהרן, ולא הוצרכה לכל זה. ועוד, למח הוצרך עמרם לקדשה, ולעשות לה לקוחין חדשים קודם שתלד למשה. אבל הענין הוא זה, כי עתה שהוצרך הבל להתגלגל, ולהתקן, אחר שנתקנו ענפיו בק"ל שנים, לכן הוצרכה חוה אשת אדה"ר, שהיא גרמה, להיות הבל בנה מעורב מזוהמת הנחש, ע"י פיתוייה לאדם, שיאכל מעץ הדעת, והוכרחה להתעבר נשמתה בסוד העבור, כנודע אצלנו, ביוכבד אשת עמרם, בסוף ק"ל שנים, לתקן את אשר עיוותה בתחלה. וכמו שילדה לשת, אחר ק"ל שנה, כך עתה היה אחר ק"ל שנה כנוכר, ולכן ואז חזרה לנערותה, ע"י עבור הנזכר. גם לכן הוצרכו בה לקוחין חדשים, לקחת העבור הזה של חוה.

וזוה סוד פסוק (שמות ב' ב') ותהר האשה ותלד בן, היא האשה הראשונה חוה, שנאמר בה (בראשית ג' י"ב) האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ, וחטאה והחטיאה, ועתה האשה היא עצמה נתקנה עתה, והיא עצמה הרתה, ותלד את משה, שהוא גלגול הבל ושת בניה. ולזה רמזו בספר הזוהר, בפרשת שמות, וז"ל, ותהר האשה ותלד, בן האשה ודאי, כד"א (בראשית ב' כ"ג) לזאת יקרא אשה וגו'.

כא.

גם בהערב רב היו קצת ניצוצות טובות

וזוה סוד, ותרא אותו כי טוב הוא, ר"ל, כי כל האחרים, היו טפות רע

כו הערב רב על פי ספר הקדוש שיער הפסוקים להאריז"ל

דהשחתת הזרע. אבל זה לבדו היה מן הטוב, שלא היה מהשחתת הזרע. ודע, כי כמו שטיפות השחתת הזרע ענפיו של הבל, שהיו כלולות מטו"ר, נתבררו, והטוב שבהם ניתן אל בני ישראל, שנולדו באותם ק"ל שנים, ולכן נקראו דור דעה. והרע שבהם, ניתן אל הערב רב, אשר גם בהם היו קצת ניצוצות טובות, כמו שנבאר. כן הבל עצמו שהוא שרש הדעת עצמו, שהיה כלול מטו"ר, נברר גם הוא, והטוב שבו היה משה. והרע שבו, היה בלעם, וגם בו היה קצת ניצוצות טובות כמו שנבאר.

כב.

בני ישראל שיצאו ממצרים הם ענפיו של משה – וערב רב הם ענפיו של בלעם

ונמצא, כי משה היה שורש הדעת עצמו, בבחי' הטוב של הקדושה, וענפיו הם בני ישראל שיצאו ממצרים, הנקראים דור דעה. ובלעם הוא שורש הדעת של הקליפה, מעורב בקצת טוב. וערב רב הם ענפיו של בלעם, מעורבים גם הם בקצת טוב.

וזה סוד פסוק (תהלים קל"ה ז) מעלה נשיאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו. והנה בפסוק זה, נרמזו אלו הגלגולים הנזכר בר"ת וס"ת. וזה פרטם, הארץ' ברקים' למטר', ס"ת צמ"ר. הארץ' ברקים' למטר' ר"ת הב"ל. 'ברקים' למטר' עשה 'מוצא, ר"ת בלע"ם. עשה 'מוצא 'רוח 'מאוצרותיו, ר"ת עמר"ם.

והענין הוא, כי גם עמרם הוא משרש של הבל, כמשה בנו. ונודע, כי קרבנו של הבל היה צמר, ושל קין היה פשתן, כמ"ש חז"ל. וכמ"ש בפרשת בראשית על ענין זה, כי הבל שרשו בצמר העליון, וע"ש. ולכן נרמז בפסוק זה שם הבל, ושם קרבנו, שהוא הצמר, כי משם חוצבה נשמתו כנזכר. וממנו נמשך ג"כ עמרם, הנרמז בפסוק זה כנזכר. ולכן אותיות צמר שבהם, בלשון תרגום עמרא, גם הם נתחלפי ונעשו עמרם.

הערב רב על פי ספר הקדוש שער הפסוקים להאריז"ל כז

ולהיות כי הבל היה כלול מטור, ועתה אחר ק"ל שנים, נתגלגל להתקן, והוברר הטוב שבו לצד אחד, והרע שבו לצד אחד, והנה הרע שבו הוא בלעם, שהיה בימי משה. ולכן נרמז גם הוא בפסוק הזה כנוכר, והטוב שבו נברר ע"י עמרם, ונתן במשה, שהוא סוד הדעת, הנקרא רוח כנודע. ורמז, באומרו מוצא רוח מאוצרותיו, כי עמרם הוציא רוחו של משה הטוב, שהיה גנוז באוצרות העליונים, כנוכר בפסוק אז ישיר משה, בספר הזוהר.

כג.

מבאר ענין הערב רב, בדרך פרט

ואחר שביארנו ד' בחי' אלה שהם בחי' הבל, וחם, משה, ודור המדבר, ובלעם, וערב רב. נבארם דרך פרט.

כד.

בלעם היה שונא את ישראל בתכלית, כי הוא הסיגים שהפרישוהו מהם – גם בניו יונוס וימברוס היו מבחינה זו, ולכן הם היו הראשים של הערב רב, והם היו העיקרים

וזזהו הטעם שהיה בלעם שונא את ישראל בתכלית, כי הוא הסיגים שהפרישוהו מהם. ודע, כי גם בניו יונוס וימברוס היו מבחי' זו ג"כ, ולכן הם היו הראשים של הערב רב, והם היו העיקרים, כנוכר בספר הזוהר בפרשת כי תשא.

כה הערב רב על פי ספר הקדוש שער הפסוקים להאריז"ל

כה.

בלעם הוא ראשית המובחר שבכל הרע והשורש שלהם, וכל הערב רב הם הענפים שלו

ונמצא, כי כיון שנזדככו ונתלבנו הנשמות ההם, באותם ק"ל שנה, אז מן הסיגים שנפרדו ונשתיירו מהם, יצא בלעם, ראשית המובחר שבכל הרע ההוא והשורש שלהם, וכל הערב רב הם הענפים שלו וכנז"ל.

כו.

הערב רב הם הסיגים שנשתיירו מדור המדבר, כי כמו שבלעם היה הרע הניטל ממשה, כן הערב רב הם הרע של דור המדבר – וכמו שבלעם עדיין היה בו טוב מועט, כן היה עדיין קצת טוב מעורב בערב רב, אבל הערב רב הם יותר מתוקנים מבלעם

והנה בחינת הערב רב, הם הסיגים שנשתיירו מדור המדבר, כי כמו שבלעם היה הרע הניטל ממשה, כן הערב רב הם הרע של דור המדבר. וכמו שבלעם עדיין היה בו טוב מועט, כן היה עדיין קצת טוב מעורב בערב רב, אבל הם יותר מתוקנים הערב רב מבלעם.

כז.

הטעם למה משה רבינו ע"ה השתדל להוציא את הערב רב שלא כרצונו יתברך, כי היה בהם תערובת ניצוצות קדושות ענפיו של משה עצמו, מן הדעת, ולכן מסר עצמו עליהם כמה פעמים, ולא עוד אלא שנקבר בחוץ לארץ בעבורם, להביאם עמו

ובזה תבין טעם, למה מרע"ה השתדל להוציא את הערב רב שלא

הערב רב על פי ספר הקדוש שער הפסוקים להאריז"ל כט

כרצונו ית'. והטעם הוא, כי היה בהם תערובת ניצוצות קדושות, ענפיו של משה עצמו, מן הדעת, ולכן מסר עצמו עליהם כמה פעמים. ולא עוד אלא שנקבר בחו"ל בעבורם, להביאם עמו, כנזכר בספר הזוהר.

כח.

כל דור המדבר וכל הערב רב, כולם הם ענפיו וניצוציו של משה רבינו ע"ה, והוא להם כנשמה לגוף

גם בזה תבין, כמה פעמים שנזכרו הערב רב על שם עמו של משה, כמש"ה (שמות ל"ב ז') לך רד כי שחת עמך אשר הוצאת מארץ מצרים, לפי שכל דור המדבר, וכל הערב רב, כלם הם ענפיו וניצוציו, והוא להם כנשמה לגוף. וזה סוד פסוק (במדבר י"א כ"א) שש מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרב, בקרבו ממש, כנשמה בתוך הגוף.

כט.

הערב רב הם מבחינת הרע שהוברר מסיגי נגעי בני אדם דהשחתת הזרע הנקרא רע – כולם היו מבחינת הרע של משה רבינו ע"ה אשר לא נתקן עדיין

גם זה סוד פסוק (שם י"א א') ויהי העם כמתאוננים רע באזני ה', כי הערב רב הם מבחי' הרע, שהוברר מסיגי נגעי בני אדם דהשחתת הזרע, הנקרא רע. בסוד (בראשית ל"ח ז') ויהי ער בכור יהודה רע בעיני ה'. וזש"ה ג"כ, (במדבר י"א י') ובעיני משה רע, כי גם משה ראה בעיני שכלו, כי כלם היו מבחי' הרע שלו, אשר לא נתקן עדיין.

ל הערב רב על פי ספר הקדוש שיער הפסוקים להאריז"ל

§.

מה שלקה משה ונענש על ידי הערב רב, לפי שעדיין לא היה זמן תקונם ורצה לתקנם קודם זמנם – עיקר גלות מצרים היה לסבת הערב רב – בשביל הערב רב לא נכנסו ישראל לארץ

ואמנם מה שלקה משה ונענש על ידם הוא, לפי שעדיין לא היה זמן תקונם, ורצה לתקנם קודם זמנם. ונודע כי עיקר גלות מצרים היה לסבתם כנ"ל, לכפר ענין הרע שנתערב בטוב של הבל, ושל נגעי בני אדם. ולא די זה, אלא שבשבילם לא נכנסו ישראל לארץ, כי החטאום בעגל, ובעשר הנסיונות, וחטאו והחטאיו להיותם בלתי מתוקנים.

א.

הטעם למה נקראו ערב רב, כי יש ערב רב וערב זעיר – ערב רב הם בגימטריא דעת

ובזה תבין, למה נקראו ערב רב, וכמ"ש בזוהר פרשת תשא כי יש ערב רב, וערב זעיר. והענין הוא, כי יש נשמות דהשחתת זרע, מן החסדים התחתונים המתפשטים בגופא דזעיר, ויוצאים דרך יסוד הנקרא ו' זעירא, ואז אוחזים בהם הקליפות, ומתערבים טוב ברע, ונקרא ערב זעירא. ואלו שבדורו של משה, היו מן הדעת העליון עצמו כנז"ל, והנה הדעת ו' ברברא, והת"ת ו' בינונית, והיסוד ו' זעירא. ולכן היו נקראים ערב רב, ולכן ערב רב הם בגימטריא דעת.

הערב רב על פי ספר הקדוש שיער הפסוקים להאריז"ל לא

פ.ב.

**הטעם שנקראו הערב רב עם קשי עורף – שתי בחינות אלו
שהם ערב רב וערב קטן, נקראים בין הערבים**

וזוה סוד שנקראו (שמות ל"ב ט') עם קשי עורף, כי העורף הם אחוריים של הדעת, ונתערבו ברע, ולכן נקראים עם קשי עורף, כי שם חטאו למעלה, כמבואר אצלינו בפרשת עקב וע"ש. והנה שתי בחי' אלו, שהם, ערב רב, וערב קטן, נקראים בין הערבים, כנזכר בזהר פרשת תשא.

פ.ג.

**בחינת דור המדבר הם בחינת הטוב שהובררו מאותם נגעי
בני אדם שהם נשמות עליונות בתכלית – זהו הטעם שנקראו
דור דעה בסוד הדעת – בשביל זה הוצרך להיות משה הגואל
שלהם – כולם היו בניו ממש, ונקראו דורו של משה**

ואמנם בחינת דור המדבר, כבר נתבאר כי הם בחי' הטוב, שהובררו מאותם נגעי בני אדם, שהם נשמות עליונות בתכלית, כי הם משרש הדעת העליון ברישא דז"א. וזהו טעם שנקראו דור דעה, בסוד הדעת. ולהיותם ענפים של משה, לכן הוצרך להיות משה הגואל שלהם. ולכן הפציר בו הקב"ה, בשבעת הימים של מראות הסנה, כנזכר במ"ר לפי שהיה מוכרח להיות על ידו, כי כלם בניו ממש, ונקראו דורו של משה.

לב הערב רב על פי ספר הקדוש שיער הפסוקים להארוז"ל

לד.

**וכל המזונות של דור המדבר היו על ידי משה, כאומן את
היונק, המוכרח לגדלו ולהטריפו לחם חוקו**

גם זה סוד פסוק (במדבר י"א י"ב) האנכי הריתי את כל העם הזה, אם
אנכי ילדתיהו, כאשר ישא האומן את היונק, וכל המזונות שלהם
היו ע"י משה, כאומן את היונק, המוכרח לגדלו ולהטריפו לחם חוקו.

לה.

**אף על פי שדור המדבר היו נתקנים ונבררים טוב מן הרע,
עדיין לא פסקה זוהמתם הראשון לגמרי מהם עד שעמדו על
הר סיני**

אבל הענין הוא, כי הנה אעפ"י שדור המדבר היו נתקנים, ונבררים
טוב מן הרע כנזכר, עדיין לא פסקה זוהמתם הראשון לגמרי
מהם, עד שעמדו על הר סיני, כמ"ש חז"ל. וסוד הענין הוא, כי עדיין לא
נתקנו עבירות של אדה"ר, ועבירות שלהם, בהיותם בגלגול דור המבול,
ודור הפלגה, ואנשי סדום כנז"ל, ואעפ"י שקבלו ענשם בגלות מצרים, היו
צריכים בקום עשה, לחזור ולקיים המצות ההם, אשר עברו עליהם, ולכן
הוכרחו לתקנם ולקיימם, טרם נתינת התורה בהר סיני.

לו.

**כנגד עון דור הפלגה שכפרו בעיקר ועבדו עבודה זרה, נתן
להם במרה שבת ודינים שלה**

וזוה עניינם, הנה, כנגד עון דור הפלגה, שכפרו בעיקר ועבדו ע"ז כמו
אדם הראשון גם כן, לכן נתן להם במרה שבת ודינים שלה, ובזה
נתקן עון ע"ז. וזה סוד פסוק (ישעי נ"ו ב') אשרי אנוש יעשה זאת שומר

הערב רב על פי ספר הקדוש שער הפסוקים להאריז"ל לג

שבת מחללו, ודרשו רז"ל אפילו עובד ע"ז כאנוש, שהיה בדור המבול, מקיים השבת מוחלים לו כל עונותיו, כי המודה בע"ז כאלו כופר בכל התורה כלה. והכופר בע"ז, כמודה בתורה כלה, והמקיים שבת כהלכתו, כאלו מקיים כל התורה כלה. וגם נתקן עון כופר בעיקר, כי הרי המודה בשבת, מודה שיש עיקר למעלה, שברא העולם בששת ימי בראשית, וישיבות ביום השביעי.

פז.

כנגד עון דור המבול בעון הגזל, נתן להם פרשת משפטים שכל דיני גזלה וגניבה נכתבים בה

וכנגד עון דור המבול בעון הגזל באדה"ר, נתן להם פרשת משפטים, שכל דיני גזלה וגניבה נכתבים בה. ולא עוד אלא שהדין הא' (שמות כ"א ב') כי תקנה עבד עברי, מדבר בנמכר בגניבתו ע"י ב"ד, ואינו נתקן עד שימכר, ואח"כ יצא לחירות. ולכן גם הם (תהלים ק"ה י"ז) לעבד נמכר יוסף, וכל בני ישראל היו עבדים למצרים, לתקן עון הגזל, ואז יצאו לחירות. והנה כיון שקבלו עליהם הדין הזה של עבד עברי, נחשב עליהם כאלו נתקיים בהם, ונמחל להם עון הגזל.

פח.

**הוצאת שכבת זרע לבטלה כבר נתקן על ידי שהושלכו ליאור
וענין** הוצאת שז"ל, כבר נתקן ע"י שהושלכו ליאור כנז"ל, ונתבררו מן הרע.

לד הערב רב על פי ספר הקדוש שער הפסוקים להאריז"ל

ט.

**כנגד עון אנשי סדום שכפרו בדינין, לכן ניתן להם פרשת
ואתה תחזה מכל העם, ומינוי שופטים ודיינים**

וכנגד עון אנשי סדום, שכפרו בדינין כאדה"ר, לכן ניתן להם פרשת
(שמות י"ח כ"א) ואתה תחזה מכל העם, ומינוי שופטים ודיינים.

מ.

**ענין משה ויתרו בענין מינוי הדיינים – משה היה השורש
לכולם**

ובזה יתבאר לך, ענין משה ויתרו, בענין מינוי הדיינים, שלא עשאו
משה מתחלה. והענין הוא, כי הנה משה היה השרש לכלם
כנזכר, ובהיותו שופט את העם, היו ניצוצות נשמות טובות שחטאו
בראשונה, בהיותם מעורבות באנשי סדום, היו עתה מתעברות במשה
בסוד העבור, שהוא אחד מבחי' הגלגול, ובוה יספיק להם כאלו הם
עצמם השופטים, והיה נמחל להם עונם. ובפרט אם הוי באים לפני משה
אותם הדיינים בעצמם, ואותם המריבות שבאו כיוצא בהם לפני דייני
סדום, ועתה היה דין אותם במשפט כפי הדין, ובוה כל מי שחטא
בראשונה בדין כיוצא בו, היה בא אז בסוד העבור בעת ההיא, והיה נתקן.

מא.

**ויעמוד העם על משה מן הבוקר עד הערב, למחר תיקון העון
ההוא**

וזוהי טעם מ"ש (שם י"ח י"ג) ויעמוד העם על משה מן הבקר עד הערב,
למחר תיקון העון ההוא, קודם נתינת התורה. ויתרו א"ל לא טוב
הדבר אשר אתה עושה וגו', כלומר לא תוכל לתקן הרע הזה ולהחזירו

הערב רב על פי ספר הקדוש שער הפסוקים להאריז"ל לה

לטוב, בהיותך יושב לבדך שופט, כי כבוד הדבר לתקן כמה נצוצות רבות של נשמות ההם, ובפרט כי צריך שיבואו כל מציאות הדינים הראשונים שטעו בהם דייני סדום, לכשיותקנו על ידך, והנה אתה יחידי ואינך יכול לדון דינים הרבה, וימשך התקון לזמן רב. ולכן ושמת עליהם שרי אלפים, ובהתרבות הדיינים, יתרבו הדינים, ויתוקן הדבר במהרה, והדברים הקלים יתוקנו על ידיהם, והדבר הקשה של העון הגדול יביאון אליך, ויתוקן על ידך, ובוזה תמהר תקונם.

מב.

כמו שהיו דור המדבר מבחינת הרע של הבל שהוא משה, כן היו בהם מבחינת קין

עוד א"ל טענה אחרת, והיא, כי כמו שהיו דור המדבר מבחי' הרע של הבל, שהוא משה. כן היו בהם מבחי' קין דיסוד דאימא כמ"ש למטה בדרוש שאחר זה, בענין דור המדבר, ולא יספיק היות משה השופט לתקנם, כנודע שאין הנשמה באה בסוד העיבור להתקן, אלא באדם אחד שיהיה משרש נשמתו, ויהיה גואלו הקרוב אליו, לכן ושמת עליהם שרי אלפים וגו', ויהיה בהם שופטים משרש בחי' קין, ויתוקנו גם הם על ידיהם.

מג.

כמו שהתחלת תיקונו של הבל היה במשה שהיה טוב בלי רע, כן התחלת תיקון קין בסוד נשמתו היה ביתרו חמיו של משה

ועדיין צריכים אנו לתת טעם, למה לא נצטווה בזה בתחלה ע"י הקב"ה, והטעם הוא, כמש"ה (בראשית ד' כ"ד) כי שבעתים יקם קין, כי כמו שהתחלת תיקונו של הבל היה במשה, שהיה טוב בלי רע,

לו הערב רב על פי ספר הקדוש שער הפסוקים להאריז"ל

כנז"ל בפסוק ותרא אותו כי טוב הוא, כן התחלת תיקון קין בסוד נשמתו, היה ביתרו חמיו של משה, והיו שניהם בדור אחד, וכנודע מספר התקונין, בפסוק קניתי איש את ה'.

מד.

קין אמר לית דין ולית דיין ולית עולם אחרון, ונתקן על ידי יתרו

והנה קין חטא ג"כ בענין הדינים, ואמר לית דין ולית דיין, ולית עולם אחרון, כשהרג להבל אחיו. ולכן אשר עתה היה נתקן ע"י יתרו, תקן עון ההוא, והוא בעצמו יעץ למשה עצה זו, והודה על ענין הדינים, לתקן פגם שבו. וגם כי כיון שהוא ראש לנשמות קין, היה רוצה לתקן גם את נשמות קין, שהיו גם הם מעורבים בדייני סדום. ולכן בחר במינוי שופטים אחרים, שהיו מבחי' קין, לתקן את נשמות קין גם הוא, ע"ד שהיה משה מתקן נשמות הבל, והנה אחר שנמחלו ג' עבירות אלו, אז עמדו בחר סיני, ופסקה כל זוהמתם הראשונה, ואז קבלו כל התורה כלה.

מה.

נבאר עתה בקיצור ענין גלות ישראל למצרים ולמה היו שבעים נפש, ואיך נגאלו, ואיך נכנסו לארץ ישראל, ואח"כ נחזור לבאר דרוש ארוך, בענין משה רבינו ע"ה ודור המדבר וערב רב, ודרושים רבים הנכללים בהם

ונבאר עתה בקיצור, ענין גלות ישראל למצרים, ולמה היו שבעים נפש, ואיך נגאלו, ואיך נכנסו לא"י. ואח"כ נחזור לבאר דרוש ארוך, בענין מרע"ה, ודור המדבר, וערב רב, ודרושים רבים הנכללים בהם.

הערב רב על פי ספר הקדוש שיער הפסוקים להאריז"ל ז"ל

בז.

**כל הנשמות באות מטפת החסדים נמשכים מן הדעת שמשם
טפת הזרע, ובפרט מן החסדים התחתונים המגולים
הקרובים אל היסוד, ואף על פי שגם באים נשמות מבחינת
החסדים המכוסים, אינם עולים בחשבון נפשות בני ישראל
שנכנסו בגלות**

ובזמן שהודעתך בפרשת בראשית בענין חטאו של אדה"ר, כי כל
הנשמות באות מטפת החסדים, שהם מ"ד, נמשכים מן הדעת,
שמשם טפת הזרע, בסוד (בראשית ד' כ"ה) וידע אדם עוד את חוה אשתו,
ובפרט מן החסדים התחתונים המגולים, הקרובים אל היסוד. ואף על פי
שגם באים נשמות מבחי' החסדים המכוסים, אינם עולים בחשבון נפשות
בני ישראל שנכנסו בגלות, כי בחי' הגלות הוא הסתלקות החסדים,
והעלם בשרשם כמו שנבאר ובחי' זו אינו ניכר אלא במגולים,
שמתעלמים אח"כ, ולא במכוסים ונעלמים תמיד, ולכן מספרם אינם אלא
ע' נפש בלבד, שהם כללות האורות, אבל פרטיהם הם ס' רבוא, כמספר
ו"ק.

בז.

טעם שישראל נקראים בני ישראל

וזהנה היותם נקראים בני ישראל, הוא במה שנודע, כי חג"ת נקראים
אבות, ונה"י נקרא בנים. ולפי שאלו האורות המגולים הם
החסדים דנו"ה, ולכן נקראו בני ישראל, כי משם שרשם וישראל הוא ז"א
עצמו כנודע, ובניו הם נו"ה שבו.

לח הערב רב על פי ספר הקדוש שיער הפסוקים להאריז"ל

מח.

נבאר עתה דרוש גדול כולל דרושים רבים, ובכללם יתבארו ענייני נסים דיציאת מצרים, ובמדבר, ובו נבאר ענין ישראל, ויעקב, ועשו, ורחל, ולאה, ודור המדבר, וערב רב, ומשה ואהרן ומרים, וענין המרגלים, ויהושע וכלב, וענין אפרים בן יוסף, ושני המטות, מטה האלהים ומטה משה, וענין הבאר, ומן, וענני כבוד

ונבאר עתה, דרוש גדול, כולל דרושים רבים, ובכללם יתבארו ענייני נסים דיציאת מצרים, ובמדבר, ובו נבאר ענין ישראל. ויעקב. ועשו. ורחל. ולאה. ודור המדבר. וערב רב. ומשה ואהרן ומרים. וענין המרגלים. ויהושע וכלב. וענין אפרים בן יוסף. ושני המטות, מטה האלהים. ומטה משה. וענין הבאר. ומן. וענני כבוד. וקצת רמז מאמר בספר הזוהר פרשת תצוה בענין הנהו תלת נקודין דכל עלמא, חורבא, וישובא, וג"ע הארץ.

מט.

פרצוף אמצעי העומד כלפי פנים דפרצוף דור המדבר הוא הנקרא יעקב, וב' פרצופים אחרים זה בימינו וזה בשמאלו נקראים ערב רב ועשו בן יצחק אחיו של יעקב

שזורה ג', להלאה משורה שניה, והיא היותר רחוקה מז"א. גם היא ג' פרצופים אחרים, פרצוף אמצעי, העומד כלפי פנים דפרצוף דור המדבר, הוא הנקרא יעקב. וב' פרצופים אחרים, זה בימינו, וזה בשמאלו, נקראים ערב רב, ועשו בן יצחק אחיו של יעקב. והנה הם ט' פרצופים, וזה ביאורם, ונתחיל לבאר תחלה השורה החיצונה שבכלם, ואח"כ השנית, ואח"כ הפנימית משלשתם.

הערב רב על פי ספר הקדוש שיער הפסוקים להאריז"ל לט

ג.

שורה החיצונה היא יעקב באמצע וערב רב בימינו ועשו בשמאלו

שורה החיצונה, היא יעקב באמצע, וערב רב בימינו, ועשו בשמאלו.

גא.

ב' הפרצופין אשר מימין יעקב ומשמאלו, הם בחינת ערב רב שיצאו ממצרים עם ישראל ונתגיירו

והנה ב' הפרצופין אשר מימין יעקב ומשמאלו, הם בחינת ערב רב שיצאו ממצרים עם ישראל ונתגיירו, ולכן הם בצד ימינו של יעקב. ועשו, בשמאלו של יעקב. ולכן לא נתגייר, ובוזה את המילה ואת הבכורה וכו'.

והנה עיקר ההארה היוצאה מיסוד ראבא היא ביעקב, שהוא כנגד פנים דזעיר ממש, וההארה ההיא נמשכת ביושר. אבל שתי ההארות שיש בצדי יעקב, אינם נמשכות ביושר מפנים דזעיר, רק הם נוטים אל האלכסון בקרן זוית, ולכן הארתם מועטת. ועכ"ז, הימני גדולה הארתו מן השמאלי. ולכן יעקב שהוא באמצע, הארתו גדולה מאד, ואין החיצונים שולטים בצד הפנים כלל, ולכן היה בחיר שבאבות, ובפרט אחר שנתעלה במדרגת ז"א עצמו, כנזכר לעיל בפסוק ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל. ועכ"ז יש בו בחי' דין, כי כן יעקב בגימטריא שני שמות אלה"ם, עם מספר עשר אותיותיהם, כמ"ש בפרשת וישלח, ובריש פרשת לך לך.

מ הערב רב על פי ספר הקדוש שיער הפסוקים להאריז"ל

נב.

הערב רב אשר מימין יעקב היא הארה מועטת, לכן שלטו בהם החיצונים והיו גוים – ולהיותם נמשכים מיסוד דאבא שהוא משה, לכן טרח משה רבינו ע"ה להוציאם ממצרים ולגיירם ונקראו על שמו – ערב רב בגימטריא דעת

והערב רב אשר מימינו, היא הארה מועטת, לכן שלטו בהם החיצונים, והיו גוים. ולהיותם נמשכים מיסוד דאבא שהוא משה, כמ"ש לעיל בדרוש שקודם לזה, לכן טרח מרע"ה להוציאם ממצרים, ולגיירם, ונקראו על שמו, כמ"ש (שמות ל"ב ז) כי שחת עמך וכו', וכמ"ש בדרוש שקדם. כי לכן ערב רב בגימטריא דעת, שהוא דעת עליון שביסוד דאבא, ומשם נמשכת הארתם לחוץ.

נג.

עשו אח יעקב היא הארה גרועה מכל ההארות כולם, לכן שלטו בו הקליפות יותר מבערב רב ולא נתגייר כלל

ועשו אחיו אשר משמאל יעקב, היא הארה גרועה מכל ההארות כולם של יסוד דאבא, אם להיותה בשורה החיצונה מכולם, הרחוקה מז"א. ואם להיותה בצד השמאל, ובפרט שהיא הארה נמשכת באלכסון, שהיא גרועה ומועטת כנזכר, ולכן שלטו בו הקליפות יותר מבערב רב, ולא נתגייר כלל.

נד.

הטעם שיצחק אביו של עשו היה רוצה לקרבו ולגיירו ולתת לו הברכות והבכורות

וזוהי הטעם שהיה יצחק אביו רוצה לקרבו ולגיירו, ולתת לו הברכות

הערב רב על פי ספר הקדוש שיער הפסוקים להאריז"ל מא

והבכורות, לפי שגם הוא מן השמאל, כמו יצחק שהוא שמאלו דז"א כנודע. ולכן עשו בנימטריא שני שמות אלו קפ"ד, שהוא אחוריים הממולאים דהוי"ה ז' יודי"ן שביסוד דאבא, כנז"ל בדרוש שקדם, ועם עשר אותיותיו שבאחוריים ההם הפשוטים, הרי צד"ק, ולהיותו סמוך עם יעקב, רצה להתאחו ג"כ בו מבחי' ב' אלהי"ם שבו, עם עשר אותיותיהם העולים יעקב כנוכר, כי גם הם דינים, ורצה להתאחו בהם, ולכן צדק ויעקב בנימטריא עשו. גם בזה תבין, איך יעקב ועשו הם אחים סמוכים זה עם זה למעלה, כשני אחים ממש.

גה.

בשורה האמצעית אין בהם אחיזה אל החצונים, כמו בשורה החיצונה שנתאחו החיצונים בערב רב ובעשו שבימין ושמאל – יעקב האמצעי לבדו, היה שלם מכולם ולא שלטו בו

שורה האמצעית, היא ג' פרצופים אחרים, והם, דור מדבר באמצע, וב' המטות הנזכר בתורה. הא' נקרא מטה סתם, הוא בצד ימין דדור המדבר. והב' נקרא מטה האלהים, הוא בצד שמאל דדור המדבר. ולכן נקרא מטה האלהים, כי היא בשמאל כנוכר בזוהר פרשת בשלח דף מ"ח ע"א. וגם נתבאר בס"ה, כי ב' מטות היו. ושלתם עומדים בבחי' אחור בפנים, ר"ל כי פניהם לצד החיצון, כנגד אחוריהם של ג' פרצופין דשורה החיצונה כנז"ל, אבל אחוריהם הם לצד הפנים של שורה הפנימית, שבה ג' פרצופין, שהם, ז"א, ומן, וענני כבוד, כמ"ש לקמן. ולהיות כי זו השורה היא יותר קרובה לז"א, ולכן אין בהם אחיזה אל החצונים, כמו בשורה החיצונה, שנתאחו החיצונים בערב רב ובעשו, שבימין ושמאל. ויעקב האמצעי לבדו, היה שלם מכלם, ולא שלטו בו כנז"ל.

מב הערב רב על פי ספר הקדוש שער הפסוקים להאריז"ל

גו.

הטעם שלא שלטו החיצונים ביעקב, רק בערב רב ועשו שהם הארות גרועות ומועטות

ואמנם הארת דור המדבר, זה עניינו, הנה נתבאר לעיל, כי עיקר ההארה האמיתית בבחיה ובגבורתה, היא באמצע, לפי שיוצאה ביושר, ולא בדרך נסיה. ולכן בשורה החיצונה, עיקר ההארה היא ביעקב. ולכן לא שלטו בו החיצונים כנז"ל, אבל בערב רב ועשו, שהם מן הצדדים, הם הארות גרועות ומועטות, ולכן שלטו בהם החיצונים. גם בשורה זו האמצעית, עיקר ההארה היא בדור המדבר, שהיא האמצעית. ושתי ההארות שבצדדיו, הם טפילות אליו, ונקרא מטות כנוכר.

פרשת בא

שער הפסוקים – פרשת בא

גז.

הערב רב הם ניצוצות נשמות השחתת זרע אדם הראשון באותם ק"ל שנה, ולא היו נתקנים עדיין, ולהיותם מבחינת הדעת שהוא משה ע"ה, השתדל מאד לתקן אותם ולהוציאם ממצרים – השי"ת צוהו קדש לי כל בכור בבני ישראל, רק בכורות בני ישראל שגם הם מבחינת הדעת העליון הנקרא בכור והיו מתוקנים כבר מעון השחתת הזרע, אבל לא בכורות הערב רב שעדיין אינם נתקנים ואינם ראויים למצוה זאת

קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל וגו'. יש לתמוה מאוד בפרשה זו, כי הנה השי"ת ציווהו, קדש לי כל בכור, ומרע"ה הניח מלצות את ישראל על מצוה זו בזאת הפרשה, וציום מצוה אחרת, כמש"ה ויאמר משה אל העם זכור את היום אשר יצאתם ממצרים וכו'.

הערב רב על פי ספר הקדוש שיער הפסוקים להאריז"ל מג

ואח"כ חזר בפרשת והיה כי יביאך, וצוום והעברת כל פטר רחם וכו'. אבל הענין הוא, כמו שנתבאר לעיל בפסוק ויקם מלך חדש, כי הערב רב הם ניצוצות נשמות השחתת זרע אדם הראשון, באותם ק"ל שנה, ולא היו נתקנים עדיין, ולחיותם מבחי' הדעת שביסוד דאבא, שהוא משה ע"ה, השתדל מאד לתקן אותם, ולהוציאם ממצרים, כנזכר שם באורך, וחנה השי"ת צוהו, קדש לי כל בכר בבני ישראל, להיות גם הם מבחי' הדעת העליון, הנקרא בכור, ושם מגיע פגם חטא של השחתת הזרע כנודע. ולכן בני ישראל שהיו מתוקנים כבר מעון הזה, קדש לי כל בכור שלהם, אבל לא בכורות הערב רב, שעדיין אינם נתקנים, ואינם ראויים למצוה זאת.

גח.

אם משה רבינו ע"ה היה תיכף אומר להם מצוה זאת, ויהיו הערב רב שומעים קדש לי כל בכור בבני ישראל, ולא בערב רב, היו פורקים עול וחוזרים לסורם, לכן בהיות רצון משה רבינו ע"ה להכניסם תחת כנפי השכינה, ולא יבעטו ח"ו בהקב"ה, לכן התחיל להם במצות זכור את היום הזה אשר יצאתם מארץ מצרים, שהיא מצוה כוללת לישראל ולהם, לכן כתיב ויאמר משה אל העם שהם הערב רב, ובלשון רבים אשר יצאתם היום היום אתם יוצאים – הערב רב לא נשתעבדו במצרים – כי אמר אלהים פן ינחם העם בראותם מלחמה וישבו מצרימה קאי על הערב רב – בראותם עמוד הענן נוסע לפני ישראל ולא לפני הערב רב, אמרו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו

ומשה רבינו ע"ה ראה, והנה אם עתה שהוא התחלת נתינתו יתברך לישראל את המצות, וזו ראשונה מכולם, אחר מצות פסח וחג המצות, אם היה תיכף אומר להם מצוה זאת, ויהיו הערב רב שומעים קדש לי כל בכור בבני ישראל, ולא בערב רב, היו פורקים עול, וחוזרים

מד הערב רב על פי ספר הקדוש שיער הפסוקים להאריז"ל

לסורם. ובפרט, כי עדיין לא יצאו ישראל ממצרים, כי הרי כתיב (שמות י"ג י"ז) ולא נחם אלהים וגו', כי קרוב הוא, כי אמר אלהים פן ינחם העם, שהם הערב רב, ושבו מצרימה, ומכ"ש עתה שעדיין היו בבתיהם, וכמו שמצינו שבראותם עמוד הענן נוסע לפני ישראל, ולא לפני הערב רב, אמרו (שם ל"ב א') קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו, כנזכר בזה"ק. ולכן בהיות רצון מרע"ה להכניסם תחת כנפי השכינה, ולא יבעטו ח"ו בהקב"ה, לכן התחיל להם במצות זכור את היום הזה אשר יצאתם מארץ מצרים, והיא מצוה כוללת לישראל ולהם, ולכן כתיב ויאמר משה אל העם, שהם הערב רב, ולכן אמר בלשון רבים, אשר יצאתם היום, היום אתם יוצאים. אמנם אמר מבית עבדים, כלומר יצאתם ממצרים הנקרא בית עבדים, ע"ש ישראל שנשתעבדו שם, אבל אתם לא נשתעבדתם שם, ולכן לא אמר הכתוב מהיות עבדים, אלא מבית עבדים. [הגהה א"ש, גם עמ"ש חז"ל, שהמצריים נקראים עבדים, להיותם בני חם, הנקרא עבר, ואתי שפיר, כנלע"ד].

נט.

כל צורך חוזק יד לא היה בעבור ישראל אלא בעבור הערב רב, שלולי חוזק ידו יתברך לא היה מניחם פרעה לצאת, אבל לישראל לבדם לא היה מקפיד פרעה כל כך ולא היה צריך ליד חזקה ההוא

גם רמזו באמרו כי בחוזק יד וכו', כי כל צורך חוזק יד לא היה בעבור ישראל, אלא בעבורם, וכמש"ה (שם ט' י"ז) ולמען ספר שמיי בכל הארץ. ולולי חזק ידו יתברך, לא היה מניחם פרעה לצאת. אבל לישראל לבדם, לא היה מקפיד פרעה כ"כ, ולא היה צריך ליד חזקה ההוא. וזש"ה, כי בחזק יד הוציא ה' אתכם, ולא אמר את ישראל, וכיון שהוא כן, ולא יאכל חמץ, לא אתם ולא בני ישראל:

הערב רב על פי ספר הקדוש שער הפסוקים להאריז"ל מה

ס.

משה רבינו ע"ה פייס הערב רב בדברים – על ידי שאמר להם משה שהחזק יד עשה הקב"ה רק בשבילם, נתאמת בלבם שהקב"ה אוהב אותם – עתה אני רוצה לצוות לישראל מצוה פרטיית שאין לכם חלק בה, והטעם הוא כי הרי אתם הערב רב יוצאים היום ולא בחצות לילה כדרך ישראל שיצאו בחצות הלילה

והנה על ידי כן, נתאמת בלב הערב רב שהקב"ה אוהב אותם, ואחר שפייסם בדברים אלו, אז התחיל להתנצל להם על העתיד, והוא מצות הבכור כנז"ל. וז"ש, היום אתם יוצאים בחדש האביב, והוא הקדמה על העתיד, כלומר הרי נתתי לכם ולישראל מצוה אחת, ששניכם שוים בה לסיבה הנז"ל. ועתה אני רוצה לצוות לישראל מצוה פרטיית, שאין לכם חלק בה, ולא מחוסר רב אהבתו יתברך אתכם, כי הרי במצוה ראשונה השווה אתכם כנזכר. רק הטעם הוא, לפי שאין עליכם חיוב מצוה זאת, מן הטעם שנבאר, והוא, כי הרי אתם הערב רב יוצאים היום, ולא בחצות לילה כדרך ישראל שיצאו בחצות הלילה, כמש"ה (שם י"ב ל') ויקם פרעה לילה, בעבור מכת בכורות המצריים, וכנגד זה נתחייבו ישראל להקדיש בכוריהם, שגרמו להם יציאתם בלילה, בעת מכת בכורות. אבל אתם יוצאים היום, ולא בלילה, אתם פטורים ממצוה זו שנאמר עתה אח"כ.

סא.

אחר שפייס הערב רב בדברים, אז החזיר פניו כנגד ישראל, ודבר עמהם בלשון יחיד, כי ישראל גוי אחד הם בארץ – הסיבה שלא דבר משה רבינו ע"ה עם בני ישראל והערב רב ביחד

ואחר שפייסם בדברים, אז החזיר פניו כנגד ישראל, ודבר עמהם

מז הערב רב על פי ספר הקדוש שער הפסוקים להאריז"ל

בלשון יחיד, כי ישראל גוי אחד הם בארץ. וז"ש, כי יביאך, בלשון יחיד נאמרה כל זו הפרשה. ואמר להם, הנה כבר צויתי לערב רב על מצות חמץ, ועתה אני מצוה גם אתכם על המצוה הזאת ג"כ. והסיבה שלא דברתי עמהם ועמכם ביחד הוא, לפי שאין הטעמים שוים בשניכם, כי טעם שלהם הוא כנ"ל, כי בחוזה יד. אבל הטעם שלכם הוא בלשון אחר, והגדת לבנך וגו', בעבור זה עשה ה' לי, ולא לע"ר, כי הם לא היו משועבדים כמוני, ולכן בי תלוי יציאת מצרים, כמש"ה בצאתי ממצרים. ואחר אשר השווה לשניהם במצוה זאת, ונתפייסו כלם, אז אמר המצוה של קדש לי כל בכור וגו', לישראל לבדם בלשון יחיד. והיה כי יביאך, והעברת כל פטר רחם, ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו וגו'. וטעם זה לא שייך אלא בכם, היוצאים בחצות לילה, בעת הריגת בכורי מצרים, משא"כ בערב רב שיצאו אח"כ ביום כנז"ל.

סב.

הטעם למה נתן מצות אכילת מצה גם לערב רב מה שלא עשה כן במצות הבכור – הערב רב הם בסוד דעת העליון שבבינה

והנה טעם למה נתן מצות אכילת מצה גם לערב רב, מה שלא עשה כן במצות הבכור, הטעם הוא במה שהודעתך, בפסוק ויקם מלך חדש, כי הערב רב הם בסוד דעת העליון שבבינה, ובחי' המצה שמורה היא במלכות של הבינה, והיא הנקרא ד' רבתי דאחד כנודע. והנה גם שם דעתן של נשים קלה, בגימטריא קל"ה כמנין מצה, ולכן נצטוו גם הם במצות המצה.

פרשת בשלח

שער הפסוקים – פרשת בשלח

סג.

פשט הפסוק ויקח משה את עצמות יוסף עמו, הערב רב שעלו עם ישראל ממצרים הם אותם הנפשות שגזר עליהם יוסף הצדיק שימולו וגייר ומל אותם, ומשה גם הוא רצה לקרבם ולהכניסם תחת כנפי השכינה, ולפי שיוסף התחיל במצוה זאת והיה העיקר הראשון לגיירם, לכן לקחו משה עמו

ויקח משה את עצמות יוסף עמו. כבר ידעת מ"ש רז"ל בפסוק לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו, שגזר עליהם שימולו, וגייר כמה נפשות ומל אותם, והם הערב רב שעלו עם ישראל ממצרים. ומשה גם הוא רצה לקרבם ולהכניסם תחת כנפי השכינה, ולפי שיוסף התחיל במצוה זאת, והיה העיקר הראשון לגיירם, לכן לקחו משה עמו.

סד.

השי"ת אמר למשה רבינו ע"ה "עבר לפני העם", "עבר" אותיות ער"ב, שהערב רב שיש מהם פחד שמא יסקלו אותו, אני מבטיחך שאצילך מהם, אמנם מן ישראל אל תפחד מהם כי קדושים הם ולא יזיקוך

ויאמר ה' אל משה עבור לפני העם. הנה ר"ת "עבר לפני העם" הוא על"ה, גם תיבת "עבר", אותיות ער"ב, פירוש, כי אותם ערב רב שעלה אתם, הנקרא העם סתם, מהם יש פחד פן יסקלוך, ולכן אני מבטיחך שאצילך מהם. אמנם מן ישראל, אל תפחד מהם, כי קדושים הם, ולא יזיקוך.

סז.

בעור אביו של בלעם היה מגולגל בצומח, ולא היה לו עדיין תיקון לעלות בבעל חי מרוב זוהמת הרע אשר בו, הוא בחינה עליונה אשר בכל הסיגים שבשורש ההוא, לכן יונס ויומברוס בני בניו שהיו ראשי הערב רב כנודע, וכן הערב רב עצמם, כולם היו חפצים בתיקונו, כי בעלייתו תהיה עליהם להם

וכבר הודעתוך בשער הגלגולים, וכן במצות ברכת המזון, בפרשת עקב, ענין המגולגלים בכל ד' בחי', שהם, 'דומם', 'צומח', 'חי', 'מדבר'. גם הודעתוך שם, כי לכל בחי' מאלו יש זמן קצוב להם, לעלות משם למעלה יתירה. והנה זמן המגולגלים בצומח, הוא בד' חרשים ראשונים, שהם, ניסן, אייר, סיון, תמוז. והם עולים ומתגלגלים בבעל חי. והנה בעור אביו של בלעם, היה מגולגל בצומח, ולא היה לו עדיין תקון לעלות בבעל חי, מרוב זוהמת הרע אשר בו. ובלי ספק, כי הוא בחי' עליונה אשר בכל הסיגים שבשורש ההוא, ולכן יונס ויומברוס בני בניו, שהיו ראשי הערב רב כנודע, וכן הע"ר עצמם, כלם היו חפצים בתקונו, כי בעלייתו תהיה עליהם להם.

סז.

ויביטו ויבינו בקסמים שלהם כי אין לו יכולת לעלות משם אלא על ידי שיחטיאו ישראל ועל ידי כן תתגבר הקליפה ותוכל להוציא את נפש בעור אביהם מן בחינת הצומח – נתחכמו לעשות העגל ההוא של זהב הנקרא שור על ידי הכשפים העצומים אשר בפיהם המכחישים פמליא של מעלה, ונתחברו כל הסיועים יחדיו, של הקליפה והכשפים, והקדושה של כח אהרן, ושל השם הקדוש שעל הטס ההוא, שבו העלו את יוסף מן היאור ועל ידי כן יצא משם שור הזהב ובתוכו רוחניות וחיות של נפש בעור אביהם, ועלה מצומח

ג הערב רב על פי ספר הקדוש שיער הפסוקים להאריז"ל

לחי, וקבלוהו עליהם למנהיג שיודיעם עתידות וכל הצריך אליהם, וכל זה על ידי מה שהחטיאו לישראל

ויביטו ויבינו בקסמים שלהם, כי אין לו יכולת לעלות משם, אלא ע"י שיחטיאו ישראל, ועי"כ תתגבר הקליפה, ותוכל להוציא את נפש בעור אביהם, מן בחי' הצומח. ויצורף לזה היות החטא הזה נעשת ע"י אהרן הכהן, קדוש ה'. ויצורף ג"כ לזה, היות בידם אותו טם של זהב, שכתוב בו עלה שור. ואז נתחכמו לעשות העגל ההוא של זהב הנקרא שור, ע"י הכשפים העצומים אשר בפייהם, המכחישים פמליא של מעלה, ונתחברו כל הסיועים הנז' יחדיו, של הקליפה והכשפים, והקדושה של כח אהרן, ושל השם הקדוש שעל הטם ההוא, שבו העלו את יוסף מן היאור ועי"כ, יצא משם שור הזהב, ובתוכו רוחניות וחיות, של נפש בעור אביהם, ועלה מצומח לחי, וקבלוהו עליהם למנהיג, שיודיעם עתידות וכל הצריך אליהם, וכל זה ע"י מה שהחטיאו לישראל כנז"ל.

סח.

נפש בעור הרשע אשר בשור ההוא, הוא שהיה צווח ואומר אלה אלהיך ישראל, זה סוד מה שאמרו שהאכילוהו עשבים, כי כיון שהיה מגולגל בצומח ובעשבים היה אוכל מהם, להעתיק משם בחינת נפשו המגולגלת שם, ועל ידי אכילתו אותם, יחזרו אבר מאברי השור החי ההוא ויעלה מצומח לבעל חי, וכל זה על ידי כח הקסמים שלהם, ולכן עשו העגל הזה בחודש תמוז שהוא החדש האחרון של זמן גלגול עליית הצומח אל מדרגת בעל חי

ונפש בעור הרשע, אשר בשור ההוא, הוא שהיה צווח ואומר, אלה אלהיך ישראל, כמ"ש חז"ל. גם זה סוד מ"ש חז"ל, שהאכילוהו עשבים, כמ"ש (תהלים ק"ו) כתבנית שור אוכל עשב. והענין הוא, כי כיון שהיה מגולגל בצומח ובעשבים, היה אוכל מהם, להעתיק משם בחי' נפשו המגולגלת שם, וע"י אכילתו אותם, יחזרו אבר מאברי השור החי

הערב רב על פי ספר הקדוש שיער הפסוקים להאריז"ל נא

ההוא, ויעלה מצומח לבעל חי. וכל זה, ע"י כח הקסמים שלהם. ולכן עשו העגל הזה בחדש תמוז, שהוא החדש האחרון של זמן גלגול עליית הצומח אל מדרגת בעל חי.

ס.ט.

כבר ידעת כי קין רובו רע, והבל הוא טוב, ומשה הוא הבל, ונאמר עליו ותרא אותו כי טוב הוא – קין אתא מסטרא דנחש, שנאמר עליו ולכל תכלית הוא חוקר, שכוונתו לכלות כל העולם

למה יאמרו מצרים 'לאמר 'ברעה 'הוציאם וגו'. ר"ת הוא הבל, והענין הוא, כי כבר ידעת, כי קין רובו רע, והבל הוא טוב, ומשה הוא הבל, ונאמר עליו ותרא אותו כי טוב הוא. וא"כ למה יאמרו מצרים, כי הבל שהוא משה מסטרא דטוב, הוציא את בני ישראל ממצרים ברעה, שהוא מסטרא דקין. וכמו שקין הרג להבל בהרים ובשדות, גם פה הוציאם להרוג אותם בהרים. וכמו שקין אתא מסטרא דנחש, שנאמר עליו ולכל תכלית הוא חוקר, שכוונתו לכלות כל העולם. כן פה נאמר, ולכלותם מעל פני האדמה. וכמו שקין כתיב בו הן גרשת אותי היום מעל פני האדמה, כן פה כתיב, ולכלותם מעל פני האדמה. וא"כ כדי שלא יחשבו מצרים, שאני מסטרא דרע חס ושלום, לכן למה ה' יחרה אפך בעמך, אשר הוצאת מארץ מצרים, לכן שוב מחרון אפך.

ע.

משה הוא שם בן נח – משה הוא גלגול הבל בן אדם – אחר כך נתגלגל בשת אחיו, ואחר כך בנח הצדיק, שהיו בדורו דור המבול, שהם עצמם בחינת הערב רב שבדורו של משה – לפי שנח הניחם למחות בדור המבול וחטא בזה, לכן נתקן במשה

גב הערב רב על פי ספר הקדוש שיער הפסוקים להאריז"ל

שמסר עצמו עליהם ואמר ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת

[סימן ל"ג] ויאמר משה אל ה' ראה אתה אומר אלי. קשה שלא מצינו מאמר ידעתך בשם כלל בכל התורה, ואיך אמר ואתה אמרת ידעתך בשם. אבל זה יובן במ"ש בספר התיקונים בתיקון ס"ט, כי משה הוא שם בן נח. והענין נתבאר אצלנו, כי משה הוא גלגול חבל בן אדם, ואח"כ נתגלגל בשת אחיו, ואח"כ בנח הצדיק, שהיו בדורו דור המבול, שהם עצמם בחי הערב רב שבדורו של משה, כנז"ל בפסוק ויקם מלך חדש על מצרים. ולפי שנת הניחם למחות בדור המבול וחטא בזה, לכן נתקן במשה, שמסר עצמו עליהם, ואמר ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת. ואחר כך נתגלגל בשם בן נח. ואל תתמה, איך נתגלגל בנח ובשם בנו, שהיו שניהם חיים בדור אחד. כי כבר הודעתך, כי בחי כל הגלגולים האלה של משה, הם בסוד חלקי נר"ן שלו, וחלק זה בא באיש א', וחלק זה בא באיש אחר. וז"ש, ואתה אמרת ידעתך בשם, כלומר כבר הודעת לי, שנתגלגלתי בשם בן נח, שהיה נביא, ושם ידעתי ודברת עמי בנבואה. וגם בהיותי מגולגל בנח, אמרת לי שמצאתי חן בעיניך. וכמש"ה, (בראשית) ונח מצא חן בעיני ה'. כי חן, הם עצמם אותיות נח, וזש"ה וגם מצאת חן בעיני.

פרשת בלק

שער הפסוקים – פרשת בלק

עא.

בלק ובלעם היו קוסמים וחכמים שאין כמותם בעולם – נקרא בלק בן צפור על שם חכמתו שהיה קוסם על ידי צפור אחד

[סימון כ"ב] וירא בלק בן צפור את כל אשר וגו'. ראיתי לבאר כאן, ענין בלק ובלעם, שהיו קוסמים וחכמים, שאין כמותם בעולם. וכמ"ש חז"ל כי בבחי' אחת היה בלק טפל לבלעם. ובבחי' אחרת, היה בלעם טפל לבלק. וגם בזוהר האריך בענין בלק ובלעם, כי נקרא בלק בן צפור, ע"ש חכמתו שהיה קוסם, ע"י צפור א'. [הגהה א"ש, אני פרשתי בזוהר, כפי דבריהם, כי בן צפור, ירצה דדריש כן מלשון בינה שהיה מבין חכמתו מאמצעות אותו הצפור הנקם"ם].

עב.

תכלית שנאתם עם ישראל על חנם – גם עמלק היה שונא גדול לישראל – עמלק ע"ם ל"ק עמא דלקא לון – בלק ב"א ל"ק – בלעם ב"ל ע"ם – נשתארו אותיות עמ"ק, בלבל עמק דמחשבה דילהון דלא ישלטון ולא ישתארו בעלמא

גם ראינו תכלית שנאתם עם ישראל על חנם, משא"כ בזולתם. זולתי עמלק, שגם הוא היה שונא גדול לישראל. ולכן רצוני לייסד ענין זה, על מאמר ספר הזוהר בפרשת בלק דף קצ"ט ע"ב שורה כ"ג, וז"ל, ודוד מלכא אמר, (תהלים ט') כי הגה הרשעים ידרכון קשת כוננו חצם וגו', ואע"ג דהאי קרא וכו', אמרו עמלק, ע"ם ל"ק, עמא דלקא לון וכו'.

נד הערב רב על פי ספר הקדוש שער הפסוקים להאריז"ל

בלק, בא לק וכו', בלעם, ב"ל ע"ם וכו'. מה אתוון אשתארו עמ"ק, בלבל עמק דמחשבה דילהון, דלא ישלטון, ולא ישתארו בעלמא וכו' עכ"ל.

עג.

עמלק הוא בחינת פסולת הרע שהוברר מן קין בן אדם הראשון, והוא בחינה אחת מן ה' מיני ערב רב שנתערבו בישראל, שהם עמלקים רפאים וכו' – כי גם בערב רב היה עירוב רע של קין ושל הבל – לכן היה עמלק שונא גדול לישראל – הטוב שבקין נברר ביתרו

דע, כי כל דברים אלו מיוסדים, ע"ד בחי' גלגול נשמותיהם, מהיכן נשרשו. הנה עמלק הוא בחי' פסולת הרע, שהוברר מן קין בן אדה"ר, והוא בחי' אחת, מן ה' מיני ערב רב, שנתערבו בישראל, שהם, עמלקים, רפאים, כנזכר בזוהר בפרשת בראשית כי גם בערב רב, היה עירוב רע של קין ושל הבל. ולכן עמלק שונא גדול לישראל היה, וכמ"ש למטה בפסוק ויסר קיני מתוך עמלק, כי הטוב שבקין, נברר ביתרו הנקרא חבר הקיני, הנפרד מקין, ר"ל מן הרע של קין, שהוא עמלק.

עד.

בלק ובלעם היו מעורבים משתי רעות, מן הרע של קין ומן הרע של הבל – יש בכל אחד מהם ב' אותיות ב"ל מן הבל – לא הוברר מן הבל רק ה' אחרונה והיא הטוב שבהבל ונתנה במשה, וב' אותיות ל"ב של הבל לא הובררו, והיה בהם הרע של הבל ונתנו בבלק ובלעם בלב"ל

ובלק ובלעם, היו מעורבים משתי רעות, מן הרע של קין, ומן הרע של הבל, ולכן יש בכל אחד מהם ב' אותיות ב"ל, מן הבל, וכמבואר לעיל בפסוק (שמות ב') וירא מלאך ה' אליו בלבת אש מתוך

הערב רב על פי ספר הקדוש שיער הפסוקים להאריז"ל נה

הסנה, כי לא הוברר מן הבל, רק ה' אחרונה, והיא הטוב שבהבל, ונתנה במשה. וב' אותיות ל"ב של הבל לא הובררו, והיה בהם הרע של הבל, ונתנו בבלק ובלעם בלב"ל.

עה.

ג' אותיות הראשונות של עמלק שהם עמ"ל נתנו בבלעם, ואות ק' נשארה בבלק – היות שבלק ובלעם יש בכל אחד מהם רע של קין ושל הבל, אבל עיקרו של בלק הוא מן הרע של קין, ועיקרו של בלעם הוא מן הבל

גם בחינת הרע של קין שנתערב בהם, נרמז בשמותיהם, כי כבר אמרנו שהרע של קין הוא עמלק, והנה ג' אותיות הראשונות, שהם עמ"ל, נתנו בבלעם, ואות ק' נשארה בבלק. ואמנם, עם היות שבלק ובלעם, יש בכל אחד מהם רע של קין ושל הבל, עם כל זה עיקרו של בלק, הוא מן הרע של קין. ועיקרו של בלעם, הוא מן הבל.

עו.

בלק בן צפור, בן יתרו, עליו נאמר גם צפור מצאה בית, אבי צפורה אשת משה, הטוב לקחו יתרו ונעשה צפור טהורה, והרע נתן בזרעה והוא בלק, דמבני בנוי של יתרו הוה – הנשמה של קין נתנה ביתרו, ורוח של קין בשמואל הנביא

וענין בלק, נרמז בפסוק וירא בלק בן צפור, בן יתרו, שעליו נאמר (תהלים פ"ד), גם צפור מצאה בית, אבי צפורה אשת משה, כנזכר בזהר בפרשת בלק דף קצ"ו ע"ב. והטוב לקחו יתרו, ונעשה צפור טהורה. והרע נתן בזרעה והוא בלק, דמבני בנוי של יתרו הוה, כנזכר שם. וכבר נתבאר אצלינו כי הנשמה של קין, נתנה ביתרו. ורוח של קין, בשמואל הנביא.

עז.

ענין בלעם – "הנה ילדה מלכה גם היא בנים לנחור אחיד"
הראשי תיבות ה'יא ב'נים ל'נחור, הם הבל, לרמוז על לבן בן
בתואל הארמי שהוא מהבל, וכל משפחתו היו גם כן משם –
לבן עצמו נתגלגל בבלעם

וענין בלעם, נתבאר אצלינו בכמה מקומות, איך עיקרו מן הבל, בסוד (דברים ל"ג) ולא קם נביא עוד בישראל כמשה, בישראל לא קם, אבל באומות העולם קם, ומנו בלעם. גם ביארנו בפסוק הנה ילדה מלכה גם היא בנים לנחור אחיד, כי ר"ת 'היא' בנים ל'נחור, הם הבל, לרמוז על לבן בן בתואל הארמי, שהוא מהבל, וכל משפחתו ג"כ היו משם, כמבואר אצלינו בפרשת תשא, במעשה העגל. ובפרט במה שהודעתך, כי לבן עצמו נתגלגל בבלעם.

עח.

בלק היה קוסם, ובלעם הוא נחש, והטעם לזה – בלק היה
יותר בקי בקסמים מבלעם

ובזה תבין, איך בלק היה קוסם, ובלעם הוא נחש, כנזכר בזוהר והטעם הוא, כי הנחש אין כחו אלא בפיו, וכן בלעם שעיקרו מן הבל כנז"ל, והוא הבל הרע, היוצא מן הפה. אבל בלק עיקרו מן קין, שהוא מאימא, שהוא בחי' מעשה, כמו שידעת בענין ל"ב אלהים דבראשית, דאבא אומר ואימא עושה. והקסם הוא ביד, וכמש"ה וקסמים בידם, כי בלק היה יותר בקי בהם מבלעם.

עט.

ב' בחינות היו בישראל, הישראל עצמם ששרשם הוא
ניצוצות משה הבא מן הבל, והערב רב הנקראים עם סתם

הערב רב על פי ספר הקדוש שער הפסוקים להאריז"ל נז

והם מן הרע אשר בקין – ויגר מואב מפני העם מאד כי רב הוא, שהם הערב רב הנקראים רב – ויקץ מפני בני ישראל עצמם שהם מן הבל

ויגר מואב מפני העם מאד כי רב הוא ויקץ וגו'. הענין הוא, כי ב' בחינות היו בישראל, אחד, הם ישראל עצמם, אשר ברור ההוא, כי שרשם הוא ניצוצות משה, הבא מן הבל, כמבואר אצלינו בענין דור המדבר, בפסוק ויקם מלד הדש על מצרים. הבחי' הב', הם הערב רב, הנקראים עם סתם, והם מן הרע אשר בקין כנז"ל. וכנגדם אמר, ויגר מואב מפני העם מאד כי רב הוא, שהם הערב רב, הנקראים רב. ואמר ויקץ מפני בני ישראל עצמם שהם מן הבל.

פ.

בלעם הוא בחינת הרע של משה – משה הוא מן הדעת העליון – בלעם הוא מהקליפה שכנגד הדעת – בניו של בלעם יונוס ויומברוס גם הם מן הדעת, והם היו ראשים של הערב רב, לכן ערב רב בגימטריא דעת

נאם שומע אמרי אל ויודע דעת עליון וגו'. זה יובן במש"ל, כי בלעם הוא בחי' הרע של משה, ולכן באומות העולם קם, ומנו בלעם. והנה משה הוא מן הדעת העליון דו"א אשר ביסוד דאבא, ולכן נקרא עליון. עוד ירצה קרוב אל האמור, כי כבר ידעת, כי בלעם הוא מהקליפה שכנגד הדעת, וז"ש ויודע דעת עליון. והנה בניו יונוס ויומברוס, גם הם מן הדעת, והם היו ראשים של הערב רב, ולכן ערב רב בגימטריא דעת.

פרשת עקב

שיער הפסוקים – פרשת עקב

פא.

ויאמר ה' אלי לאמר ראיתי את העם הזה, קאי על הערב רב
ויאמר ה' אלי לאמר ראיתי את העם הזה וגו'. הנה תחלה אומר סרו
מהר מן הדרך אשר צויתם כתיב, והוא ענין אותה מצוה
ראשונה, שביארנו לעיל בפרשת בא, בענין קדש לי כל בכור, כי אז צוה
אל העם ערב רב, וא"ל זכור את היום הזה, ולא יאכל חמץ, ורצה לצוות
להם מצוה ראשונה זו עם ישראל, וז"ש אשר צויתם חסר יו"ד.

ספר מלכים

שיער הפסוקים – ספר מלכים א'

פב.

הערב רב עשו שני עגלים מחוברים אחור באחור, ונקרא עגל
אחד, וירבעם בן נבט רצה לגמור הענין ההוא ולנסור אותם
ולהפרידם כדי להחזירם פנים בפנים, לכן עשאם ב' עגלים
נפרדים, וישם את האחד בבית אל והאחד בדן, ולא עלתה
בידו רק הנסירה והפרידה ולא להחזירם פנים בפנים
להזדווג יחד

ויועץ המלך ויעש שני עגלי זהב וגו'. ענין שני עגלי זהב של ירבעם,
ושני עגלי דור המדבר, נתבארו היטב בבאורינו בספר הזוהר,
בפרשת משפטים בשאלת הסבא, מאן הוא נחשא דפרח באוירא וכו', שרי

הערב רב על פי ספר הקדוש שער הפסוקים להאריז"ל גט

בחבורא וסיים בפירודא וכו', וביארנו, כי זכר ונקבה של הקליפה, בתחלה הם מחוברים אחור באחור, ולכך הערב רב עשו שני עגלים מחוברים אחור באחור, ונקרא עגל אחד. וז"ש, שרי בחבורא. ואח"כ ירבעם רצה לגמור הענין ההוא, ולנסור אותם, ולהפרידם, כדי להחזירם פב"פ. ולכן עשאו ב' עגלים נפרדים, וישם את האחד בבית אל, והאחד בדן. האמנם לא עלתה בידו רק הנסירה והפרידה, וז"ש וסיים בפרודא. אבל לא עלתה בידו להחזירם פנים בפנים להזדווג יחד.

ספר ישעיה

שער הפסוקים – ספר ישעיה

פג.

הפסוק "ידע שור קוניהו" נאמר על העגל שעשו הערב רב במדבר שהיה נכלל משור וחמור יחד – ישראל שנקראים עמי של השם יתברך לא ידעו ולא יתבוננו במה שהיו עושים הערב רב הנקרא עם סתם, ולא עמי – ראשי תיבות י'דע ש'ור ק'וניהו ו'חמור הוא ישק"ו, כמו שכתוב "זובחי אדם עגלים ישקון", שהרגו לחור והיו נושקים העגל הכלול משנים ונקרא עגלים – וכל מי שנשק לעגל היו שפתותיו מזהיבות ומשה היה הורגם

[סימן א'] ידע שור קוניהו. הנה זה הפסוק נאמר על העגל שעשו הערב רב במדבר, שהיה נכלל משור וחמור יחד. והנה ישראל שנקראים עמי של השי"ת, לא ידעו ולא יתבוננו, במה שהיו עושים הערב רב, הנקרא עם סתם, ולא עמי. והנה ר"ת ידע ש'ור ק'וניהו ו'חמור הוא ישק"ו. וזה סוד פסוק מ"ש (הושע י"ג ב') זובחי אדם עגלים ישקון. ר"ל, שהרגו לחור, והיו נושקים העגל, הכלול משנים כנזכר.

ס הערב רב על פי ספר הקדוש שיער הפסוקים להאריז"ל

ונקרא עגלים, וכל מי שנשק לעגל, היו שפתותיו מוזהבות, ומשה היה הורגם, כמ"ש חז"ל.

פד.

הערב רב, בכלל הזהב שהשליכו לבור השליכו טס של זהב שכתוב בו עלה שור שהשליך משה לים ועלה ארונו של יוסף, ובכח שם זה יצא העגל הזה – גם היה כתוב בטס ההוא שם יל"י – י'שראל ל'א י'דע ראשי תיבות יל"י, ע'מי ל'א ה'תבונן ראשי תיבות על"ה, כי בשם יל"י עלה העגל, וישראל לא ידעו ולא התבוננו בהשלכת הטס הזה, וחשבו כי העגל עלה מעצמו, ולכן טעו אחריו

ובכר ידעת כי הערב רב, בכלל הזהב שהשליכו לבור השליכו טס של זהב, שכתוב בו עלה שור, שהשליך משה לים, ועלה ארונו של יוסף, ובכח שם זה, יצא העגל הזה. ודע, כי בטס ההוא, היה כתוב בו שם השני, של שם בן ע"ב שמות, שהוא שם יל"י, והוא בסוד בינה, עיש בה חמשים שערים, והם גבורות, כמנין השם הנזכר. והוא סוד שם י"ה בפשוטו י"ה, ובמלויו יו"ד ה"י, שעולה כמוהו חמשים. וכמו שהודעתין בענין קבלת שבת, בפסוק י'הוה ל'מבול י'שב כי גם שם נרמז בר"ת יל"י, כי בשם זה עולות הנשמות בכל ע"ש, ולכן בו עלה העגל, וזהו עלה שור. ולכן נרמז בר"ת ישראל ל'א ידע, ר"ת יל"י. ע'מי ל'א ה'תבונן, ר"ת על"ה. לרמוז, כי בשם יל"י הנזכר, עלה העגל, וישראל לא ידעו, ולא התבוננו בהשלכת הטס הזה, וחשבו כי העגל עלה מעצמו, ולכן טעו אחריו.

פה.

ידע שור קונוהו, השור שעשו במדבר, ידע מי הוא שעשאו וקנהו, והם הערב רב וחמור שהם נמשלים לחמור, אבל השור לא נאמר בו אלא קונוהו, שהשליכו טס של זהב שהיה

הערב רב על פי ספר הקדוש שיער הפסוקים להאריז"ל סא

**כתוב בו עלה שור, ישראל לא ידע בענין זה כלל, כי הרי
הערב רב הם שעשו אותו – ע'מי ל'א ה'תבונן ראשי תיבות
עלה, כי ישראל הנקרא עמי לא ידעו ולא התבוננו כאשר
הערב רב השליכו לאש הטס שהיה כתוב בו עלה שור**

אמר שמואל, עוד מצאתי בפסוק ידע שור קונהו ענין אחד קרוב אל
הנזכר לעיל בפסוק ידע שור קונהו, וז"ל, פ', השור שעשו
במדבר, ידע מי הוא שעשאו וקנהו, והם הערב רב וחמור, שהם נמשלים
לחמור. אבל השור לא נאמר בו אלא קונהו, שדרשו רז"ל שהשליכו טס
של זהב, שהיה כתוב בו עלה שור. ישראל לא ידע בענין זה כלל, כי הרי
הערב רב הם שעשו אותו. ע'מי ל'א ה'תבונן, ר"ת עלה, כי ישראל הנקרא
עמי, לא ידעו ולא התבוננו, כאשר הערב רב השליכו לאש הטס שהיה
כתוב בו עלה שור כנזכר.

פו.

מי עשה את העגל, הערב רב, שכתוב וגם ערב רב עלה אתם

אז ירצה, תדע מי עשה את העגל, הערב רב, שכתוב וגם ערב רב עלה
אתם, וכבר הודעתוך, כי שם הב' מע"ב שמות של ויסע ויבא ויט,
הוא יל"י, והוא הממונה על כח השור העליון ולזה נרמז זה השם בר"ת
ישראל לא ידע.

פז.

כל ה'יום ש'מי מ'נואץ למפרע, הוא ראשי תיבות משה,
דעתיד משה לאתגלגלא בכל דרא ודרא, והוא מנואץ ונבזה
בעיני הערב רב המתגלגלים גם כן בכל דור ודור, ועד שיכלו
גלגולי הערב רב, תמיד הוא מתגלגל ומנואץ בתוכם בגלותא
בתראה

ועתה מה לי פה נאם ה' גו', ותמיד כל היום שמי מנואץ (ישעי' נב, ה).
חנה ר"ת כל ה'יום ש'מי מ'נואץ למפרע, הוא משה, ירמוז אל
מה שכתוב בזוהר ברעיא מהימנא בפרשת נשא, וגם בהרבה מקומות,
דעתיד משה לאתגלגלא בכל דרא ודרא, והוא מנואץ ונבזה בעיני הערב
רב, המתגלגלים ג"כ בכל דור ודור. ועד שיכלו גלגולי הערב רב, תמיד
הוא מתגלגל ומנואץ בתוכם בגלותא בתראה.

בכורות
השם
יתברך

ספר

הערב רב

וכל המסתעף

חלק י"א

על פי ספר הקדוש
שער הליקוטים
לרבינו האריז"ל

יוצא לאור בעזהשי"ת על ידי
הוצאת "ועד גילוי פני הערב רב"

* * *

מנחם אב תשס"ד לפ"ק
עיה"ק ירושלים תובב"א

יום הנורא ט"ז תמוז **שהערב רב עשו את העגל**

יום הנורא "ט"ז תמוז" שהערב רב עשו את העגל ב שנת ב' אלפים תמ"ט לבריאת העולם: טעו ישראל בהיותם למרגלות הר סיני (!), כי משה רבינו עליו השלום בושש לרדת מההר, וערבב השטן את העולם בחושך ואפילה, שיטעו לחשוב שמת (רש"י תשא), ויקהל הערב רב על הזקנים ותבעום לעשות להם אלהים אחרים אשר ילכו לפניהם וכו', ומשלא שמעו להם – הרגום (תנחומא בהעלותך, י"ד).

הערב רב שחטו את חור

ויפנו לחור בן כלב ומרים הנביאה, ויוכיחם, ויהרגהו גם כן (סנהדרין ז.), ויבואו לאהרן "ויבן (= הבין) מחור הזבוח לפניו" ונתיירא שלא ירצחוהו נפש, ויעש ביצוע בדין (שם), ויצא העגל הלז שנעשה מתכשיטי האספסוף ומעשה שטן הצליח שהיתה בו רוח חיים (רש"י תשא, ור' תוספות שאנץ סוטה י"ב).

הנשים לא התפרקו, על כן ניתן להם ראש חודש כיום מועד שלא תעשינה בו מלאכה (אורח חיים סימן תי"ז. ועיין עוד בלוח דבר יום ביומו מנהגי ראש חודש, ביום ל' בתשרי וביום א' בתמוז).

מהראוי לקרוא קריאת שמע בחצי היום כי בא שש, לפי מה שכתוב בתיקונים, תיקון ע' להגביר האמונה נגד הכפירה (מל"ח ט, ט).

ספר "הערב רב"

וכל המסתעף

חלק י"א

על פי ספר הקדוש ספר הליקוטים להאריז"ל

בו יבואר גודל ענין חיוב הלימוד ולחקור מעשי וענין ה"ערב רב", ואיך שצריכים ללחום נגדם, שמקלקלים את כל עם ישראל בכל העולם כולו, ועוקרים כל המצות שבתורתנו הקדושה, כמו שכתב הגאון הקדוש מווילנא זיע"א, שישנם חמשה מיני ערב רב, והם: ^(א) בעלי מחלוקת ובעלי לשון הרע, ^(ב) הרודפים אחר התאוה כמו זנות וכדומה, ^(ג) הרמאים שמראים עצמם כצדיקים ואין לבם שלם, ^(ד) הרודפים אחר הכבוד ובונים חרבות לעשות להם שם, ^(ה) הרודפים אחר הממון. והמחלוקת תחילה, כי המחלוקת כנגד כולם, והם נקראים "עמלקים", ואין בן דוד בא עד שיעברו מן העולם, ועליהם נאמר (דברים כה, יט): "תמחה את זכר עמלק" כמבואר בזוהר. (אדרת אליהו פרשת דברים)

גם יבואר בו השכר הגדול למי שעוסק להציל את עם ישראל מן הערב רב, ומעורר את הרבים שלא יפלו ברשתם ח"ו.

עוד יבואר, שהערב רב הם רמאים כנחשים ועקרבים. כמבואר בזוהר חדש וז"ל (זוהר חדש פרשת יתרו מאמר ז' ימי בראשית):

"אבל נחשים ועקרבים יש בו – ונחשין ועקרבין דילה אינון ערב רב".

עוד יבואר בו העונשים הגדולים אשר מענישים את האדם בזה ובבא, ושאינו אדם יכול לשער עד כמה שייסבול בזה ובבא על זה שעזר את הערב רב, והפגם הגדול הנעשה על ידי אלו העוזרים להם, וגודל החיוב שמוטל על כל איש ואיש להיות בקי בהם בפרטותיהם ודקדוקיהם, כדי שלא יכשלו חס ושלום לבנות בתי עבודה זרה של דור הפלגה של **הָבָה גִבְיָהּ לָנוּ עֵיר וּמִגְדָּל וְרָאשׁוֹ בַּשָּׁמַיִם וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם** (בראשית יא, ד), כי בזה תלוי יסוד קדושת ישראל, ובו תלוי גם כן ביאת משיח בן דוד, כמו שגילה לנו רבינו חיים וויטאל זיע"א תלמיד האריז"ל בספרו הקדוש עץ חיים בהקדמתו.

ב הערב רב על פי ספר הקדוש ספר הלוקוטים להאריז"ל

בס"ד

הספר נדפס לזכות את הרבים
ונחלק בתנם לכל דורש ומבקש

הרשות נתונה לכל מי שברצונו להדפיס קטעים מספר זה או כל הספר בכל
לשון שהוא בכל מדינה ומדינה, כדי להרבות תורה ויראת שמים בעולם,
ולעורר לבות אחינו בני ישראל בתשובה שלימה

אם אתה רוצה לדעת מי הוא זה ואיזה הוא אשר מלאו לבו לעכב את
גאולתו ופדות נפשינו רחמנא ליצלן, תלמוד בעיון בספר הזה.

במקום הקדמה

והנה מה שפתיב בתחילת דבריו ואפילו כל אינון
דמשתדלי באורייתא כל חסד דעבדי לנרמייחו וכו', עם
היות שפשטו מבואר ובפרט בזמנינו זה בעו"ה אשר
התורה נעשית קרדום לחתוך בה אצל קצת בעלי תורה
אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות
יתירות וגם להיותם מכלל ראשי ישיבות ודייני
סנהדראות להיות שמם וריחם נודף בכל הארץ ודומים
במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו
בשמים. ועיקר סיבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך
הכתוב ונעשה לנו שם. ככתוב בספר הזוהר בפרשת
בראשית דף כ"ה ע"ב וזה לשונו על פסוק אלה תולדות
השמים והארץ. שחמשה מינים יש בערב רב ומן הג'
מינים מהם הוא הנקרא בת גבורים דעליהו אתמר
המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם ואינון מסטרא
דאילין דאיתמר בהון הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו'
ונעשה לנו שם בבנין בתי כנסיות ובתי מדרשות ושיון
בהון ס"ת ועטרה על רישיה ולא לשמה אלא למעבד
לון וכו' והנה על הכת הזאת אמרו בגמרא כל העוסק
בתורה שלא לשמה נוח לו שנהפכה שלייתו על פניו
ולא יצא לאויר העולם.

ד. הערב רב על פי ספר הקדוש ספר הליקוטים להאריז"ל

תוכן עניני "ערב רב" מספר הקדוש ספר הליקוטים להאריז"ל

ספר הליקוטים להאריז"ל פרשת תולדותיא

ספר הליקוטים – פרשת תולדות.....יא

א. ומעמים אין איש אתי, שתערובת הע' שרים של עממין, כבר כלה אותם והפרידם ממנו מבין ישראל, כי כבר כליתם וארמסם בחמתי, ואז כל המלבושים שלו שהם נשמות ישראל שהיו מעורבים בהם, ינאל אותם ויבררם סולת מותך פסולת, וכל זה הריב יהיה עם סמא"ל שר אדום, שהוא שר כל הע' שרים, ובנפול סמא"ל יפלו כולם יחד

ב. מכרה "כיום" את בכורתך לי, כאותו יום ממש שיעשה ה' נקמה באדום, כי אז כל המלבושים שהם נשמותיהם של ישראל, ינאלם ויזכרו מבין העמים, כן גם כן אני רוצה לעשות לקחת ממך קדושת הבכורה על ידי זה האדום ..

ג. זהו שרמזו לו עשו, כי אחרי שהוא סוף סוף יתבטל מן העולם וימות, כי יכולע המות לנצח, וז"ש הגה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכורה ונשמות ישראל, כי מה תועלת ישאר לו מהם, כי בודאי הם הנק' ראשית, וכל אוכליו יאשמו ורעה תבא אליהם וכו', – ענין הע' אומות לאפס ותוהו יחשבו, וישראל עושה חיל, והם רעה תבא אליהם נאם ה' – נחלים אתה חותה על ראשו, ליבש מקורו ומעיניו מניצוצות הקדושה שבראשו, וישאר עין יבש, ובזה ישלימונו לך, כל מה שהיית חסר והוא היה בקדושה, תקחנו מידו, ותהיה אתה שלם בכל

ד. באחרית הימים יבנה ה' בית ויעשה חג הסוכות, ולמקנהו יעשה סוכות שהם העמים, כדי לנסות בה רשעי ארץ, ואז כל מי שלא יעלה לחוג את חג הסוכות, אם הם מצד הגופים של הרשעים הנשארים בעפר יסודם – ישארו לעץ יבש בלי ניצוצות קדושה כלל, כי אפילו הניצוצות דקדושה שהיתה על מצילות הסוס סמא"ל סוס ורכבו, יחזור הכל לקדושה, והמסילות הם המצולות ים, ונקרא צלמות שהם סמא"ל ונוקביה, צל רוכב על המות, נוקבא דיליה, והכל יחזור לקדושה, קדש לה', וכל מה שיש בקליפות החיצונים הנקרא סירות ומזרקים יהיו קדש – וכל ס"ר העולה בנימטריא רע, והיתה דבוקה בקדושה שהיא ירושלם ויהודה, יהיה הכל קודש – לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי, כי יתבטל צד הרע והקליפה – והשבתי חיה רעה מן הארץ – בלע המות לנצח – כל צד הרע ישוב להיותו טוב ומוח בלי קליפה – אז יתבטל היצה"ר מן העולם, כי לא יהיה כנעני עוד בבית ה', ואין שמן אין פגע רע אמן כן יהי רצון

הערב רב על פי ספר הקדוש ספר הליקוטים להאריז"ל ה

ספר הליקוטים להאריז"ל פרשת וישב.....טז

ספר הליקוטים – פרשת וישבטז

ה. נפשות האומות הן הן המזיקין, וכן הרשעים – כל צד הערב רב בא מנפשות האומות – ס"מ אחד נקרא קס"ם ואחד נח"ש, ובתיקון יעקב לאדם לא יכלו לשלום בו, – ענין בלק ובלעם ולבן.....מז

ספר הליקוטים להאריז"ל פרשת שמותיז

ספר הליקוטים – פרשת שמות.....יז

ו. כשיצאו ישראל ממצרים ויצא פרעה אחריהם, נתדבק בערב רב וחטאו – פרעה הדביק בהם הזוהמא – הקושי היה להם מצד פרעה – הערב רב היו קליפה של משה רבינו ע"ה, שהוא היתה כוונתו לתקנם בהיותם שהם הרע שלו, וכשעשו את העגל ולא נתקנו, ולא נכנסו לארץ גם כן, הוא מוכרח למות במדבר בחוץ לארץ כדי לתקנם, לקבץ מהם החלק שבו שהיה מעורב בהם – לכן נקראו ערב רב, פירוש, מהרב שהוא משה – על ידי גלגולים יתוקנו עד ימות המשיח, ואז הוא יכנס עמהם לארץ.....יז

ז. משה ובלעם הם סוד הדעת, זה בקדושה וזה בקליפה – סוד דורו של משה נקרא דור דעה כי כולם מסוד הדעת, וכנגדם הערב רב שהיו מהדעת דקליפה – עדיין לא היו מתוקנים, ומשה היה רוצה להוציאם קודם הזמן ולתקנם תיכף, ובשביל אלו היה הגלות של מצרים בסוד הדעת העליון – לכן ערב רב בנימטריא דעת.....יח

ח. הנך שוכב עם אבותיך וקם, מלת וקם תוכל לחזור עם שלפניו ועם שלאחריו, והכל אמת, כי משה יקום הוא בעצמו אחר כך, שיתגלגל בימים ההם בדרא בתראה עם ערב רב עצמו, וזהו וקם העם שהם הערב רב – אשר בא שמו"ה אותיות מש"ה, כי ממש משה יתגלגל בתוכם, כי כולם מסוד הדעת.....יח

ט. סוד הגלגול הזה של משה רבינו ע"ה הוא דבר נעלם, כי אין לך דור ודור שמושה אינו בתוכו, להשלים הדור ההוא של המדבר, כי גם דור המדבר הם יחזרו להתגלגל בדורינו זה דרא בתראה – ובזה תבין כי רוב אנשי דורינו נשותיהם מושלות עליהם ובפרט הבעלי תורה, והמעם הוא לפי שהיו בזמן העגל שלא מיחו בערב רב ולפי שהנשים לא רצו לתת נזמי זהב, ולכן הנשים שולטים בהם – נמצא כי בדורינו זה הוא גלגול דור המדבר וגם הערב רב גם כן, ומשה בתוך כולם.....יט

ו הערב רב על פי ספר הקדוש ספר הליקוטים להאריז"ל

ספר הליקוטים להאריז"ל פרשת בשלח.....כ

ספר הליקוטים – פרשת בשלחכ

י. ולא נחם אלהים, חשש פן ינחם העם הערב רב, ובראותם מלחמה ושבו מצרימה.....כ

ספר הליקוטים להאריז"ל פרשת כי תשא.....כ

ספר הליקוטים – פרשת כי תשאכ

יא. סוד העגל שעשו ישראל ושעשו ירבעם.....כ

יב. הערב רב רצו לעשות אחיה למומאה גם כנגד המיבור.....כא

יג. לפי שערב רב היו סוד קין, לכן אמרו אלה אלהיך ישראל.....כב

יד. ענין אהרן הכהן.....כג

ספר הליקוטים להאריז"ל פרשת בהעלותך.....כג

ספר הליקוטים – פרשת בהעלותך.....כג

טו. העם הבוכים היו הערב רב – והיו מחלק הרע של משה – והיו מתקנאים בו, מצד שהוא לקח תאומתו שהיא ציפורה.....כג

טז. משה רבינו ע"ה היה משורש הבל, והסימן מ'שה, ש'ת, ה'בל – בלעם היה גם כן מהבל, וב"ל של הבל היא ב"ל של בלעם – נמצא שמשה רבינו ע"ה ובלעם הם משורש אחד – מאותה שעה והלאה כשהטיל הנחש זוהמא בחוה שהיא היתה אם כל חי, אז כל הנולדים וכל הבאים היו מורכבים ממזבזרע וכג

יז. כבר ידעת מה שכתב רשב"י ע"ה, שראשי אלפי ערב רב היו בניו של בלעם יונ"ס ויומברו"ס – ומרע"ה היה משתדל עליהם לזכותם ולנקותם על כן קבלם והוציאם ממצרים, והיה חוזר ומתפלל עליהם ואומר למה הרעות לעם הזה למה יחרה אפך בעמך, והכל היה על ערב רב, שהיה משתדל ומתחבט עליהם, על היותם מחלקו, וכוננתו היתה להרחיק הרע מהבל ולעשות הכל מוב.....כד

יח. כשראה משה רבינו ע"ה האספסוף אשר בקרבו התאוו תאוה אמר להשי"ת הרגני נא הרוג, אם ישראל חוטאים ולא תשא חטאתם, יותר טוב שתהרגני, מפני שיתגבר הערב רב, ובהתגברותו נמצא שגובר צד הרע של הבל על הטוב, וצד הטוב ידחה ממנו – בלע המות לנצח, ר"ת הבל, כשיבלע המות שהוא צד הרע של הבל, ומחה אז אלהים דמעה מעל כל פנים, כביכול מהפנים העליונים.....כה

הערב רב על פי ספר הקדוש ספר הליקוטים להאריז"ל ז

ספר הליקוטים להאריז"ל פרשת חוקת כו

ספר הליקוטים – פרשת חוקת.....כו

יט. ישראל היו רוצים התורה פכ"פ בלי שום קליפה אלא המים הזכים, ומשה רבינו ע"ה ראה שעדיין הערב רב היו מגבירין קליפתן של ישראל, לכך וידך את הסלע במטה, והקב"ה לא צוה אותו כי אם ודברתם אל הסלע לעיניהם, כדיבור לבד.....כו

כ. שמעו נא המזורים המן הסלע הזה וכו', מאחר שאתם מזורים וגסים וגשמיים, אפשר להוציא לכם מים כדיבור בלבד – ויצאו מים רבים ותשת העדה ובעירים, מהעיקר ומהסולת של התורה תשקה את העדה שהם הגדולים, ומהסובין השקה את העם שדומים לבעירים.....כו

ספר הליקוטים להאריז"ל פרשת דברים כז

ספר הליקוטים – פרשת דברים.....כז

כא. מצות לא תחיה כל נשמה.....כו
כב. ה"זמזומים" הם מבירור חכמה, לשון מחשבה, ומאלו היו ערב רב, וכל מי שיש הרהור ומחשבות רעות הוא מהם – "סיחון" לשון סיחיון ועגלים, והוא קליפת חמור, והוא סוד ערלה שעל הברית – "עוג" הוא סוד עור הפריעה המעכב הברית, וזהו עג עוגה, והיא קליפה קשה.....כו

ספר הליקוטים להאריז"ל פרשת ואתחנן כח

ספר הליקוטים – פרשת ואתחנן.....כח

כג. הערב רב היו מקליפת משה, ויצאו בלא זמן ולא נתקנו, ולכן חטאו, ומת משה כדי לעלות למעלה לקבל משם שפע, ולכך אין דור שאין בו משה .. כח
כד. בכל דור בא משה בסוד עיבור, לפי שהקב"ה לא היה רוצה לקבל ערב רב, וביזה לא היה מיתה ולא גלות, והוא קבלם, בחשבו כי טוב הוא להכניסם בקדושה, ובפרט שהיו גונעים לו קצת, כמו שכתוב העם אשר אנכי בקרבם, וכתוב כל העם אשר ברגליך, ולזה רצה לתקנם, ואדרבה קלקלו לישראל. כט
כה. לך רד כי שיחת עמך וכו', נשחת לא נאמר אלא שיחת, פירוש שיחת לישראל, ועתה רוב הדור מהם – משה הוצרך לבוא בעיבור, אחד לנ' שנה, לפי שהוא שורש ישראל, לתקנם שלא ימעום ערב רב – קודם שחטאו ישראל היה משה בתכלית השלימות, והיה משיג שער הנ' של חמישים שערי בינה הגדול מכולם, וכשחטאו ישראל נעלם ממנו.....כט

ח הערב רב על פי ספר הקדוש ספר הליקוטים להאריז"ל

כו. ג' שערי בינה נבראו בעולם וניתנו למשה חסר א', מעיקרא כולם נתנו לו, וא' חסרו לו אחר כך..... ל

כז. כמה תפלות התפלל משה שלא יבוא בעיבור כל דור, ולא נענה – ויתעבר ה' בי למענכם, שאני בא בעיבור כל דור למענכם, כי אתם גורמים לי, והיה מדבר עם ערב רב או מדבר עם ישראל, ופירוש למענכם, לתקן אתכם, ולא שמע אלי, שלא נתקבלה תפלתי..... ל

ספר הליקוטים להאריז"ל פרשת עקב..... לא

ספר הליקוטים – פרשת עקב..... לא

כח. כונת הבורא יתברך בתת המן לישראל היתה כדי לנסותם הילכו בתורתו אם לא, וגם כן לראות מי הוא הראוי לדעת סודות התורה ויהיה בעל נשמה, זה יוכל לקבל רוחנית התורה, שהיה מוצא פי ה', מצד המן שהיה נבלע באיברים שלו, ומאכלו מצד קנה חכמה – אבל מי שיהיה בעל חומר, גם כמו האספסוף אשר בקרבן שהתאזן תאווה, דברים חומריים כמו הבצלים והשומים ואבטיחים מצד הושט שהוא חומרי מצד העולם הזה, ונעשה להם לשמן – כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם, שהוא צד החומר והנשמות שיש בו, כי זה הוא לבעלי חומר בלי צורה כמו הערב רב, ולכן הם גם כן לא יזכו לרוחניות התורה וסודותיה..... לא

כט. וערב רב לא ידעו מה הוא, ושמו העם ולקמו, וישראל היה יורד להם פתח אהליהם – לכן זכו ישראל לתורה וסודותיה, ולא ערב רב, כי טחנו בריחים ובישלו בפרור, ולא סוד הרוחניות שיש בה, וישראל אוכלים אותו כמו שהוא, ומטעמים בו כל מה שירצו, שהם הסודות, חוץ מהדברים הגסים בעלי החומר, שהם הבצלים והשומים וכו', כי רמז זה לדברים חומריים, ואין חלק ישראל בזה..... לב

ל. בחטא אדם שעירב טוב ברע, נתערבו ישראל בערב רב, ונתקלקל הכל, שהם הנבראים דומם וצומח וחי בלתי מדבר ואדם, וכולם צריכין תיקון, כדי לברור אוכל מתוך פיסולת – ואפילו ישראל, על ידי גלגולים שמתגלגלים בעונות בדומם וצומח וב"ח..... לב

לא. יש שעה שהאדם אוכל אחד מאלו מינים, או חי או צומח, או דומם, כגון גוש עפר קטן הנאכל על ידי פרי או זולתו, ויוכל להיות שם מגולגל, או אביו או שארו הקרוב אליו, ובברכה של ברכת הנהנין בכונה שאוכל זה הפרי, יעלהו למדרגת חי מדבר, ויוכל להשיבו אל אביו שבשמים, ואם לאו, ח"ו יעכבהו בלי גאולה, כשלא יברך ברכת הנהנין..... לג

הערב רב על פי ספר הקדוש ספר הלוקוטים להאריז"ל ט

ספר הלוקוטים להאריז"ל פרשת תצא.....לד

ספר הלוקוטים – פרשת תצא.....לד

לב. ענין הגלויות, הוצרכו לברר ניצוצות הקדושה שנתערבו בחמאן של אדם הראשון בתוך הקליפות, שעירב טוב ברע כנודע – עת אשר שלט האדם באדם לרע לו, האדם, הוא אדם הבליעל באדם דקדושה, לרע לו, לרעתו של אדם בליעל, כי במה שהוא מצר לישראל נעשה ראש עליהם, ומוציאם ממנו ישראל כל ניצוצות הקדושה אשר בקרבו לא נשאר דבר.....לד

ספר הלוקוטים להאריז"ל פרשת וילך.....לה

ספר הלוקוטים – פרשת וילך.....לה

לג. ויאמר ה' אל משה הנך שוכב עם אבותיך וקם, קאי לשניהם, למשה ולעם שיקומו – ירמוז על גלגול משה רבינו ע"ה, אשר הוא בא שמ"ה בקרבו, של ערב רב, וחרה אפי בו והסתרתי פני מוהם חוזר לעם, לכן לפעמים רבות, והיה לאכול ומצאוהו צרות רבות ורעות – אכן חליינו הוא נשא וה' הפגיע בו עון כולנו, ואנכי הסתר אסתיר וכו' על כל הרעה אשר עשה, על מה שקבל הערב רב, שנאמר כי שיחת עמך.....לה

ספר הלוקוטים להאריז"ל ספר מלכים א'.....לו

ספר הלוקוטים – ספר מלכים א'.....לו

לד. בכל דור ודור לא חסר לנו ואל יחסר לנו ניצוץ אחד של משה רבינו ע"ה, כי בזכותו כל הדור מתקיים, ובזכותו גרפה לנו וחוליינו הוא נושא תמיד, ובא בכל דור ודור באורך זה הגלות, עד שיתברר מן הערב רב ויכלה כל הסיג, ואז ציון במשפט וכו'.....לו

לה. אומרת השכינה להקב"ה, בהיות שבכל דור ודור יחוייב משה רבינו ע"ה שילך, ואחר כך לבוא בגלגולים עד סוף ביאת הגואל, אם כן יחוייב לנו לעשות לו הכנת גוף נאה – בכל אלו ההכנות יעבור אל מקום בני דורו ויאיר להם ויהנה גם כן הוא מאלו ההכנות – אמור לזאת הנשמה, אשר הלכה וסבלה עליה יסורים קשים וצער המיתה בעון ישראל, וכל זה בשבילי ובשבילך שאתה גרמת הערב רב, וגם כן אני גזרתי עליך להיותך הולך ושב בגלגולים, אם כן היא סבלה כל זה הצער הגדול – למועד הזה כעת חיה את חובקת בן מושיע לישראל.....לו

י הערב רב על פי ספר הקדוש ספר הליקוטים להאריז"ל

ספר הליקוטים להאריז"ל ספר ישעיהלט

לט ספר הליקוטים – ספר ישעיה

לו. אלה אלהיך ישראל, כל בחינות אלה הם בישראל, והערב רב רצו לפגום בו, ולהפרידו מ"י מאלהלט

ספר הליקוטים להאריז"ל ספר תהליםלט

לט ספר הליקוטים – ספר תהלים

לז. עיקר חטא אדם הראשון היה שרצה להקריב אליו כל תערובת חמץ ערב רב ושבעים אומות – דוגמת זה היה גם כן חטא משה רבינו ע"ה בהקריבו ערב רב, והם השחיתו התעיבו עול בעשותם העגל – ועדיין אנו בגלות הארוך הזה, כי לא יבא גואל ויגאלנו עד שנמחר ונתברר מהם – וגם בזה היה חטא שלמה המלך ע"ה, ברצותו להקריב גריםלט

לח. כל כוונתו של עמלק לעשות לישראל זרים ונכרים, ולהרחיקם מאביהם שבשמיםמ

לט. נבנה הכרך גדול שעולה עמל"ק ראש צורים – בזה השירמוץ יש אותיות שט"ץ רוי"ה, למען שפות הרוה את הצמאה, ונבנתה צור מחורבנה של ירושלם, כי כשצור מלאה ירושלם חרבה, וכשירושלם ב"ה שהיא זאת הה' תהיה מלאה, אז תחרב צור שהיא רומי, יהי רצון שיהיה במהרה בימינו אמןמא

מ. שלמה המלך לא נתן עבד מישראל בכנין בית המקדש, אלא על ידי גוים שגירים, ולכן בעונות נחרב – אבל משה אדונינו לא קבל נדבה להמשכן מערב רב כי אם מישראל לבד, כי ערב רב מחוץ למחנה מושבם – ויקהל משה את כל עדת בני ישראל דווקא – ובהיות שבנה שלמה הקדושה על ידי גרים זרים וגו' גם כן בת פרעה, לכן נעשה לו מדה נגד מדה, בהיות שבא גם כן מלאך קדוש שהוא גבריאל באותו עון, ונעץ זה הקנה ונבנת העיר הממאה עליה, ונתמלאת צור ונחרבה ירושלם – ועד שירחם השי"ת ויעביר רוח הטומאה מן הארץ, אנו בגלות הזה ובית המקדש חרב, דכתיב אם ה' לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו. ובעזרת השם לעתיד, ואני אהיה לה חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה, אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רינה, כי הגדיל ה' לעשות עמנו בשוב ה' את שבותנו אמןמב

הערב רב על פי ספר הקדוש ספר הליקוטים להאריז"ל יא

❀ ספר הליקוטים להאריז"ל ❀

פרשת תולדות

ספר הליקוטים – פרשת תולדות

א.

ומעמים אין איש אתי, שתערובת הע' שרים של עממין, כבר כלה אותם והפרידם ממנו מבין ישראל, כי כבר כליתים וארמסם בחמתי, ואז כל המלבושים שלו שהם נשמות ישראל שהיו מעורבים בהם, יגאל אותם ויבררם סולת מתוך פסולת, וכל זה הריב יהיה עם סמא"ל שר אדום, שהוא שר כל הע' שרים, ובנפול סמא"ל יפלו כולם יחד

ויזבן עתה מה שכתוב ומעמים אין איש אתי, ר"ל שתערובת הע' שרים של עממין, כבר כלה אותם והפרידם ממנו מבין ישראל, כי כבר כליתים וארמסם בחמתי, ואז כל המלבושים שלו שהם נשמות ישראל שהיו מעורבים בהם, יגאל אותם ויבררם סולת מתוך פסולת, וכל זה הריב יהיה עם סמא"ל שר אדום, שהוא שר כל הע' שרים, ובנפול סמא"ל יפלו כולם יחד. ונרמז ג"כ קחת הבכורה יעקב מעשו, כדי שיהיה ראוי לקחת ג"כ הברכה, כי בהיות שאברהם מסר הברכה ליצחק, וראה שמת אברהם, שהיה הוא מונע ליצחק לתת הברכה לעשו, והבכורה היתה שלו בצאתו ראשונה, ובראש עשו היו ניצוצות הקדושה, כמו שכתבנו על פסוק כי ציד בפיו, והם מצד תערובת שעירב אדם הראשון לנשמותיהם של ישראל, הנק' (ירמ' ב' ג') ראשית תבואתה, ושם מקום הראש, ומשם נק' (שמות ד' כ"ג) בני בכורי ישראל, והבכורה כולה היתה לו, ומשם זכה לניצוצות הקדושה, ולכן עתה ג"כ יעקב רצה להוציא כל זה מתחת ידו, כמו שיהיה לעתיד בנקמת אדום הנז"ל ע"י חרב לה' מלאה דם, ודם

יב הערב רב על פי ספר הקדוש ספר הליקוטים להאריז"ל

ירדפו, כי דם ברית שנא, ג"כ יעקב ע"י נזיד עדשים האדום רצה ליטול ממנו הבכורה, ויפריד צד הקדושה ממנו. ובהיותו כי בא עיף ויגע ולא ירא אלהים, מהשדה, מקום הקליפות והשדים, ושב לסרחונו בהרוג שם את הנפש, ובא על נערה המאורסה, בי בשדה מצאה צעקה הנערה המאורסה ואין מושיע לה, ועשה ע"ז וג"ע וש"ד, ובאשר חללים שם היא, ואז אפרוחיו יעלעו דם, ואמר הלעיטני נא מן האדום האדום הזה וכו', אם לו יעקב מכרה כיום את בכורתך לי, רמז שהמכירה תהיה ע"י האדום הזה, ביום אשר יעשה ה' בו משפט, ע"י דריכת היין האדום, כי אז יכבס ביין לבושו וברם ענבים סותו, למסית ומדיח, כמ"ש הרב זלה"ה).

ב.

מכרה "כיום" את בכורתך לי, כאותו יום ממש שיעשה ה' נקמה באדום, כי אז כל המלבושים שהם נשמותיהם של ישראל, יגאלם ויובררו מבין העמים, כן גם כן אני רוצה לעשות לקחת ממך קדושת הבכורה על ידי זה האדום

וז"ש מכרה כיום, כאותו יום ממש שיעשה ה' נקמה באדום, כי אז כל המלבושים שהם נשמותיהם של ישראל, יגאלם ויובררו מבין העמים, כן ג"כ אני רוצה לעשות לקחת ממך קדושת הבכורה, ע"י זה האדום. וז"ש השבעה לי כיום ההוא ממש, וישבע לו וכו'.

ג.

זהו שרמז לו עשו, כי אחרי שהוא סוף סוף יתבטל מן העולם וימות, כי יבולע המות לנצח, וז"ש הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכורה ונשמות ישראל, כי מה תועלת ישאר לו מהם, כי בודאי הם הנק' ראשית, וכל אוכליו יאשמו ורעה תבא אליהם וכו', – ענין הע' אומות לאפס ותוהו יחשבו, וישראל עושה חיל, והם רעה תבא אליהם נאם ה' – גחלים

הערב רב על פי ספר הקדוש ספר הליקוטים להאריז"ל יג

אתה חותה על ראשו, ליבש מקורו ומעיניו מניצוצות הקדושה שבראשו, וישאר עץ יבש, ובזה שלימנו לך, כל מה שהיית חסר והוא היה בקדושה, תקחנו מידו, ותהיה אתה שלם בכל

וזוהו ג"כ שרמזו לו עשו, כי אחרי שהוא סוף סוף יתבטל מן העולם וימות, כי יכולע המות לנצח. וז"ש הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכורה ונשמות ישראל, כי מה תועלת ישאר לו מהם, כי בודאי הם הנק' ראשית, וכל אוכליו יאשמו ורעה תבא אליהם וכו', כמו מצרף הכסף, שהוא מעורב בסיגים מנחושת ותערובת המתכת, כי בהיותו נצרף יבדל הכסף מהתערובות, והמה הסיגים והתערובות כל הרעה של האש תבא אליהם, וישארו עפר ואפר, וזהו כל אוכליו לכסף הטוב, שהם הסיגים שלא נודע כי בא הכסף בקרבם ומראיהם רע, לכן יאשמו ורעה תבא אליהם, כי חמה יכלו באפם ותוהו, וישארו עפר ואפר והבן, כן ענין הע' אומות לאפם ותוהו יחשבו, וישראל עושה חיל, והם רעה תבא אליהם נאם ה'. ויעקב קיים הפסוק שאמר (משלי כ"ה כ"א) אם רעב שונאך האכילהו לחם, ואם צמ'א העולה סמא"ל, כי עיפה נפשו להורגים, לכן השקוה מים, רמז לח"ץ, שהם מכיתם ושבעים פרים בחג, ולמה כי גחלים אתה חותה על ראשו, ליבש מקורו ומעיניו מניצוצות הקדושה שבראשו, וישאר עץ יבש, ובזה שלימנו לך, כל מה שהיית חסר והוא היה בקדושה, תקחנו מידו, ותהיה אתה שלם בכל.

ד.

באחרית הימים יבנה ה' בית ויעשה חג הסוכות, ולמקנהו יעשה סוכות שהם העמים, כדי לנסות בה רשעי ארץ, ואז כל מי שלא יעלה לחוג את חג הסוכות, אם הם מצד הגופים של הרשעים הנשארים בעפר יסודם – ישארו לעץ יבש בלי ניצוצות קדושה כלל, כי אפילו הניצוצות דקדושה שהיתה על מצילות הסוס סמא"ל סוס ורכבו, יחזור הכל לקדושה,

יד הערב רב על פי ספר הקדוש ספר הלוקוטים להאריז"ל

והמסילות הם המצולות ים, ונקרא צלמות שהם סמא"ל ונוקביה, צל רוכב על המות, נוקבא דיליה, והכל יחזור לקדושה, קדש לה', וכל מה שיש בקליפות החיצונים הנקרא סירות ומזרקים יהיו קדש – וכל סי"ר העולה בגימטריא רע, והיתה דבוקה בקדושה שהיא ירושלם ויהודה, יהיה הכל קודש – לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי, כי יתבטל צד הרע והקליפה – והשבתי חיה רעה מן הארץ – בלע המות לנצח – כל צד הרע ישוב להיותו טוב ומוח בלי קליפה – אז יתבטל היצה"ר מן העולם, כי לא יהיה כנעני עוד בבית ה', ואין שטן אין פגע רע אמן כן יהי רצון

עוד רומזו על מלחמת סיסרא, שעתידה דבורה (נ"ל שצ"ל יעל) לתת לחם וניזיד עדשים, כלומר מאכל לסיסרא, ומים שאל חלב נתנה, וגחלים חתתה על ראשו, בסוד מחקה ראשו מחצה וחלפה רקתו. וה' שילם לה, שכן שמיכה מעיד עליה שלא נגע בה אותו רשע. וכן עתיד בע"ה להיות באחרית הימים, אז יבנה ה' בית ויעשה חג הסוכות, אחר שיעקב יבא שלם, אז ויבן לו בית, שהוא בית המקדש, ולמקנהו יעשה סוכות, שהם העמים. כארז"ל מצוה קלה יש לו וסוכה שמה, כדי לנסות בה רשעי ארץ, ואז כל מי (זכרי' י"ד י"ח) שלא יעלה לחוג את חג הסוכות, אם הם מצד הגופים של הרשעים הנשארים בעפר יסודם. ותשובה היא על כי לא עליהם יהיה הגשם, שהוא על שמחיה בו את המתים, א"כ איך יעלו לחוג את חג הסוכות, וג"כ הסיבה שמשפחת מצרים לא תעלה ולא באה, בהיות כי לא עליהם יהיה הגשם, בהיותם בגוף קיים, ואם עדיין הם בגופם הנקרא מצרים, אלו דודאי לא תהיה נקמתם ע"י הטל והגשם היורד להחיותם, אבל ישארו לעץ יבש בלי ניצוצות קדושה כלל, כי אפילו הניצוצות דקדושה שהיתה על מצילות הסוס, סמא"ל, סוס ורוכבו יחזור הכל לקדושה. והמסילות הם המצולות ים, ונקרא צלמות, שהם סמא"ל ונוקביה, צל רוכב על המות, נוקבא דיליה, והכל יחזור לקדושה, וז"ש קדש לה'. וכל מה שיש בקליפות החיצונים, הנקרא סירות ומזרקים,

הערב רב על פי ספר הקדוש ספר הלוקוטים להאריז"ל טו

יהיו קדש. וזהו וכל סי"ר העולה בגימטריא רע, והיתה דבוקה בקדושה שהיא ירושלם ויהודה, יהיה הכל קדש, כי (ישעי' י"א ט) לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי, כי יתבטל צד הרע והקליפה, בסוד (ויקרא כ"ו) והשבתי חיה רעה מן הארץ, וכתוב (ישעי' כ') בלע המות לנצח, ואפילו כל צד הרע ישוב להיותו טוב ומוח בלי קליפה, כנז' בזוהר בפ' (תהלים נ"א כ') הטיבה ברצונך את ציון, תחלה מצד שיבא הפרי יוקדם לקליפה, ואח"כ תבנה חומת ירושלם, והבן. ואז יתבטל היצה"ר מן העולם, כי לא יהיה כנעני עוד בבית ה', שהיצה"ר נק' (הושע י"ב ח') כנען בידו מאזני מרמה, לעשוק הקדושה אהב. וא"ת איך יהיה פריה ורביה, מאחר שיתבטל היצה"ר, כהחוא עובדא דבעו ביעתא לחולה ולא מצאו עד שחזרו להתפלל עליו שיחזור, אמר אפילו שיבואו הזובחים את יצרם וביטלוהו, אפילו שיפרו וירבו הכל יהיה מצד בחינת הטובה. וז"ש ולקחו מהם, מצד אלו הקליפות שחזרו לקדושה, ובישלו בהם באלו הסירות והמזרקים הנז', יוכלו לבשל בהם בלי תערובת רע ח"ו, כמו עד עתה, והסיבה היא, כי לא יהיה כנעני בבית ה' עוד, שהיא היצה"ר, ואין שטן אין פגע רע אכ"ר:

פרשת וישב

ספר הליקוטים – פרשת וישב

ה.

נפשות האומות הן הן המזיקין, וכן הרשעים – כל צד הערב רב בא מנפשות האומות – ס"מ אחד נקרא קס"ס ואחד נח"ש, ובתיקון יעקב לאדם לא יכלו לשלוט בו, – ענין בלק ובלעם ולבן

[פרק מ"ח] וזה היה סיבה שתכף נדבקו עמו, ויפתוהו בפיחם, ואדם נדבק בלילית, ומשם הוליד רוחין ומזיקין, והם הם האומות, שנפשות האומות הן הן המזיקין, וכן הרשעים. ומשם, ומזהמת סמא"ל שהטיל בחוה, בא מקין כל צד הערב רב, מנפשות האומות. וכמנין סמ"ל מסמא"ל, שמש ק"ל שנה ברוחין ולילין. ואלו השנים נחש ורוכבו, ס"מ א' נק' קס"ם, וא' נח"ש. ובתיקון יעקב לאדם לא יכלו לשלוט בו, וז"ש בלעם (במדבר כ"ז כ"ג) כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל. והקסם הוא גדול מנחש, ולכן היה בלק גדול בקסם יותר מבלעם, שהוא בנחש מצד לבן אביו, הנקרא לבן מצד בהרת לבנה, והצרעת בנחש, בחברבורותיו מצורע, ולבן מאלו השני טיפות של קדושה שבאו בזוהמא היו רחל ולאה, ונמצאו בלבן מצד הנחש, ולכן בא יעקב מעין שופרי דאדם, ותיקון, ולקחה והביאם לקדושה, וזמ"ש"ה (הושע י"ב י"ג) ויברח יעקב בשדה ארם ויעבוד באשה ובאשה שמר.

פרשת שמות

ספר הלוקוטים – פרשת שמות

י.

כשיצאו ישראל ממצרים ויצא פרעה אחריהם, נתדבק בערב רב וחטאו – פרעה הדביק בהם הזוהמא – הקושי היה להם מצד פרעה – הערב רב היו קליפה של משה רבינו ע"ה, שהוא היתה כוונתו לתקנם בהיותם שהם הרע שלו, וכשעשו את העגל ולא נתקנו, ולא נכנסו לארץ גם כן, הוא מוכרח למות במדבר בחוץ לארץ כדי לתקנם, לקבץ מהם החלק שבו שהיה מעורב בהם – לכן נקראו ערב רב, פירוש, מהרב שהוא משה – על ידי גלגולים יתוקנו עד ימות המשיח, ואז הוא יכנס עמהם לארץ

[פרק ב'] ויגדל הילד ותביאהו לבת פרעה ויהי לה לבן. דע, כי פרעה הם אותיות פ"ה ר"ע. ומשה נתגדל בביתו, ובת פרעה לקחה אותו, ולכן בסיבת שהיא קליפת משה לכן נתגדל עמהם, ולזה היה משה אומר כי כבר פה וכו' כמה פעמים, ואיך אלך אל פרעה להוציא את בני ישראל. וזהו הסיבה שכשיצאו ישראל ממצרים ויצא פרעה אחריהם, נתדבק בערב רב וחטאו, וז"ש (שמות י"ג י"ז) ויהי בשלח פרעה את העם, מאותה יציאה שיצא פרעה לשלחם הדביק בהם הזוהמא. ולזה קראם משה (שם י"ג ג') עם קשה עורף, שהקושי היה להם מצד פרעה, לכן אמר מרע"ה (שם ל"ב ל"ב) ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך וכו' ואל אראה ברעתי, (במדבר י"א ט"ו) כי הערב רב היו קליפה שלו, שהוא היתה כוונתו לתקנם בהיותם שהם הרע שלו, וכשעשו את העגל ולא נתקנו, ולא נכנסו לארץ ג"כ, הוא מוכרח למות במדבר בח"ל כדי לתקנם, פי' לקבץ מהם החלק שבו שהיה מעורב בהם.

יח הערב רב על פי ספר הקדוש ספר הלוקוטים להאריז"ל

ולכן נקראו ערב רב, פירוש, מהרב, שהוא משה. וע"י גלגולים יתקנו עד ימות המשיח, ואז הוא יכנס עמהם לארץ. ולכהן מדין שבע בנות.

ז.

משה ובלעם הם סוד הדעת, זה בקדושה וזה בקליפה – סוד דורו של משה נקרא דור דעה כי כולם מסוד הדעת, וכנגדם הערב רב שהיו מהדעת דקליפה – עדיין לא היו מתוקנים, ומשה היה רוצה להוציאם קודם הזמן ולתקנם תיכף, ובשביל אלו היה הגלות של מצרים בסוד הדעת העליון – לכן ערב רב בגימטריא דעת

ונחזור לענין. כי כבר ידעת מ"ש רז"ל ולא קם נביא עוד בישראל כמשה, בישראל לא קם וכו', כי משה ובלעם הם סוד הדעת, זה בקדושה וזה בקליפה, ותחלה נתערבו הכל טו"ר, בעבור חטא אדם הראשון והבל, ואח"כ נתקן ויצא משה בקדושה הטובה לבד, וזהו ותרא אותו כי טוב הוא, ונפרד ממנו בלעם, השקול כמותו בדעת הקליפה, וזה סוד מ"ש (במדבר כ"ד י') ויודע דעת עליון. אמנם סוד דורו של משה נקרא דור דעה, כי כלם מסוד הדעת, וכנגדם הערב רב שהיו מהדעת דקליפה. פירוש, אותם הניצוצין דקרי, מה שהוציא אדם הראשון בק"ל שנה כמ"ש במ"א, ועדיין לא היו מתוקנים, ומשה היה רוצה להוציאם קודם הזמן ולתקנם תיכף, ובשביל אלו היה הגלות של מצרים בסוד הדעת העליון, בסוד כמשה"ל בסוד רד"ו שמה, כי ישראל וערב רב כולם מסוד הדעת, ולכן תמצא כי ערב רב בגימטריא דעת.

ח.

הנך שוכב עם אבותיך וקם, מלת וקם תוכל לחזור עם שלפניו ועם שלאחריו, והכל אמת, כי משה יקום הוא בעצמו אחר כך, שיתגלגל בימים ההם בדרא בתראה עם ערב רב עצמו,

הערב רב על פי ספר הקדוש ספר הליקוטים להאריז"ל יט

וזהו וקם העם שהם הערב רב – אשר בא שמ"ה אותיות
מש"ה, כי ממש משה יתגלגל בתוכם, כי כולם מסוד הדעת
גם עם זה תבין מש"ה בפ' (דברים ל"א ט"ו) וילך, הנך שוכב עם
אבותיך וקם וכו', והוא מהמקראות שאין להם הכרע, כי מלת וקם
תוכל לחזור עם שלפניו ועם שלאחריו, והכל אמת. והוא, כי משה יקום
הוא בעצמו אח"כ, פי' שיתגלגל בימים ההם בדרא בתראה, עם ערב רב
עצמו, וזהו וקם העם, שהם הע"ר, וזהו אשר בא שמ"ה אותיות מש"ה, כי
ממש משה יתגלגל בתוכם, כי כולם מסוד הדעת.

ט.

סוד הגלגול הזה של משה רבינו ע"ה הוא דבר נעלם, כי אין
לך דור ודור שמשה אינו בתוכו, להשלים הדור ההוא של
המדבר, כי גם דור המדבר הם יחזרו להתגלגל בדורינו זה
דרא בתראה – ובזה תבין כי רוב אנשי דורינו נשותיהם
מושלות עליהם ובפרט הבעלי תורה, והטעם הוא לפי שהיו
בזמן העגל שלא מיחו בערב רב ולפי שהנשים לא רצו לתת
נזמי זהב, ולכן הנשים שולטים בהם – נמצא כי בדורינו זה
הוא גלגול דור המדבר וגם הערב רב גם כן, ומשה בתוך כולם
ואמנם סוד הגלגול הזה הוא דבר נעלם, והענין הוא כי אין לך דור
ודור שמשה אינו בתוכו, להשלים הדור ההוא של המדבר, כי
גם דור המדבר הם יחזרו להתגלגל בדורינו זה דרא בתראה. ובזה תבין,
כי רוב אנשי דורינו נשותיהם מושלות עליהם, ובפרט הבעלי תורה,
והטעם הוא, לפי שהיו בזמן העגל שלא מיחו בערב רב, ולפי שהנשים
לא רצו לתת נזמי זהב, ולכן הנשים שולטים בהם. נמצא, כי בדורינו זה
הוא גלגול דור המדבר, וגם הערב רב ג"כ, ומשה בתוך כולם.

פרשת בשלח

ספר הליוקוטים – פרשת בשלח

י.

**ולא נחם אלהים, חשש פן ינחם העם הערב רב, ובראותם
מלחמה ושבּו מצרימה**

וַיֵּהִי בַשִּׁלַּח פָּרַעַה אֶת הָעָם. דַּע כִּי וַיְהִי הוּא לְשׁוֹן צַעַר הָיָה, כַּשִּׁשְׁלַח
אֶת הָעָם עֶרֶב רַב, כִּי בַעֲבוּרָם לֹא נָחַם אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל וְכוּ'. כִּי
הָיָה קָרוֹב, וְהָיוּ נִכְנָסִים מִיַּד לָאָרֶץ, אֲלֹא חֲשַׁשׁ פֶּן יִנָּחֵם הָעָם הָעֶרֶב רַב,
וּבִרְאוֹתָם מִלְחָמָה וּשְׁבוּ מִצְרִימָה, וְכִיּוֹן שֶׁרָאָה מִרְעֵה כֶּךָ שֶׁהֵם מוֹכֵרִים
לִילֵךְ דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר יָם סוּף, וְהָיוּ צָרִיכִים לַעֲבוֹר הַיָּם, לִקַּח עֲצָמוֹת יוֹסֵף
עִמּוֹ לִבְקוּעַ יָם סוּף, כַּעֲנִין הָיָה רָאָה וַיִּנָּחֵם.

פרשת כי תשא

ספר הליוקוטים – פרשת כי תשא

יא.

סוד העגל שעשו ישראל ושעשו ירבעם

וַיִּקַּח מִידָם וַיַּצַּר אוֹתוֹ בַּחֲרָט וַיַּעֲשֶׂהוּ וְכוּ'. סוֹד הָעֵגֶל שֶׁעָשׂוּ יִשְׂרָאֵל
וּשְׁעָשׂוּ יִרְבַּעַם, בִּזְזָה תִּבְיָן מ"ש בְּזוּהַר פ' מִשְׁפָּטִים דָּף צ"ח ע"א
מֵאֵן אִיהוּ נַחֲשָׁא דְפִרְחָא בְּאוּרָא, שְׂאֵרִי בְּחִיבּוּרָא וְסִיִּים בְּפִירוּדָא, וְסוֹד
אֲשֶׁר הֵלֵךְ חֲשָׁכִים וְכוּ'. וְהוּא, כִּי כִּבְר יָדַעַת כִּי הַקְּלִיפָה אֲצֹל הַקְּדוּשָׁה
כְּקוֹף בְּפָנֵי אָדָם. וְהִנֵּה סוֹד הָאֲצִילוֹת הִיָּה תַחֲלִילָה הַנִּקְבָּה מִחוּבְרַת עִם
הַזִּכָּר אב"א, וְאח"כ נִפְרְדָּה וְנִנְסַרְהָ, וְאח"כ חֲזָרָה לְהַתְחַבֵּר בְּב"פ. וְהִנֵּה גַם

הערב רב על פי ספר הקדוש ספר הלוקוטים להאריז"ל כא

הקליפה עשתה כן, אך כאשר ננסרה ונפרדה, אז בא יום השבת ונשארה בפירודא, ולא יכלו עוד להתחבר פב"פ, וז"ש שארי בחיבורא וסיים בפירודא.

ואמנם כבר ידעת, כי באדם יש בו שני נקודות, אות יסוד ברית קדש, ולמעלה ממנו נקודת הטיבור. והתחתון הוא למטה ביסוד, והעליון למעלה בבינה. ולכן הוא סתום, עלמא דאתכסיא. ואין התינוק יונק בחיותו במעי אמו, סוד עלמא סתימא, אלא דרך שם בעלמא דאתי. ואמנם באחור האדם אין נקודה כלל כנגד הטיבור, אך יש נקודה כנגד היסוד באחור האדם, כי אין אחיזה לחיצונים בבינה.

יב.

הערב רב רצו לעשות אחיזה לטומאה גם כנגד הטיבור

אמנם כל הדור ההוא היו מסוד הבינה, כנודע, ולכן לא נכנסו לארץ רק מתו במדבר. והנה רצו ערב רב לעשות אחיזה לטומאה גם כנגד הטיבור, בסוד הבינה, והנה שם מן הטיבור ההוא, התחלת המלכות באחור כנז' באדרא רבה, כמ"ש בטיבורא שארי ובטיבורא שלים, ואז עשו אותו העגל כלול זה בזה אב"א. וז"ש קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו בלשון רבים, והוא סוד שארי בחיבורא. והנה בחיות שניהם אב"א, נמצא כי מכל צד שיביטו בהם יש להם פנים, כי האחוריים הם מחוברים ואינם נראים, וזהו פי' אשר ילכו לפנינו, סוד הפנים כנז'. ולפי שראו איחור משה, כדכתיב וירא העם כי בשש משה, לכן עשו גם הם סוד אב"א. וכבר ידעת, מ"ש בזוהר שיר השירים כי לא נתחבר ת"ת עם המלכות פב"פ, רק ע"י שלמה ע"ה.

כב הערב רב על פי ספר הקדוש ספר הלוקוטים להאריז"ל

יג.

לפי שערב רב היו סוד קין, לכן אמרו אלה אלהיך ישראל

והנה סוד אלהים רומז, כי משם אחיזת כל החיצונים, כמו שנק' בסוד הגאווה והליצנות, אמנם סודו הוא מצנפ"ך ה' גבורות, סוד מי, הם סוד ההבל, שהוא סוד (משלי ל' ד') מי אסף רוח בחפניו, כי הוא סוד החוטם האוסף כל ה' דינים למקומם, ואז מתבסמים, וכל ה' חוזרים בחוטם, בסוד א' לבד בבינה. וזה סוד (במדבר י"ט) וכבס האוסף את אפר הפרה, כי הוא הבינה האוספת בסוד החוטם הריח, ומה שהיו ה' דינים שהם סוד פרה, שביאורו ה' פ"ר, ר"ל שהם אותיות מצנפ"ך שעולים פ"ר, עתה היו אפ"ר, ר"ל, א' פ"ר. כי כולם נכללים בא', אשר שם החוטם, ושם נתבסמו בסוד אל"ה. והם סוד קין, א' זרוע, ל' חיד, ה' הם ה' אצבעות. ולפי שערב רב היו סוד קין, לכן אמרו אלה אלהיך ישראל.

אמנם אמת הוא, שהם היו רוצים להמשיכו אליהם הבל, שהוא סוד הבל הפה והחוטם, וזה סוד (הושע י"ג) עגלים ישקון, כי סוד הנשיקה בפומא. ולכן תמצא ר"ת של "ידע" שור "קונהו" וחמור, ישק"ו. כי רצו לנשקון, בסוד הורדת דיני הפה וחוטם אליו, ואם היו עושים כן היה נאבד העולם, כי היו הדינים ותקליפות מגיעים עד הבינה, ולא עלה בידם רק אל"ה לבד. אמנם עכ"ז, בכח שני גבורות פה וחוטם, הרמוזים במלת מ"י של אלהים, בו עשו העגל. וזה סוד יל"י, שעולה מ"י. ונרמז, בר"ת (ישעיה א' ג') "ישראל" לא "ידע. ומזה תבין, איך שם זה הוא סוד שני גבורות אלו, והבן. וכשבא ירבעם, רצה לנסור אותה ולעשות אותם שניה, ואז סיים בפירודא. והבן כל זה.

קום עשה לנו אלהים וכו'. הנה תחלה היה הולך לפני ישראל, ארונו של יוסף, וגם מרע"ה. ועתה ראו שבשש משה, אמרו כי זה משה האיש וכו', כי לולא הוא ארונו הולך לפנינו, אך עתה שלא מת, עשה לנו אלהים. באופן שלא יחסרו שניהם תמיד, שילכו לפנינו. והבן זה.

הערב רב על פי ספר הקדוש ספר הליקוטים להאריז"ל כג

יד.

ענין אהרן הכהן

אהרן הוא גלגול הרן, והנה הוא גלגול אדם הראשון שעבר ע"ז, והרן כדי לתקן זה, בא בגלגול אהרן כנז"ל, אל"ף, וגם אז לא נתקן, כי היה אז צריך ליהרג, כשאמרו לו הערב רב לעשות העגל לעבודה זרה, כי התחילו למסור נפשו למיתה. והטעם שלא עשה כן, לפי שראה שחור זכות לפניו, וחזר גלגול אדה"ר, כי גם אדם הראשון בא בנחור אחי אברהם, ועתה בא הרן באהרן, ונחור בא בחז"ר כמש"ל, ע"ש. והבן היטב.

פרשת בהעלותך

ספר הליקוטים – פרשת בהעלותך

טו.

העם הבוכים היו הערב רב – והיו מחלק הרע של משה – והיו מתקנאים בו, מצד שהוא לקח תאומתו שהיא ציפורה [פרק י"א] ובעיני משה רע. הנה העם הבוכים היו הערב רב, והיו מחלק הרע של משה, מאותה הבחינה של העין, והיו מתקנאים בו, מצד שהוא לקח תאומתו שהיא ציפורה, כמו שכתבנו. כן היו רוצים לעשות, ולכן ארו"ל, על עסקי משפחות, עכ"ל מהרח"ו זלה"ה.

טז.

משה רבינו ע"ה היה משורש הבל, והסימן מ'שה, ש'ת, ה'בל – בלעם היה גם כן מהבל, וב"ל של הבל היא ב"ל של

כר הערב רב על פי ספר הקדוש ספר הליקוטים להאריז"ל

בלעם – נמצא שמשו רבינו ע"ה ובלעם הם משורש אחד – מאותה שעה והלאה כשהטיל הנחש זוהמא בחוה שהיא היתה אם כל חי, אז כל הנולדים וכל הבאים היו מורכבים מטוב ורע

[פרק י"א] פסוק ואם ככה את עשה לי הרגני נא הרג אם מצאתי חן בעיניך ואל אראה ברעתי. י"ל, מהו אומרו ברעתי, היל"ל ברעתם. אמנם הענין הוא, כי מרע"ה היה משורש הבל, וסימנך, משה, ש"ת, הבל. נמצא, כי ס' של משה, היא ס' של הבל. וג"כ בלעם היה מהבל, וב"ל של הבל, היא בל של בלעם. נמצא, שהם משורש אחד, מרע"ה ובלעם. וצריך שתדע, שכשהטיל הנחש זוהמא בחוה, שהיא היתה אם כל חי, מאותה שעה והלאה, כל הנולדים וכל הבאים היו מורכבים מטוב ורע א"כ, בהיות שמושה ובלעם הרשע היו באים מהבל, צריך להיות שמרע"ה היה מצד הטוב של הבל, ובלעם הרשע היה מצד הרע.

יז.

כבר ידעת מה שכתב רשב"י ע"ה, שראשי אלפי ערב רב היו בניו של בלעם יוננו"ס ויומברו"ס – ומרע"ה היה משתדל עליהם לזכותם ולנקותם על כן קבלם והוציאם ממצרים, והיה חוזר ומתפלל עליהם ואומר למה הרעות לעם הזה למה יחרה אפך בעמך, והכל היה על ערב רב, שהיה משתדל ומתחבט עליהם, על היותם מחלקו, וכוונתו היתה להרחיק הרע מהבל ולעשות הכל טוב

וכבר ידעת מ"ש רשב"י ע"ה, שראשי אלפי ערב רב, היו בניו של בלעם יוננו"ס ויומברו"ס. ומרע"ה, על היות הוא ג"כ מצד הבל כאמור, ובלעם ג"כ, וערב רב ג"כ היו מצד הרע של הבל, וערב רב היו מחלקו של משה, לכן היה משתדל עליהם לזכותם ולנקותם, ועל כן קבלם והוציאם ממצרים. וזהו שאמר לו הקב"ה, (שמות ל"ב ז) לך רד כי שחת עמך

הערב רב על פי ספר הקדוש ספר הליקוטים להאריז"ל כה

אשר הוצאת וכו', והיה מרע"ה חוזר ומתפלל עליהם, ואומר, למה הרעות לעם הזה למה יחרה אפך בעמך, והכל היה על ערב רב, שהיה משתדל ומתחבט עליהם, על היותם מחלקו, וכוונתו היתה, להרחיק הרע מהבל, ולעשות הכל טוב.

יח.

כשראה משה רבינו ע"ה האספסוף אשר בקרבו התאוו תאווה אמר להשי"ת הרגני נא הרוג, אם ישראל חוטאים ולא תשא חטאתם, יותר טוב שתהרגני, מפני שיתגבר הערב רב, ובהתגברותו נמצא שגובר צד הרע של הבל על הטוב, וצד הטוב ידחה ממנו – בלע המות לנצח, ר"ת הבל, כשיבלע המות שהוא צד הרע של הבל, ומחה אז אלהים דמעה מעל כל פנים, כביכול מהפנים העליונים

אמנם, כשראה האספסוף אשר בקרבו התאוו תאווה, אמר מרע"ה להשי"ת, הרגני נא הרוג, אם ישראל חוטאים ולא תשא חטאתם, יותר טוב שתהרגני. מפני שיתגבר הערב רב, ובהתגברותו נמצא שגובר צד הרע של הבל על הטוב, וצד הטוב ידחה ממנו. וז"ש ואם ככה את עושה לי, לי דייקא, פירוש, שיתגבר עלי צד הרע של הבל. וזהו ג"כ אומרו ברעתי. ולזה תמצא בפסוק (ישעיה כ"ה ח') בלע המות לנצח, ר"ת הבל. פירוש, כשיבלע המות שהוא צד הרע של הבל. וזהו ג"כ אומרו אז, ומחה אז אלהים דמעה מעל כל פנים. כביכול מהפנים העליונים, שהם חו"ב.

פרשת חוקת

ספר הלוקוטים – פרשת חקת

יט.

ישראל היו רוצים התורה פב"פ בלי שום קליפה אלא המים הזכים, ומשה רבינו ע"ה ראה שעדיין הערב רב היו מגבירין קליפתן של ישראל, לכך ויך את הסלע במטה, והקב"ה לא צוה אותנו כי אם ודברתם אל הסלע לעיניהם, בדיבור לבד

[פרק י"ט] עוד וירם משה את ידו ויך את הסלע. דע, כי ישראל היו רוצים התורה פב"פ בלי שום קליפה, אלא המים הזכים. ומרע"ה ראה, שעדיין הערב רב היו מגבירין קליפתן של ישראל, ולכך ויך את הסלע במטה, לשבור אותה בחינה, מגוף ומלבוש התורה, כמו שאנחנו מכים איש את רעהו בפלפול, להכות ולשבר הקליפה. והקב"ה לא צוה אותנו, כי אם ודברתם אל הסלע לעיניהם, בדיבור לבד, כמו ששונים למעלה פב"פ בדיבור. וזהו ונתן מימיו, בדיבור, כלומר, האמיתים, ושיקח את המטה בלבד בידו, שזהו רמז שישאר בידו מעט מגוף התורה, שבלעדה אי אפשר.

כ.

שמעו נא המורים המן הסלע הזה וכו', מאחר שאתם מורים וגסים וגשמיים, אפשר להוציא לכם מים בדיבור בלבד – ויצאו מים רבים ותשת העדה ובעירם, מהעיקר ומהסולת של התורה תשקה את העדה שהם הגדולים, ומהסובין השקה את העם שדומים לבעירים

ויקהילו את העם, ואמר שמעו נא המורים, המן הסלע הזה וכו'. מאחר שאתם מורים וגסים וגשמיים, אפשר להוציא לכם

הערב רב על פי ספר הקדוש ספר הליקוטים להאריז"ל כז

מים בדיבור בלבד, זה אי אפשר, שאתם מורים, ואז ויך את הסלע במטהו פעמים, כנגד תלמוד בבלי ותלמוד ירושלמי. ויצאו מים רבים ותשת העדה ובעירם, ר"ל, מהעיקר ומהסולת של התורה, תשקה את העדה שהם הגדולים, ומהסובין, השקה את העם שדומים לבעירים.

פרשת דברים

ספר הליקוטים – פרשת דברים

כא.

מצות לא תחיה כל נשמה

[פרק א'] יש לדעת למה ב' עממין, צוה הקב"ה לא תחיה כל נשמה, ובשעיר ומואב ועמון צוה שלא להלחם בם. והענין הוא, כי ז' עממין, הם ז' קליפות של כלים הנשברים, ואז כבר יצא מהם כל הקדושה. אבל של ג' עריין היה בהם קדושה, והם קני קניזי קדמוני. והוא מה שנתברר מנ"ר.

כב.

ה"זמזומים" הם מבירור חכמה, לשון מחשבה, ומאלו היו ערב רב, וכל מי שיש הרהור ומחשבות רעות הוא מהם – "סיחון" לשון סייחין ועגלים, והוא קליפת חמור, והוא סוד ערלה שעל הברית – "עוג" הוא סוד עור הפריעה המעכב הברית, וזהו עג עוגה, והיא קליפה קשה

גם מהם לא נחיה כל נשמה. והם שעיר עמון ומואב. שעיר רמז לראשונה, כד"א משעיר מלכם. מואב, לשון אב בחכמה. עמון, נועם בינה. ושעיר, הוא אדום. וז' מלכים שמלכו שם, אינם ממנו, רק מלכו

כח הערב רב על פי ספר הקדוש ספר הליקוטים להאריז"ל

בארץ. לכן כתיב בכל א' מהם שם ארצו, שלא היו מאדום. והזמזומים, הם מבירור חכמה, לשון מחשבה, כמש"ה (דברים י"ט) אשר זמם וכו'. ומאלו היו ערב רב, וכל מי שיש הרהור ומחשבות רעות, הוא מהם. סיחון, לשון סיחין ועגלים. והוא קליפת חמור, והוא סוד ערלה שעל הברית. ועוג, הוא סוד עור הפריעה המעכב הברית. וזהו עג עוגה, והיא קליפה קשה, חגם כי היא דקה יותר קרובה לקדושה. ואלו הם סוד שני מלכי האמורי הוא היסוד, כמ"ש רז"ל ב' וג' נגרים בראש אמיר.

פרשת ואתחנן

ספר הליקוטים – פרשת ואתחנן

כג.

הערב רב היו מקליפת משה, ויצאו בלא זמן ולא נתקנו, ולכן חטאו, ומת משה כדי לעלות למעלה לקבל משם שפע, ולכך אין דור שאין בו משה

ויתעבר ה' בי למענכם. הנה הערב רב היו מקליפת משה, ויצאו בלא זמן ולא נתקנו, ולכן חטאו. ומת משה, כדי לעלות למעלה לקבל משם שפע, ולכך אין דור שאין בו משה, ובעלותו מזווג אר"א, ומתעבר בבינה י"ב חדש, וזהו "ויתעבר" יי"ב כי "למענכם, פירוש י"ב. ור"ת שלהם יובל, שהיא בינה הנקראת יובל. וכשנולד בפ"א, לא הוצרך רק בז' חדשים, כי לא היה צריך כ"ב בירור. וחבן זה, כי בבינה יש י"ב מזלות, רמוז בבינה י"ב, נשאר נ' וה', ה' ראשונה ה"ג.

הערב רב על פי ספר הקדוש ספר הלוקוטים להאריז"ל כט

כד.

בכל דור בא משה בסוד עיבור, לפי שהקב"ה לא היה רוצה לקבל ערב רב, ובזה לא היה מיתה ולא גלות, והוא קבלם, בחשבו כי טוב הוא להכניסם בקדושה, ובפרט שהיו נוגעים לו קצת, כמו שכתוב העם אשר אנכי בקרבו, וכתוב כל העם אשר ברגליך, ולזה רצה לתקנם, ואדרבה קלקלו לישראל

ויתעבר ה' בי למענכם. דע, כי בכל דור בא משה בסוד עיבור, לפי שהקב"ה לא היה רוצה לקבל ערב רב, ובזה לא היה מיתה ולא גלות, כמ"ש רז"ל חרות על הלוחות, חירות וכו'. והוא קבלם, בחשבו כי טוב הוא להכניסם בקדושה, ובפרט שהיו נוגעים לו קצת, כמ"ש העם אשר אנכי בקרבו, וכתוב כל העם אשר ברגליך, ולזה רצה לתקנם, ואדרבה קלקלו לישראל.

כה.

לך רד כי שיחת עמך וכו', נשחת לא נאמר אלא שיחת, פירוש שיחת לישראל, ועתה רוב הדור מהם – משה הוצרך לבוא בעיבור, אחד לנ' שנה, לפי שהוא שורש ישראל, לתקנם שלא יטעו ערב רב – קודם שחטאו ישראל היה משה בתכלית השלימות, והיה משיג שער הנ' של חמשים שערי בינה הגדול מכולם, וכשחטאו ישראל נעלם ממנו

וזה סוד מ"ש לך רד כי שיחת עמך וכו', נשחת לא נאמר אלא שיחת, פי' שיחת לישראל, ועתה רוב הדור מהם. ולזה הוצרך לבוא משה בעיבור א' לנ' שנה, לפי שהוא שורש ישראל, לתקנם שלא יטעו ערב רב. וקודם שחטאו ישראל, היה משה בתכלית השלמות, והיה משיג שער הנ' של חמשים שערי בינה הגדול מכולם, וכשחטאו ישראל נעלם ממנו.

ל הערב רב על פי ספר הקדוש ספר הלוקוטים להאריז"ל

כו.

נ' שערי בינה נבראו בעולם וניתנו למשה חסר א', מעיקרא כולם נתנו לו, וא' חסרו לו אחר כך

וזש"ה לך רד, כי שחת וכו', ר"ל רד ממנין לך, וז"ש רז"ל נ' שערי בינה נבראו בעולם, וניתנו למשה חסר א', פירוש, מעיקרא כלם נתנו לו, וא' חסרו לו אח"כ. וז"ש ותחסרהו מעט וכו', פירוש, מעיקרו שלם היה, אלא שאח"כ חסרהו היותר מעט מאלהים, שהוא אות א'. או פירוש, שחסרו הרבה, ולא נשאר לו אלא מ"ט, כמ"ש רז"ל אל תקרי מעט אלא מ"ט, והמ"ט הן מעט מזעיר, בערך שער ה' הגדול מכולם. ולהיות שכוונת מרע"ה היה לטובה, לא מנע השי"ת ממנו הטוב, ובעת אסיפת רוחו, ויעל משה מערבות מואב אל הר נבו, נ' בו, ונכנס ה' בשמו, ונעשה נשמה, וידוע כי נשמה הוא בינה.

כז.

כמה תפלות התפלל משה שלא יבוא בעיבור כל דור, ולא נענה – ויתעבר ה' בי למענכם, שאני בא בעיבור כל דור למענכם, כי אתם גורמים לי, והיה מדבר עם ערב רב או מדבר עם ישראל, ופירוש למענכם, לתקן אתכם, ולא שמע אלי, שלא נתקבלה תפלתי

והנה כמה תפלות התפלל משה שלא יבוא בעיבור כל דור, ולא נענה. וז"ש ויתעבר ה' בי למענכם, שאני בא בעיבור כל דור למענכם, כי אתם גורמים לי. והיה מדבר עם ערב רב או מדבר עם ישראל, ופירוש למענכם, לתקן אתכם. ומלת ב", רמז לי"ב חדשי עיבור, כענין רבה תוספאה. ולא שמע אלי, שלא נתקבלה תפלתי.

פרשת עקב

ספר הלוקוטים – פרשת עקב

כח.

כוונת הבורא יתברך בתת המן לישראל היתה כדי לנסותם הילכו בתורתו אם לא, וגם כן לראות מי הוא הראוי לדעת סודות התורה ויהיה בעל נשמה, זה יוכל לקבל רוחנית התורה, שהיה מוצא פי ה', מצד המן שהיה נבלע באיברים שלו, ומאכלו מצד קנה חכמה – אבל מי שיהיה בעל חומר, גם כמו האספסוף אשר בקרבו שהתאו תאוה, דברים חומריים כמו הבצלים והשומים ואבטיחים מצד הושט שהוא חומרי מצד העולם הזה, ונעשה להם לשטן – כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם, שהוא צד החומר והגשמות שיש בו, כי זה הוא לבעלי חומר בלי צורה כמו הערב רב, ולכן הם גם כן לא יזכו לרוחניות התורה וסודותיה

[פרק ח'] **אמנם** הענין הוא, כי לא היתה כוונת הבורא ית' בתת המן לישראל, כדי שתהיה אכילתם ע"ד טבע, כי אם עשה זה הקב"ה כדי לנסותם הילכו בתורתו אם לא, וג"כ לראות מי הוא הראוי לדעת סודות התורה ויהיה בעל נשמה, זה יוכל לקבל רוחנית התורה, שהיה מוצא פי ה', מצד המן שהיה נבלע באיברים שלו, ומאכלו מצד קנה חכמה. אבל מי שיהיה בעל חומר, גם כמו האספסוף אשר בקרבו שהתאו תאוה, דברים חומריים, כמו הבצלים והשומים ואבטיחים, מצד הושט שהוא חומרי מצד העה"ז, ונעשה להם לשטן, והם מצד שטו העם, ולקטו וטחנו ובישלו מהם מיני פשטים הרבה, ובזה די להם. וכן יהיה אכילתם מצד החומר וכו', כי בכוונת המכוון אמר הכתוב, אפילו שויענך וירעיבך, רצה אח"כ לתת לכם את המן שלא בדרך טבע למלאת רעבון, כי עשה זה, למען הודיעך כי נתינת המן הוא מאכל גשמי, כי למען תדעו כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם, שהוא צד

לב הערב רב על פי ספר הקדוש ספר הליקוטים להאריז"ל

החומר והגשמות שיש בו, כי זה הוא לבעלי חומר בלי צורה, כמו הערב רב, ולכן הם גם כן לא יזכו לרוחניות התורה וסודותיה. אבל מי שהוא בעל נפש ונשמה מצד ישראל, בודאי אכילת המן להם אינו מזין צד החומר, כי אם צד הרוחנית שיש בה, שהוא מוצא פי ה', וזהו המחיה ומזין אותם. עם היות שעינה בדרך כחם והרעיבם, עכ"ז המן היה מזין אותם, ובזה ג"כ היו זוכין לקבל התורה וסודותיה מפי מרע"ה.

כט.

וערב רב לא ידעו מה הוא, ושטו העם ולקטו, וישראל היה יורד להם פתח אהליהם – לכן זכו ישראל לתורה וסודותיה, ולא ערב רב, כי טחנו בריחים ובישלו בפרור, ולא סוד הרוחניות שיש בה, וישראל אוכלים אותו כמו שהוא, וטועמים בו כל מה שירצו, שהם הסודות, חוץ מהדברים הגסים בעלי החומר, שהם הבצלים והשומים וכו', כי רמז זה לדברים חומריים, ואין חלק ישראל בזה

וערב רב לא ידעו מה הוא, ושטו העם ולקטו, וישראל היה יורד להם פתח אהליהם. ולכן זכו ישראל לתורה וסודותיה, ולא ערב רב, כי טחנו בריחים ובישלו בפרור, ולא סוד הרוחניות שיש בה, וישראל אוכלים אותו כמו שהוא, וטועמים בו כל מה שירצו, שהם הסודות. חוץ מהדברים הגסים בעלי החומר, שהם הבצלים והשומים וכו', כי רמז זה לדברים חומריים, ואין חלק ישראל בזה וכו'. ואפילו הלוחות הראשונות, אם היינו זוכין בהם, היו חצובות ממקום עליון, ממקום הטלא דבדולחא, וברדתם למטה נגלם, ולא זכינו בהם בעונות, ואין להאריך יותר בזה.

ס.

בחטא אדם שעירב טוב ברע, נתערבו ישראל בערב רב, ונתקלקל הכל, שהם הנבראים דומם וצומח וחי בלתי מדבר

הערב רב על פי ספר הקדוש ספר הלוקוטים להאריז"ל לג

ואדם, וכולם צריכין תיקון, כדי לברור אוכל מתוך פיסולת –
ואפילו ישראל, על ידי גלגולים שמתגלגלים בעונות בדומם
וצומח וב"ח

וכל זה הדרוש רמוז בפסוק (ירמיה ב') קדש ישראל לה', כי אצילותם
ממקום קדש הנקרא ראשית, ואח"כ באו למקום תבואת"ה, ובחטא
אדם שעירב טוב ברע, נתערבו ישראל בערב רב, ונתקלקל הכל, שהם
הנבראים דומם וצומח וחי בלתי מדבר ואדם, וכולם צריכין תיקון, כדי
לברור אוכל מתוך פיסולת. ואפילו ישראל, ע"י גלגולים שמתגלגלים
בעונות בדומם וצומח וב"ח, וג"כ יש מי שנתקן בסוד הקרבן בזמן ב"ה
קיים, אבל עכשיו בעונותינו, נתקן ע"י אכילת הצומח וחי ודומם, ע"י
ברכת הנהנין ודברי תורה, בשולחן הנקרא ג"כ מזבח, יתקנו ויבררו.
כמו שכתבנו בהפטרת אסוף אסיפם.

א.

יש שעה שהאדם אוכל אחד מאלו מינים, או חי או צומח, או
דומם, כגון גוש עפר קטן הנאכל על ידי פרי או זולתו, ויוכל
להיות שם מגולגל, או אביו או שארו הקרוב אליו, ובברכה
של ברכת הנהנין בכוונה שאוכל זה הפרי, יעלהו למדריגת
חי מדבר, ויוכל להשיבו אל אביו שבשמים, ואם לאו, ח"ו
יעכבהו בלי גאולה, כשלא יברך ברכת הנהנין

כי יש שעה שהאדם אוכל א' מאלו מינים, או חי או צומח, או דומם,
כגון גוש עפר קטן הנאכל ע"י פרי או זולתו, ויוכל להיות שם
מגולגל, או אביו או שארו הקרוב אליו, ובברכה של ברכת הנהנין בכוונה
שאוכל זה הפרי, יעלהו למדריגת חי מדבר, וזה סוד (ויקרא כ"ה) או דודו
או בן דודו יגאלנו או השיגה ידו ונגאל, ויוכל להשיבו אל אביו שבשמים.
ואם לאו, ח"ו יעכבהו בלי גאולה, כשלא יברך ברכת הנהנין.

פרשת תצא

ספר הלוקוטים – פרשת תצא

ב.

ענין הגליות, הוצרכו לברר ניצוצות הקדושה שנתערבו בחטאו של אדם הראשון בתוך הקליפות, שעירב טוב ברע כנודע – עת אשר שלט האדם באדם לרע לו, האדם, הוא אדם הבליעל באדם דקדושה, לרע לו, לרעתו של אדם בליעל, כי במה שהוא מצר לישראל נעשה ראש עליהם, ומוציאים ממנו ישראל כל ניצוצות הקדושה אשר בקרבו לא נשאר דבר

[פרק כ"א] אמנם, הארבעה גליות, היו כנגד ד' אותיות הוי"ה, וגלות מצרים היה כנגד קוצה של יו"ד, שהוא שקול ככולם, ויותר מהמה. ולכן הוזכר כמה פעמים, ולכן לא הוזכר בכללם, כי היא בחינה גדולה מכולם. והנה הגליות, הוצרכו לברר ניצוצות הקדושה, שנתערבו בחטאו של אדם הראשון בתוך הקליפות, שעירב טוב ברע כנודע. וזש"ה (קהלת ח' ט') עת אשר שלט האדם באדם לרע לו, האדם, הוא אדם הבליעל באדם דקדושה, לרע לו, לרעתו של אדם בליעל, כי במה שהוא מצר לישראל נעשה ראש עליהם, ומוציאים ממנו ישראל כל ניצוצות הקדושה אשר בקרבו, לא נשאר דבר. ובכל מקום שכינה עמהם, לברר כל חלקיה. ולכן צוה שלא יוסיפו לראותה, ולא עשה כן בשאר גליות, שעדיין לא בררו כל מה שהיה בקרבה לגמרי. ולכן אמר והשיבך ה' מצרים, כי להיות מצרים כנגד הטוב שבקוץ הוי"ד, ועדיין נשאר בירור בכל שאר הגליות, שהם כנגד כל הגוף בערך אל השאר, ישובו למצרים. אבל בערך מצרים עצמו, אמר אין קונה, כי כשניצוץ הקדושה ומעורב עדיין בקרבם, הם מתאווים להשתעבד

הערב רב על פי ספר הקדוש ספר הלוקוטים להאריז"ל לה

בישראל, אבל מצרים, כיון שנתברר לגמרי, לא נשאר להם שום תאווה להשתעבד בהם, ולכן לא רצו לקנותם.

פרשת וילך

ספר הלוקוטים – פרשת וילך

ג.

ויאמר ה' אל משה הנך שוכב עם אבותיך וקם, קאי לשניהם, למשה ולעם שיקומו – ירמוז על גלגול משה רבינו ע"ה, אשר הוא בא שמ"ה בקרבו, של ערב רב, וחרה אפי בו והסתרתני פני מהם חוזר לעם, לכן לפעמים רבות, והיה לאכול ומצאוהו צרות רבות ורעות – אכן חליינו הוא נשא וה' הפגיע בו עון כולנו, ואנכי הסתר אסתיר וכו' על כל הרעה אשר עשה, על מה שקבל הערב רב, שנאמר כי שיחת עמך

פסוק ויאמר ה' אל משה הנך שוכב עם אבותיך וקם. זה אחד מה' פסוקים שאין להם הכרע, דקאי לשניהם, למשה ולעם שיקומו. ועוד ירמוז על גלגול משה רבינו ע"ה. וכן נרמז במ"ש אשר הוא בא שמ"ה בקרבו, של ערב רב, וחרה אפי בו והסתרתני פני מהם חוזר לעם, לכן לפעמים רבות, והיה לאכול ומצאוהו צרות רבות ורעות, ירמוז כמש"ה (ישעיה נ"ג) אכן חליינו הוא נשא וה' הפגיע בו עון כולנו. ואנכי הסתר אסתיר וכו', על כל הרעה אשר עשה, על מה שקבל הערב רב, שנאמר כי שיחת עמך, וכן אמר על כי אין אלהי בקרבי, כי אינו מסוד עיבור, רק מסוד גלגול, לפי שהגלגול הוא משרשו. אמנם העיבור מזולתו בצדיקים, בהיות שהרבה קדושה מוכנת בו, ויודע גלגולו, יקח הממר' הלז וידבק במחשבתו נפש בנפש רוח ברוח נשמה בנשמה עכ"מ.

ספר מלכים א'

ספר הליקוטים – ספר מלכים א'

פד.

בכל דור ודור לא חסר לנו ואל יחסר לנו ניצוץ אחד של משה רבינו ע"ה, כי בזכותו כל הדור מתקיים, ובזכותו נרפה לנו וחוליינו הוא נושא תמיד, ובא בכל דור ודור באורך זה הגלות, עד שיתברר מן הערב רב ויכלה כל הסיג, ואז ציון במשפט וכו'.

ובכל דור ודור לא חסר לנו ואל יחסר לנו ניצוץ א' של מרע"ה. דכתיב וזרח השמש ובא השמש, ואל מקומו בדורו שואף זורח הוא שם, כמ"ש הרב זל"ה, כי בזכותו כל הדור מתקיים, ובזכותו נרפה לנו וחוליינו הוא נושא תמיד, ובא בכל דור ודור באורך זה הגלות, עד שיתברר מן הערב רב ויכלה כל הסיג. וזמ"ש ואצרוף כבור סיגין ואסירה כל בדילך, ואז ציון במשפט וכו'.

פרק ד' **ובהקדמה** זאת יובנו קצת מאלו הכתובים. וזהו ויהי היום, שהוא יום אדיר, יום ר"ה, יום הרת עולם. וביום ההוא הורצה לפני הקב"ה, שבתוך הבאים לזה העולם, רצה שיעבור אלישע איש האלהים קדוש, כי בן עולה אלישע ע"ה, ואמר לו שיעבור אל שונם אל אוצר הנשמות, ושם יכלל בו נשמת איזה צדיק גמור, כדי לבא לעה"ז בדור ההוא כפעם בפעם. ושם באותו האוצר מצא אשה גדולה, כלומר נשמה גדולה של חסיד אחד וצדיק גמור, ואז בראותם אותו ניצוץ, אז החזיקה בו ונשקה לו. וזהו ותחזק בו לאכול לחם, כי רצתה להתחבר בו, ותתגלגל עמו לבא לזה העולם לאכול בו לחם, ועכשיו אומר הכתוב, אל תתמה על זה, כי בכל דור ודור צריך שתשתנה שם בבני אדם לאכול לחם.

הערב רב על פי ספר הקדוש ספר הלוקוטים להאריז"ל לו

לה.

אומרת השכינה להקב"ה, בהיות שבכל דור ודור יחוייב משה רבינו ע"ה שילך, ואחר כך לבוא בגלגולים עד סוף ביאת הגואל, אם כן יחוייב לנו לעשות לו הכנת גוף נאה – בכל אלו ההכנות יעבור אל מקום בני דורו ויאיר להם ויהנה גם כן הוא מאלו ההכנות – אמור לזאת הנשמה, אשר הלכה וסבלה עליה יסורים קשים וצער המיתה בעון ישראל, וכל זה בשבילי ובשבילך שאתה גרמת הערב רב, וגם כן אני גזרתי עליך להיותך הולך ושב בגלגולים, אם כן היא סבלה כל זה הצער הגדול – למועד הזה כעת חיה את חובקת בן מושיע לישראל

וזה סוד ויהי מדי עברו יסור שמ"ה, הם אותיות משה. לאכול לחם, כי זהו הכרח גמור, כי אזלת לקרתא הלך בנימוסה, ועתה אומר הכתוב כי אומרת השכינה להקב"ה, בהיות שבכל דור ודור יחוייב שילך, ואח"כ לבא בגלגולים עד סוף ביאת הגואל, א"כ יחוייב לנו לעשות לו הכנת גוף נאה. וז"ש נעשה נא עליית קיר קטנה, בנין גוף מתורה, כי נקרא עיר קטנה ובהיותו שם, אל יחסר לו מאומה, כמו מטה ושלחן וכסא ומנורה, ואל יצטרך מן הבריות, כמו השמש שמשפיע אור לזולתו, והיא אינו חסר כלום. ומטה, רמז לבת זוגו שימצאנה. שלחן, כנזכר, שאל יחסר לו די מחסורו. כסא, הכנת רוח טובה, שיעשו כסא לנשמה, ויהיה צדיק גמור. ואז שמן לא יחסר על ראשו, נשמה לנשמה הנקראת מנורה, ובכל אלו ההכנות יעבור אל מקום בני דורו, ויאיר להם, ויהנה ג"כ הוא מאלו ההכנות. ולכן תמצא בס"ת של מט"ה ושלח"ן וכסא ומנור"ה, הנא"ה. ר"ל, כי זאת היא הנאתו בזה העולם. וזה סוד מ"ש רז"ל הרוצה לחנות יהנה כאלישע. ואמר עוד הפסוק ויהי היום ויבא שמ"ה, הוא מש"ה, כנזכר. ויסר אל העלייה, שהיא הגוף הנבנה עליו, ובא להגין על הדור ההוא הרע, כי לא זכו לשוב בתשובה על ידו, הלך לו פעם אחרת אל מנוחתם. וזהו שכתוב וישכב שמ"ה, משה, כנזכר. ועתה אומר

לח הערב רב על פי ספר הקדוש ספר הליקוטים להאריז"ל

הכתוב, כי בהיות ששבה זאת הנשמה אל מקום מנוחתה, ושבה אל בית אביה כנעוריה, ורצה השי"ת שמלחם אביה תאכל וליתן לה שכרה, ויאמר אל גחזי נערו, שרומז אל מטטרו"ן, הממונה על הנשמות. ואומר לו, קרא לשונמית הזאת אותיות נשמה, והיא האשה הגדולה הנז"ל, ואז ויקרא לה ותעמוד לפניו, במקום הנאמר חי ה' אשר עמדתי לפניו, במקום אשר עין לא ראתה אלהי"ם זולתך. ועתה אמר ויאמר לו ולא אמר לגחזי נערו, כי עתה אמר למרע"ה העומד שם הרמז בו של ל"ו, אמור לזאת הנשמה, אשר הלכה וסבלה עליה יסורים קשים וצער המיתה בעון ישראל, וכל זה בשבילי ובשבילך שאתה גרמת הערב רב, וג"כ אני גזרתי עליך להיותך חולך ושב בגלגולים, א"כ היא סבלה כל זה הצער הגדול. וז"ש הנה חרדת אלינו את כל החרדה הזאת, וכל אלו היסורים, לכן שאלו שכרך, ומה לעשות לך, אם מקומך מקום הי"ש, ושכרך י"ש עולמות, נדבר עליך אל המלך. ואם מקומך פחות מהיש, נדבר אל שר הצבא, ומ"מ אל תאבדי את שכרך. ואז היא אומרת כי בתוך עמה היא יושבת, ואינה רוצה להתפרסם עוד ללכת בגלגולים, בהיותה יושבת בין הצדיקים בג"ע, לחזות בנועם ה'. אז בא אחד מן השרים העומדים שם, מיכאל שר ישראל, ואומר אבל בן אין לה, הבן יקיר לי אפרים ילד שעשועים, כי בן פורת יוסף ולא זכה עדין לגאול, וכבר הגיע הזמן ואישה זקן, בסוד נער הייתי גם זקנתי, א"כ ראוי הוא שיותן לה הבן, ובזה יתוקן הטורח של הגלגולים, ובזה לא תשוב היונה לבא שם עוד. אז אומר לו קרא לה, ויקרא לה, ואומר לה למועד הזה כעת חיה את חובקת בן, מושיע לישראל.

ספר ישעיה

ספר הלוקוטים – ספר ישעיה

טו.

אלה אלהיך ישראל, כל בחינות אלה הם בישראל, והערב רב רצו לפגום בו, ולהפרידו מ"י מאלה

[פרק ט'] מ"י אלה כעב תעופינה. בפסוק זה נרמז סוד אמון יהא שמייה רבא. ר"ל, ששם י"ה נעשה מ"י, כזה, י"פ ה' נעשה נ'. ובחי' הו' של השם, הוא אל"ה, כי ו"פ ו' עולה גימטריא אל"ה. וז"ש אלה אלהיך ישראל, כי כל בחינות אלה, הם בישראל שהוא הו"א, והערב רב רצו לפגום בו, ולהפרידו מ"י מאלה, שהוא הבחינה הנזכר. וכשיוצא ממנו זה הי"ה, נשאר אל"ם. וזה נקרא שם י"ה שמו הגדול, הוא בחינת נ' שערי בינה. וזה סוד סולו לרוכב בערבות ב"ה שמו, כי ערבות הם נ"ה, ובינה עד הוד אתפשטת, הם החמשים שערי בינה הנזכרים. וזה סוד לרוכב בערבות, מי הוא, ב"ה שמו.

ספר תהלים

ספר הלוקוטים – ספר תהלים

טז.

עיקר חטא אדם הראשון היה שרצה להקריב אליו כל תערובת חמץ ערב רב ושבעים אומות – דוגמת זה היה גם כן חטא משה רבינו ע"ה בהקריבו ערב רב, והם השחיתו התעיבו עול בעשותם העגל – ועדיין אנו בגלות הארוך הזה,

מ הערב רב על פי ספר הקדוש ספר הלוקוטים להאריז"ל

**כי לא יבא גואל ויגאלנו עד שנטהר ונתברר מהם – וגם בזה
היה חטא שלמה המלך ע"ה, ברצותו להקריב גרים**

גער חית קנה עדת אבירים. ארז"ל. גער בחיה זו, שכל מעשיה נכתבים בקנה. וזה הפסוק יובן, במ"ש רז"ל כי בשעה שנשא שלמה את בת פרעה ירד גבריא"ל ונעץ קנה בים ועלה עליה שרטון ועליו נבנה כרך גדול של רומי. זה המאמר ע"ד הפשט כולו מקשה, כי למה היה זה ע"י גבריא"ל מלאך קדוש, ולמה נעץ קנה ולא ד"א ממיני העצים, ומהו השירטון, והיך נבנית רומי עליו תוך הים על השירטון שהעלה הקנה. אמנם דע, כי ע"י חטא אד"הר תבין זה הענין. והוא, כי עיקר חטא אדם הראשון היה, שרצה להקריב אליו כל תערובת חמץ ערב רב ושבעים אומות, ודוגמת זה היה ג"כ חטא מרע"ה בהקריבו ערב רב, והם השחיתו התעיבו עול בעשותם העגל. ועדיין אנו בגלות הארוך הזה, כי לא יבא גואל ויגאלנו עד שנטהר ונתברר מהם. וגם בזה היה חטא שלמה המלך ע"ה, ברצותו להקריב גרים, ואז תבאנה שתיים נשים זונות, ולא מקדמת דנא בימי יהושע בשלוח שנים אנשים המרגלים חרש לאמר, ונמתקו להיות זכרים, והנקבות דינם יותר קשה לבא לידי מיתוק, ובאו בימי שלמה. ובהיות שנשא את בת פרעה, ונתבטל התמיד של שחר עד ד' שעות, ובאת אמו ויסרה אותו, אז בזה החטא ירד גבריא"ל ונעץ זה הקנה בים וכו'.

סח.

**כל כוונתו של עמלק לעשות לישראל זרים ונכרים,
ולהרחיקם מאביהם שבשמים**

וסוד זה הקנה, יובן בזה הפסוק גער חית קנה. כי ידוע שיש שני בחינות, סטרא דמסאבא הנקרא חמץ, וסטרא דקדושה הנקרא מצה. וכשיחתוך רגל זו החי"ת, תשאר ה'. וכשיחתך רגל זה הק' של קנ"ה, ישאר חנה, בסוד ראשון לציון חנה הנם. וזהו גער חי"ת וק' דקנ"ה,

הערב רב על פי ספר הקדוש ספר הלוקוטים להאריז"ל מא

והתכם ועשה אותם ההי"ן, ויעשו מחמין מצה, ומקנה הנ"ה, כנזכר. בהיות כי הם מסטרא אחרא, והם ראש לע' אומות שהם בעגולה, והוא עליהם. וז"ש בעגלי עמים, והוא מתרפס ברצי כסף ומקבל שוחד, כדי שלא לקטרג על ישראל, כנרמז בשעיר עזאזל, וח"ץ קרבנות לע' אומות בז' ימי החג, כי כל כוונותו לעשות לישראל זרים ונכרים, ולהרחיקם מאביהם שבשמים.

פ"ט.

נבנה הכרך גדול שעולה עמל"ק ראש צורים – בזה השירטוט"ן יש אותיות שט"ן רוי"ה, למען שפות הרוה את הצמאה, ונבנתה צור מחורבנה של ירושלם, כי כשצור מלאה ירושלם חרבה, וכשירושלם ב"ה שהיא זאת הה' תהיה מלאה, אז תחרב צור שהיא רומי, יהי רצון שיהיה במהרה בימינו אמן

וז"ש ביזר עמים, ויהיה מלת ביזר כמו פיזר, כי אותיות בומף מתחלפות, אבל אומתו רוצה לקרבה לקדושה, וז"ש עמים קרבות יחפצו. ובהקדמה הזאת תבין נעיצת הקנה בים על העון הנז"ל, בהיות ששלמה נשא בת פרעה, ועשה כוונת סמא"ל, כי קרבות יחפצו, והקריבה לקדושה. ובזה העון ירשה שפחה לגבירתה, ונתרחקה האשה הקדושה מדודה, ונתקיים ביזר עמים, והם קרבות יחפצו. ואז ירדו רגליה מות לתוך החיצונים, ונתארך רגל הה' ונעשית ק', כזה, ק', וירדה לחיצונים, וינקו ממנה החיצונים. וממצה שמורה לבעלה, נעשה חמין ושאור. וזה סוד נעיצת הקנה בים, ר"ל רגל זאת הק' נתארכה, ונעצה בים שהיא ה' תתאה, הנקרא ים, והורידה לחיצונים. וק' של זאת הקנה שנתארכה מהנה, הוא שהעלה שירטון. ר"ל, קו ארוך מרגל הק'. ועליה נבנה כרך גדול של רומי, ר"ל, ברדתה לחיצונים, לקחו כח וינקו שפע ממנה, ונבנה הכרך גדול שעולה עמל"ק ראש צורים. ובזה השירטוט"ן יש אותיות שט"ן

מב הערב רב על פי ספר הקדוש ספר הליקוטים להאריז"ל

רוי"ה, למען שפות הרוה את הצמאה, ונבנתה צור מחורבנה של ירושלם, כי כשצור מלאה ירושלם חרבה. וכשירושלם ב"ה שהיא זאת הה' תהיה מלאה, אז תחרב צור שהיא רומי, יהי רצון שיהיה במהרה בימינו אמן.

ב.

שלמה המלך לא נתן עבד מישראל בבנין בית המקדש, אלא על ידי גוים שגגירם, ולכן בעונות נחרב – אבל משה אדונינו לא קבל נדבה להמשכן מערב רב כי אם מישראל לבד, כי ערב רב מחוץ למחנה מושבם – ויקהל משה את כל עדת בני ישראל דווקא – ובהיות שבנה שלמה הקדושה על ידי גרים זרים וגגיר גם כן בת פרעה, לכן נעשה לו מדה נגד מדה, בהיות שבא גם כן מלאך קדוש שהוא גבריא"ל באותו עון, ונעץ זה הקנה ונבנת העיר הטמאה עליה, ונתמלאת צור ונחרבה ירושלם – ועד שירחם השי"ת ויעביר רוח הטומאה מן הארץ, אנו בגלות הזה ובית המקדש חרב, דכתיב אם ה' לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו. ובעזרת השם לעתיד, ואני אהיה לה חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה, אז ימלא שחוק פינו ולשונונו רינה, כי הגדיל ה' לעשות עמנו בשוב ה' את שבותנו אמן

ובזה יובן ג"כ, שבבנין בית המקדש לא נתן שלמה עבד מישראל לבני"ן ב"ה, אלא ע"י גוים שגגירם, ולכן בעונות נחרב. ומצינו זה בהפך מה שעשה משה אדונינו בענין המשכן, שלא קבל נדבה מערב רב כי אם מישראל לבד, כי ערב רב מחוץ למחנה מושבם, וזהו ויקהל משה את כל עדת בני ישראל דווקא. ובהיות שבנה שלמה הקדושה ע"י גרים זרים, וגגיר ג"כ בת פרעה, לכן נעשה לו מדה נגד מדה, בהיות שבא ג"כ מלאך קדוש שהוא גבריא"ל באותו עון, ונעץ זה הקנה ונבנת העיר הטמאה עליה, ונתמלאת צור ונחרבה ירושלם. ועד שירחם השי"ת ויעביר רוח הטומאה מן הארץ, אנו בגלות הזה, ובית המקדש חרב,

הערב רב על פי ספר הקדוש ספר הליקוטים להאריז"ל מג

דכתיב אם ה' לא יבנה בית שוא עמלו בוניו. ובע"ה לעתיד, ואני אהיה
לה חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה, אז ימלא שחוק פיני ולשוננו
רינה, כי הגדיל ה' לעשות עמנו בשוב ה' את שבותנו אמן.

הוצאת:

"חברה מזכיי הרבנים העולמי"

מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס

כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI

MIFAL OILUMI L'HATZULAS HADAS

Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross

The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם את כל ספרי הערב רב

בבתי כנסיות – בבתי מדרשות – בשמחות – לכל החברים וידידים

ולכל אחד ואחד מישראל – להציל את עם ישראל מן הערב רב

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

*** * ***

לקבלת הספרים בחינם:

להתקשר להרב אברהם ווייס

בבית המדרש "עטרת ישעיה" האלמין

רחוב נחל לכיש 24/3 • רמת בית שמש ארץ ישראל

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/3

Ramat Beth Shemesh 99093, Israel

011-972-548-436-784

בעזהש"ת

ספר

"מי לה' אלי"

בו יבואר:

- א. מעשה נורא בהשגחה פרטית.
- ב. יום הנורא – ט"ז בתמוז" שהערב רב עשו את העגל.
- ג. התיקונים שצריכים לעשות לתקן הקלקול הגדול הזה, ומה תקנתו מי הם המקלקלים, מי הם המתקנים מי יזכה ומי לא יזכה השכר והעונש.
- ד. מעשה נורא מהחפץ חיים זצ"ל.
- ה. החילוק הגדול אחר מעשה העגל, בין אלו ששמעו את משה שצועק מי לה' אלי, ורצו תיכף ומיד לקראת משה רבינו עליו השלום, ומה בין אלו שלא שמעו את הכרוז ולא הקשיבו בקולו של מרע"ה.
- ו. ביאור בדברי החפץ חיים זצ"ל מדברי הזוהר הקדוש החילוק בין גן עדן העליון לגן עדן התחתון.

v

יום גבר האויב ותבקע העיר
שבעה עשר בתמוז תשס"ז לפ"ק
פה עיה"ק בית שמש יצ"ו

הספר נדפס לזכות את הרבים
ומתחלק בחנם לכל דורש ומבקש

v

ענין השכר ועונש הוא אחד מהיסודות
הגדולים בקדושת ישראל וטהרתן

v

הרשות נתונה לכל מי שברצונו להדפיס קטעים
מספר זה או כל הספר בכל לשון שהוא בכל מדינה
ומדינה, כדי להרבות תורה ויראת שמים בעולם
ולעורר לבות אחינו בני ישראל לתשובה שלימה.

v

שם המחבר לא נזכר, כי לא הבאנו בו
אומר הבא מן החדש רק דברים בשם
אומרם, וקבל האמת ממי שאמרה.

מי לה' אלי

ספר "מי לה' אלי"

— פרק א' —

מעשה נורא בהשגחה פרטית

אצלנו בחברה מזכי הרבים ידוע, שכל ההצלחה שלנו הוא, כי הרבה פעמים אנחנו מכניסים ביום אחד אפילו מאה וחמישים שעות (כמה עסקנים ביחד) כדי לגמור את העבודה בתוך זמן קצר, זאת אומרת שחלק מן הפועלים העוסקים בהפצת היהדות עובדים מעת לעת שלם ויותר, והרבה פעמים רואים אחר כך דברים נפלאים, ואכמ"ל.

מי לה' אלי

וזה מה שקרא עכשיו, עבדנו לסדר הספרים של הערב רב, הרבה אנשים, הרבה שעות, בכל הכוחות כמעט עד כדי חלשות, ובס"ד גדולה שאין להעריך גמרנו העבודה בט"ז בתמוז.

ביום י"ז בתמוז בבוקר, אחד מן העסקנים למד בספר לוח "דבר בעתו", וראה מה שאתם תראו כעת. ותבינו שהקדוש ברוך הוא מנהיג את העולם בהשגחה פרטית, שהתיקון הזה המלחמה נגד הערב רב, נעשה בדיוק ביום הזה שהערב רב עשו את העגל והרגו את החור, וגם רצו להרוג את אהרן הכהן אם לא יעשה להם את העגל, ולכן מי שרוצה לזכות למה שרבינו הקדוש בעל חפץ חיים זצ"ל ועוד צדיקים קדושים זכו, ראה בספר הערב רב חלק ט"ז יראה ויעשה לזכות לפרסם הספרים האלו בכל העולם כולו. ראה להלן.

מי לה' אלי

— פרק ב' —

יום הנורא "ט"ז תמוז" שהערב רב עשו את העגל

יום הנורא "ט"ז תמוז" שהערב רב
עשו את העגל בב' אלפים שנת תמ"ט: טעו
ישראל בהיותם למרגלות הר סיני (!), כי
משה רבינו עליו השלום בושש לרדת
מההר, וערבב השטן את העולם בחושך
ואפילה, שיטעו לחשוב שמת (רש"י תשא),
ויקהל הערב רב על הזקנים ותבעום לעשות
להם אלהים אחרים אשר ילכו לפניהם וכו',
ומשלא שמעו להם — הרגום (תנחומא
בהעלותך, י"ד).

מי לה' אלי

הערב רב שחטו את חור

ויפנו לחור בן כלב ומרים הנביאה,
ויוכיחם, ויהרגהו גם כן (סנהדרין ז.),
ויבואו לאהרן "ויבן (= הבין) מחור הזבוח
לפניו" ונתיירא שלא ירצחוהו נפש, ויעש
ביצוע בדין (שם), ויצא העגל הלז שנעשה
מתכשיטי האספסוף ומעשה שטן הצליח
שהיתה בו רוח חיים (רש"י תשא, ור'
תוספות שאנץ סוטה י"ב).

שכר הנשים שלא פרקו נזמי הזהב שלהם להערב רב

הנשים לא התפרק, על כן ניתן להם ראש
חודש כיום-מועד שלא תעשינה בו מלאכה
(אורח חיים סימן תי"ז. ועיין עוד במנהגי

מי לה' אלי

ראש חודש, ביום ל' בתשרי וביום א'
(בתמוז).

**ביום שנעשה בו העגל ט"ז בתמוז,
ראוי לקרוא קריאת שמע בחצות
היום**

מהראוי לקרוא קריאת שמע בחצי היום
כי בא שש, לפי מה שכתוב בתיקונים,
תיקון ע' להגביר האמונה נגד הכפירה
(מל"ח ט, ט)

ראה בלוח יום ביומו ביום ב' דראש
חודש תמוז, על פי ה"מורה נבוכים", (ג,
כט) על מנהג עובדי עבודה זרה לבכות בב'
תמוז (יחזקאל ח, יד).

* * *

מי לה' אלי

ז'מני ת'שובה מ'משמשים ו'באים

דורשי רשומות היו אומרים: תמו"ז,
ראשי תיבות: זמני תשובה ממשמשים
ובאים, הימים מתקצרים והלילות
מתארכים, וכך חשים הכל שהזמן קרב ובא
יותר לימים הנוראים (מיום א' תמוז עד
מאה ימים, חל יום הכיפורים).

ז'ריזים מ'קדימים ו'עושים ת'שובה

לכן גם זריזים מקדימים ועושים תשובה
(בימים אלה הוות דא מרגלא בפומיה בעל
הספר הקדוש בעל אהבת ישראל זצ"ל).

* * *

מי לה' אלי

— פרק ג' —

המלחמה נגד הערב רב

מעשה נורא מהחפץ חיים

**ויעמד משה בשער המחנה
ויאמר:**

”מי לה' אלי”

**ויאספו אליו כל בני לוי:
(שמות לב כו)**

**החילוק הגדול (אחר מעשה העגל), בין
אלו ששמעו את משה שיצוהם מי לה'
אלי, ורצו תיכף ומיד לקראת משה רבינו
עליו השלום, ובין אלו שלא שמעו את**

מי לה' אלי

הכרוז ולא הקשיבו בקולו של
משה רבינו ע"ה.

בספר ליקוטי חפץ חיים דף קס"ח וזה
לשוננו:

רב אחד ביקר אצל החפץ חיים זצ"ל
כשעמד לפניו שאלו החפץ חיים זצ"ל
האם הוא כהן או ישראל? השיב לו הרב
"ישראל" אני, אמר לו החפץ חיים "אני
כהן"! – חזר בעל החפץ חיים ושאלו :
היודע אתה מה הנפקא מינה בזה שאני
כהן ואתה ישראל? – ומיד השיב בעצמו:
לכשיבא משיח צדקיני במהרה בימינו,
יעלו כולם לירושלים וכל אחד מישראל
יחפוץ להכנס לעזרה ולהקריב קרבנות
ולעבוד את עבודת בית המקדש.

כולנו נרוץ אל שערי בית המקדש,
וכשיגיע עד השער יעמדו שם שוערים
ויבדקו את כל הרוצים להכנס, ואז

מי לה' אלי

יפרידו בין שנינו. לי יתנו להכנס פנימה,
ואילו אתה תידרוש להישאר בחוץ.

קנאת הנשאים בחוץ תהיה גדולה עד
מאוד, שהנה הכהנים יזכו לדבר הנכסף
– לעבוד את עבודת הקודש, ולישראלים
לא תינתן רשות לעבודה, המשיך החפץ
חיים ושאל "היודע אתה מהו הגורם
למצב זה? הבה ואספר לך: לפני כשלושת
אלפי שנה, עמד משה במדבר וקרא: מי
לה' אלי!, אבות אבותי נזדרזו לשמע
הקריאה והתייצבו לפני משה, אבות
אבותיך לא נענו לקריאה. כשכר על
היענותם לקריאה, זכו אבות אבותי
במעלת הכהונה. וסיים החפץ חיים את
דבריו באמרו: "לשם מה אני מספר לך
את כל זה?

היות שלכל איש מישראל יש רגעים בימי
חייו, שבהם הוא שומע קול פנימי
המכריז ואומר:

מי לה' אלי

מי לה' אלי

כאשר תשמע קריאה זו ביום מן הימים מהדהדת
בליבך פנימה, חושה, אל תעמוד!!!

אל תחזור על השגיאה של אבותיך! אשר הפסידו
לנצח דבר נפלא שיכלו לקבל בקלות, ולא נענו
לקריאה. אלא רוץ מיד לקול הקריאה, לבל
תחמיץ את ההזדמנות!!!

עוד אפשר לפרש ולהבין בביאור דברי החפץ חיים
זצ"ל, במה שכתוב בזוהר הקדוש, ומובא בחק
לישראל יום ב' פרשת חקת, וזה לשונו:

– פרק ד' –

החילוק בין גן עדן העליון
לגן עדן התחתון:

תא א חזי, זכאין דזכאן לאתקשרא בצורא דחיי, א בוא וראה, צדיקים הזוכים להתקשר בצרור החיים, הם זוכים לראות בכבוד המלך העליון הקדוש, כמו שאתה אומר לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו. והם המדור שלהם הוא

שלד

חקת ליום שני

זוהר

תרגום הזוהר

יותר עליון מכל המלאכים הקדושים וכל מדריגותיהם, כי מקום עליון זה אין העליונים והתחתונים זוכים לראותו. זהו שכתוב עין לא ראתה אלהים וזולתך וגו'.

ב ואלו שאינם זוכים לעלות כל כך כמו אלו, מקום יש להם למטה כפי דרכיהם, ואלו אינם זוכים למקום ההוא ולראות כמו שרואים אלו שלמעלה, ואלו עומדים במקום של עדן התחתון ולא יותר. ואם תאמר מהו עדן התחתון. אלא זה הוא עדן שנקרא חכמה התחתונה, והיא עומדת על הגן שבארץ וההשגחה של עדן הזה עליו, ואלו עומדים בזה הגן ונהנים מעדן הזה.

ג מה בין עדן התחתון לעדן העליון. כיתרון האור מן החושך. עדן התחתון נקרא עדנה, שהיא נקבה. עדן העליון נקרא עדן, שהוא זכר, עליו כתוב עין לא ראתה אלהים וזולתך. זה העדן התחתון נקרא גן כלפי עדן שלמעלה, וזה הגן נקרא עדן כלפי הגן שלמטה. ואלו הנמצאים בגן שלמטה נהנים מאותו העדן שעליהם, בכל שבת ושבת ובכל חודש וחודש, זהו שכתוב והיה מדי חודש בחדשו ומדי שבת בשבתו וגו'. ד ועל אלו אמר שלמה, מן החיים אשר המה חיים עדנה, כי אלו הם במדרגה עליונה יותר מהם. מי הם אלו. היינו אלו שכבר מתו וקבלו עונשם שתי פעמים. ואלו נקראים כסף מזוקק, שנכנס לאור פעם ושתיים ויצא ממנו הזוהמא, ונתברר ונעשה נקי. וטוב משניהם את אשר עדן לא היה, היינו הרוח ההוא העומד למעלה ומתעכב מלדת למטה, שזה עומד בקיומו ואין לו לקבל עונש, ויש לו מזון מהמזון ההוא העליון שלמעלה למעלה.

ה טוב מכולם, מי שלא נפרד מהקב"ה, ואינו בגלוי, וכל דבריו הם בצנעה. זה הוא זכאי חסיד ששמר מצוות התורה וקיים אותן ועסק בתורה יומם ולילה, זה נאחז ונהנה

אינון זכאן למחמי ביקרא עלאה דמלכא קדישא, כמה דאת אמר (תהלים כז ד) לחזות בנועם יי ולבקר בהיכלו. ואינון מדוריהון יתיר ועלאה מפל אינון מלאכין קדישין וכל דרגין דילהון, דהא ההוא אתרא (נ"א חדרה) עלאה לא זכאן עלאין ותתאין למחמי ליה, דהא הוא דכתיב (ישעיה סד ג) עין לא ראתה אלהים וזולתך וגו'. ב ואינון דלא זכאן כל כף באינון דוכתי, אית לון לתתא כפום ארתיהו. ואלין לא זכאן לסלקא לההוא אתר ולמחמי כמה דתמאן אינון דלעילא, ואלין קימי בקיומא דעדן תתא ולא יתיר. ואי תימא מאן עדן תתא. אלא דא עדן דאקרי חכמה תתא, ודא קימא על גן דבארעא, ואשגחותרא דהאי עדן עליה (ולא יתיר), ואלין קימי בהאי גן, ואתהנון מעדן דא. ג ומאי בין עדן תתא לעלאה. כיתרון האור מן החושך. עדן תתא אקרי עדנא, נוקבא. עדן עלאה אקרי עדן, דכר. עליה כתיב עין לא ראתה אלהים וזולתך. האי עדן תתא אקרי גן לעדן דלעילא, והאי גן אקרי עדן לגן דלתתא. ואלין דמשפחתי בגן תתא אתהנון מהאי עדן דעליהו, בכל שבת ושבת ובכל ירחא וירחא, דהא הוא דכתיב (שם סו כג) והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו. ד ועל אלין אמר שלמה מן החיים אשר המה חיים עדנה (קהלת ד ב), דהא אלין בדרגא עלאה יתיר מניהו. מאן אינון. שפכר מתו וקבילו עונשא תרי זמני. ואלין אקרון כסף מזוקק, דעאל לנורא זמנין ותריין, ונפיק מניה זוהמא ואתברר ואתנקי. וטוב משניהם את אשר עדן לא היה. ההוא רוחא דקאים לעילא ואתעכב לנחתא לתתא, דהא קאים בקיומיה, ולית ליה לקבלא עונשא. ואית ליה מזונא מההוא מזונא עלאה דלעילא לעילא. ה טב מפלהו, מאן דלא אתפרש ולא אתגליא, וכל מלוי בסתימא אינון. דא הוא זכאה חסידא דנטר פקודי אורייתא וקיים לון, ואשתדל באורייתא יממא ולילי, דא אתאחיד אתהני בדרגא עלאה על כל שאר בני נשא, וכלהו אתאחדן (נ"א אתוקדן) מחפה דהאי:

במדרגה עליונה על כל שאר בני האדם, וכולם נשרפים מחופה של זה:

קובץ ספרי
ערב
רב

כרך א'

ספר הערב
רב וכל
המסתעף

על פי
ספר
הזוהר
*
א.
בראשית
*

ב.
שמות
*

ג.
ויקרא
*

ד.
במדבר
*

ה.
דברים

1

אוצר
הספרים
חברה מזכי
הרבים העולמי

קובץ ספרי
ערב
רב

כרך ב'

ספר הערב
רב וכל
המסתעף

על פי
ספר
תיקוני זוהר
וזוהר חדש
וכתבי
האריז"ל
*

ו. תיקוני
זוהר
ז. זוהר
חדש

ח. עץ חיים
ט. שער
הגלגולים
י. שער
הפסוקים
יא. שער
הליקוטים

2

אוצר
הספרים
חברה מזכי
הרבים העולמי

קובץ ספרי
ערב
רב

כרך ג'

ספר הערב
רב וכל
המסתעף

על פי
כתבי
האריז"ל
ומגלה
עמוקות
*

יב. עץ הדעת
טוב
יג. שער
מאמרי
רשב"י,
ליקוטי תורה,

משנת
חסידים
יד. מגלה
עמוקות על
התורה
טז. מגלה
עמוקות
ואתחנן

3

אוצר
הספרים
חברה מזכי
הרבים העולמי

קובץ ספרי
ערב
רב

כרך ד'

ספר הערב
רב וכל
המסתעף

על פי
ספרי
קבלה
וחסידות
*
טז.

ספר מנהיגי
הדור
האחרון
*
יז.

ספר מנהיגי
הערב רב
והסטרא
אחרא
*
יח.

ספרי קבלה

4

אוצר
הספרים
חברה מזכי
הרבים העולמי

קובץ ספרי
ערב
רב

כרך ה'

ספר הערב
רב וכל
המסתעף

על פי
ספרי
קבלה
וחסידות
*
יט.

ספרי קבלה
*
ספר
ביאת
המשיח ח"א
*

ספר
לב יצחק
לפורים
*

ספר מי לה'
אלי

5

אוצר
הספרים
חברה מזכי
הרבים העולמי

קובץ ספרי
ערב
רב

כרך ו'

ספר הערב
רב וכל
המסתעף

על פי
ספרי
קבלה
מוסר
וחסידות
*

שכר ועונש
פרשת פנחס
דיני ערבות
תוכחה
ומחאה
*

שכר ועונש
פרשת מטות
הערב רב
במשנת
רבינו הלל
מקאלאמייא
זצ"ל

6

אוצר
הספרים
חברה מזכי
הרבים העולמי

קובץ ספרי
ערב
רב

כרך ז'

ספר הערב
רב וכל
המסתעף

על פי
ספרי
קבלה
וחסידות
*
דרך האמת
*

הערב רב
בימות המשיח
חלק
א-ב-ג
*

91 גליונות
שמע ישראל
*
26 גליונות מי'
לה' אלי
*

הצילו מן
הערב רב
בעוד מועד

7

אוצר
הספרים
חברה מזכי
הרבים העולמי